
Джош і Дотті
Мак-Дауелл
Правильний вибір
Повчальні біблійні історії

Джош і Дотті
Мак-Дауелл

Правильний вибір

Повчальні біблійні історії

Josh McDOWELL MINISTRY

Переклад з російської Світлани Филипчук
Редактори: С.В. Филипчук, П.В. Наконечний

Правильний вибір
Джош і Дотті Мак–Дауелл
Художник Джо Бодді

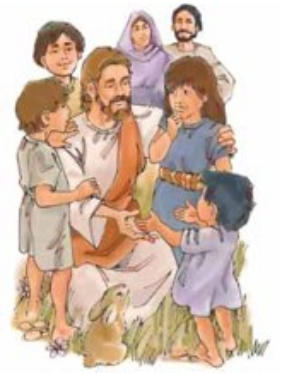
Українське видання «OM EAST Publishing»
З дозволу Josh McDowell Ministres
Текст ©1998 Джош і Дотті Мак-Дауелл
Ілюстрації ©1998 Джо Бодді
Українське видання © 2010 OM EAST
Будь-яке копіювання заборонено. Використання матеріалу можливе лише з письмового дозволу «OM EAST Publishing»

Translation from Russian: S. Filipchuk
Editing: S. Filipchuk, P. Nakonechnie

The Right Choices Bible
Dottie and Josh McDowell
Illustrated by Joe Boddy

Ukrainian Edition by "OM EAST Publishing"
With permission of Josh McDowell Ministries
Text: ©1998 by Josh D. McDowell and Dottie McDowell
Illustrations: ©1998 by Joe Boddy
Ukrainian Edition: © 2010 by OM EAST
No unauthorized reproduction in any form allowed without the written permission of OM EAST

First published in English by Tyndale House Publishers. All Rights Reserved
Text: ©1998 by Josh D. McDowell and Dottie McDowell
Illustrations: ©1998 by Joe Boddy

Присвячується Каєві,
нашому хрещенику,
якого ми дуже любимо,
яким захоплюємося і пишаємося.

Джош і Дотті Мак–Дауелл

Подяка

Ми хотіли б висловити подяку людям, які зробили неоціненний внесок у створення цієї книги:

Сінді Піттс, яка відібрала і накидала чорновий варіант багатьох біблійних історій, що дозволило нам уявити, якими вони повинні бути.

Робіну Каррі, який у процесі роботи над цими історіями розкрив тему правильного вибору й відобразив у них ідеї руху „Відрізняти добре від поганого“, а також переказав ці історії зрозумілою дітям мовою, додавши їм дитячої безпосередності.

Бетті Фрі, співробітниці „Tyndale House Publishers”, за редакторську працю, що виходить за рамки її прямих обов’язків, завдяки якій кожна історія знайшла художню виразність і чіткість.

Дейвові Беллісу, нашому співробітникові протягом 12 років, який здійснював координацію цього проекту й узгодив зміст усієї книги з ідеями руху „Відрізняти добре від поганого“.

Карлі Вітекр Мейєр і всім іншим нашим друзям, які працюють у „Tyndale House Publishers”, за той високий професіоналізм, з яким вони роз’яснили батькам, як донести до дітей вічні істини Божого Слова.

Твій вибір

Що тобі їсти? І як одягатися?
Що говорити і як зачесатися?
Ці запитання такі непрості
Кожного дня виникають в житті.

Так це чи ні? Чи малий? Чи дорослий?
Іншому дати, чи взять все собі?
Буде це добре? Чи, може, неправильно?
Вибір робити потрібно тобі.

Бог — твій Творець, Він про все в світі знає,
Будь-яку відповідь може знайти.
Хто про біблійних героїв читає, —
Доброго висновку може дійти.

В когось з героїв правдива дорога,
Інший шляхами неправди ходив.
Друже, читай і роздумуй про Бога,
Щоб у житті добрий вибір робив.

(Маленьких хитрих коників
Ти спробуй віднайти.
Серед малюнків знайдеш їх,
Якщо уважний ти!)

Переклад Анжели Чудовець

Перший сад

Буття 2:4–3:23; 5:4–5

ЧИ ВИКОНАЛИ АДАМ І ЄВА БОЖЕ ПОВЕЛІННЯ? ЧИ Ж ВОНИ ОСЛУХАЛИСЯ БОГА?

Бог створив чудовий світ — з високими горами, розлогими деревами й навіть незграбними бегемотами. Бог також створив людей, щоб вони насолоджувалися Його творінням і піклувалися про нього.

Створених людей Бог назвав Адамом і Євою. Їм дуже подобався світ, який створив Бог. Подобався сад, де було в надлишку корисних і смачних плодів: зеленого горошку, груш, винограду, — які вони їли та насичувалися.

Але найбільше Адаму й Єві подобалося бути в саду разом з Богом. Він дуже любив людей. Справді, Бог так сильно любив їх, що побажав допомогти їм жити в слухняності Йому. Тому Бог розповів Адаму й Єві про багато чудових справ, якими вони могли займатися. І застеріг від єдиної речі, яку ніколи не можна було робити. Бог показав їм дерево, що росте посередині саду, і сказав: „Не їжте плодів із цього дерева. Якщо ви скуштуєте їх, то вмрете“.

Бог хотів, щоб Адам і Єва були слухняними Йому, хотів уберегти їх від небезпеки. Тоді вони провели б усю вічність у цьому прекрасному саду.

Змій також жив у саду, який створив Бог. Із всіх Божих тварин він був найхитрішим і найпідлішим. Змій не любив Бога, не любив створений Богом світ і не любив людей, які живуть у саду.

І ось одного разу змій почав розмову із Євою й запитав її:

— Чому ви з Адамом не їсте плодів з дерева, що росте посередині саду?

— Бог заборонив нам їсти ці плоди. Якщо ми порушимо Його заборону, то вмремо, — відповідає йому Єва.

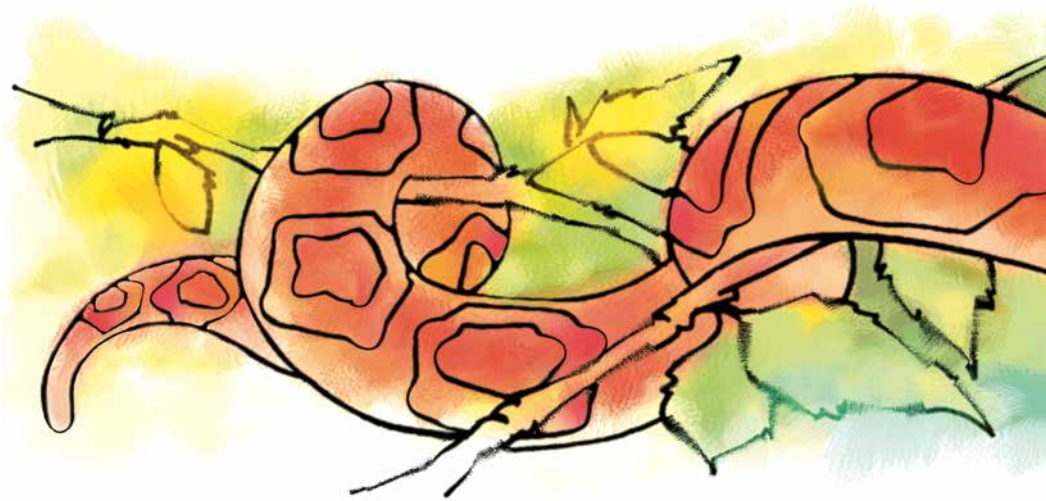

Проте змій заявив:

— Ви не вмрете, якщо спробуєте плодів із цього дерева. Навпаки, ви, коли з'їсте їх, довідаєтеся про все-все на світі і станете такими, як Сам Бог.

Єва пильно подивилася на один із заборонених плодів, побачила, який він гарний, і захотіла дізнатися, який він на смак.

Отже, Єва повинна була зробити важливий вибір. Вона могла виконати Боже повеління й не їсти забороненого плоду. Або вона могла ослухатися Бога й спробувати дуже апетитний на вигляд плід.

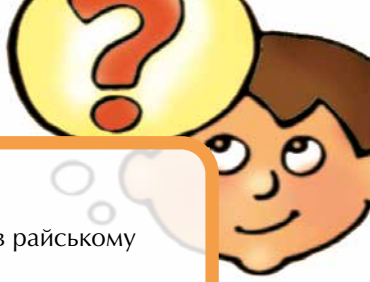

Єва поступилася своєму бажанню, вона зірвала й з'їла кілька плодів. Вона дала їх Адамові, і він теж спробував ці плоди. Адам і Єва не послухалися Бога, тому їм довелося покинути сад і почати важко й багато трудитися. Вони ніколи більше не могли повернутися в цей чудесний сад.

Ішли роки. Адам і Єва постаріли й, зрештою, померли.

Бог завжди любив Адама і Єву. Але вони дуже засмутили Його тим, що зробили неправильний вибір і не виконали Його повеління.

Пригадай

Хто був найхитрішою Божою твариною в райському саду?

Яке повеління Бог дав людям?

Адам і Єва зробили правильний вибір чи ні?

Що трапилося з Адамом та Євою після вигнання із саду?

Подумай про свій вибір

Розкажи, що означає бути слухняним Богові. (Не брати без дозволу чужі речі або не брехати; бути добрим, піклуватися про Божі творіння; додержуватися правил, встановлених батьками.) Які правила існують у твоїй сім'ї?

Учися робити правильний вибір

Намалюй на одному кружку, вирізаному з паперу, сумне обличчя, а на іншому — радісне й закріпи між цими кружками олівець. Щовечора, перед сном, розповідай про свою слухняність Богові. Спочатку називай випадки, коли протягом дня ти не був слухняний Богові, і показуй кружок із намальованим сумним обличчям. Потім називай випадки, коли ти слухався Бога, і показуй кружок, на якому намальоване радісне обличчя.

Коли ми вибираємо бути слухняними Богові, Він оберігає нас і робить наше життя щасливим!

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти допомагаєш нам робити правильний вибір — бути слухняними Тобі. Дякуємо Тобі за Твої добрі повеління, які оберігають нас від різної біди. В ім'я Ісуса. Амінь.

Плаваючий зоопарк

Буття 6:9–9:17

ЧИ ПОСЛУХАВСЯ НОЙ БОГА Й ЧИ ПОБУДУВАВ КОВЧЕГ? ЧИ Ж ВІН ВИРІШИВ ВЧИНИТИ ТАК САМО, ЯК ОТОЧУЮЧІ ЙОГО ЛЮДИ?

Створений Богом світ заселили різні люди. Більшість із них погано ставилися один до одного й не слухалися Бога. І це дуже засмучувало їхнього Творця.

Але на землі жив праведний чоловік Ной. Він і його родина любили Бога й намагалися догодити Йому. Вони поливали свій сад і годували своїх свійських тварин. Вони любили один одного й були добрі до всіх людей. Бог був задоволений Ноєм і його сім'єю.

Одного разу Господь повелів Ною побудувати корабель, що називався ковчегом. Бог сказав, що

ковчег повинен бути великим і міцним. І, щоб вода не потрапила всередину цього особливого корабля, потрібно ретельно затулити у ньому всі щілини.

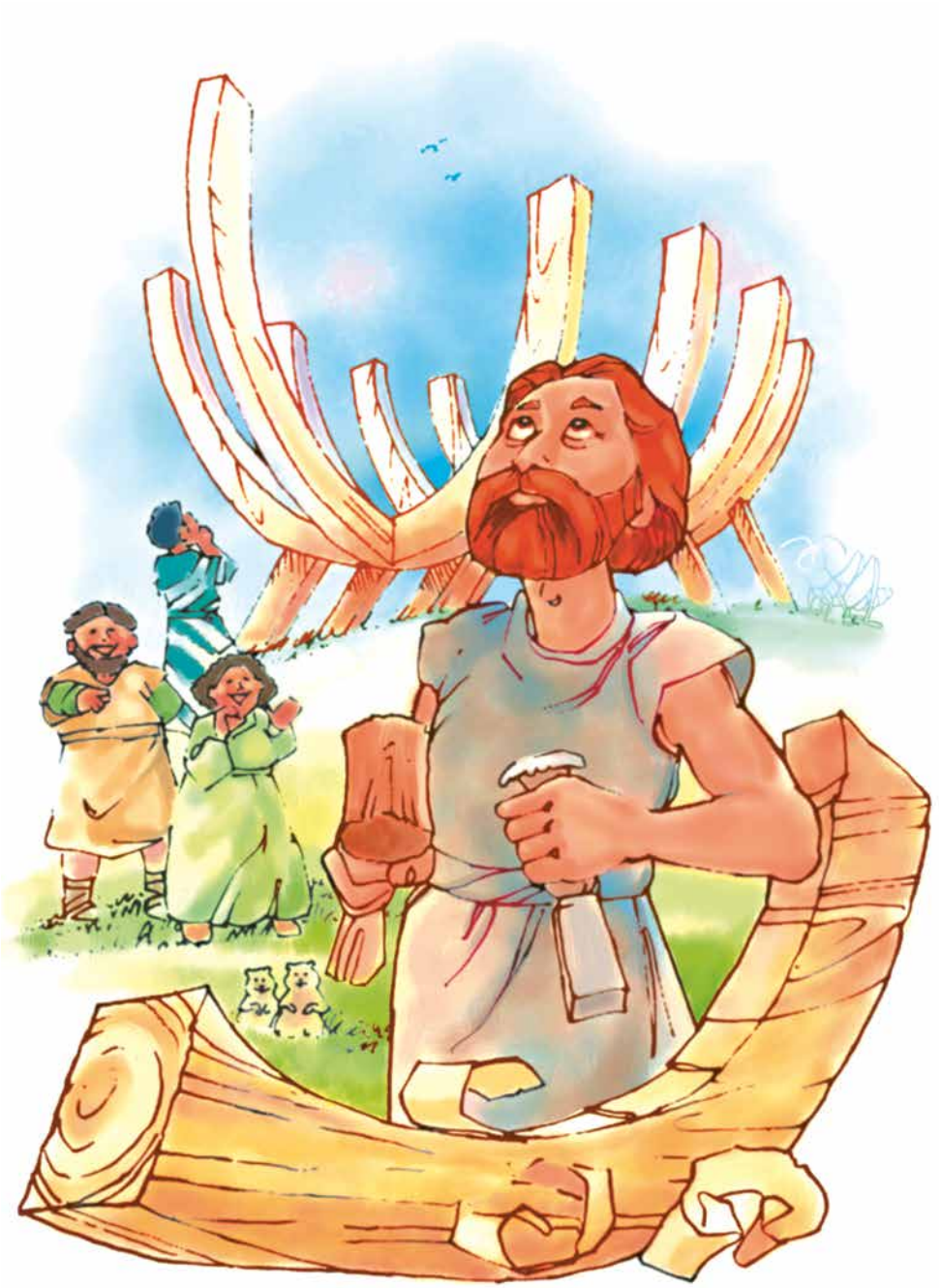
Ной поглянув на свій будинок, кілька маслинових дерев біля нього й нескінченну пустелю. Але він не побачив води, по якій міг би плисти величезний корабель.

Тоді Бог розповів Ною про Свій задум: Він пошле на землю дощ. Цей дощ буде лити, лити й лити, поки вода не покриє всю землю. Лише Ной і його родина залишаться всередині ковчега в цілковитій безпеці.

Ной зрадів обіцянці Бога подбати про його родину. Очевидно, йому потрібно буде побудувати невеликий корабель. Але не встиг Ной подумати про це, як Бог повелів йому взяти в ковчег по парі тварин кожного виду. Виходить, потрібно будувати великий-превеликий корабель!

Ной глянув на небо, але не побачив ні хмарини. Народ, звичайно ж, буде глузувати з нього, коли він почне будувати ковчег.

Отже, Ной повинен був зробити важливий вибір. Він міг сказати Богові: „Так, я буду будувати ковчег. Я побудую його, навіть якщо на землю не впаде ні однієї краплиночки дощу й на небі не з'явиться ні однієї хмаринки". Або ж Ной міг відмовитися й сказати

Богові: „Ні, я не буду будувати ковчег. Сусіди будуть глузувати та сміятися з мене“.

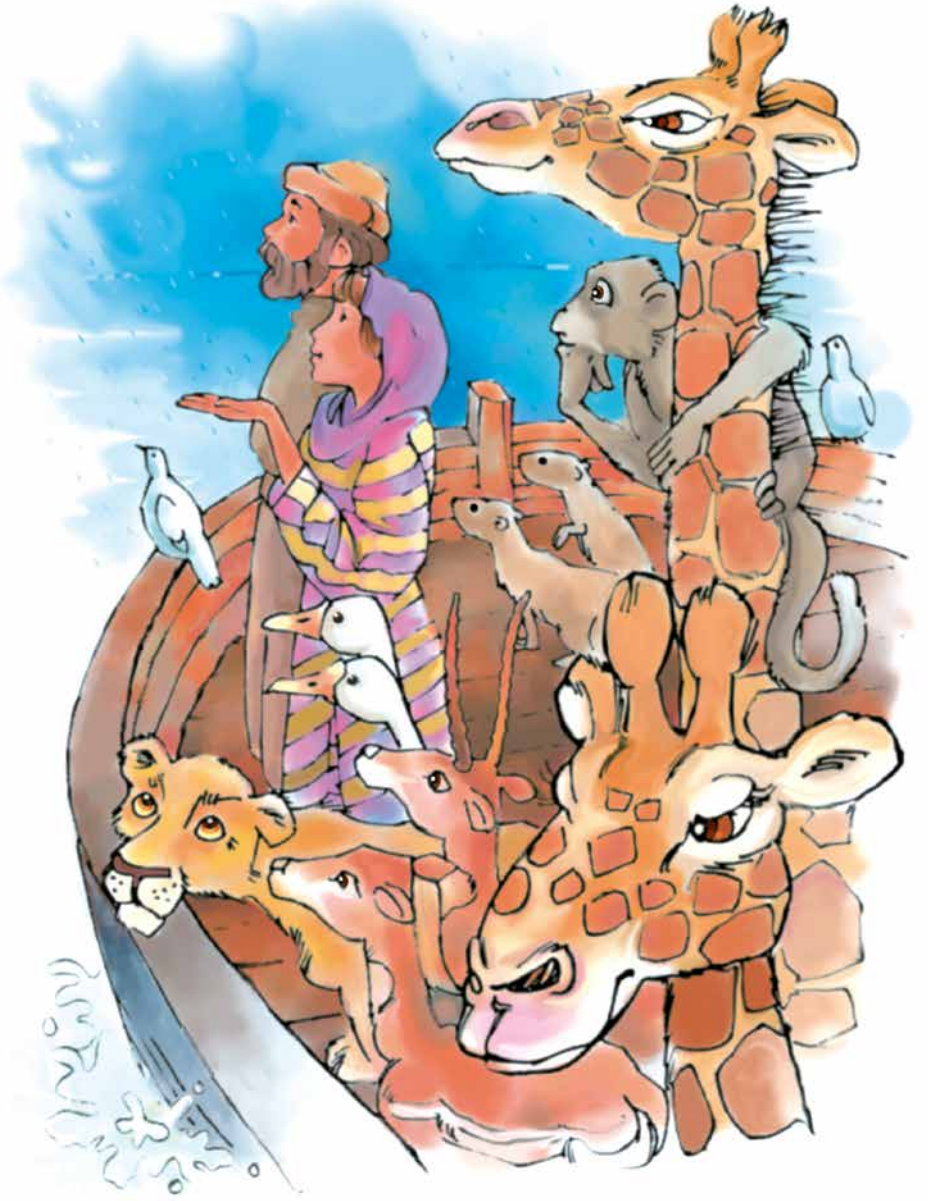
Що ж зробив Ной? Він заготовив колоди, взяв інструменти й почав будувати ковчег. Він зробив цей особливий корабель дуже великим, як того хотів Бог. І, щоб усередині ковчега було сухо, ретельно затулив усі щілини. Потім Ной вибрав по парі тварин кожного виду. У ковчег увійшли жирафи з довгими шиями і їжачки з короткими колючками. Спритні мавпочки й швидконогі коні. Останніми були неповороткі черепахи. Коли Ной і його родина ввійшли в середину ковчега, Бог зачинив за ними двері. Тоді Ной подивився в маленьке віконце й побачив, що почався дощ.

Дощ лив сорок днів і ночей. Як і сказав Бог, вода покрила всю землю. Але всередині ковчега було сухо, і люди й тварини були в ньому в цілковитій безпеці.

Нарешті дощ закінчився — і показалося сонце. Після того як земля підсохла, ніяка небезпека не перешкодила всім мешканцям ковчега вийти з нього.

Ной подякував Богові за те, що Він зберіг життя йому і його сімейству. А Бог вивів на небо веселку й пообіцяв ніколи більше не посилати на землю потоп.

Бог завжди любив Ноя й був дуже задоволений тим, що ця людина зробила правильний вибір.

Пригадай

Чому Бог був прихильний тільки до Ноя і його родини?

Який вибір зробив Ной?

Цей вибір був правильним чи ні?

Що Бог вивів на небо на знак того, що Він ніколи більше не пошле потопу на землю?

Подумай про свій вибір

Бог дав тобі родину, щоб ніяка небезпека не загрожувала твоєму життю, щоб ти не замерз у мороз і не промок під час дощу. Як велять тобі одягатися, коли ти в негоду виходиш на вулицю? Можливо, у родинах твоїх друзів існують інші правила, не такі, як у вашій родині. Чи завжди ти слухаєшся своїх батьків?

Учися робити правильний вибір

Посади поруч із собою всіх своїх іграшкових звірят й уяви, що ти Ной, а твоє ліжко — побудований ним ковчег. Хотів би ти, подібно до Ноя, виконати Боже повеління, або ж тобі хотілося б бути схожим на людей, які не прагнули догодити Богові?

Слухняність Богові може означати, що ми відмовляємося робити те, що роблять навколишні.

Помолімося

Господи, яке щастя, що ми можемо зробити правильний вибір — бути слухняними Тобі, навіть коли інші люди роблять по-іншому. Дякуємо Тобі за те, що Ти оберігаєш нас у будь-яку негоду. В ім'я Ісуса. Амінь.

Будуйте її вище!

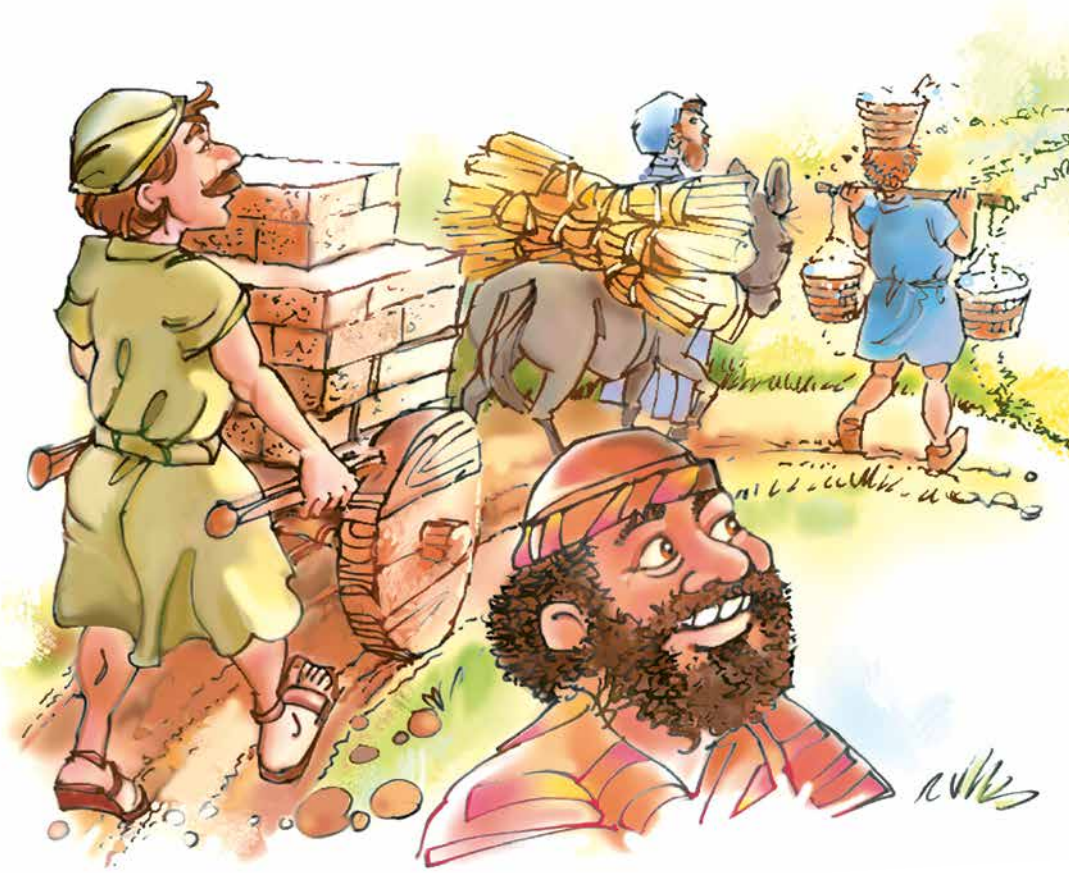
Буття 11:1–9

ЧИ УСВІДОМИЛИ ЛЮДИ, ЩО БОГ КЕРУЄ ВСІМ? ЧИ Ж ВОНИ СПРОБУВАЛИ СТАТИ РІВНИМИ БОГОВІ?

Одного разу, давним-давно, зібралося багато будівельників, щоб зробити незліченну кількість цегли. Цеглу робили ранком. Робили вдень. Увечері. І навіть уночі.

Люди могли виготовляти таку кількість цегли, бо розуміли один одного. Той самий предмет вони

називали однаково. Будівельник, якому потрібна була глина, вимовляв слово „глина“. І кожний розумів, що він просить, і приносив йому глини. Той, кому була потрібна вода, вимовляв слово „вода“. І кожен розумів, про що йшлося, і приносив йому води. Той, кому була необхідна солома, просто говорив слово „солома“. І кожен розумів, що він хоче, і приносив йому соломи.

Чому ж ці люди день і ніч робили цеглу? Тому що вони задумали побудувати щось грандіозне. Вони вирішили побудувати місто й звести в ньому міцну й високу вежу до самого неба. Люди думали, що коли вони закінчать будівництво, то зможуть здійнятися на небо по цій вежі. І тоді вони стануть такими ж могутніми, як Бог.

Але Бог був незадоволений будівельниками. Він знав, що людям не вистачить мудрості, щоб правильно розпорядитися такою могутністю. Вони зроблять багато помилок і завдадуть багато бід один одному.

Отже, будівельники повинні були зробити важливий вибір. Чи будуть вони продовжувати будувати вежу й намагатися стати рівними Богові? Або ж вони припинять будівництво й згадають, що всім керує Бог?

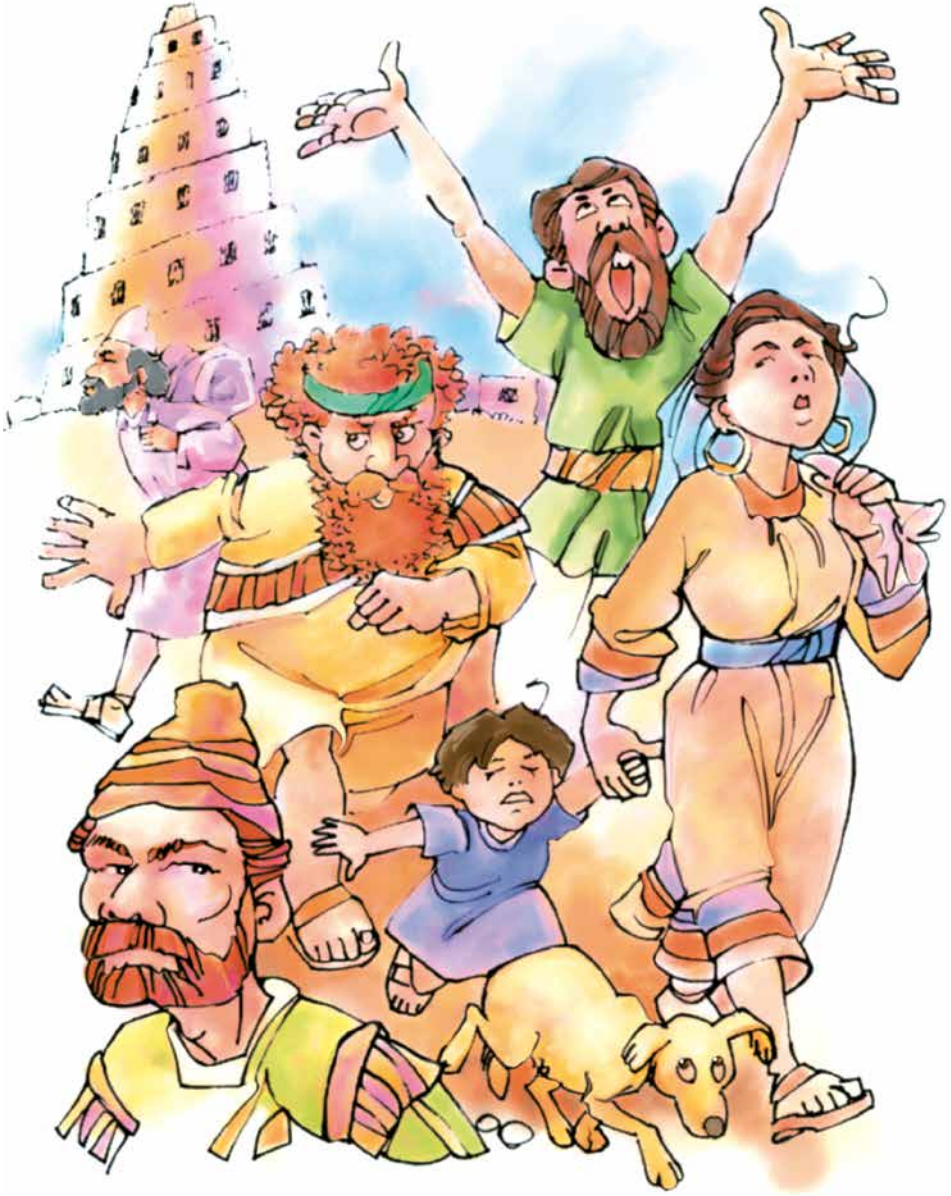
Люди продовжували зводити вежу. Усе вище й вище.

Бога не радувала їхня праця. Тому Він зробив так, щоб будівельники почали розмовляти різними мовами. Тепер, коли хтось із них просив глину, одні приносили йому солому, а інші подавали воду. Люди перестали розуміти один одного й не змогли більше робити цеглу.

Місто, у якому зводили вежу до самого неба, було назване Вавилоном, тому що в ньому відбулося змішання мов. Відтоді люди більше не говорили однією мовою.

Люди йшли з Вавилона й починали будувати інші міста. У кожному з них розмовляли своєю мовою. Незабаром Вавилон зовсім спорожнів. І вавилонська вежа перетворилася на купу битої цегли.

Господь любив людей, які жили у Вавилоні. Він шкодував, що вони зробили такий вибір і вирішили, що можуть стати рівними Богові.

Пригадай

Навіщо люди зводили вежу?
Будівельники Вавилона зробили правильний вибір чи ні?
Як Бог зупинив будівництво вежі?
Куди пішли люди з Вавилона?

Подумай про свій вибір

Хто є найголовнішим у твоїй родині? А в школі? Що відбувається, коли ми не слухаємося старших?

Учися робити правильний вибір

Зроби що-небудь гарне для своїх іграшкових звірят (або домашніх улюбленців). Потім попроси їх виконати будь-яке твоє прохання. Що ти відчуваєш, коли вони слухняні тобі? Що ти почуваєш, коли вони не слухаються? (Якщо ти проробляєш усе це з іграшками, то просто уяви, слухняні вони чи ні.)

Бог керує всім, і Він знає, що для нас буде найкраще!

Помолімося

Господи, допоможи нам робити правильний вибір і завжди дозволяти Тобі керувати нашим життям. В ім'я Ісуса. Амінь.

Залишаючи свій будинок

Буття 12:1–8; 13:2

ЧИ ВИКОНАВ АВРААМ БОЖЕ ПОВЕЛІННЯ ПІТИ В ДАЛЕКУ КРАЇНУ? ЧИ Ж ВІН ВИРІШИВ ЗАЛИШИТИСЯ НА КОЛИШНЬОМУ МІСЦІ?

Авраам зі своєю дружиною Саррою жив у наметі. Біля намету вони готували їжу на великому вогнищі й відпочивали під тінистим деревом. Авраамові вівці й кози щипали на лузі траву. Його верблюди пили воду із джерела. У наметі, що служив Аврааму будинком, він почував себе щасливою людиною.

Час від часу Авраам переселявся на нове місце, що перебувало неподалік від колишнього. Коли на лузі не залишалося трави й у джерелі висихала вода, вони із Сарою складали речі, брали своїх слуг і разом із

чередами переходили на інше місце. Там вони знову ставили свій намет.

Одного разу Бог повелів Авраму відправитися в далеку країну. Він хотів дати Авраму таку землю, де б той міг жити постійно. Бог хотів, щоб в Авраама була більша родина й щоб усі в його родині любили й прославляли Бога як свого Господа. „Покинь це місце й вирушай туди, куди Я тобі вкажу, — сказав Бог Авраму. — Там Я подбаю про тебе, і там твоя родина навіки знайде дім“.

Авраам глянув на свій чудовий намет і на худобу, що мирно паслася. Тут було достатньо трави й води. Ніхто не захотів би йти із цього місця.

Отже, Авраам повинен був зробити важливий вибір. Він міг послухатися Бога й, покинувши це місце, вирушити туди, куди повелів йому Бог. Або він міг насолоджуватися життям у своєму наметі.

І ось що зробив Авраам. Він зібрав свої речі, щоб піти за Богом. Сарра допомогла йому покласти клунки з одягом на спини ослів і нав'ючити тюки із

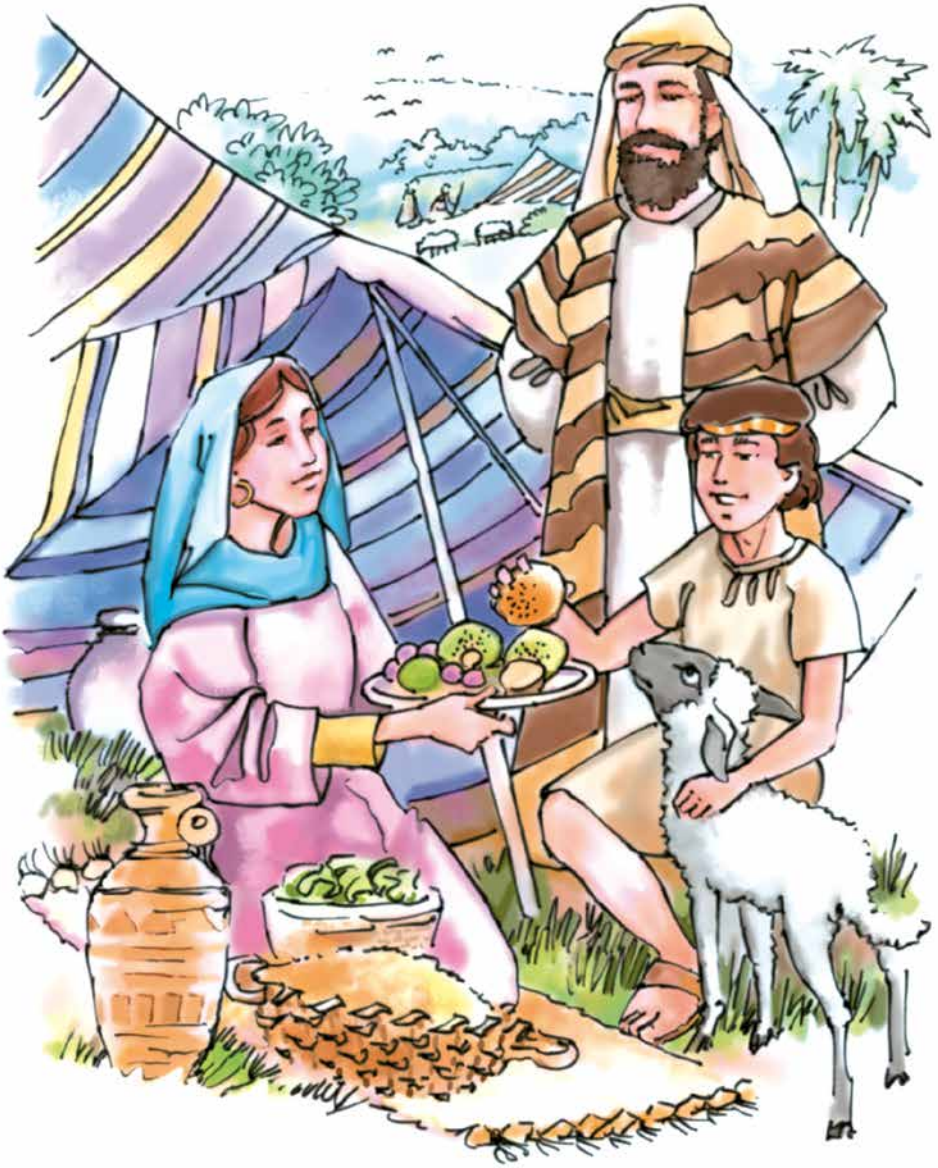
продуктами на верблюдів. Авраам зігнав усіх овець та кіз і дав напитися коровам і бикам. Потім він згорнув намет, загасив вогонь у вогнищі й рушив у дорогу.

Авраам відправився туди, куди його повів Бог, і знав, що більше ніколи не повернеться на колишнє місце.

Довгий був шлях Авраама. Разом з ним проробили цей шлях його дружина Сарра й син його брата Лот. Нарешті вони добралися до нової землі, яку раніше ніколи не бачили. Тут було багато соковитої трави, щоб годувати овець і кіз. І багато джерел, щоб напувати биків і корів. Тут росло велике дерево, під яким можна було поставити намет і ховатися в тіні від спеки.

Авраам, Сарра й Лот були щасливі у своєму новому домі. Вони прославили Бога, і їхні нащадки стали великим народом.

Бог був дуже задоволений, що Авраам пішов у нову землю. Він благословив Авраама й дав йому все, чого той потребував, і навіть більше того!

Пригадай

Чи подобалося Авраму жити в наметі?
Що Бог йому повелів?
Авраам зробив правильний вибір чи ні?
Як Бог благословив Авраама?

Подумай про свій вибір

Як ти можеш довідатися, чи хоче Бог, щоб ти й твоя родина переїжджали на нове місце? Що ви візьмете із собою, залишаючи свій колишній дім? Бог завжди буде з вами, як Він був з Авраамом!

Учися робити правильний вибір

Розкажи про те, як твоя родина переїжджала на нове місце. Або про те, як ти почуваєш, коли їдуть твої друзі. Розглянь фотографії, на яких зображений ваш колишній будинок, і скажи, які речі ви взяли із собою на нове місце. Як Бог подбав про вас?

Бог допомагає нам прийняти рішення слідувати туди, куди Він веде нас.

Помолімося

Господи, як добре, що Ти з нами навіть тоді, коли ми переїжджаємо на нове місце. Допоможи нам зважитися слідувати за Тобою, куди б Ти нас не повів. В ім'я Ісуса. Амінь.

Поділитися землею

Буття 13:5–18

ЧИ ДОЗВОЛИВ АВРААМ ЛОТОВІ ВИБРАТИ ТУ ЧАСТИНУ ЗЕМЛІ, ЯКА ЙОМУ СПОДОБАЄТЬСЯ? ЧИ Ж ВІН УЗЯВ КРАЩУ ЧАСТИНУ СОБІ?

Авраам любив Бога й пішов за Ним у нову землю. Ця земля була багата пасовищами й джерелами. Авраму потрібно було багато трави й води, адже він тримав багато овець і кіз, биків і корів.

У Лота, як і в його дядька, теж була велика череда овець, кіз, корів, яким була потрібна трава й вода.

В Авраама й Лота були помічники, які доглядали за їхніми чередами. І ось вони почали сваритися між собою. Одні хотіли, щоб усі пасовища й джерела

належали Авраамові. Інші стверджували, що трава й вода повинні дістатися чередам Лота.

Авраам оглянув нову землю. Бог сказав йому, що вона буде завжди належати його родині.

Отже, Авраам повинен був зробити важливий вибір. Він міг дозволити своєму племінникові взяти частину землі. Чому б Лоту не вибрати її за своїм бажанням? Або ж Авраам міг прогнати Лота й сказати, що залишає всю землю собі.

Авраам знав, що Бог хоче, щоб уся ця земля належала його родині, щоб рід Авраама став Його

особливим, обраним народом, щоб усі в його родині прославляли Бога, а не сварилися між собою. І Авраам запропонував Лотові: „Тут багато землі. Ти можеш взяти будь-яку її частину“.

Лот вибрав місце, де була найгустіша трава й багато джерел.

Лот пішов. І Авраам знову оглянув свою землю. І отут він почув, як Бог звернувся до нього: „Я дам тобі більшу родину, Авраме. І ця земля завжди буде належати твоїм нащадкам“.

Потім Авраам пішов до місця, де росли високі дерева. Там він помолився й прославив Бога. Авраам радів, що Бог завжди буде піклуватися про його потомство.

Пригадай

Хто пішов у нову землю разом з Авраамом?
Чому Лотові потрібна була частина цієї землі?
Авраам зробив правильний вибір чи ні?
Що зробив Авраам після того, як Лот пішов від нього?

Подумай про свій вибір

Якими речами ти міг би поділитися з іншими людьми, як, можливо, того хоче Бог? Щодня обов'язково прославляй і дякуй Богові за всі Його дарунки.

Учися робити правильний вибір

Перекажи біблійну історію про Авраама, супроводжуючи свою розповідь звуками, які нагадують голоси ягнят, що бекають, кіз і корів, що мукають. Дійшовши до того місця, коли Авраам робить правильний вибір, неодмінно видай схвальний вигук.

Бог радіє, коли ми ділимося Його дарунками з іншими людьми так, як це зробив Авраам.

Помолімося

Господи, допоможи нам прийняти рішення ділитися з іншими людьми дарунками, які Ти даєш нам. Ми хочемо робити все, що в наших силах, щоб в інших людей було те, чого вони потребують. В ім'я Ісуса. Амінь.

Дитина Сарри

Буття 18:1–15; 21:1–7

ЧИ ВІРИЛА САРРА, ЩО БОГ ВИКОНАЄ СВОЮ ОБІТНИЦЮ? ЧИ ВОНА ДУМАЛА, ЩО БОГ ПООБІЦЯВ НЕМОЖЛИВЕ?

Сарра, дружина Авраама, жила в гарному наметі. Їй подобалося вдень готувати їжу на вогні великого вогнища, а вночі милуватися зірками, що мерехтіли на небі.

Але Сарра хотіла мати те, чого в неї не було. Вона хотіла дитину. Хотіла носити її на руках і притискати до грудей, колисати її й розповідати їй про дивовижний Божий світ.

Бог обіцяв Авраамові, що в нього народиться син. Але йшли роки, і Сарра досягла такого віку, що могла

б бути вже бабусею або навіть прабабцею. Однак у неї і досі не було дитини.

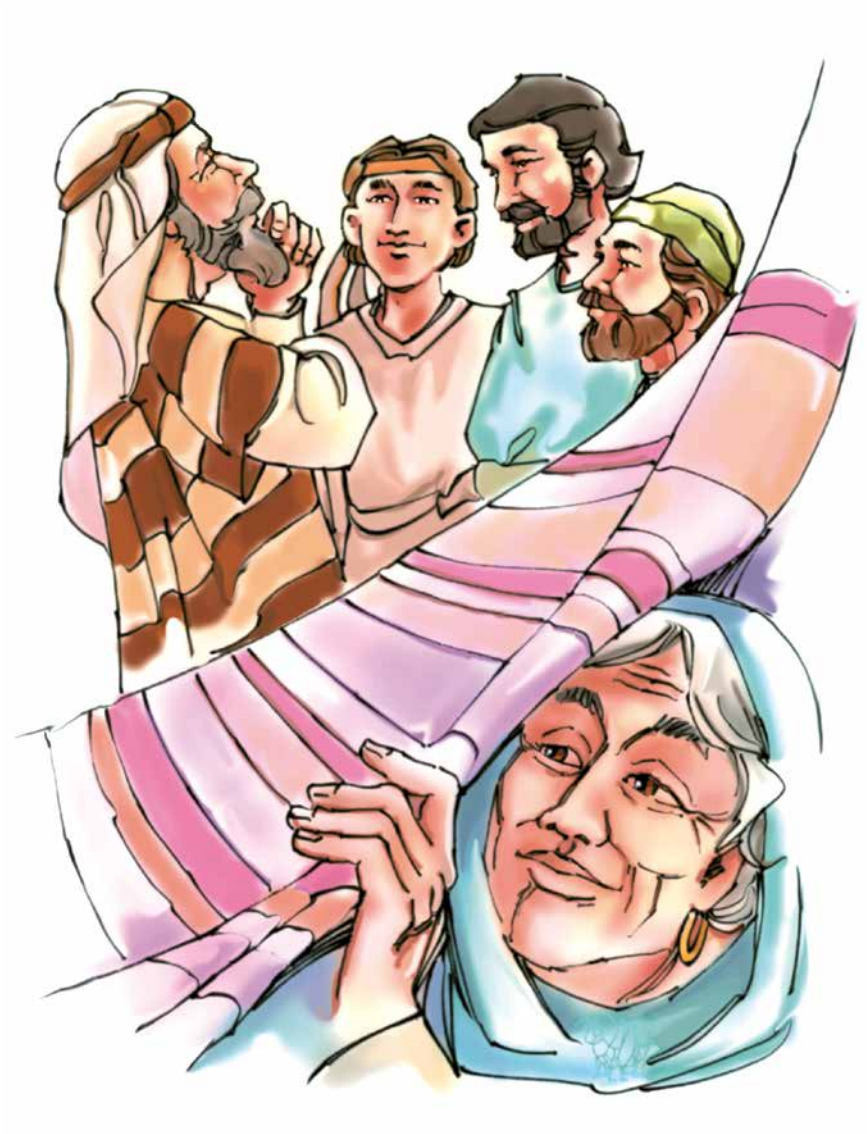
Бог хотів, щоб Авраам і Сарра знали, що Він не забув про Свою обіцянку подарувати їм дитину. Тому Він послав до Авраама трьох чоловіків, які насправді були ангелами. Один з ангелів Божих сказав Авраамові: „Наступного року в цей час Сарра народить дитину".

Сарра, яка сиділа в наметі, почула це. Вона посміхнулася про себе й подумала: „*Я вже не можу мати дітей. Я занадто стара*".

Божий ангел знову звернувся до Авраама: „Для Бога немає нічого неможливого. У наступному році Сарра народить сина".

Отже, Сарра повинна була зробити важливий вибір. Вона могла довіритися Богові й чекати, коли в неї народиться маля. Або ж вона могла подумати, що Бог уже не зможе дати їй дитину.

Як вчинила Сарра? Вона стала чекати виконання Божої обітниці. Через рік, коли їй було майже сто років, вона народила сина й назвала його Ісааком, що означає „сміх". Адже Сарра й Авраам від душі посміялися, коли в них з'явився син. Це був особливий дарунок від Бога. Тепер у них був спадкоємець, якого вони залишать після себе на землі.

Бог виконує навіть те, що здається неможливим. Сарра зробила правильний вибір, коли довірилася Богові й очікувала обіцяного сина.

Пригадай

Про яку Божу обітницю потрібно було пам'ятати Авраамові й Саррі?
Чому Саррі було важко довіритися Богові?
Сарра зробила правильний вибір чи ні?
Яке ім'я дали народженій дитині?

Подумай про свій вибір

Які обіцянки дають тобі люди? Чи віриш ти, що вони дотримаються свого слова? Чому так або чому ні? Бог обіцяє любити й оберігати тебе. Чи можеш ти вірити Йому? Чому так або чому ні?

Учися робити правильний вибір

Наведи кілька доказів того, що Бог виконує Свою обіцянку любити й оберігати тебе. Намалюй свій портрет з таким виразом обличчя, який буває в тебе, коли Бог виконує те, що Він обіцяв.

Віра у виконання Божих обітниць завжди приносить щастя.

Помолімося

Господи, дай нам терпіння, коли ми очікуємо виконання Твоїх обітниць. Допоможи нам вірити, що здійсниться все обіцяне Тобою. В ім'я Ісуса. Амінь.

Юшка з сочевиці

Буття 25:19–34

ЧИ ХОТІВ ІСАВ СТАТИ В МАЙБУТНЬОМУ ГОЛОВОЮ СВОГО РОДУ? ЧИ Ж ВІН ДУМАВ ТІЛЬКИ ПРО ТЕ, ЩО ЙОМУ ПОТРІБНО ТУТ І ЗАРАЗ?

Син Авраама й Сарри, Ісаак, виріс і взяв собі за дружину Ревекку. Ісаак став батьком двох синів, які народилися в один день. Хлопчики були близнюками, але зовнішністю й характером не були схожі один на одного.

Один син Ісаака в момент свого народження весь був покритий волоссям. І його назвали Ісавом. Він з'явився на світ на кілька хвилин раніше свого брата. Виходить, Ісав був старшим сином, йому належало

первородство — згодом він повинен буде очолити свій рід. Коли Ісав виріс, він став сильним чоловіком і багато часу проводив на полюванні.

Іншого сина Ісаака назвали Яковом. Він з'явився на світ, схопивши рученям ногу брата. Коли Яків виріс, він намагався не йти далеко від дому. Йому подобалося готувати їжу з риби й дичини, яку приносив додому Ісав. Потім брати разом їли те, що приготував Яків. Яків був молодшим за Ісава всього на кілька хвилин,

проте йому дуже хотілося коли-небудь стати на чолі свого роду.

Одного разу Ісав повернувся з полювання дуже голодним. Яків же цілий день варив у великому казані юшку з сочевиці. М–м–м–м. Від неї йшов такий апетитний запах! Запах сочевиці поширився всюди. Ісав втягнув у себе її аромат і відчув великий голод. За одну миску юшки з сочевиці він готовий був віддати Якову все що завгодно.

Яків вирішив перехитрувати Ісава. І ось що він сказав своєму старшому братові:

— Я дам тобі сочевичної юшки. Але за це ти поступишся мені своїм первородством. Ти дозволиш мені очолити наш рід, коли прийде час?

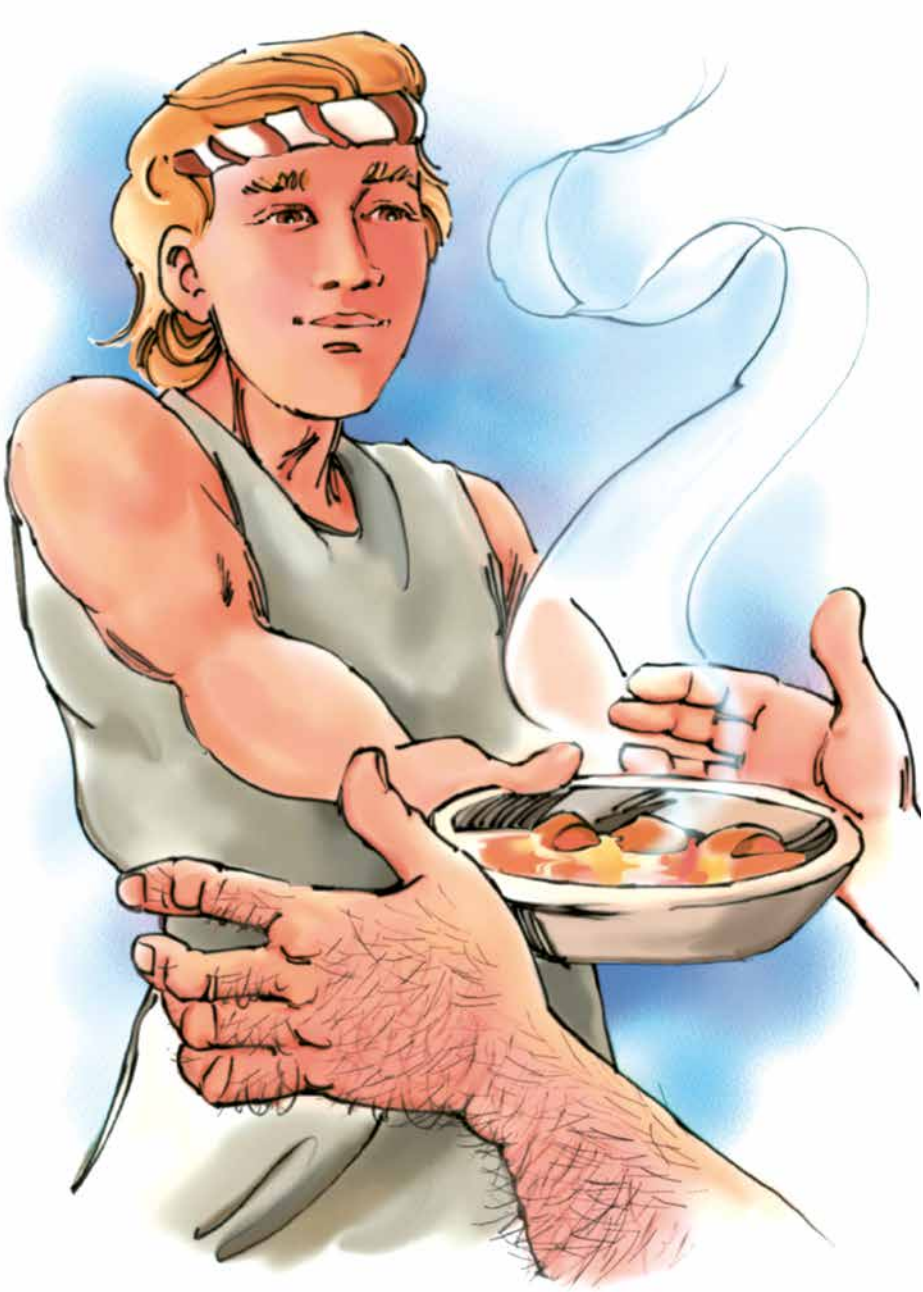
Отже, Ісав повинен був зробити важливий вибір. Він міг почекати й з'їсти що-небудь інше. Тоді в майбутньому він став би главою роду. Або він міг з'їсти страву із сочевиці у цю ж мить. У такому разі йому довелося б поступитися своїм первородством Якову.

Ісав справді був дуже голодний. Тому він сказав Якову:

— Первородство твоє. Можеш стати на чолі нашого роду, коли прийде час. А зараз дай мені сочевичної юшки.

Яків виконав прохання брата. Голодний Ісав їв і ніяк не міг насититися. Він навіть не подумав про те, що наробив: він продав своє первородство за тарілку юшки з сочевиці.

Бог шкодував, що Ісав виявився таким нетерплячим і нерозумним. Його ж братові Якову Він допоможе стати мудрим главою роду.

Пригадай

Що Яків попросив в Ісава?
Чому Ісав поступився своїм первородством братові?
Ісав зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Чи доводилося тобі відчувати непереборне бажання щось зробити? Може, ти з'їдав цілу коробку цукерок. Або грав із другом, замість того щоб іти додому, як тобі наказували дорослі. Що відбувалося після цього?

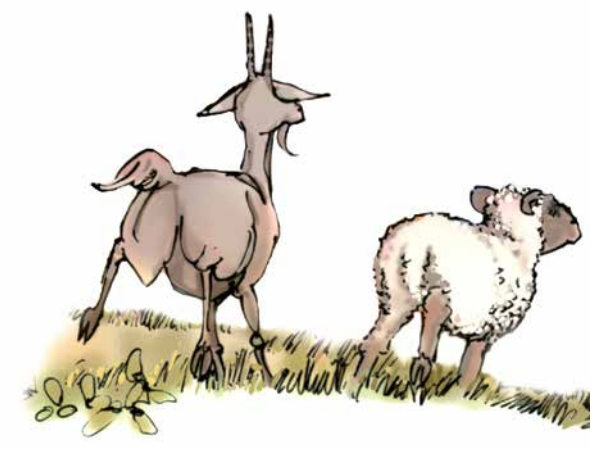
Учися робити правильний вибір

Подумай, що було б зробити правильніше, і потім вирішу, що ти обереш: допомогти мамі або нагрубіянити їй; з'їсти обід або відсунути від себе тарілку з їжею й подивитися телевізор; пообіцяти собі щодня читати біблійні історії або ж відмовитися від такого наміру.

Те, що ми обираємо сьогодні, може змінити наше життя в майбутньому.

Помолімося

Господи, допоможи нам завжди робити те, що для нас важливіше всього. Допоможи нам пам'ятати, що найважливіше — це любити Тебе й обрати служіння Тобі. В ім'я Ісуса. Амінь.

Волосаті руки

Буття 27

ЧИ СКАЗАВ ЯКІВ ПРАВДУ СВОЄМУ БАТЬКОВІ? ЧИ Ж ВІН ОБМАНУВ БАТЬКА?

Яків дуже хотів стати главою свого роду, і він хитрістю змусив Ісава продати йому своє первородство. Але йому потрібно було ще одержати батьківське благословення. На той час Ісаак, його батько, був уже дуже старим. Він погано чув і майже осліп.

І ось одного разу Ревекка, мати Якова, сказала синові:

— Ось що я придумала, Якове. У твого брата Ісава волосаті руки. Візьми шкіру козенят, обгорни нею свої руки й прикинься, що ти Ісав. Тоді батько дасть тобі своє благословення.

Якову дуже хотілося стати на чолі роду, тому він погодився. Він обгорнув свої руки шкірою козеняти й прийшов у батьківський намет. Із собою він взяв страву, приготовлену матір'ю із цієї нагоди.

Ісаак відчув приємний запах м'ясної страви. Він подумав, що це пахне приготовлена дичина, яку приніс із полювання Ісав. Яків же не став перечити своєму батькові. Ісаак усе з'їв і сказав:

— Благословляю мого старшого сина Ісава. В Ісава волосаті руки. Чи ти син мій Ісав?

Отже, Яків повинен був зробити важливий вибір. Він міг сказати правду. У такому разі батько не дав би йому благословення, яке призначалося Ісавові. Або він міг збрехати й, назвавшись Ісавом, одержати батьківське благословення. Тоді він став би главою роду.

Як учинив Яків? Він дав батькові обмацати свої руки, обгорнуті шкірою козенят. Ісаак не міг роздивитися сина, але він повірив, що перед ним Ісав. Тому благословив його.

Так Яків став на чолі роду. Довідавшись про це, Ісав дуже розсердився. Він був такий сердитий, що задумав убити брата, як тільки розшукає його.

Мати Якова допомогла йому зібратися в дорогу. Так, Яків був главою роду, але після всій цих подій він не міг залишатися в рідному домі. Він був змушений утікати від Ісава.

Бог жалкував, що Яків сказав неправду. Але все-таки Він любив його й супроводжував усюди, куди б той не йшов.

Пригадай

Як Яків обманув свого батька?

Що трапилося з Яковом через його неправильний вибір?

Подумай про свій вибір

Яка різниця існує між неправдою, так званою неправдою задля порятунку, небилицею й сильно прикрашеною історією? Чи можеш ти пригадати випадки, коли тобі було важко сказати правду? Що відбувається, коли ти говориш неправду — обманюєш задля порятунку або розповідаєш небилиці?

Учися робити правильний вибір

Побудуй з кубиків довгу дорогу, по якій Яків рятувався втечею від свого брата Ісава. Уяви себе на місці Якова й розкажи, що ти відчуваєш, усе далі й далі віддаляючись від рідного дому.

Говорити правду завжди краще, ніж обманювати.

Помолімося

Господи, прости нам за ті випадки, коли ми говорили неправду. Дякуємо Тобі за Твоє прощення й Твою любов до нас. В ім'я Ісуса. Амінь.

Брати

Буття 32–33

ЧИ ПРОСТИВ ІСАВ ЯКОВА? ЧИ Ж ВІН ПРОДОВЖУВАВ СЕРДИТИСЯ НА БРАТА?

Якову було дуже самотньо. Довгі-довгі роки він жив удалині від рідних місць. Пройшло багато років, відтоді як він залишив батьківський дім. Тепер у нього була своя велика родина. У нього було багато овець, верблюдів, кіз. У нього було багато корів й ослів. Але не було поруч із ним його брата Ісава.

Яків хотів повернутися на батьківщину, але боявся. Коли він залишав свій дім, Ісав був дуже сердитий. Можливо, він дотепер бажає смерті своєму братові. Може, Ісав захоче розправитися з усією родиною Якова.

Якову було так самотньо, що зрештою він вирішив повернутися додому, сподіваючись, що Бог примирить їх із Ісавом.

Разом зі своєю родиною й худобою Яків відправився в дорогу.

У дорозі він вислав людей до Ісава. Йому хотілося попередити брата про своє повернення додому. І ось він довідався від посланців, що Ісав іде йому назустріч. І не один — з ним чотириста чоловік!

Наляканий цією звісткою, Яків звернувся до Бога із благанням:

— Ти повелів мені повернутися додому. Ти обіцяв піклуватися про мене. Ти завжди любив мене й був добрий до мене. У мене велика родина, і зараз я потребую Твоєї допомоги. Прошу Тебе, захисти мене від Ісава.

Наступного дня Яків відправив у подарунок Ісавові частину своєї череди. Він послав йому кіз, овець і верблюдів, а також корів й ослів.

Через день Яків побачив Ісава і людей, що супроводжували його. Посланці передали Ісаву дарунки й сказали, що все це від його рідного брата Якова.

Якова! Але ж минуло стільки років! Колись Яків хитрістю змусив його відмовитися від його права бути главою роду. І ось тепер він повертається додому.

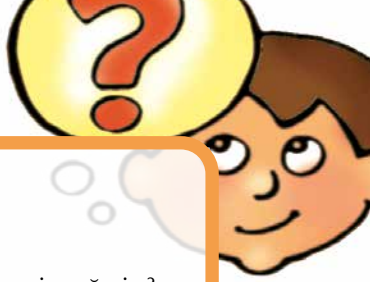
Отже, Ісав повинен був зробити важливий вибір. Він міг послати чотириста чоловіків, щоб вони вбили Якова й знищили всю його родину. Або він міг простити Якова, визнавши, що сам зробив неправильний вибір. Зрештою, це він не повинен був продавати своє первородство за тарілку сочевичної юшки.

Ісав разом зі своєю родиною, зі своїми чередами й воїнами рушив уперед, назустріч Якову. Побачивши величезну юрбу й Ісава, Яків злякався. Але він не повернув назад. Він велів своїй родині зупинитися й пішов далі один. Яків повільно наблизився до Ісава й сердечно привітав його.

Ісав простягнув братові руки й обійняв його. Вони сміялися, і плакали, і привітали один одного голосними вигуками. Як чудово знову бути разом! Брати знали, що Бог хоче миру й злагоди між ними.

Бог усю дорогу був з Яковом. Тепер Він привів його в рідний дім, щоб Яків став на чолі роду.

Пригадай

Чому Якову було страшно повертатися в рідний дім?
Як вчинив Ісав, коли побачив Якова?
Ісав зробив правильний вибір чи ні?
Чи були брати раді знову бути разом?
Як ти довідався про це?

Подумай про свій вибір

Згадай випадки, коли один зі членів твоєї родини хотів, щоб його пробачили всі інші. Легко або важко було йому одержати прощення? Які почуття відчували всі до примирення й після нього?

Учися робити правильний вибір

На аркуші паперу намалюй маленьку некрасиву істоту. Вона буде втіленням незадоволення. Коли хтось у твоїй родині почне сердитися, вручи йому цей малюнок. Найімовірніше людина, яка побачила намальовану тобою потвору, перестане сердитися! Переконайся, наскільки краще прощати й позбуватися незадоволення.

Завжди краще прощати, ніж проявляти незадоволення.

Помолімося

Господи, допоможи нам прощати інших людей, навіть якщо вони кривдять або обманюють нас. В ім'я Ісуса. Амінь.

У рові

Буття 37:12–35

ЧИ ДОБРЕ БРАТИ СТАВИЛИСЯ ДО ЙОСИПА? ЧИ Ж ВОНИ ЖОРСТОКО ОБІЙШЛИСЯ З НИМ?

В Якова було дванадцять синів. Іноді вони дружно трудилися. А іноді сварилися, як і всі брати.

Одного із синів Якова звали Йосипом. Він був наймолодшим із братів і не відходив від батька. Старші сини Якова працювали в полі й пасли овець. Коли Йосип підріс, він став їм допомагати.

Іноді Яків, як і всі батьки, робив подарунки то одному, то іншому синові. Але одного разу він подарував Йосипу щось особливе — новий й дуже гарний одяг. Кожний із синів Якова носив одяг певних

кольорів: сірого, зеленого, коричневого. Але одяг, який батько подарував Йосипові, був різнобарвним. Там були всі кольори веселки: жовтий, червоний, голубий, фіолетовий, а ще золотий і срібний. Це був чудовий одяг. Йосип відразу одягнувся в нього. Який він був щасливий! Брати ж заздрили Йосипові, якому батько подарував такий чудовий одяг.

Одного разу вночі Йосипу наснився дивний сон. Прокинувшись, він розповів його братам:

— Мені приснилося, начебто ви стали одинадцятьма снопами пшениці. Я був дванадцятим снопом. І всі ви поклонялися мені, тому що я був найголовнішим.

Але брати не бажали схилятися перед молодшим у родині. Вони не хотіли більше чути про його сни. Тому вони дуже розсердилися, коли Йосип розповів їм ще один сон. Цього разу йому поклонялися сонце, місяць й одинадцять зірок. Тоді батько запитав Йосипа:

— Невже я й твоя мати коли-небудь прийдемо до тебе на поклін? І всі одинадцять братів теж схиляться перед тобою?

Брати Йосипа були дуже заздрісними. Вони ніяк не могли забути про той чудовий подарунок, що зробив батько їхньому молодшому братові. А тепер ще Йосип сказав, що вони повинні будуть поклонитися йому.

Отже, брати повинні були зробити важливий вибір. Вони могли дати Йосипу спокій і займатися своїми справами. Вони також могли пригадати, які чудові подарунки отримували від батька. Або ж вони могли відібрати в Йосипа різнобарвний одяг і навіть убити його, щоб він ніколи більше не стояв у них на шляху.

Як учинили брати? Вони напали на Йосипа, коли той на прохання батька прийшов у поле довідатися, чи все в них добре.

У братів усе було добре, а от Йосипові незабаром стало непереливки. Брати зірвали з нього різнобарвний одяг, а його самого кинули в глибокий рів. Вони збиралися вбити Йосипа, але побачили на дорозі караван, що йде в Єгипет.

Тоді один із братів запропонував:

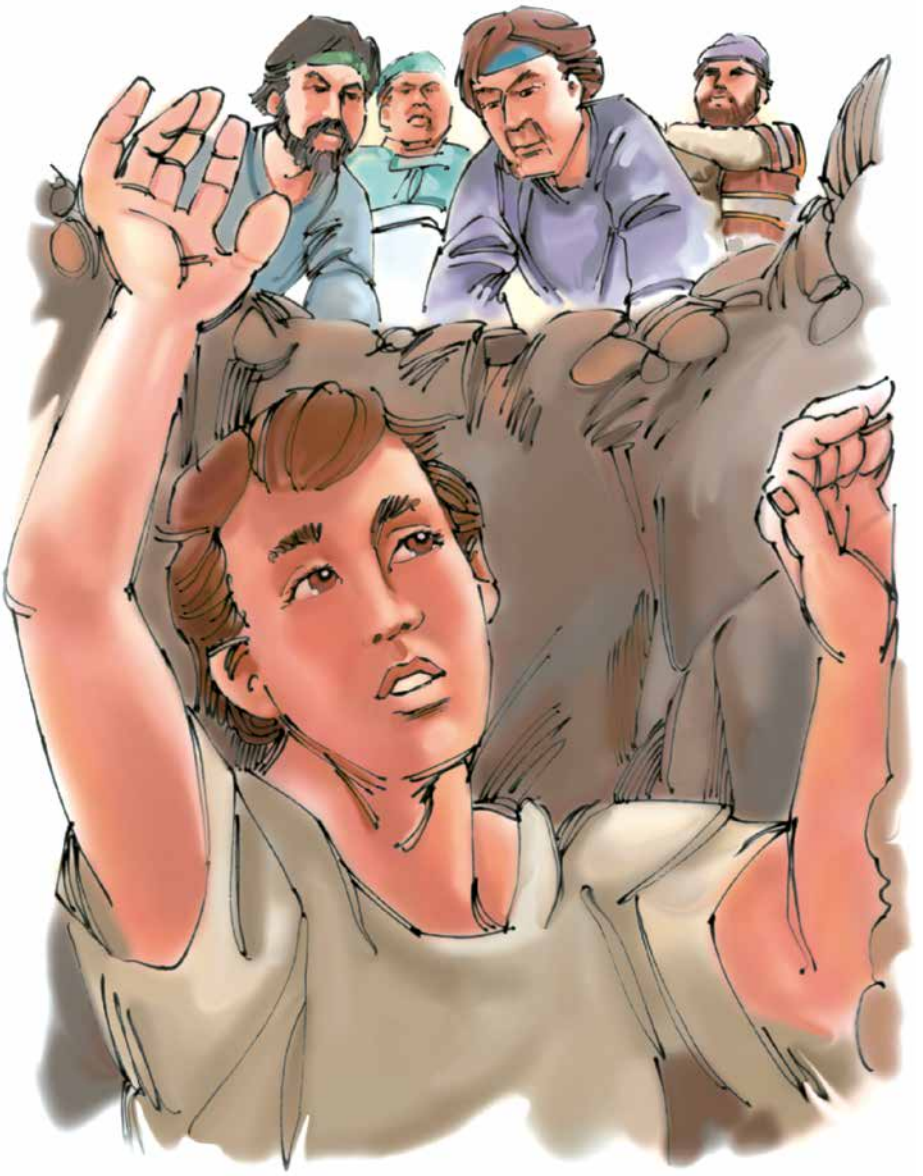
— Давайте продамо Йосипа купцям, які йдуть із караваном у Єгипет.

Так вони й зробили.

Потім брати забруднили одяг Йосипа й розірвали його на шматки. Тепер він набув такого вигляду, начебто Йосип боровся в ньому з хижим звіром. Вони віднесли розірваний одяг батькові й переконали його, що хижак роздер їхнього молодшого брата.

Яків оплакував свого улюбленого сина. Він думав, що більше ніколи не побачить його.

Бога дуже засмутило те, що брати так жорстоко вчинили з Йосипом. Але Він не залишив Йосипа в Єгипті й завжди був з ним.

Пригадай

Якою була реакція братів, коли вони побачили новий одяг Йосипа?

Що вони відчули, довідавшись про сни свого молодшого брата?

Як брати Йосипа розправилися з ним?

Вони зробили правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Що змушує тебе заздрити твоїм братам, сестрам або друзям? Як ти можеш позбутися цього почуття, поки воно повністю не опанувало тобою?

Учися робити правильний вибір

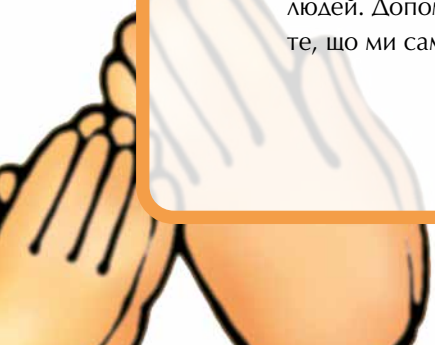
Розфарбуй аркуш паперу в такі кольори, які були в одязі Йосипа. Розфарбовуючи, подумай про те, що означає ставитися до людей по-доброму. Потім зроби що-небудь добре для людини, у якої є те, що тобі самому хотілося б мати.

Бог хоче, щоб ми раділи тому, що в нас є, і не заздрили іншим.

Помолімося

Господи, допоможи нам бути добрими до інших людей. Допоможи радіти за них, навіть якщо в них є те, що ми самі хотіли б мати. В ім'я Ісуса. Амінь.

Довге очікування

Буття 39; 41

ЧИ ДОВІРИВСЯ ЙОСИП БОГОВІ? ЧИ Ж ВІН СУМНІВАВСЯ В БОЖОМУ ЗАДУМІ?

Йосип жив далеко від рідного дому. Купці, яким брати продали Йосипа, привезли його в Єгипет. Там він повинен був працювати в одного багатого єгиптянина. Йосип був хорошим робітником і виконував усе, що йому доручали. Але одного разу дружина господаря дуже сильно розсердилася на Йосипа. Вона обманом змусила свого чоловіка кинути молодого слугу в темницю.

Тепер Йосип не міг бачити птахів, що літали на волі, не міг відчути краплі дощу на своєму обличчі.

Йому зовсім не подобалося перебувати в ув'язненні. День за днем він сподівався, що Бог допоможе йому вийти з темниці. Але час ішов, а в житті юнака нічого не мінялося.

Отже, Йосип повинен був зробити важливий вибір. Він міг не чекати допомоги від Бога й постаратися власними силами вибратися з темниці. Можливо, він домовився б з одним зі стражників. Можливо, украв би ключі й вирвався на волю. Або він міг покластися на Бога й вірити, що все, що відбувається з ним, є частиною Божого задуму. Він міг чекати, коли Бог відкриє йому, що він повинен робити.

Йосип вирішив довіритися Богові. Він просидів у темниці довгий час. І якось до нього прийшов чоловік.

Це був помічник самого фараона. Цар Єгипту довідався, що Йосип уміє тлумачити сни. А владиці єгиптян наснився дивний сон. І тепер він послав за Йосипом, щоб той розтлумачив йому значення цього сну.

Помічник фараона привів Йосипа в палац. Там юнак почув, що у своєму дивному сні фараон побачив сім гладких, дебелих корів і сім худих, кістлявих.

Бог відкрив Йосипу, що означає сон фараона. І Йосип сказав:

— Сім гладких корів — це сім урожайних років. На полях виросте багато зерна, і народ не буде

голодувати. Сім худих корів — це сім неврожайних років, коли хліб на полях загине й у країні почнеться голод.

Фараон запитав:

— Що ж нам робити?

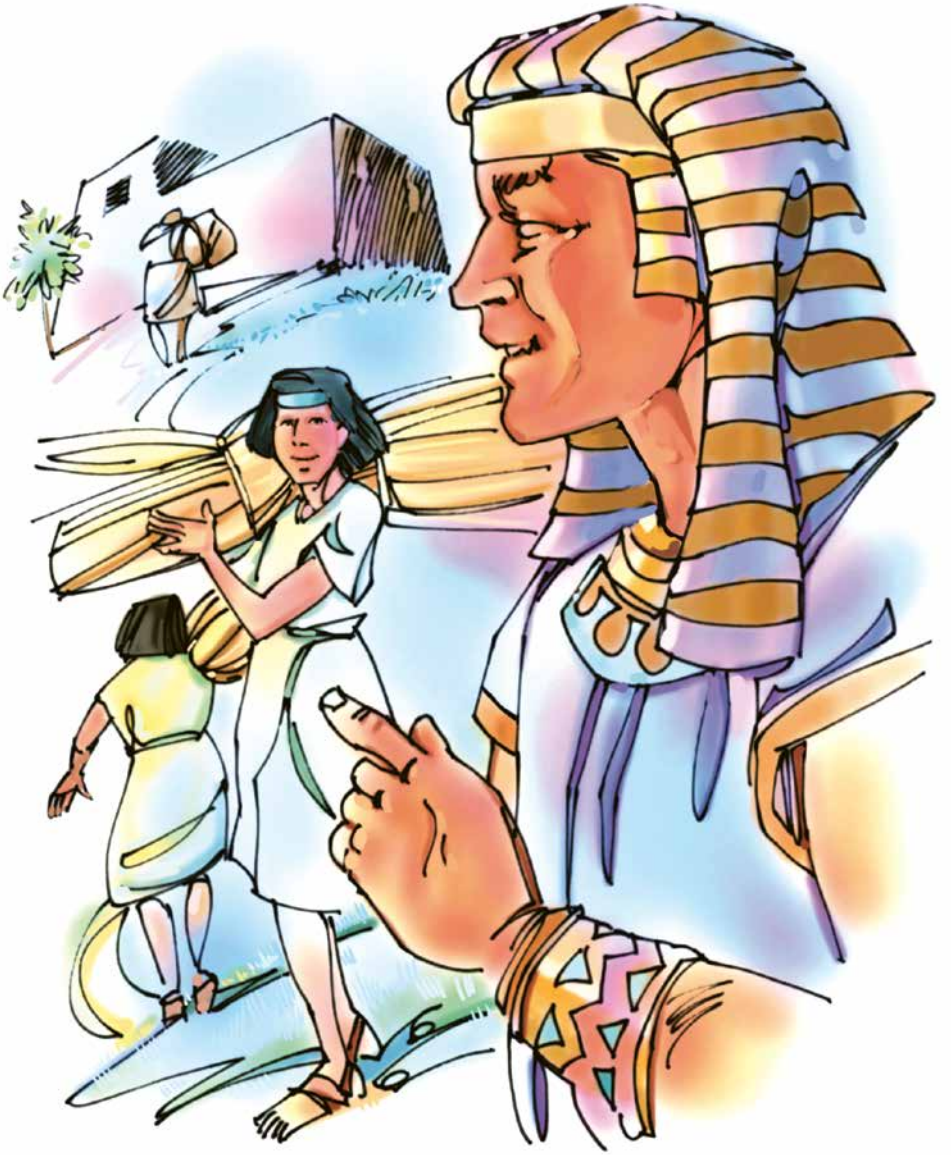
Йосип відповів:

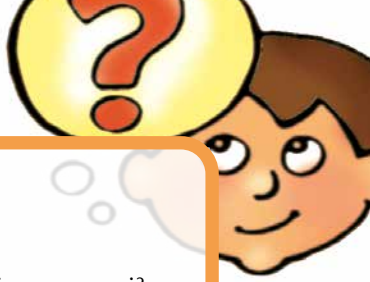
— Поки врожаї будуть рясними, потрібно зсипати надлишки зерна в більші комори. Ці надлишки можна буде використати, коли в країні почнеться голод.

Йосип став головним помічником фараона. Йому доручили вести облік усього зерна, зібраного в Єгипті. У врожайні роки Йосип зсипав надлишки зерна в більші комори й там зберігав їх.

Потім прийшли посушливі роки, коли без дощів на корені гинув увесь урожай. У Єгипті наступив голод. Але комори Йосипа були повні хліба. Зі зроблених запасів він видавав зерно всім нужденним. Єгиптяни поверталися від Йосипа із зерном і готували собі їжу.

Бог був задоволений тим, що Йосип довірився Йому й очікував від Нього допомоги. Задум Бога був справді чудовий! Бог допоміг Йосипові стати важливою людиною в Єгипті.

Пригадай

Яким був настрій Йосипа, поки він сидів у темниці?
Чому рішення Йосипа вибратися з темниці, покладаючись на власні сили, було б неправильним вибором?
Як Йосип допоміг фараонові й усім єгиптянам?

Подумай про свій вибір

Чи доводилося тобі довго очікувати відповіді на свою молитву? Можливо, ти розраховував одержати відповідь негайно. Чи можеш ти бути таким, як Йосип? Чи можеш ти чекати й довіряти Богові, як він?

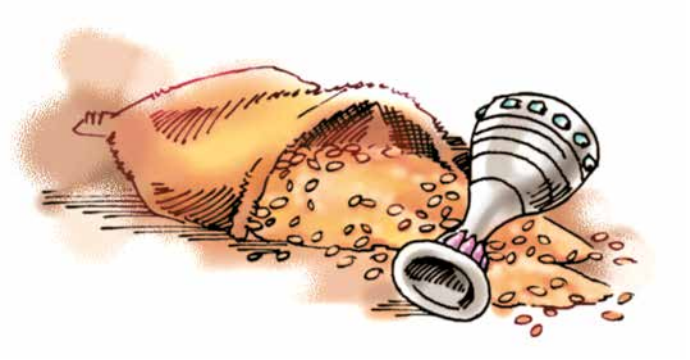
Учися робити правильний вибір

Спробуй уявити себе в ролі вчителя, лікаря, кухаря, теслі. Коли ти виростеш, Бог допоможе тобі зрозуміти, якою справою Він призначив тобі займатися.

Очікувати Божої відповіді — завжди правильне рішення.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що ти відповідаєш на наші молитви в призначений Тобою час. Дякуємо Тобі за Твої задуми стосовно кожного з нас. Перебувай з нами, поки ми очікуємо, коли Ти скажеш нам, як потрібно діяти. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Я — Йосип!“

Буття 42–45

ЧИ ДУМАВ ЙОСИП ПРО ТЕ ХОРОШЕ, ЩО ВІДБУЛОСЯ В ЙОГО ЖИТТІ? ЧИ Ж ВІН ПАМ'ЯТАВ ТІЛЬКИ ПОГАНЕ?

Продавши Йосипа купцям, які йшли в Єгипет, брати повернулися до батька й переконали Якова, що його молодшого сина немає в живих.

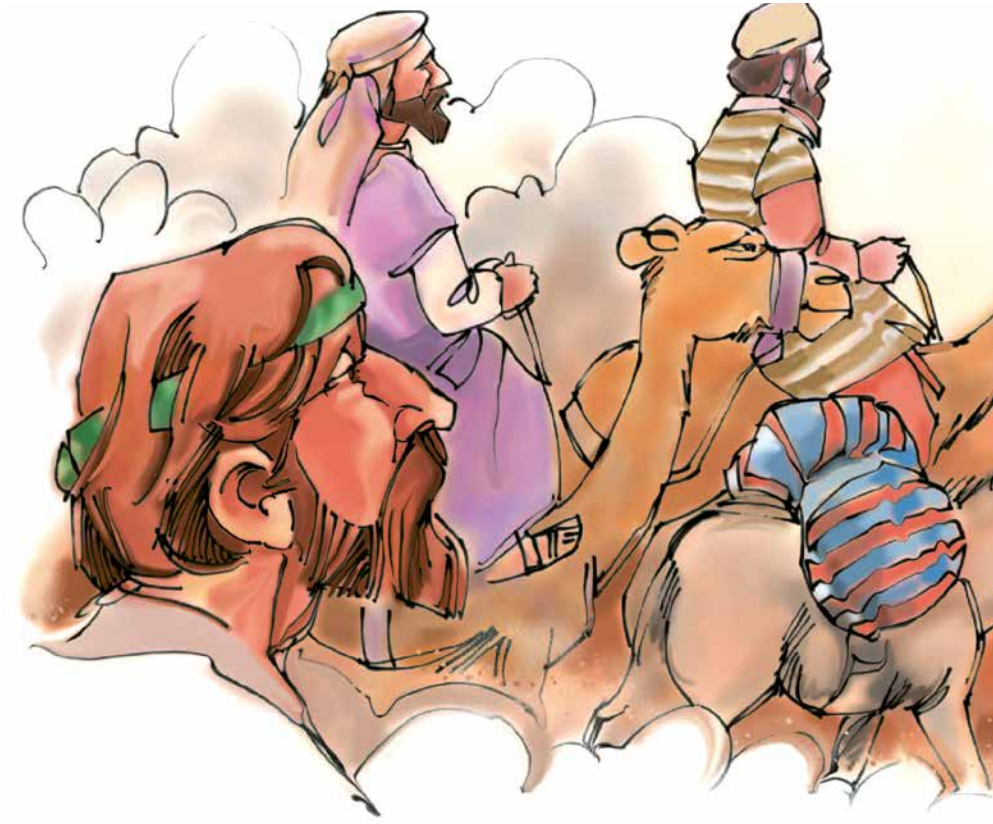
Брати, звичайно ж, знали, що Йосип не вмер. Але вони думали, що ніколи не побачать його.

Слідом за одним неврожайним роком прийшов інший, і знову зерно на полях не виросло. Те ж саме трапилося й наступного року. Так тривало цілих сім

років. Зрештою ні в кого не залишилося ні зернятка, щоб угамувати голод. Це були погані вісті.

Але потім Яків почув добрі новини. Хліб є в Єгипті! У цій країні одна мудра людина зробила великі запаси зерна.

Яків покликав своїх синів. Він велів їм їхати в Єгипет. Коли вони привезуть звідти куплене зерно, то приготують із нього багато їжі й забудуть про голод.

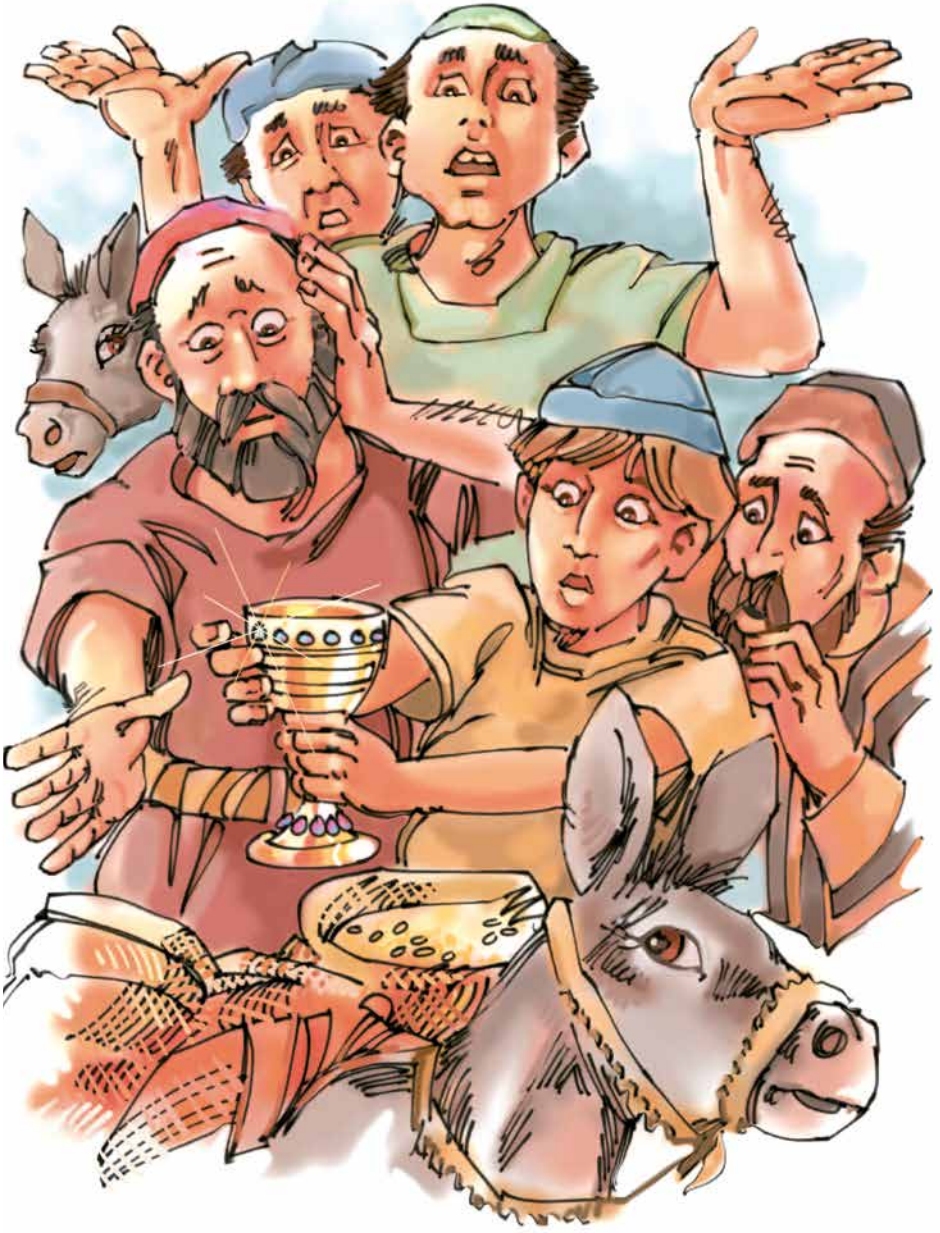
Брати відправилися в дорогу на верблюдах. Вони їхали дуже довго й нарешті добралися до Єгипту. Там вони дізналися про поважного чоловіка, який зберіг багато хліба. Прийшовши до нього, брати поводилися дуже поштиво. Вони схилилися перед ним і попросили продати їм зерна. Сини Якова не знали, що розмовляли зі своїм братом.

Але Йосип упізнав своїх братів. Він пригадав, як багато років тому вони продали його купцям. Він також довідався від них, що вдома з батьком залишився Веніамін — його молодший брат, якого він ніколи не бачив. Тому Йосип затримав у Єгипті одного зі старших братів, а інших відпустив додому, взявши з них слово, що вони повернуться назад і приведуть до нього Веніаміна. Йосип наказав наповнити мішки братів зерном і поклав туди заплачені за нього гроші.

Коли брати виявили ці гроші, вони не знали, що й думати. Вони злякалися, що Йосип розправиться з ними. Але все-таки сини Якова повернулися в Єгипет і привели із собою Веніаміна. Йосип приготував для них частування й запросив у свій будинок.

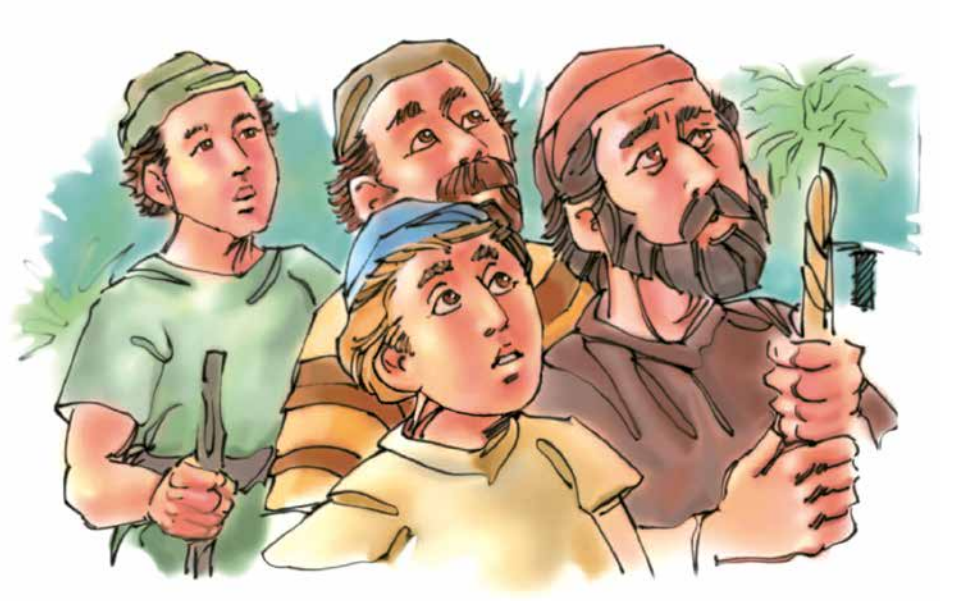
Незабаром брати вирушили в дорогу назад з мішками, наповненими хлібом. Але ледь вони відійшли від міста, як Йосип, сховавши у мішку Веніаміна свою срібну чашу, наказав слузі відправитися слідом за подорожніми й привести їх назад. Він сказав, що повинен затримати Веніаміна в Єгипті за крадіжку срібної чаші. Його старші брати сказали, що не можуть залишити Веніаміна, бо ця новина дуже засмутить їхнього батька. Тепер Йосип зрозумів, наскільки його брати стали добрішими.

Отже, Йосип повинен був зробити важливий вибір. Він міг думати про те хороше, що відбулося в його житті, тому що він опинився в Єгипті. Він міг думати про збережене в коморах зерно й про людей, які завдяки цьому не вмерли з голоду. Він міг відкритися своїм братам і простити їм зло, яке вони вчинили йому. Або він міг згадати, як погано вони вчинили, продавши його купцям, і, щоб помститися, він міг посадити їх у в'язницю.

І ось як учинив Йосип. Він вигукнув:

— Я — Йосип! Ваш брат.

Сини Якова затряслися від страху. Але Йосип заспокоїв їх:

— Я знаю, ви збиралися мене вбити. Але Бог привів мене в Єгипет, щоб я міг урятувати мою родину. Тут досить зерна, щоб приготувати їжу, і ніхто з нас не вмре від голоду. Приведіть сюди мого батька, і ми знову будемо всі разом.

Йосип зрозумів, що все погане в його житті Бог повернув на добро. Бог був задоволений, що Йосип зрозумів це, як був Він задоволений і тим, що Йосип простив братів і допоміг своїй родині.

Пригадай

Чому брати Йосипа прийшли в Єгипет?

Про які злодіяння братів згадав Йосип, коли побачив їх?

Чи пам'ятав Йосип тільки зло, яке йому заподіяли брати?

Йосип зробив правильний вибір чи ні?

Як Бог обернув усе погане в житті Йосипа на добро?

Подумай про свій вибір

Які важкі ситуації виявлялися благом для твоєї родини? Яким буває твій настрій, коли ти думаєш тільки про погані речі? Як він змінюється, коли ти помічаєш, що погане привело до хорошого?

Учися робити правильний вибір

Склади історію, що починалася б з якихось поганих подій. Потім придумай її хороше завершення.

Навіть якщо трапляється щось погане, ми повинні вірити, що в Бога добрі наміри стосовно нас.

Помолімося

Господи, допоможи нам не сумувати, коли трапляються якісь неприємності. Допоможи нам вірити, що Ти можеш повернути зло на добро. В ім'я Ісуса. Амінь.

Плаваючий кошик

Вихід 1:6–2:10

ЧИ ДОПОМОГЛА МАРІАМ СВОЄМУ МОЛОДШОМУ БРАТИКОВІ? ЧИ Ж ВОНА ВТЕКЛА ДОДОМУ?

Багато років пройшло відтоді, як Йосип і його брати оселилися в Єгипті. Тепер у Єгипті правив інший фараон. Він не любив Божий народ і примушував його брати участь у грандіозному будівництві, що прославило б ім'я фараона. Робота була дуже важкою: ліпити із глини цеглу, носити воду й пересувати величезні камені.

Фараон побоювався, що Божий народ виступить проти нього. Тому він придумав, як не допустити

збільшення його чисельності. Фараон оголосив, що Божому народу не можна мати синів.

У цей час в однієї жінки народився син. І мати, яка дуже любила свого синочка, придумала, як урятувати його. Її план, справді, був дуже гарний. Три місяці вона приховувала від усіх свою дитину. Потім сплела міцний кошик, закрила в ньому всі щілини, щоб кошик міг плисти по воді, і постелила на дно м'яку тканину. Вийшла маленька гарненька колисочка, у яку вона могла покласти сина.

Потім жінка понесла кошик і свого хлопчика до ріки Ніл. За нею таємно пішла її старша дочка Маріам.

Біля річки мати поцілувала дитину й поклала маля в кошик. Потім вона обережно поставила його на воду. І кошик не потонув! Маляті було в ньому сухо й затишно. І мати пішла додому.

А Маріам залишилася на березі, щоб подивитися, що буде з її маленьким братом. Незабаром дівчинка почула чиїсь голоси. Вона розсунула стебла прибережного очерету й побачила дочку фараона, яка прийшла на ріку митися. Може, вона помітить кошик і знайде в ній дитину? Як учинити Маріам?

Отже, дівчинка повинна була зробити важливий вибір. Вона могла залишитися на березі й спробувати

допомогти братикові. Або вона могла втекти додому.

І ось що зробила Маріам. Вона залишилася, щоб усе бачити й чути. Дочка фараона помітила кошик і веліла одній зі своїх рабинь його принести. Ледь глянувши на маля, що лежало на дні кошика, дочка фараона полюбила його. Вона назвала хлопчика Мойсеєм і сказала, що маля буде їй замість сина.

Тоді Маріам підійшла до дочки фараона й сказала їй:

— Я можу знайти годувальницю, яка подбає про малюка. Ви дозволите мені це зробити?

— Звісно! Це буде йому тільки на користь, — відповіла дочка фараона.

Маріам поспішила додому, щоб поділитися чудовою новиною з мамою: їм дозволили взяти маленького Мойсея й вигодувати його для фараонової дочки! Це збереже йому життя. Коли-небудь Мойсей стане жити в палаці фараона!

Бог був задоволений, що Маріам допомогла своїй родині. Вона подбала про те, щоб маленький Мойсей був у безпеці. Це входило в задум Бога!

Пригадай

Навіщо мати сплела кошик для свого маленького сина?

Як старша сестра допомогла молодшому братикові?

Маріам зробила правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Які можливості ти використаєш, щоб допомогти своїй родині? Чи бувають випадки, коли тобі хочеться втекти, замість того щоб прийти на допомогу? Що ти повинен робити в таких випадках?

Учися робити правильний вибір

Поклади великий аркуш паперу на поверхню води, щоб уявити, як тримався на воді кошик з маленьким Мойсеєм. Потім за допомогою дорослих склади перелік правил безпечної поведінки на воді. Ти можеш нагадувати кожному про необхідність дотримуватися цих правил!

Ми можемо попросити Бога, щоб Він показав нам, як можна допомогти іншим людям.

Помолімося

Господи, ми хочемо робити все від нас залежне, щоб бути корисними іншим людям. Покажи нам, як ми повинні щодня допомагати своїй родині. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Тільки не я!“

Вихід 2:11–4:20

ЧИ ПОСЛУХАВСЯ МОЙСЕЙ БОГА? ЧИ Ж ВІН ЗАЛИШИВСЯ БАЙДУЖИЙ ДО ТОГО, ПРО ЩО ГОВОРИВ ЙОМУ ГОСПОДЬ?

Мойсей виховувався в Єгипті як принц і жив у палаці на правах старшого сина фараона. Однак Мойсей знав, що насправді він з народу Божого.

Мойсей бачив, що фараон змушує його співвітчизників виконувати важку роботу, і був дуже незадоволений, що їх перетворили на рабів. Він хотів допомогти Божому народу, але почав діяти нерозважно. Спосіб, яким він спробував допомогти, був неугодний Богові. Крім того, Мойсей викликав на себе гнів фараона.

Тож Мойсею довелося втікати з Єгипту. Довгі роки він був пастухом.

І ось одного разу, коли Мойсей пас овець, він побачив дивне світло. Це горів кущ, але полум'я не обпалювало його гілок. Мойсей підійшов ближче й почув голос Бога, що пролунав з палаючого куща. Мойсей зняв свої сандалі, тому що місце, де він стояв, було особливим, і підійшов ще ближче.

Бог хотів, щоб Мойсей повернувся в Єгипет. Тому Він сказав:

— Я хочу, щоб ти вивів Мій народ з Єгипту в його власну землю.

Чи погодився Мойсей виконати Боже повеління?

Мойсей відповів:

— Тільки не я! Як я зможу переконати фараона відпустити Твій народ?

Бог сказав Мойсею:

— Я буду з тобою.

Може, тепер Мойсей нарешті послухався Бога?

Але Мойсей повторив:

— Тільки не я! Люди мені не повірять. Вони захочуть довідатися Твоє ім'я. Що я відповім їм?

І тоді Бог сказав Мойсею:

— Я є Сущий. Ось Моє ім'я.

Чи послухався тепер Мойсей Бога?

Ні, він продовжував стояти на своєму:

— Тільки не я! Народ не повірить, що я Тебе бачив.

У відповідь на це Бог повелів Мойсею кинути на

землю палицю. Як тільки посох торкнувся землі, він відразу перетворився на змію! Бог наказав Мойсею взяти змію за хвіст. І в руках Мойсея змія знову стала палицею.

— Зроби це на очах Мого народу, — сказав Бог. — І він довідається, що ти бачив Мене.

Чи погодився Мойсей цього разу?

Ні, він продовжував наполягати в своїй впертості:

— Але я не вмію добре говорити, і мова моя невиразна.

Бог сказав, що й у цьому Він допоможе Мойсею, і обіцяв, що з ним у Єгипет піде його брат, Аарон — красномовна людина.

Отже, Мойсей повинен був зробити важливий вибір. Він почув Боже повеління й тепер знав, чого Бог хоче від нього. Він міг виконати Його повеління й повернутися в Єгипет. Або ж він міг продовжувати вести непотрібну суперечку.

Як учинив Мойсей? Він вирішив виконати те, що повелів йому Бог, і погодився повернутися в Єгипет.

Бог був задоволений тим, що Мойсей послухався Його. Мойсей сумнівався у своїх силах, але був дуже стривожений тим, що почув від Бога. І Мойсей пішов у Єгипет, щоб допомогти врятувати Божий народ.

Пригадай

Про що Бог просив Мойсея?

Які відмовки придумував Мойсей, щоб не виконувати Боже повеління?

Мойсей зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Чи можеш ти пригадати одне з таких місць, куди ти не любиш ходити? Розкажи Богові, що ти при цьому відчуваєш. Потім попроси Його допомогти тобі, як колись Він допоміг Мойсею.

Учися робити правильний вибір

Під час чергової поїздки на машині подумай про те, що Бог поруч із тобою. При кожній запланованій або змушеній зупинці ти можеш говорити: „Бог з нами тут (у банку, бібліотеці, магазині тощо)“.

Бог допоможе нам зробити те, про що Він нас просить.

Помолімося

Господи, іноді нам важко зробити те, про що Ти нас просиш. Дай нам мужність, щоб виконувати Твої повеління, і впевненість у тому, що Ти з нами завжди й усюди. В ім’я Ісуса. Амінь.

„Ні!“

Вихід 7–10

ЧИ ВІРИВ ФАРАОН У МОГУТНЮ СИЛУ БОГА? ЧИ Ж ВІН НЕ ВІРИВ, ЩО БОГ ВСЕМОГУТНІЙ?

Мойсей і його брат Аарон повернулися в Єгипет. Вони сказали фараонові, що Бог повелів звільнити Його народ, але фараон не повірив їм. Тоді Аарон кинув на підлогу пастуший посох, що відразу ж перетворився на змію.

Але фараон, як і раніше, не вірив їм і не хотів навіть чути про те, щоб відпустити Божий народ. Він сказав:

— Ні!

Мойсей попередив фараона, що його Бог — єдиний правдивий Господь — могутніший від усіх єгипетських богів. Фараон подумав про своїх богів. Чому він повинен визнавати могутність Бога Мойсея? І він знову сказав:

— Ні!

Тоді Бог наслав на єгиптян нещастя. Ці нещастя називалися Божими карами. Спочатку Бог перетворив на кров річкову воду, потім наслав на єгиптян жахливих жаб. І тоді Мойсей знову запитав фараона, чи відпустить він Божий народ? Але фараон відповів:

— Ні!

І Бог наслав на єгиптян маленьких мошок, які боляче кусалися, а потім більших мух, які літали великими роями. Він наслав на свійських тварин хворобу, що вбивала їх. Від іншої хвороби на тілі тварин і людей з'являлися нариви. Потім Бог наслав град і сарану. Нарешті на Єгипет опустилася тьма. Піддані фараона перебували в моторошному страху.

— Тепер ти відпустиш Божий народ? — запитав Мойсей.

Отже, фараон повинен був зробити важливий вибір. Він міг повірити, що Бог Мойсея — всемогутній Бог, і визнати Його владу над силами природи, тваринами й людьми. І тоді він повинен був відпустити Божий народ. Або ж він міг, як і раніше, тримати його в рабстві.

І фараон знову сказав:

— Ні!

Бог був засмучений тим, що фараон так і не повірив у Його могутність. Він послав Мойсея звільнити Свій народ. І коли-небудь Бог допоможе Мойсею зробити це.

Пригадай

Чого домагався Бог від фараона?
Які нещастя Бог наслав на Єгипет?
Фараон зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Чи віриш ти в те, що Бог має могутню силу? Не забувай, Він використає її, бажаючи прийти тобі на порятунок! Розкажи, як Бог тобі допомагає, коли ти хворієш, коли в тебе поганий настрій або коли гроза.

Учися робити правильний вибір

Перелічи природні явища, які можуть нести руйнування (гроза, землетрус, ураган і тощо). Якою втіхою є усвідомлення, що в такі моменти Бог завжди з нами! Він з нами точнісінько так само, як колись був зі Своїм народом у Єгипті.

Ми можемо твердо вірити, що Бог всемогутній і що Він любить нас!

Помолімося

Господи, допоможи нам вірити в Тебе й Твою могутню силу. Ти любиш нас, і ми любимо Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь.

Пасха

Вихід 11–12

ЧИ ВІРИВ БОЖИЙ НАРОД, ЩО БУДЕ ВРЯТОВАНИЙ БОГОМ? ЧИ Ж ВІН УВАЖАВ, ЩО БОГ НЕ ЗМОЖЕ ВИВЕСТИ ЙОГО З ЄГИПТУ?

Фараон не відпускав Божий народ з Єгипту. І Бог навів жахливі кари на цю країну. Після кожної кари Мойсей запитував фараона, чи відпустить він народ Божий, але владика Єгипту незмінно відповідав йому:

— Ні!

Богові нічого не залишалося, як послати до єгиптян ангела смерті. Але спочатку Він хотів переконатися, що Божий народ буде надійно захищений від цієї кари. Тому Бог дав Мойсею докладні вказівки, щоб

той розповів іншим, що треба робити:

— Помастіть одвірки дверей своїх будинків кров'ю агнця. Це послужить знаком для ангела смерті, що сюди йому входу немає. Спечіть хліб і, щоб зробити це швидше ніж зазвичай, не кидайте в тісто дріжджів. Запечіть також на вогні м'ясо агнця й, коли з'їсте його, приготуйтеся в будь-яку мить покинути свої будинки.

Отже, Божий народ повинен був зробити важливий вибір. Він міг довіритися Богові й зробити все необхідне: помазати одвірки дверей кров'ю агнця, швидко приготувати й з'їсти вечерю. Або ж Божий народ міг продовжувати знемагати в єгипетському рабстві.

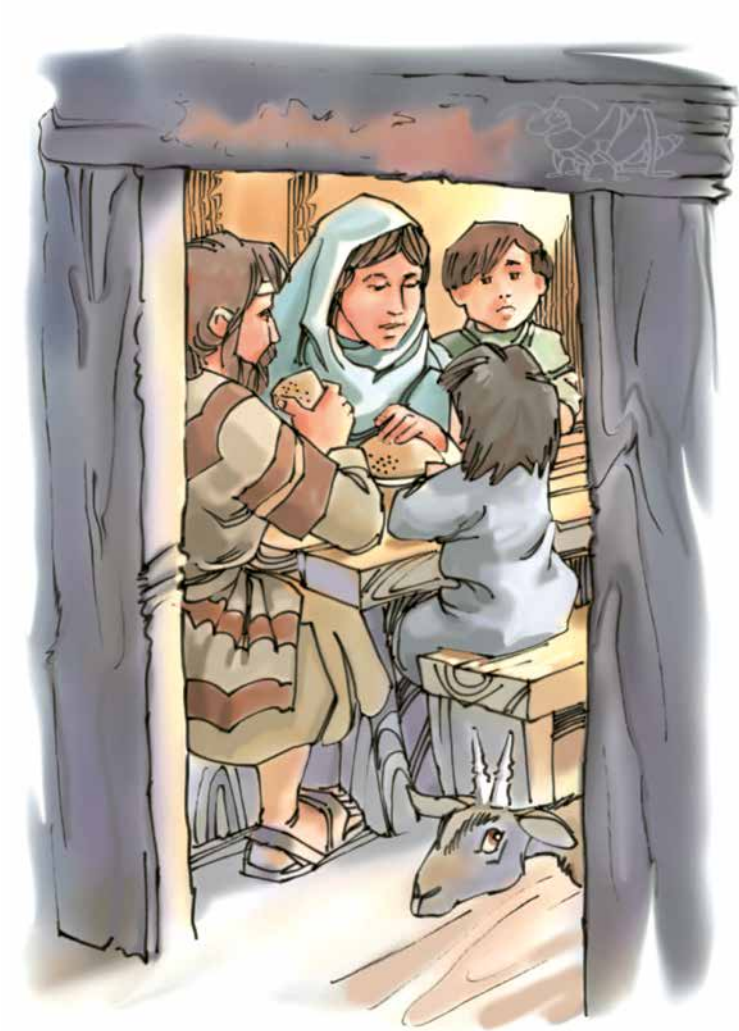
І ось що зробили люди. Перш ніж ангел смерті ввійшов у місто, вони помазали кров'ю агнців одвірки дверей.

Вони спекли хліб із прісного тіста й з'їли його з гіркими травами на згадку про лихоліття свого рабства. Ангел смерті в цей час уже йшов по міських вулицях.

Вони їли, не знімаючи із себе верхнього одягу, щоб без зволікання відправитися в дорогу. Ангел смерті наближався.

Але кров агнця захищала їх. Ангел смерті проходив повз будинки, у яких жив Божий народ. Жодна людина з народу Божого не вмерла.

Ангел смерті зайшов у доми всіх єгиптян і, нарешті, попрямував до палацу фараона.

У ту ніч фараон послав за Мойсеєм й Ааароном і сказав їм:

— Ідіть із Єгипту!

Божий народ був вільний!

Бог був задоволений, що Його люди довірилися Йому й зробили все так, як Він повелів. Бог зберіг їх і дав їм волю.

Пригадай

Як Бог урятував Свій народ від ангела смерті?
Чи довірився народ Богові й чи послухався Його?
Божий народ зробив правильний вибір чи ні?
Що сказав фараон Мойсею в ту ніч?

Подумай про свій вибір

Бог може врятувати нас від усяких лих. Він може позбавити нас від гріха. Від чого ти хотів би позбутися з Божою допомогою?

Учися робити правильний вибір

Спробуй прісний хліб, який іноді називають мацою, або звичайний несолоний крекер. Із часів першої паски прісний хліб завжди лежить на пасхальному столі євреїв. Це нагадує їм — і нам — про необхідність вірити, що спасіння в Богові.

Ми можемо довіряти Богові й бути слухняними Йому, тому що Він бажає врятувати нас від усякого зла.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти рятуєш нас від усякого зла. Якою великою є наша подяка Тобі, що Ти послав Ісуса, щоб Він спас нас від гріхів. В ім'я Ісуса. Амінь.

По суші серед моря

Вихід 13:17–14:31

ЧИ ВІРИВ БОЖИЙ НАРОД, ЩО МОЙСЕЙ ПЕРЕВЕДЕ ЙОГО ЧЕРЕЗ МОРЕ? ЧИ Ж ЛЮДИ ДУМАЛИ, ЩО БОГ НЕ ЗУМІЄ ДОПОМОГТИ МОЙСЕЮ?

Мойсей і народ Божий покинули Єгипет з радістю. Вони взяли із собою ослів і кіз, корів й овець. Жодна людина із Божого народу не залишилася в Єгипті. Всі вони пішли в землю їхнього батька Авраама. Ішли дорослі й діти. Ішли молоді люди й старі. Більше вони не раби нечестивого фараона! Мабуть, збоку виглядало так, начебто вони відправилися на грандіозний відпочинок.

А фараон залишився в Єгипті. Коли пройшов його страх, він поринув у сум, а потім запалав гнівом. Розгніваний фараон звинуватив Мойсея в тому, що той обманом змусив його відпустити Божий народ. Фараон зібрав шістсот воїнів і почав пошуки втікачів. Вони рушили в дорогу на швидких колісницях і взяли із собою гострі списи. Їх переповняла рішучість зупинити Мойсея й повернути Божий народ у Єгипет.

Бог вів Свій народ усе далі й далі. Удень Він показував людям шлях, ідучи перед ними в хмарному стовпі, а вночі світив їм, ідучи в стовпі вогненному. Нарешті вони побачили попереду неозору гладь Червоного моря.

Вони оглянулися й помітили, що далеко в пустелі заклубився пил. У курній хмарі вони розгледіли колісниці фараона і його воїнів, що поспішали наздогнати втікачів і силою повернути в Єгипет!

Божий народ був наляканий. Перед собою він бачив море, а позаду фараона і його воїнів. Тому люди стали благати Бога допомогти їм. Але потім вони розсердилися на Мойсея:

— Навіщо ти вивів нас із Єгипту? Ми залишалися б там рабами. Це краще, ніж умерти тут, у пустельному місці.

Мойсей став заспокоювати й підбадьорювати людей:

— Не бійтеся. Вам потрібно всього лише дивитися, як Бог подбає про вас. Він уразить і фараона, і його воїнів та захистить вас.

Отже, Божий народ повинен був зробити важливий вибір. Люди могли повірити своєму вождеві Мойсею й почекати, коли Бог скаже йому, як слід діяти. Або вони могли розраховувати на власні сили й самі придумати, що робити далі. Якби люди вирішили, що Бог не в силах допомогти їм, то, мабуть, повернулися б у Єгипет.

І ось що зробив Божий народ. Він подивився на свого вождя Мойсея. Той щойно розмовляв з Богом і тепер робив те, чого хоче Бог. Мойсей підняв руку, у якій тримав палицю, і вказав на море. І відразу почався сильний вітер, що заколихав водну гладь. Вітер дув усю ніч, а ранком води розступилися, і посередині моря відкрилася частина суші.

Божий народ не гаючись ступив на цю дорогу, що веде на інший берег моря. Поруч із людьми йшли вівці, кози, корови, віслюки. По обидва боки дороги колихалися хвилі, плескалася вода. За ними гуркотали, наближаючись, колісниці фараона. Але Божий народ ішов по суші серед моря й почував себе в цілковитій безпеці.

Коли остання овечка вийшла на берег, Бог повелів Мойсею знову вказати посохом на море. Як тільки він зробив це, вода повернулася на своє колишнє місце й заповнила частину суші, що відкрилася. Хвилі зімкнулися й накрили й фараона, і його воїнів, і всі їхні колісниці.

Божий народ радів, що довірився Мойсею. Мойсей був хорошим вождем. Він слухав Бога, і Бог допоміг йому захистити людей навіть тоді, коли це здавалося неможливим.

Пригадай

Як хмарний і вогненний стовпи допомагали народу Божому?
Чому народ злякався?
Народ Божий зробив правильний вибір чи ні?
Чому Мойсей був хорошим вождем?

Подумай про свій вибір

У яких ситуаціях необхідна Божа допомога, щоб ти міг довідатися, чого очікує від тебе Бог? (Коли я потрапив у скрутне становище, коли мене хтось скривдив, коли я нездоровий тощо.) Як ти вважаєш, хто ще може підказати тобі, що варто робити? (Батьки, учителі, священик, інші християни.)

Учися робити правильний вибір

Збери в одну велику купу подушки, ковдри й рушники й зроби посередині цієї купи прохід. Швидко пройди по цій „дорозі“, подібно як Божий народ пройшов по суші серед моря.

Ми можемо довіритися людям, які люблять Бога, і дозволити їм керувати нами.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти керуєш усім, що відбувається! Дякуємо Тобі за те, що Ти показуєш людям, які керують нами, що варто робити, коли нам потрібна допомога. В ім’я Ісуса. Амінь.

Добрі Божі заповіді

Вихід 19:16–20:21; 31:18; Повторення Закону 5

ЧИ ВИСЛУХАВ МОЙСЕЙ БОЖІ ЗАПОВІДІ? ЧИ Ж ВІН НЕ ЗАХОТІВ ЗНАТИ ПРО НИХ?

Мойсей і Божий народ продовжували свій шлях в Авраамову землю. Бог зберігав їх і завжди був поруч із ними.

Одного разу Бог повелів Мойсею здійнятися на вершину гори. У Бога було кілька заповідей для Свого народу. Але люди боялися Бога, тому Він повелів Мойсеєві вислухати ці заповіді.

Бог знав, що Його закони, або заповіді, необхідні людям, щоб вони могли керуватися ними у своєму житті. Людям потрібно знати, як любити Бога і як любити один одного. Бог побажав дати Мойсею ці

закони як Свій особливий дарунок. Він настільки любив людей, що вирішив дати їм Свої заповіді заради їхнього власного добра. Коли люди живуть, підкоряючись Божим законам, то все в їхньому житті йде добре.

Отже, Мойсей повинен був зробити важливий вибір. Він міг вислухати Божі заповіді, а потім пояснити людям, як виконувати їх і бути щасливими. Або ж він міг вирішити, що йому не потрібно слухати Бога.

Мойсей вирішив вислухати Бога. І Бог дав йому Свої заповіді:

Заповідь 1: Люби Бога більше всього іншого.

Заповідь 2: Не зображуй ніяких богів і не поклоняйся їм.

Заповідь 3: Завжди вимовляй із благоговінням ім'я Боже.

Заповідь 4: Присвячуй один день тижня прославленню Бога.

Заповідь 5: Люби й поважай своїх батьків.

Заповідь 6: Не вбивай.

Заповідь 7: Люби свого чоловіка або дружину до самої смерті.

Заповідь 8: Не кради.

Заповідь 9: Не обмовляй інших людей.

Заповідь 10: Не бажай того, що належить іншим, так сильно, щоб це полонило всі твої думки.

Свої заповіді Бог написав на двох плоских каменях,

які називалися скрижалями. Записи на скрижалях були дуже важливими. Якщо люди будуть виконувати Божі заповіді, то стануть щасливими. І Бог буде задоволений ними.

Пригадай

Навіщо Бог хотів дати заповіді Своєму народові?
Чому Бог бажав, щоб ці заповіді вислухав Мойсей?
Мойсей зробив правильний вибір чи ні?
Скільки всього було Божих заповідей? Чи можеш ти назвати одну або кілька з них?

Подумай про свій вибір

Вибери дві-три заповіді й розкажи, чому, виконуючи їх, ти будеш щасливим.

Учися робити правильний вибір

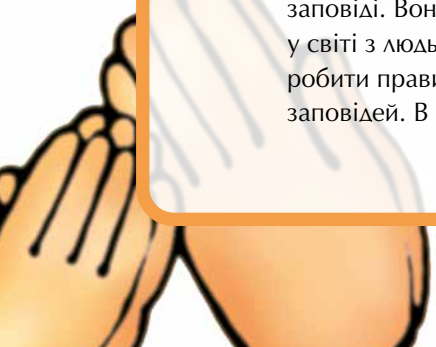
Напиши на аркуші паперу слова „Любіть Бога й один одного!“ і прикріпи аркуш над дверима. Коли будеш відчиняти двері, щоб увійти або вийти, вимовляй уголос ці слова. Вони дуже важливі. Якщо ти будеш не тільки вимовляти ці слова, але й робити те, про що говориш, то будеш дотримуватися всіх десяти заповідей.

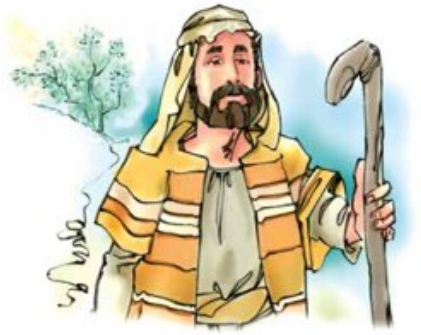
Виконання Божих заповідей робить нас щасливими!

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти дав нам Свої добрі заповіді. Вони захищають нас і допомагають нам жити у світі з людьми й з Тобою. Допоможи нам завжди робити правильний вибір і дотримуватися Твоїх заповідей. В ім'я Ісуса. Амінь.

Мойсей зник!

Вихід 32–34

Чи дотримувався Аарон Божих заповідей, очікуючи разом з іншими повернення Мойсея? Чи ж він порушив їх?

Поки Мойсей розмовляв з Богом на вершині гори, народ чекав його внизу, у долині. Мойсея довго не було, потім він повернувся до людей, але лише на короткий час і знову здійнявся на гору. Цього разу його не було дуже довго, і в людей з'явився сумнів, чи живий їхній вождь.

Люди стали думати, що, якщо Мойсей зник так надовго, він, може, уже ніколи не повернеться до них.

А якщо не Мойсей, то хто тоді замість нього буде розмовляти з Богом?

Божі люди вирішили, що тепер їм потрібний інший бог. Вони згадали, що в єгиптян було багато різних богів. Єгиптяни вирізали з каменю або ліпили із глини статуї богів, тобто ідолів. Деяких ідолів навіть відливали із золота. Тільки Божий народ забув, що всі ці боги не були правдивими й не мали ніякої сили.

Згадавши про ідолів, люди зняли із себе золоті прикраси й віддали їх братові Мойсея, Аарону. Вони стали благати його зробити із золота статую бога, якого вони могли б бачити і якому могли б молитися.

Отже, Аарон повинен був зробити важливий вибір. Він міг сказати, щоб люди забрали своє золото, тому що Мойсей обов'язково повернеться. Він міг вірити, що Бог не залишив народ Божий і, звичайно ж, приведе його в землю Авраама. Або ж він міг розплавити принесені людьми прикраси й зробити з них ідола, якого всі могли б бачити. Можливо, Мойсей насправді ніколи не повернеться і нікому буде говорити за них з Богом.

Як вчинив Аарон? Він відлив із золота велику фігуру тільця й дозволив усім називати цього ідола богом, що вивів їх із Єгипту. Люди приносили ідолові

дарунки, після чого співали перед ним і танцювали. Вони поклонялися золотому тільцю, тому що вважали, що Мойсей уже ніколи не повернеться й що нікому буде розмовляти за них з Богом.

У ту ж мить, коли люди поклонялися золотому тільцю, повернувся Мойсей. Він був настільки розгніваний на свій народ, що розбив об землю дві кам'яні скрижалі з написаними на них Божими заповідями. Мойсей запитав Аарона:

— Що ти наробив?

— Не сердься, — відповів Аарон.

Але Мойсей пояснив Аарону, що Бог дуже розгнівався на нього й на весь народ за те, що вони зробили.

Мойсей знову пішов до Бога й попросив Його не залишати народ Божий. І ось він спустився з гори, тримаючи в руках дві інші скрижалі. На нових скрижалях, як і на колишніх, були записані Божі заповіді.

Бог був задоволений Мойсеєм, тому виконав його прохання. Бог не відмовився від обіцянки привести Свій народ у землю Авраама. Після довгих років мандрівок Божі люди досягнуть землі, обіцяної їм Богом.

Пригадай

Чому люди вирішили, що їм потрібний інший бог?

Аарон зробив правильний вибір чи ні?

Що люди робили перед золотим тільцем, відлитим Ааароном?

Бог розгнівався на Свій народ, але що Він зробив, почувши прохання Мойсея?

Подумай про свій вибір

Скажи, кого або чого ти змушений чекати (зубного лікаря, касира в магазині, повернення додому мами або тата, відповіді Бога на твої молитви). Як ти дивишся на те, щоб під час очікування співати християнські пісні або повторювати вірші з Біблії?

Учися робити правильний вибір

Під час очікування ти можеш зіграти в гру, що називається „Петрик каже". Якщо ти впевнений, що Бог не хоче, щоб ти робив якусь дію (брехав, брав що-небудь без дозволу, бив когось), не вимовляй слів „Петрик каже". В інших випадках, коли ти знаєш, що Бог схвалює твої дії, вимовляй, наприклад, таке: „Петрик каже усміхнутися", „Петрик каже поспівати", „Петрик каже обійняти кого-небудь".

Чекати нелегко, але очікування не здається таким довгим, якщо ми слухняні Богові.

Помолімося

Господи, допоможи нам завжди бути слухняними Тобі. В ім'я Ісуса. Амінь.

Сурміть у труби

Повторення Закону 34; Книга Ісуса Навина 6

ЧИ ВИКОНАВ ІСУС НАВИН БОЖІ ВКАЗІВКИ ЩОДО ЄРИХОНА? ЧИ Ж ВІН ДІЯВ ЗА ВЛАСНИМ ПЛАНОМ?

Сорок років Божий народ блукав по пустелі. Як довго! За цей час виросли діти й завели власні родини. Багато хто з них стали бабусями й дідусями. Поки одні підростали, інші зістарювалися й помирали в пустелі.

Нарешті Мойсей і народ Божий підійшли до землі Авраама. Їм залишалося лише перейти ріку Йордан, щоб знайти свій новий дім.

На той час Мойсей був уже дуже старий. Бог повелів йому здійнятися на гору, звідки він міг би

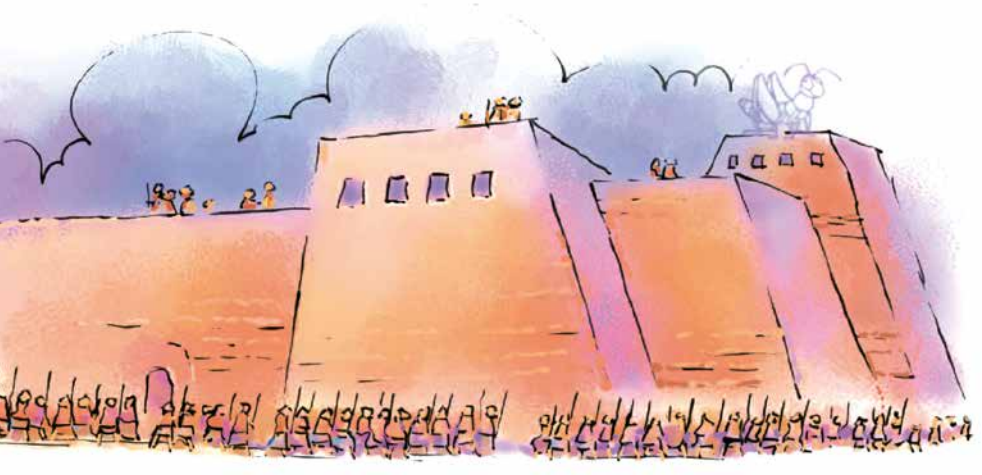

охопити поглядом землю, що розкинулася на іншому березі Йордану. Мойсей побачив обіцяну землю й випустив останній подих.

Мойсей був хорошим вождем, і коли він умер, Бог дав Своєму народу іншого, також хорошого вождя — Ісуса Навина.

Новий вождь перевів людей через Йордан. І ось вони підійшли до великого міста Єрихона, оточеного міцними стінами. Жителі цього міста не хотіли, щоб їхня земля належала Божому народу.

Ісус Навин знав, що Бог обіцяв дати цю землю Своєму народу. Тому він уважно вислухав Бога, Який розкрив йому Свій задум. Бог сказав Ісусові Навину: „Ти повинен очолити Мій народ, коли він протягом

шести днів буде проходити по одному колу навколо стін Єрихона. А на сьомий день обійдіть місто сім разів. Ті, хто понесе труби, повинні голосно сурмити. А потім нехай народ щосили крикне. Коли ви зробите це, стіни Єрихона завалятьcя".

Отже, Ісус Навин повинен був зробити важливий вибір. Він міг послухатися Бога, зібрати народ і повести його навколо стін Єрихона. Деякі, можливо, і подумають, що нічого доброго з цього не вийде. Крім того, жителі Єрихона, напевно, будуть із них сміятися. Але Бог сказав, що саме це допоможе Божому народу заволодіти містом. Або ж Ісус Навин міг повести своїх людей назад, на інший берег Йордану й ніколи не намагатися заволодіти землею, яку Бог хотів дати їм.

Зрештою, міцні стіни Єрихона на вигляд були такими неприступними.

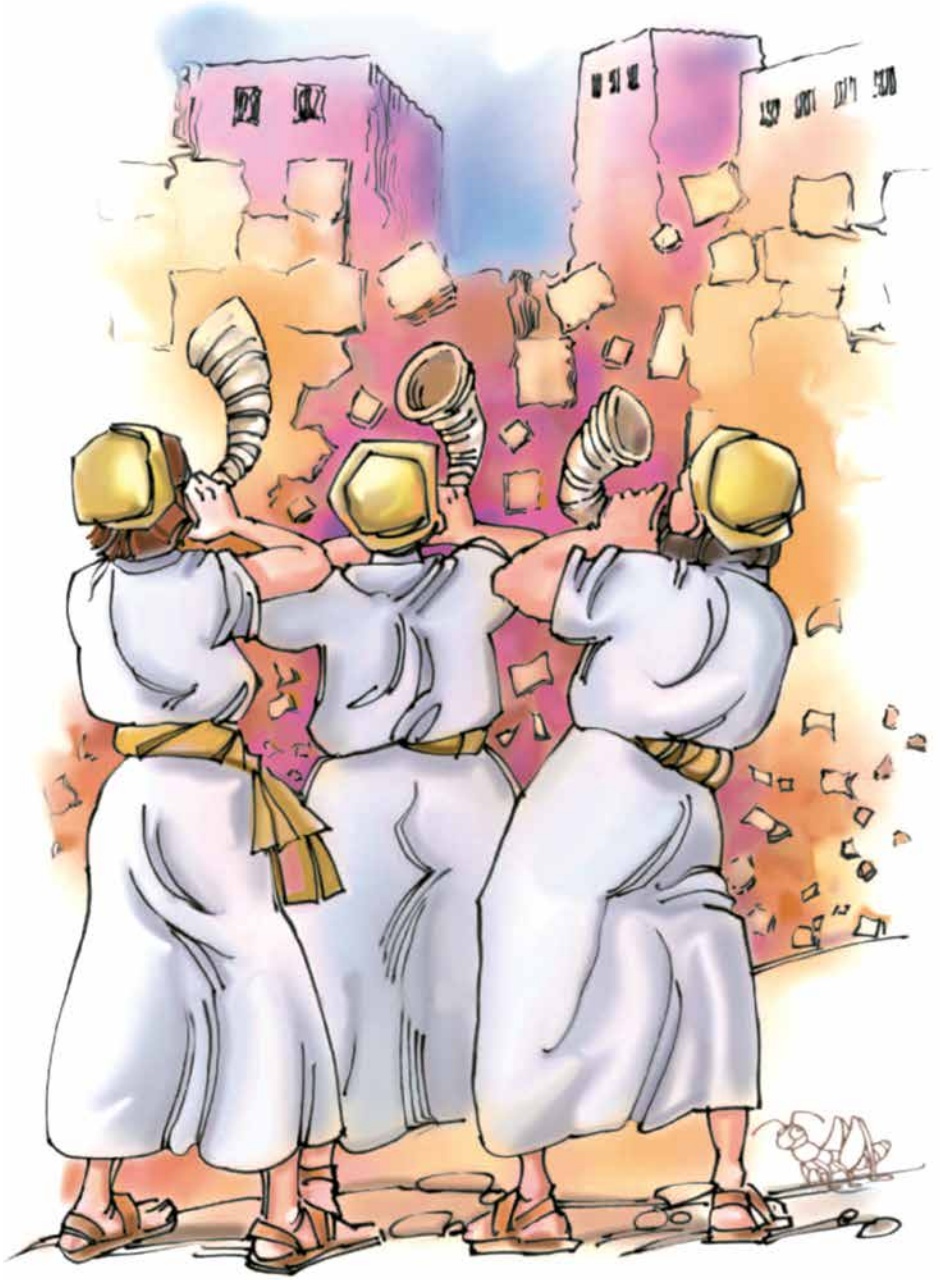
І ось що зробив Ісус Навин. Він зібрав своїх людей і раз у день обходив з ними Єрихон. Він робив це й у перший, і в другий, і в третій, і в четвертий, і в п'ятий, і в шостий день. Ті, хто несли труби, голосно сурмили в них.

На сьомий день усі знову вишикувалися й обійшли місто сім разів. Ті, хто ніс труби, голосно сурмили в них. Коли стали обходити міські стіни в сьомий раз, сурмачі затрубили ще голосніше. Потім Ісус Навин наказав:

— Пора! Кричіть!

І всі закричали так голосно, як тільки могли. Коли вони зробили це, стіни Єрихона впали!

Тепер Божий народ міг жити на землі, обіцяній Богом. Бог радів, що Ісус Навин виконав Його вказівки. Божий народ теж був щасливий. Тепер у нього була своя земля, і Бог був з ними.

Пригадай

Хто став новим вождем Божого народу після смерті Мойсея?
Що Бог повелів зробити Ісусові Навину?
Ісус Навин зробив правильний вибір чи ні?
Від чого впали стіни Єрихона?

Подумай про свій вибір

Чи доводилося твоїй сім'ї молитися про яку-небудь проблему й дізнатися, що в Бога є її незвичайне рішення? Чи легко вам було слідувати Його вказівкам?

Учися робити правильний вибір

Зроби з паперу кілька труб і покажи, ніби ти обходиш Єрихон. Під час походу обов'язково виконуй усі вказівки!

Коли ми молимося, ми можемо вірити, що Бог дасть нам правильні вказівки.

Помолімося

Господи, Твої задуми завжди найкращі! Дякуємо Тобі за всі мудрі поради, які Ти даєш Своєму народу. Допоможи нам завжди ходити Твоїми шляхами. В ім'я Ісуса. Амінь.

Піти разом

Книга Рут 1–4

ЧИ ЛЮБИЛА РУТ НООМІ І БУЛА ДОБРОЮ ДО НЕЇ? ЧИ Ж ВОНА ХОТІЛА ЗАБУТИ ПРО НООМІ?

Неподалік від тієї землі, яку Бог дав Своєму народу, жила молода жінка Рут. Вона була щаслива, коли деякі Божі люди переселилися в її землю. Одна родина із чотирьох чоловік переїхала туди, коли в тій країні, де вони жили, почався голод. Рут була щаслива, тому що молодий чоловік із цієї родини став її чоловіком.

Однак щастя Рут було коротким. Відбулося багато сумних подій. Помер глава цього сімейства. Потім умер чоловік Рут і його брат. У родині із чотирьох чоловік залишилася одна мати. Це була Ноомі.

Вона жила далеко від свого рідного будинку. І ось Ноомі довідалася, що на її батьківщині зібрали гарний урожай хліба. Тому Ноомі вирішила повернутися у своє рідне місто Вифлеєм. Дві молоді жінки, які були дружинами її померлих синів, сказали, що вони хочуть піти разом з нею. Однією із цих жінок була Рут, інша — Орфа.

Ноомі подумала, що її невісткам буде краще залишитися на своїй рідній землі, і сказала їм про це. Орфа вирішила, що Ноомі має рацію, тому поцілувала свекруху й попрощалася з нею.

Отже, Рут повинна була зробити важливий вибір. Вона могла піти разом з Ноомі в землю Божого народу,

жити там з нею й любити Бога Ноомі так, як любила Його ця жінка. Або ж вона могла піти від свекрухи у свій колишній дім. Вона могла жити на своїй землі й забути про Бога, Якого любила Ноомі.

І ось що сказала Рут:

— Я піду туди, куди підеш ти, Ноомі. Твій народ буде моїм народом. Твій Бог стане моїм Богом.

Стара жінка була щаслива, що їй не доведеться одній повертатися на батьківщину.

У Вифлеєм вони прийшли зголоднілими й стомленими довгою дорогою. Один добрий чоловік на ім'я Вооз залишав на своєму полі колоски для тих, хто мав потребу в їжі. Бідняки могли підбирати колоски й залишати їх собі. Рут теж приходила на це поле

підбирати колоски. Потім вона пекла хліб для себе й для Ноомі.

Вооз помітив, яка добра Рут до старої жінки. Він міг би сказати, що вона любила свекруху, як рідну матір. Вооз забажав переконатися, що в цих двох жінок є все необхідне для життя.

День за днем Вооз бачив, з якою любов'ю Рут доглядала за Ноомі. Він зрозумів, що саме про таку добру жінку він мріяв. І ось одного разу він попросив Рут стати його дружиною. Ноомі була така щаслива! Тепер вона знала, що Рут буде жити на землі її предків. І також буде тут щаслива.

Незабаром у Рут й Вооза народився син. Малюк Овид був першим онуком Ноомі!

Ноомі була найщасливішою бабусею на світі. Вооз був найщасливішим батьком. Рут була найщасливішою матір'ю. Овид був дуже щасливою дитиною.

Бог також радів. Він був задоволений тим, що добра Рут із великою любов'ю піклувалася про родину, яку Бог дав їй.

Пригадай

У чому виявлялася любов Рут до Ноомі?
Рут зробила правильний вибір чи ні?
Якою була нова сім'я Рут?

Подумай про свій вибір

Назви, які добрі справи ти можеш зробити для своїх рідних з любові до них. Яким чином твоя родина може поділитися з нужденними людьми тим, що має? Вони живуть ближче, ніж ти думаєш!

Учися робити правильний вибір

Час, відстань, іноді сварки вносять розлад у родини. Але Бог хоче, щоб у кожній родині всі любили один одного. Вирішу, що тобі краще зробити сьогодні: подзвонити або написати людям, яких ти любиш.

Бог бажає, щоб у родині всі були добрі один до одного.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за тепло домівки. Допоможи всім у нашій родині любити один одного так, як Ти любиш кожного з нас. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Благаю Тебе, дай мені сина“

Перша книга Самуїла 1:1–2:21

ЧИ ВІРИЛА АННА, ЩО БОГ ВІДПОВІСТЬ НА ЇЇ МОЛИТВИ? ЧИ Ж ВОНА ВВАЖАЛА, ЩО НЕ ОДЕРЖИТЬ НА НИХ ВІДПОВІДІ?

Печаль була постійною супутницею Анни. Ця жінка жила в прекрасному будинку, де вона підтримувала чистоту й порядок. Її чоловік був сильною й доброю людиною. Одного не було в Анни — дітей, і це дуже її засмучувало.

Щороку Анна і її чоловік відправлялися молитися в призначене для поклоніння Богові місце. Вони входили у великий намет, так звану скинію, де весь народ

Божий поклонявся Богові. Прийшов час вирушати туди в черговий раз.

Отже, Анна повинна була зробити важливий вибір. Вона могла піти помолитися Богові в скинії. Вона могла розповісти Йому про свої переживання. І вона могла вірити, що Бог почує її молитви й відповість на них. Або ж Анна могла залишитися вдома й сумувати ще більше. Адже вона так довго вимолювала в Бога дитину, а її, як і раніше, не було. Може, Бог не чує її молитов?

Що ж зробила Анна? Вона відправилася зі своїм чоловіком у відведене для поклоніння Богові місце.

Вона ввійшла в скинію й стала молитися. Вона повідала Богові про своє велике горе й розповіла Йому, якою самотньою вона почуває себе, коли інші жінки розмовляють про своїх дітей. Вона подякувала Богові за свого чоловіка й за свій дім. Але вона просила, благала Його дати їй дитину.

А ще Анна дала обітницю Богові. Вона пообіцяла, що якщо в неї буде син, вона віддасть свою дитину Господу на всі дні життя його. І як тільки її синочок підросте, вона приведе його в скинію. У той день у скинії служив Ілій. Він сидів недалеко від того місця,

де молилася й плакала Анна, і все чув. Він сказав Анні, що Бог відповість на її молитви.

Жінка перестала сумувати й щаслива повернулася додому. У неї ще не було дитини. Але вона була щаслива, тому що помолилась Богові, вилила Йому свою душу, і сум пішов з її серця.

Не минуло й року, як Анна народила сина! Бог почув її молитви! Анна назвала хлопчика Самуїлом і дуже любила свою дитину. Вона цілувала пальчики на його ручках і ніжках. Вона колисала маля, купала його й годувала.

Самуїл підростав і став дорослим, так що міг служити в скинії. Тому Анна і її чоловік привели його до Ілія, щоб їхній син допомагав йому служити Богові. Самуїл був хорошим помічником.

Щороку Анна відвідувала свого сина й приносила йому новий одяг. Вона не стомлювалася дякувати Богові за те, що Він дав їй такого чудового сина.

Анна раділа, що безперестанку молилася про свою майбутню дитину. Бог радів за Анну, бо вона вірила, що Він обов'язково відповість на її молитви. Бог піклувався про маленького Самуїла. Хлопчик виріс і все своє життя присвятив служінню Богові, як й обіцяла Анна.

Пригадай

Чому Анна сумувала?
Куди вона ходила молитися?
Анна зробила правильний вибір чи ні?
Як Бог відповів на молитви Анни?
Як Самуїл служив Богові?

Подумай про свій вибір

Про що ти просиш Бога у своїх молитвах? Чи завжди Він відповідає на них і посилає тобі те, чого ти хочеш? Іноді Бог може змусити тебе почекати або відповісти відмовою на твоє прохання. Пам'ятай, що і такою теж може бути Його відповідь на твої молитви.

Учися робити правильний вибір

Із своїх друзів або родичів вибери кілька людей, про яких ти будеш молитися щодня перед сном протягом тижня. Проси Бога дати їм те, чого вони потребують. Вір, що у свій час Бог дасть потрібну відповідь!

Молитися — це завжди правильно!

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти даєш нам можливість розповідати Тобі про наші бажання й почуття. Дякуємо Тобі за те, що Ти завжди вислуховуєш нас і піклуєшся про нас. Дякуємо за те, що Ти знаєш, коли і як відповісти на наші молитви. В ім'я Ісуса. Амінь.

Воїн-велетень

Перша книга Самуїла 17

ЧИ БУВ ДАВИД ХОРОБРОЮ ЛЮДИНОЮ? ЧИ Ж ВІН ЗЛЯКАВСЯ ГОЛІАТА?

— Давиде! Давиде! — лунав здалеку чийсь голос.

Давид сидів серед овець, що паслися на лузі, і не чув, що його покликали. Юний пастух грав на гуслах й оспівував Божий світ. Давид згадував, як він прогнав лева, який підкрадався до його череди. Зі своєї невеликої пращі він метнув кілька камінчиків, і лев утік.

Голос зазвучав голосніше:

— Давиде, йди додому!

Звуки гуслів стихли, і Давид швидко направився до будинку, де його чекав батько.

— Я хочу, щоб ти сходив до своїх старших братів, — сказав батько Давидові. — Вони борються разом з іншими воїнами в рядах великого війська, і я хочу знати, чи все в них гаразд. А ще віднеси їм хліба, сиру і деякі інші продукти.

І ось Давид із сумкою й гуслами пішов шукати старших братів. Йому потрібно було виконати доручення батька.

Поки Давид розшукував братів серед інших воїнів, він відчув, що військо втратило бойовий дух. Його брати, які зазвичай виглядали такими войовничими, теж, здавалося, були чимось налякані. Вони й розповіли Давидові, що у ворожому війську є воїн, з яким ніхто не зважується поборотися. Цього воїна кличуть Голіат, і він справжнісінький гігант, просто велетень! Усе в Голіата

небувалої величини. Величезні руки, величезні плечі. І до того ж він величезного зросту!

Отже, Давид повинен був зробити важливий вибір. Він міг вірити, що Сам Бог буде на його боці, якщо він боротиметься з Голіатом. Або ж він міг повернутися додому. Зрештою, у Голіата був справді загрозливий вигляд.

І ось що зробив Давид. Спочатку він сказав воїнам, що буде боротися з Голіатом, а потім звернувся до царя:

— Бог, Який захистив мене від лева, захистить і від велетня.

Цар Саул вагався:

— Ти занадто юний, щоб боротися.

Але коли цареві розповіли, яким хоробрим був Давид, він настановив юнака:

— Іди, і нехай Господь буде із тобою!

Цар запропонував Давидові надягти мідний шолом, але той відмовився. Не взяв Давид і меча, бо не володів цією зброєю.

Юний воїн сказав цареві:

— Я залишуся у своєму одязі й візьму із собою пращу.

Давид вибрав у струмку п'ять гладких камінчиків і рушив назустріч Голіату.

Як тільки Голіат побачив свого супротивника, він став насміхатися над пастушком і так сміявся, що не помітив, як той вклав камінчик у пращу, яку тримав у руці. Велетень навіть не звернув уваги на те, що юнак розкрутив пращу над своєю головою. Голіат взагалі не розумів, що відбувається, поки випущений із пращі камінь не потрапив — *бах-бабах!* — прямо йому в голову, після чого він упав.

Коли поваленого Голіата побачили брати Давида й інші воїни, до них повернулася колишня хоробрість. Якщо Давид зміг перемогти Голіата, то вони зможуть поборотися з будь-яким ворогом. У той день військо царя Саула здобуло перемогу. Ура Давидові!

Богові сподобалася сміливість Давида. І Давид був щасливий, що не втратив надії на Божу допомогу.

Пригадай

Чим були налякані воїни?
Чому Давид думав, що переможе Голіата?
Давид зробив правильний вибір чи ні?
Що трапилося з Голіатом?

Подумай про свій вибір

Як члени твоєї родини дають відсіч хуліганам у школі, у дворі, у вагоні поїзда? У задум Бога входило, щоб Давид скористався своєю пращею, але для нас Він може передбачити зовсім інше. Можливо, тобі потрібно просто проігнорувати хулігана, або привернути до нього увагу дорослих, або помолитися за цю злу людину.

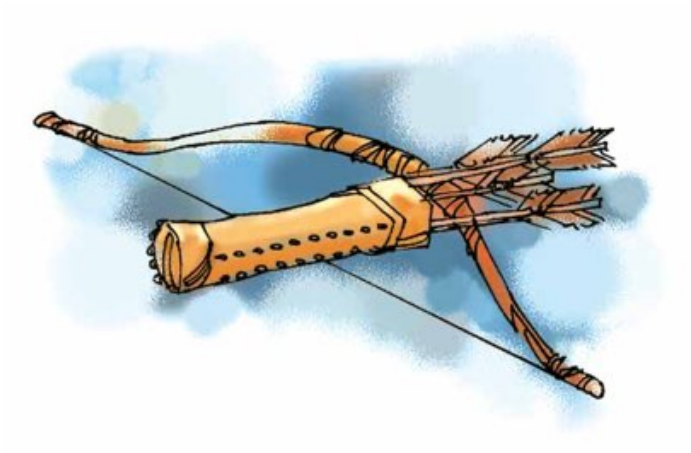
Учися робити правильний вибір

Знайди в бібліотеці книгу про те, як захищаються від ворогів тварини (наприклад, олені, дикобрази, скунси). Бог створив їх такими, щоб вони могли захистити себе. Звичайно ж, Він подбає й про нас!

Ми можемо бути хоробрими й вірити, що Бог збереже нас.

Помолімося

Господи, допоможи нам бути сміливими й покладатися на Тебе. Ми знаємо, що Ти навчиш нас, як залишитися неушкодженими. В ім'я Ісуса. Амінь.

Друзі навіки

Перша книга Самуїла 18:1–4; 20

ЧИ БУВ ЙОНАТАН СПРАВЖНІМ ДРУГОМ ДАВИДА? ЧИ Ж ВІН НЕ СТАВ ДОПОМАГАТИ ДАВИДОВІ?

Йонатан і Давид були різними людьми. Давид був пастухом, а Йонатан — сином царя. Пастух був бідний, а царський син багатий. Один уміло користувався пращею, а інший добре стріляв з лука. Але якимось чином Давид і Йонатан стали найкращими друзями.

Одного разу цар Саул, батько Йонатана, так розсердився на Давида, що юнаку довелося бігти від царського гніву. Йонатан і Давид не розуміли, у чому причина такої немилості, адже Давид не зробив нічого

поганого. Йонатан дуже переживав за свого друга й не хотів, щоб батько заподіяв йому зло.

Отже, Йонатан повинен був зробити важливий вибір. Він міг дізнатися, чому батько так розсердився на Давида, і придумати, як урятувати друга. Або ж він міг розповісти батькові, де ховається Давид, і назавжди забути про свою дружбу з пастухом.

І ось що зробив Йонатан. Він склав план спасіння Давида.

— Поки я буду розмовляти з батьком, — сказав він своєму другові, — сховайся за великим каменем у полі. Після розмови з ним я випущу з лука три стріли й пошлю хлопця-слугу збирати їх. Якщо я скажу йому, щоб він приніс ці стріли мені, виходить, тобі ніщо не загрожує й мій батько не заподіє тобі зла. Але якщо я накажу слузі віднести зібрані стріли в місто, виходить,

тобі загрожує небезпека й треба рятуватися втечею.

Після розмови з батьком Йонатан зрозумів, що Давиду не можна показуватися цареві на очі. Тому він вийшов у поле й одну за іншою випустив із лука три стріли. Він сказав своєму слузі:

— Скоріше біжи! Не зупиняйся!

Хлопчик зібрав стріли й повернувся в місто.

А Давид вийшов з-за великого каменя, де він ховався, щоб попрощатися з Йонатаном. Серця обох переповняв сум. Але вони дали один одному слово завжди залишатися друзями, що б не трапилося. І вони дотрималися своєї обіцянки!

Бог був задоволений, що Йонатан і Давид виявилися хорошими друзями. І Бог піклувався про Давида, поки розгніваний цар переслідував юнака.

Пригадай

Хто був другом Давида?
Як цар Саул ставився до Давида?
Що придумав Йонатан, щоб урятувати свого друга?
Йонатан зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Назви всіх своїх друзів. Що ви любите робити разом? Ви схожі чи ні? Як ви допомагаєте один одному?

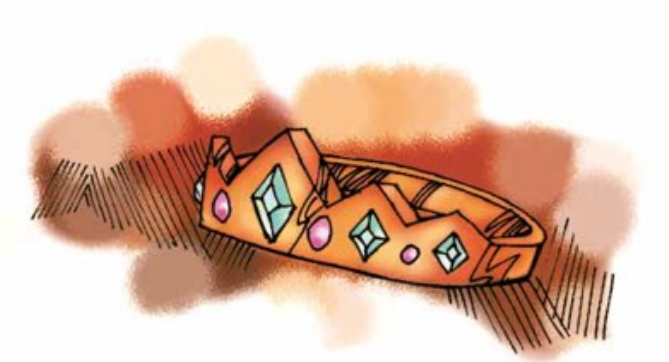
Учися робити правильний вибір

Намалюй на аркуші паперу чоловічка й наклей на нього фігурку-ярличок, де буде написано, що є в справжнього друга. Наприклад, на ярличках можна написати: руки, щоб допомагати; любляче серце; губи, щоб вимовляти добрі слова; тощо.

Бог дає нам друзів і хоче, щоб ми робили їм добро.

Помолімося

Господи, бережи всіх наших друзів і покажи нам, як робити їм добро й приносити користь. В ім'я Ісуса. Амінь.

Помиляються навіть царі

Друга книга Самуїла 11–12:10; Псалом 50

ЧИ ШКОДУВАВ ЦАР ДАВИД ПРО ТЕ, ЩО ВЧИНИВ НЕПРАВИЛЬНО? ЧИ Ж ВІН ДУМАВ, ЩО НЕ ЗРОБИВ НІЧОГО ПОГАНОГО?

Багато років Давид ховався від царя Саула. Але Саул помер. І царем став Давид!

Він намагався бути хорошим і добрим царем і чинити правильно. Він часто розмовляв з Богом і робив усе, що міг, для народу. І народ любив свого царя.

Але одного разу Давид зробив те, що не можна назвати правильним. Він помітив, що в одного з його воїнів дуже гарна дружина. Давид так сильно захотів взяти її за дружину, що убив чоловіка красуні й потім одружився з нею.

Бог був дуже незадоволений Давидом, але однаково любив його. Тому Він повелів людині на ім'я Натан розкрити цареві очі на те, що він зробив.

Натан прийшов до Давида, щоб розповісти йому одну історію. За задумом Бога, ця історія повинна була допомогти Давидові усвідомити, яке зло він учинив.

— У бідного чоловіка, — почав свою розповідь Натан, — була єдина ягничка. А в багатого було багато овець й овечок. Але багатій відібрав у бідняка його єдиний скарб.

Почувши про це, Давид обурився й захотів негайно покарати багатія.

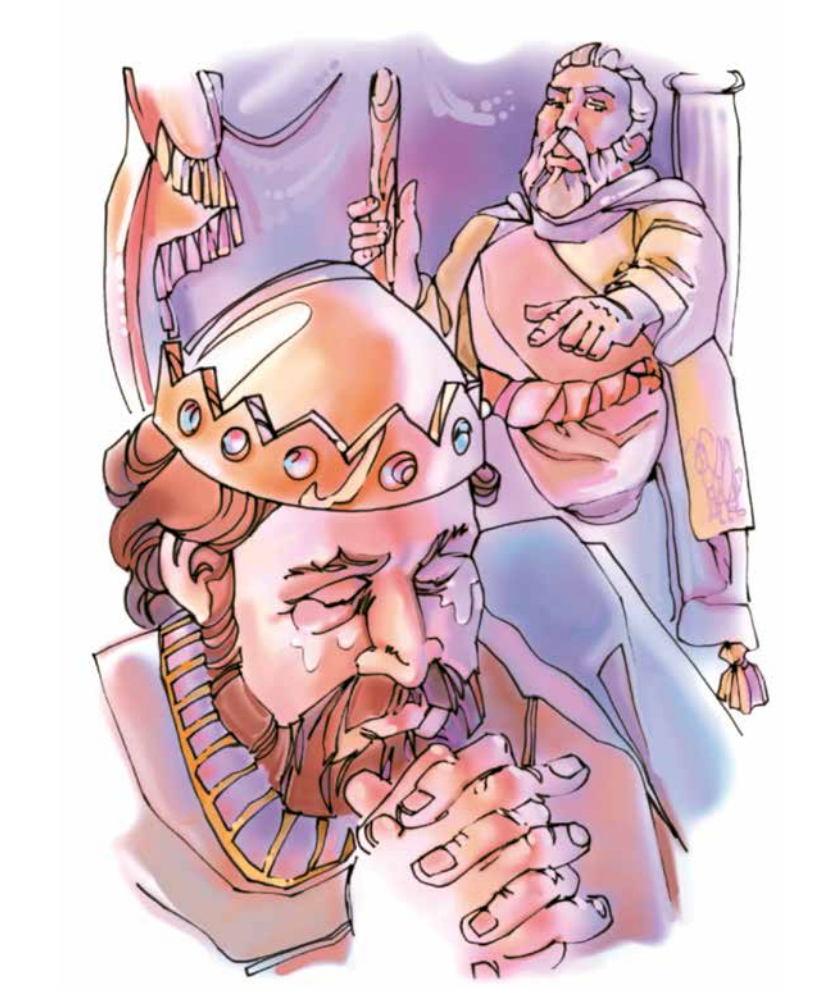
— Він повинен заплатити бідняку за його ягничку! — вигукнув цар.

І тоді Натан сказав:

— Цей чоловік — ти, Давиде. Бог дав тобі так багато, але ти відібрав в іншої людини його дружину й сам оженився на ній.

Отже, Давид повинен був зробити важливий вибір. Він міг визнати, що зробив жахливий вчинок. І пошкодувати про це. Або ж він міг прикинутися, що не зробив нічого ганебного.

І ось як учинив Давид. Насамперед він перестав обурюватися. Йому стало дуже соромно за те, що він зробив зло. Він зрозумів, що згрішив проти Бога. Тому

цар став молитися. Він шкодував про свою помилку й молив Бога про прощення. І Бог простив Давида!

Бог був дуже розстроєний, що цар зробив ганебний учинок. Однак Він залишився задоволений тим, що Давид прислухався до слів Натана. Давид покаявся у своєму гріху й тепер міг знову бути добрим царем.

Пригадай

Який учинок Давида засмутив Бога?
Що Бог повелів зробити Натанові?
Як історія, розказана Натаном, допомогла Давидові?
Давид зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Іноді тобі здається, що ти можеш сховати свої погані вчинки. Але хіба можна сховати щось від Бога? Чим скоріше ти визнаєш перед Богом, що вчинив погано, тим швидше Він простить тобі!

Учися робити правильний вибір

Візьми фарби й розфарбуй аркуш паперу в такі кольори, які передавали б твої почуття (і почуття Бога теж) після того, як ти зробив поганий учинок. А інший аркуш паперу розфарбуй в такі кольори, які відповідали б твоєму настрою після того, як ти визнав перед Богом свою помилку.

Бог прощає нас, якщо ми шкодуємо про свої ганебні вчинки.

Помолімося

Господи, кожний із нас — від дитини до царя — іноді чинить неправильно. Сьогодні я прошу, щоб Ти простив мене за _____. Дякую Тобі! В ім'я Ісуса. Амінь.

Найкращий дар

Перша книга Царів 3

ЧИ ПОПРОСИВ СОЛОМОН У БОГА МУДРОСТІ? ЧИ Ж ВІН ОБРАВ МЕНШ КОШТОВНИЙ ДАР?

У Давида був син Соломон. І прийшов день, коли Соломон став царем.

Новий цар любив Бога й поклонявся Йому. Одного разу уночі Бог звернувся до Соломона в його сні й сказав: „Проси в Мене все, що ти хочеш, і Я дам тобі це“.

Можливо, Соломон спочатку подумав про те, що добре б стати багатим. У нього буде все, що він побажає. Чудово, коли багато грошей.

Потім, певно, Соломон подумав про те, що добре б стати мудрецем. Не просто розумною і тямущою

людиною, а володіти такою мудрістю, що дозволяла б робити правильний вибір. Маючи такий дар, можна допомагати людям і догоджати Богові.

Отже, Соломон повинен був зробити важливий вибір. Він міг попросити в Бога мудрості, щоб догоджати Йому й служити людям. Або ж він міг обрати багатство, щоб у нього було все, що він побажає.

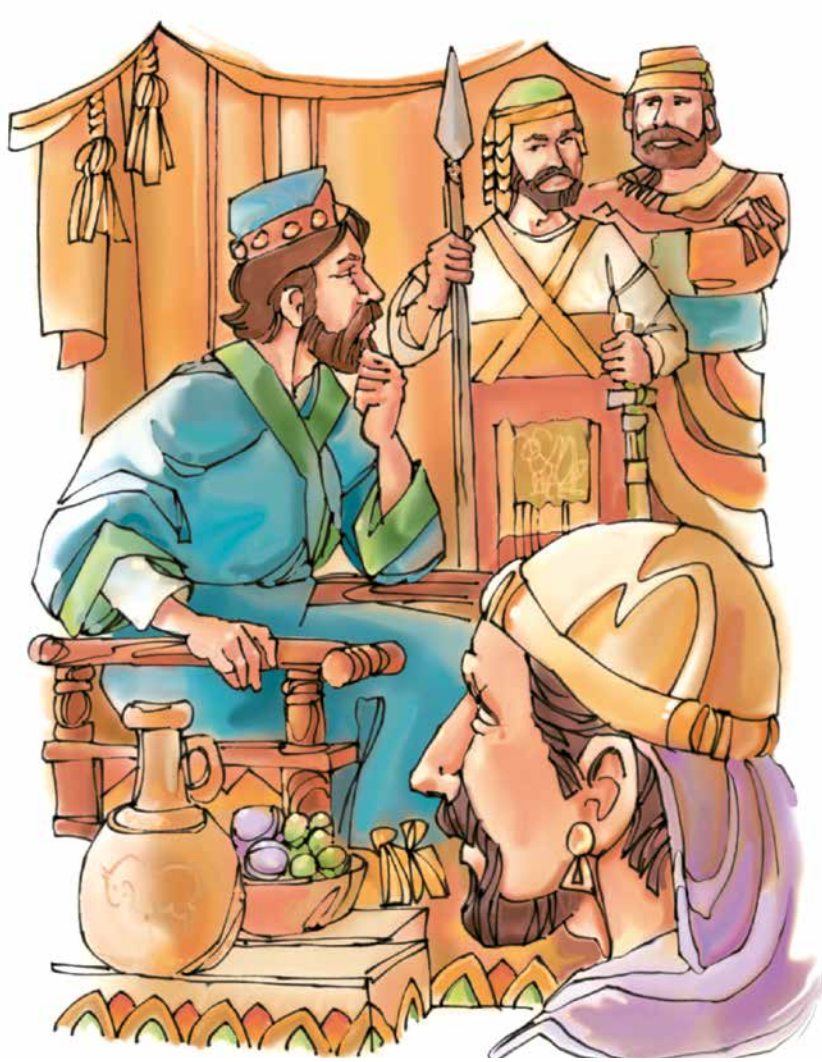
Як учинив Соломон? Він сказав Богові:

— Ти поставив мене царем над великим народом. Але я не знаю, як допомогти йому. Покажи мені, що правильно й що неправильно. Тільки Ти можеш відкрити мені це.

Богові сподобався вибір Соломона, який попросив у Нього мудрості, а не багатства. І Він відповів цареві: „Я наділю тебе мудрістю“. А потім додав: „Крім того, Я дам тобі ще й багатство“.

Який чудовий вибір зробив Соломон! Володіючи даром приймати мудрі рішення, він учив людей, як правильно вчинити і як догоджати Богові. Всі прийняті царем рішення були справедливими.

Згодом Соломон став і дуже багатою людиною. Він побудував для народу прекрасний храм, де можна було поклонятися Богові, а для себе — чудовий палац.

Бог був задоволений, що Соломон попросив у Нього мудрості. Він виконав прохання царя й дав йому набагато більше!

Пригадай

Що Бог запропонував Соломонові?
Чого Соломон попросив у Бога?
Цар зробив правильний вибір чи ні?
Що Бог дав Соломонові?

Подумай про свій вибір

Подумай, які дари дав тобі Бог. Може, ти швидко бігаєш? Може, добре співаєш, малюєш або легко засвоюєш усе нове? Як ти можеш скористатися цими дарами, щоб допомагати іншим людям?

Учися робити правильний вибір

Якщо на цьому тижні тобі доведеться зіштовхнутися з якимись проблемами, попроси в Бога, щоб Він допоміг тобі знайти мудре рішення. Наприкінці тижня розкажи своїм батькам, які рішення ти прийняв із Божою допомогою.

Бог мудрий, і Він хоче допомогти нам стати мудрими.

Помолімося

Господи, допоможи нам бути такими ж мудрими і турботливими, як цар Соломон. В ім'я Ісуса. Амінь.

Одна жменька борошна

Перша книга Царів 17:7–16

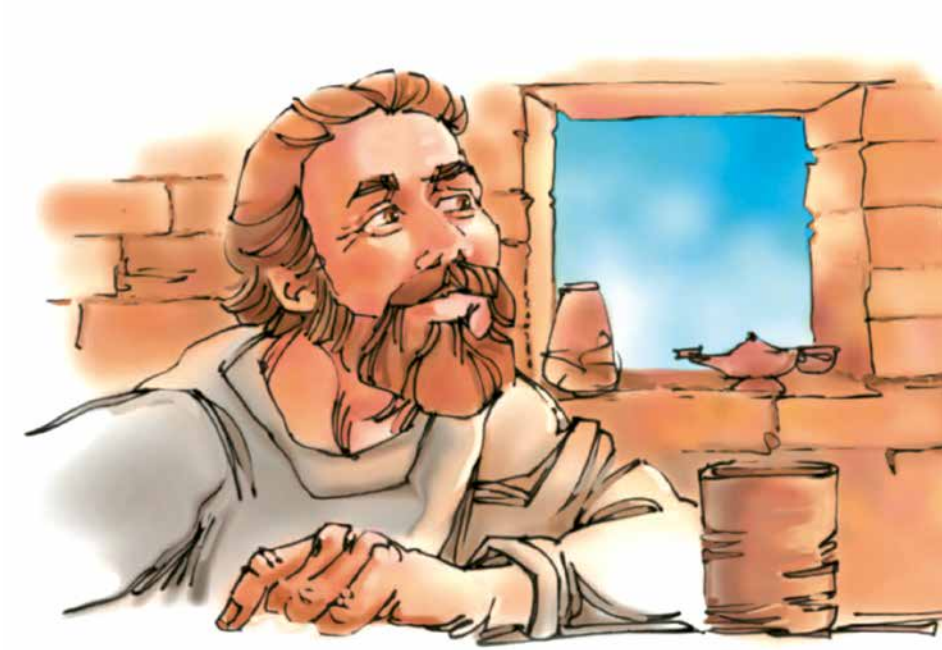
ЧИ ПОДІЛИЛАСЯ ЖІНКА З ІЛЛЕЮ ХЛІБОМ? ЧИ Ж ВОНА ЗАЛИШИЛА УВЕСЬ ХЛІБ СОБІ?

Сонце нещадно пекло голову Іллі, він мучився від голоду й спраги. Уже давно дощ не проливався на землю. Без дощу пересихали джерела. Без дощу не росла пшениця. Без дощу не зріли оливки, а отже, не було олії.

Бог повелів Іллі йти в далеке місто й сказав, що там одна жінка зможе прогодувати його.

І ось Ілля пішов у це місто. На своєму шляху він зустрів жінку, що збирала сухі гілки. Він запитав у неї:

— Може, ти принесеш мені трохи води й хліба?

Але жінка відповіла:

— У моєму будинку залишилася одна жменька борошна й трошечки олії. Цього вистачить тільки на те, щоб один раз спекти хліб для мене й мого сина.

Ілля заспокоїв її:

— Не бійся спекти для мене хліб. Бог відкрив мені, що твої борошно й олія не закінчаться доти, поки не підуть дощі.

Отже, жінка повинна була зробити важливий вибір. Вона могла спекти хліб для Іллі. Вона могла сподіватися, що Бог не залишить без їжі її й сина. Або ж вона могла прогнати Іллю й з останньої жменьки борошна спекти хліба собі й своєму синові.

І ось що зробила ця жінка. Вона спекла хліб і віддала його Іллі. Він з'їв усе й сказав, щоб вона спекла ще хліба для себе й для свого сина. Як він й обіцяв, їй вистачило й борошна, й олії.

Щодня жінка пекла хліб на трьох чоловік. Але борошна й олії в неї не зменшувалося. Бог поповнював запаси доти, поки не пішли дощі. А потім заколосилася пшениця, дозріли оливки, і голод закінчився.

Бог був задоволений, що жінка поділилася хлібом з Іллею і повірила, що Він подбає про неї, про її сина й про Іллю.

Пригадай

Чому Ілля голодував?
Що повелів йому Бог?
Що Ілля сказав жінці, яка сумнівалася, чи треба ділитися з ним хлібом?
Жінка зробила правильний вибір чи ні?
Як Бог подбав про Іллю, жінку і її сина?

Подумай про свій вибір

Чи траплялося так, що у твоєму будинку щось закінчувалося (борошно, картопля, гроші тощо) і Бог поповнював те, у чому ви відчували нужду? Як ти думаєш, чи бажає Бог, щоб ти поділився з ким-небудь, наприклад, продуктами, одягом, книгами, іграшками?

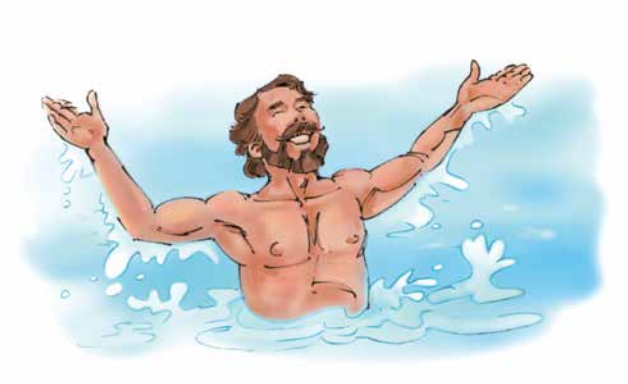
Учися робити правильний вибір

Довідайся у своїй церкві або в місцевій благодійній організації про людей, з якими ти можеш чимось поділитися. Або подякуй людини, що поділилася чимось із тобою.

Коли ми ділимося з іншими тим, що в нас є, ми догоджаємо Богові.

Помолімося

Господи, допоможи нам ділитися з людьми тим, що Ти даєш нам. Дякуємо Тобі за те, що Ти завжди посилаєш нам усе необхідне. В ім'я Ісуса. Амінь.

Сім купань в один день

Друга книга Царів 5

ЧИ ДОПОМОГЛА МАЛЕНЬКА ДІВЧИНКА НААМАНОВІ? ЧИ Ж ВОНА НЕ СКАЗАЛА, ХТО МІГ БИ ЗЦІЛИТИ ЙОГО?

Нааман був великим воєначальником. Усі поважали його за сміливість і добру вдачу.

Але в цього хороброго воїна була важка невиліковна хвороба. Все тіло Наамана покривали виразки й прокази, які завдавали йому сильного болю і спотворювали його тіло. Нааман дуже хотів, щоб хто-небудь допоміг йому.

У будинку Наамана жила маленька дівчинка, що прислужувала дружині воєначальника. Вона народилася в країні, де жив Божий народ. Дівчинка

любила Бога й знала людей, які теж любили Його. Одним із таких людей був пророк Божий Єлисей.

Нааман і його дружина були дуже добрі до своєї маленької служниці. Тому дівчинка сильно засмутилася, коли довідалася про хворобу Наамана. Вона згадала про пророка Єлисея й подумала, що, напевно, Єлисей знає, як допомогти її панові.

Одного разу дружина Наамана покликала до себе маленьку служницю. Дівчинка прийшла до своєї пані, щоб довідатися, чого та бажає.

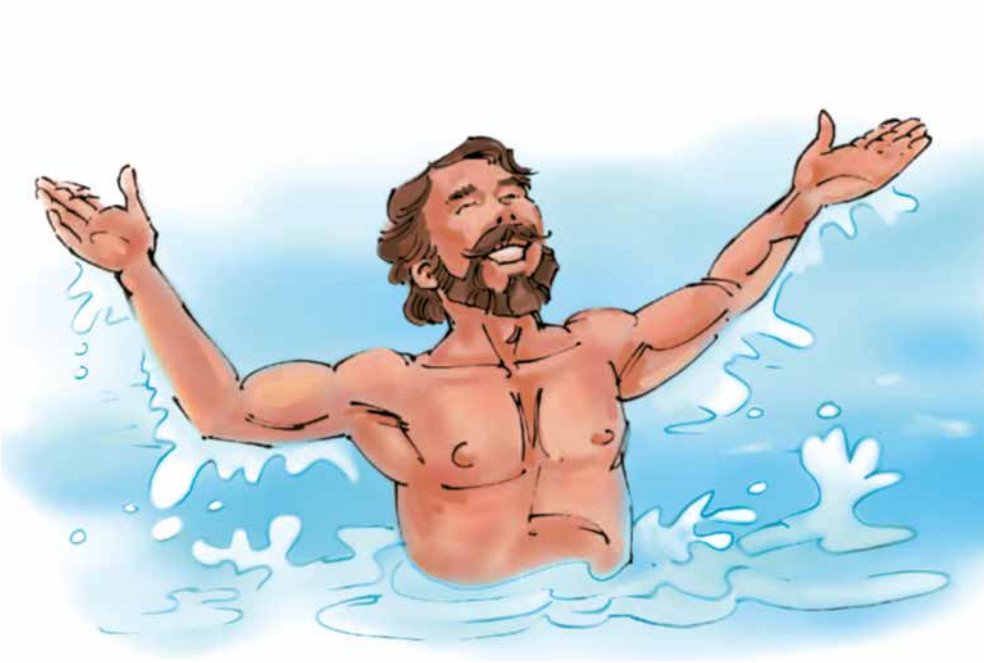
Отже, дівчинка повинна була зробити важливий вибір. Вона могла розповісти дружині Наамана про те, що Єлисей любить Бога й допомагає людям. Або ж вона могла нічого не сказати про пророка. Зрештою, вона всього лише маленька дівчинка й до того ж з іншої країни. Ніхто б не подумав, що служниця такої важливої людини, як Нааман, може допомогти своєму панові.

І ось що зробила дівчинка. Вона сказала дружині Наамана:

— Я знаю людину, яка любить Бога. Його звуть Єлисей. Ваш чоловік може зустрітися з ним. Я впевнена, що Єлисей зцілить мого пана.

Який щасливий був Нааман почути про людину, яка зможе зцілити його! Він і його помічники запрягли в

колісницю найшвидших коней. І коні помчали їх туди, де жив Єлисей.

Пророк сказав Нааманові:

— Тобі потрібно сім разів зануритися в ріку Йордан. І тоді твої виразки зникнуть.

Така порада розстроїла Наамана. Він багато разів обмивав своє тіло й не бачив ніякого покращення. Однак помічники воєначальника сказали:

— Якби Єлисей порадив тобі зробити що-небудь важке, ти б з радістю виконав його пораду. Невже тобі важко сім разів зануритися в Йордан? Раптом це справді допоможе.

І Нааман спустився до ріки, увійшов у воду й занурився перший раз. Нічого не змінилося. Він занурився другий раз. Ніяких змін. Він обмив своє тіло в третій, четвертий, п'ятий і шостий раз. Виразок на шкірі не стало менше. Тоді він занурився в сьомий раз і вийшов на берег. Він знову подивився на свої руки. І не побачив ні однієї виразки. Ні на ногах, ні на плечах, ні на голові. Нааман видужав!

Бог був задоволений, що маленька дівчинка розповіла своїй пані про Єлисея. Воєначальник теж був дуже щасливий і подякував пророкові. Нааман полюбив Бога завдяки тому, що зробила для нього маленька дівчинка.

Пригадай

Про яку людину, здатну зцілити Наамана, знала дівчинка?

Дівчинка зробила правильний вибір чи ні?

Що Єлисей порадив Нааманові?

Які хороші події відбулися завдяки цій дівчинці?

Подумай про свій вибір

Незважаючи на свій юний вік, ти можеш допомогти людям довідатися про Христа. Ти можеш розповісти їм, як сильно ти любиш Ісуса, Сина Божого! Ти можеш показати їм свою книжку з біблійними історіями, проспівати пісню, вивчену в недільній школі, або розповісти свій улюблений вірш із Біблії. Ти можеш також помолитися за них. Назви імена тих людей, яким ти допоможеш довідатися про Бога на цьому тижні.

Учися робити правильний вибір

Протягом цього тижня спробуй розповісти кому-небудь про Христа, вибравши один із перерахованих вище способів.

Бог задоволений, коли діти допомагають іншим людям дізнаватися про Нього.

Помолімося

Господи, покажи нам, як і кому ми можемо допомогти краще дізнатися про Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Отже, слухайте!“

Друга книга Царів 22–23

ЧИ ПРОЧИТАВ ЙОСІЯ ЗАКОН БОЖИЙ СВОЄМУ НАРОДОВІ? ЧИ Ж ВІН ПОДУМАВ, ЩО ЦЕЙ ЗАКОН НЕ Є ЧИМОСЬ ВАЖЛИВИМ?

Коли Йосії виповнилося вісім років, йому довелося зайнятися незвичайною справою. Він став царем! Хлопчик хотів бути хорошим царем і не робити помилок. Він хотів робити не те, що йому здавалося правильним, а те, що вважав правильним Бог. Саме так він намагався чинити все своє життя.

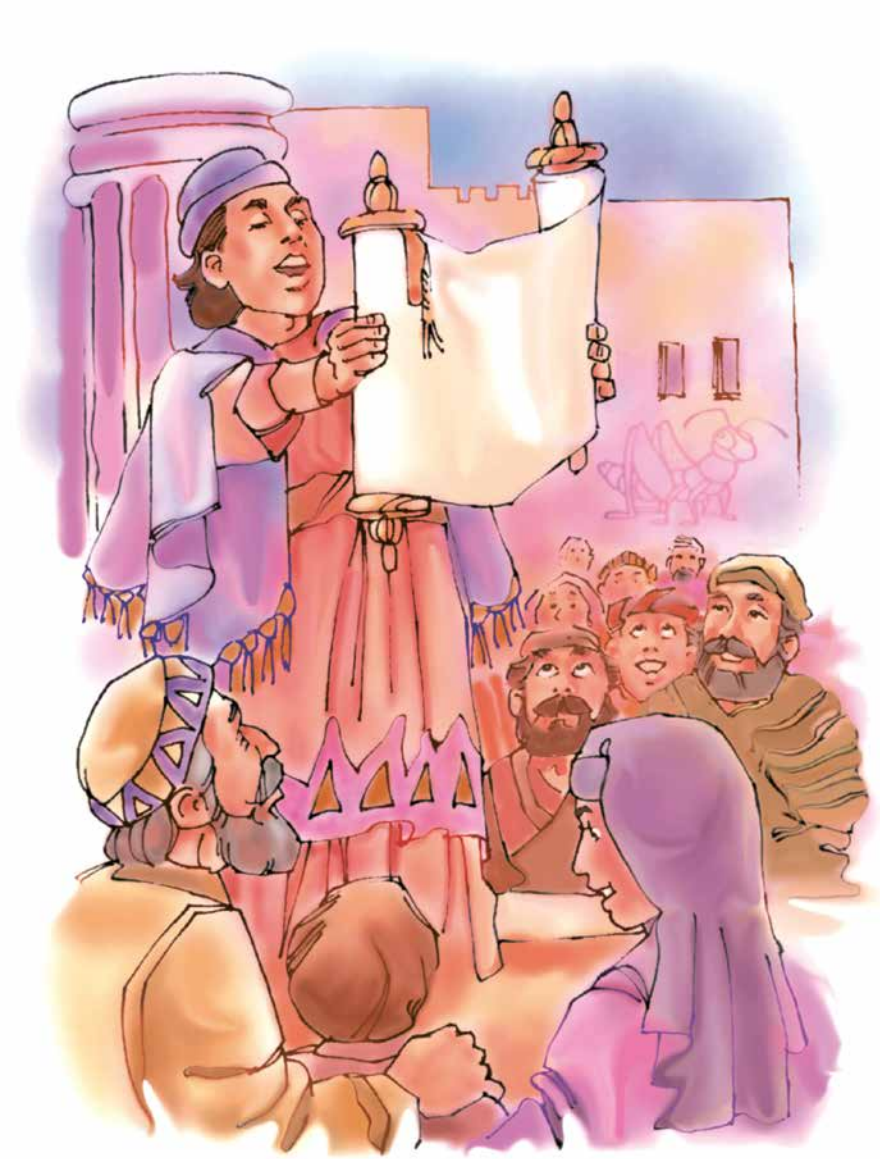
Коли Йосія був юнаком, він помітив, що храм необхідно ремонтувати. І що варто було б звідти забрати речі, які не належали храму. Тому він зібрав робітників, щоб вони відремонтували храм і винесли з нього все зайве.

Під час ремонту робітники знайшли кілька сувоїв. Вони багато років лежали в храмі, але ніхто не знав про їхнє існування. Сувої нагадували скручений у рулон папір, і на них був записаний Закон Божий, ті самі заповіді, які Бог давним-давно дав Мойсею.

Один з помічників Йосії приніс сувої у царський палац і трохи з них прочитав уголос цареві. Йосія дуже розхвилювався. Йому стало ясно, що рік у рік люди в його країні порушували Божі заповіді.

Отже, Йосія повинен був зробити важливий вибір. Він міг дочитати до кінця всі сувої, щоб довідатися, як дотримувати Закону Божого. Після цього зібрати народ і прочитати йому Божі заповіді, а потім навчити всіх, як їх дотримуватися. Або ж Йосія міг наказати своєму помічникові віднести сувої й сказати, що не вважає Закон Бога чимось важливим.

Що ж вибрав цар? Скликавши народ у храм, він устав біля високої колони й почав уголос читати сувої. Люди, що слухали Йосію, дізнавалися про Божий Закон, Божу любов й обітниці. І там же, у храмі, цар і його народ дали обіцянку: вони обіцяли любити Бога й виконувати Його заповіді.

Добре, що люди захотіли любити Бога й знову слухатися Його. Чудово, що Йосія знайшов Божі заповіді й не приховав їх від свого народу.

Пригадай

Що довгі роки лежало в храмі?
Чому Йосія розхвилювався?
Він зробив правильний вибір чи ні?
Яку обіцянку дали люди після того, як почули Божі заповіді?

Подумай про свій вибір

Як часто ти читаєш або слухаєш біблійні історії? Що тобі хочеться зробити, слухаючи Слово Боже?

Учися робити правильний вибір

Зроби такий же сувій, як у цій біблійній історії. Спочатку скріпи між собою кілька листочків паперу й напиши на них один або кілька улюблених віршів із Біблії. Потім згорни їх у рулон. Ти можеш також написати на сувої свій переказ улюбленої біблійної історії й намалювати до неї ілюстрацію. Потім прочитай цей сувій у родинному колі.

Читання Слова Божого допомагає нам зрозуміти, як любити Бога й бути Йому слухняними.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за Біблію й за те, що ми можемо читати й слухати Твоє Слово. Ми любимо Тебе! В ім'я Ісуса. Амінь.

Хто боїться левів?

Книга пророка Даниїла 6

ЧИ ПРОДОВЖУВАВ ДАНИЇЛ МОЛИТИСЯ БОГОВІ? ЧИ Ж ВІН ПЕРЕСТАВ ПІДНОСИТИ ЙОМУ МОЛИТВИ?

Р–р–р! Ричання левів розносилося по вулицях міста. Голодні леви готові були з'їсти кого завгодно.

Даниїл і його друзі теж чули лев'яче ричання. Вони знали, що в місті є рів з левами й що в нього кидають людей, які провинилися. Найчастіше тих, які не підкорялися цареві.

Даниїл був другом царя й одним з найважливіших його помічників. Крім того, цар збирався поставити Даниїла над всіма іншими своїми наближеними!

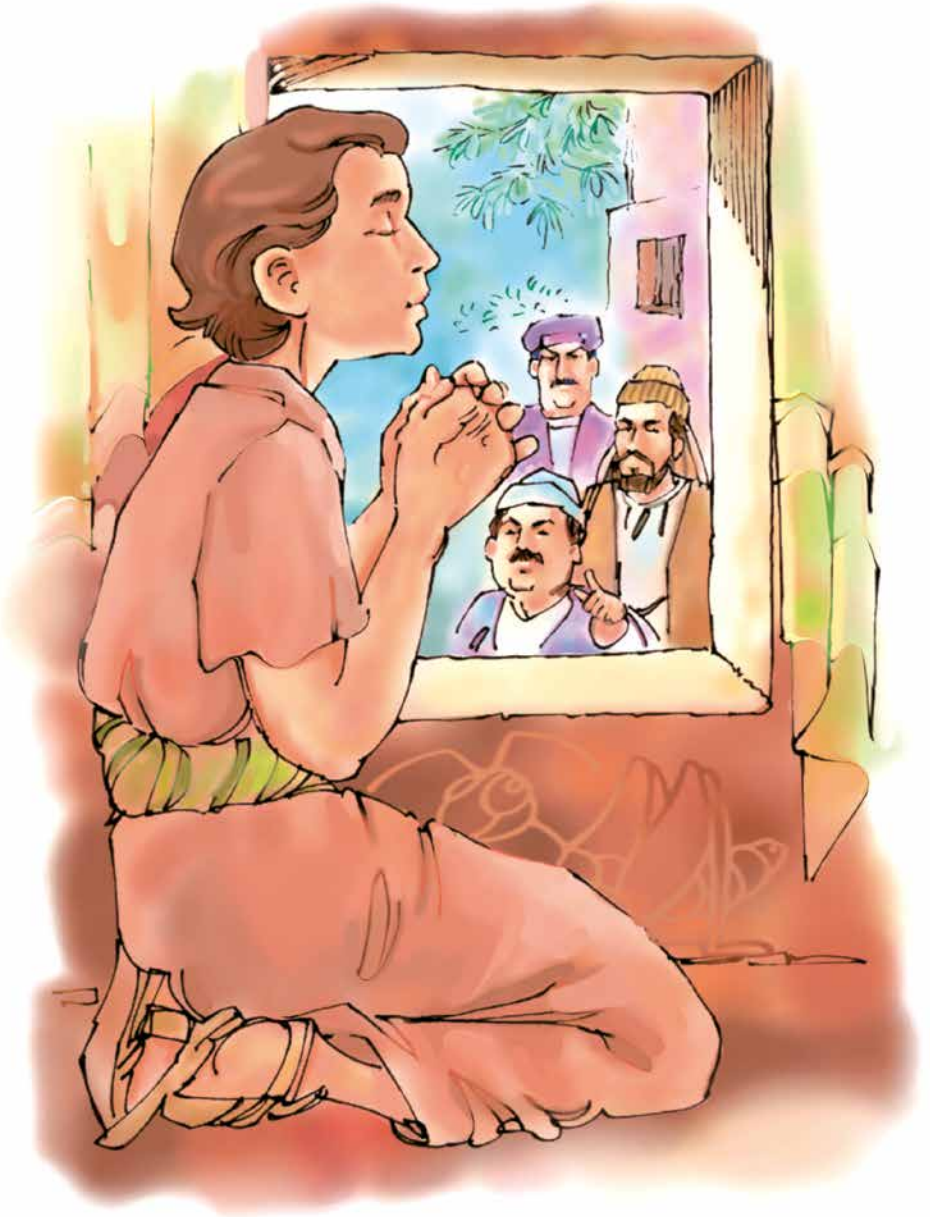
Інші помічники царя не любили Даниїла. Вони не вірили в Бога й не поклонялися Йому, як це робив Даниїл. До того ж вони не хотіли, щоб друг царя став його найважливішим помічником. Тому в палаці влаштували змову проти Даниїла.

Інші царські помічники прийшли до царя й стали переконувати його, що необхідно прийняти новий закон. Вони сказали своєму владиці:

— Государю, ми придумали великий закон. Відповідно до цього закону, всім людям протягом місяця слід молитися одному тобі. На весь цей час люди втрачають право звертатися в молитві до якої-небудь іншої людини або бога. Якщо вони порушать твоє повеління, то будуть кинуті в рів до голодних левів.

Цар подумав, що, можливо, це хороший закон. Тому він погодився прийняти його й підписав указ.

Даниїл почув про новий царський закон. Але він знав, що такий закон неможливо виконати, тому що молитися треба тільки Богові. До того ж багато років тому Мойсей записав даний Самим Богом закон, який і варто виконувати. Даниїл знав, що якщо закон змушує людей порушувати Божі заповіді, отже, цей закон поганий.

Отже, Даниїл повинен був зробити важливий вибір. Він міг молитися Богові, як робив це завжди. У такому випадку його, мабуть, залишать у рові з левами на цілу ніч. Навіть подумати страшно, що зроблять із ним голодні звірі! Або ж він міг підкоритися царському наказу. Тоді йому доведеться не молитися Богові, а поклонятися цареві. А може, просто прикинутися, що він поклоняється цареві, і потай підносити молитви Богові?

Що ж зробив Даниїл? Він вчинив правильно й продовжував щодня молитися Богові. Щодня він молився не один і навіть не два рази. Він молився три рази на день! І під час молитви він не ховався. Власне, він робив це біля відчиненого вікна. Будь-яка людина могла його бачити!

Звичайно, інші помічники царя побачили, як молиться Даниїл. І, звичайно ж, вони розповіли цареві про це. Цар був дуже засмучений. Він не хотів віддавати на розтерзання левам свого найважливішого

помічника. Він спробував придумати, як урятувати свого друга. Але не можна було скасувати наказ, підписаний ним самим. Отже, царські помічники схопили Даниїла й після заходу сонця кинули в рів з левами.

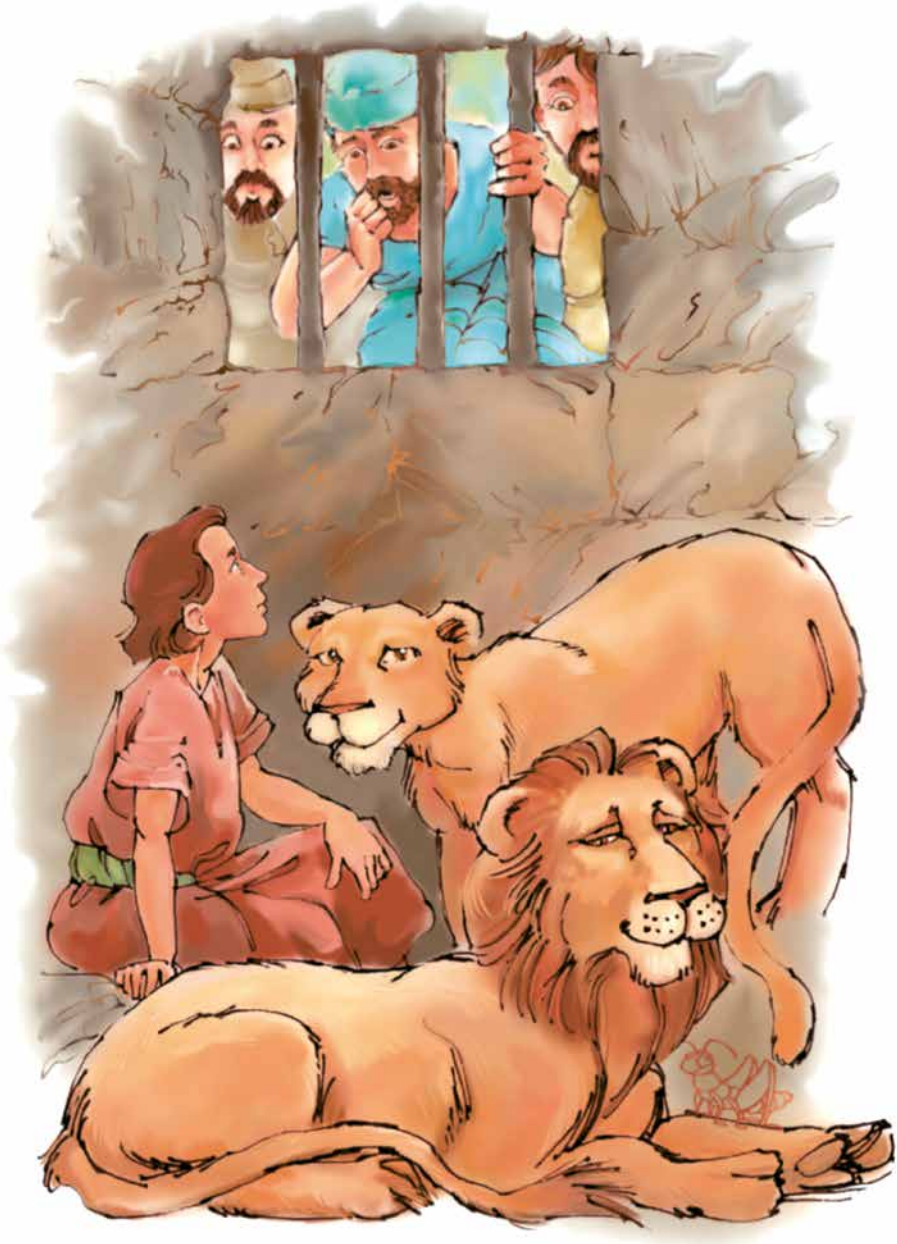
Усю ніч цар не зімкнув очей. Щохвилини він уявляв, що зараз робить Даниїл. Ледь розвидніло, він із всіх ніг побіг до лев'ячого рову. Наблизившись до його краю, цар крикнув:

— Даниїле, чи захистив тебе твій Бог від лютих левів?

Цар заглянув у рів. Потім протер очі й знову подивився вниз. Там, серед хижаків, цілий і неушкоджений, сидів Даниїл!

— Бог послав ангела, — відповів цареві Даниїл. — Він закрив пащі левам, так що вони нічим не зашкодили мені. Бог знав, що я не зробив нічого поганого.

Як зрадів цар, що Даниїл живий! Бог теж радів, що Даниїл виконував Його заповіді й хотів учинити правильно. Саме так він і чинив.

Пригадай

Який новий закон прийняв цар?
Чому цей закон був поганим?
Даниїл зробив правильний вибір чи ні?
Які звірі перебували в рові?
Як Бог подбав про Даниїла?

Подумай про свій вибір

Чи часто ти звертаєшся до Бога? Чи траплялося так, що ти молився через силу? Чи не забував ти іноді молитися? Ти можеш попросити Бога допомогти тобі пам'ятати про це!

Учися робити правильний вибір

Даниїл молився, і Бог урятував його від голодних левів. Подумай, як Бог може захистити тебе, коли ти молишся (уяви, що ти їдеш на велосипеді, тікаєш від злого собаки тощо).

Коли ми молимося, ми виконуємо одну з Божих заповідей — і це добре!

Помолімося

Господи, допоможи нам завжди виконувати Твої заповіді й любити Тебе більше всього на світі. В ім'я Ісуса. Амінь.

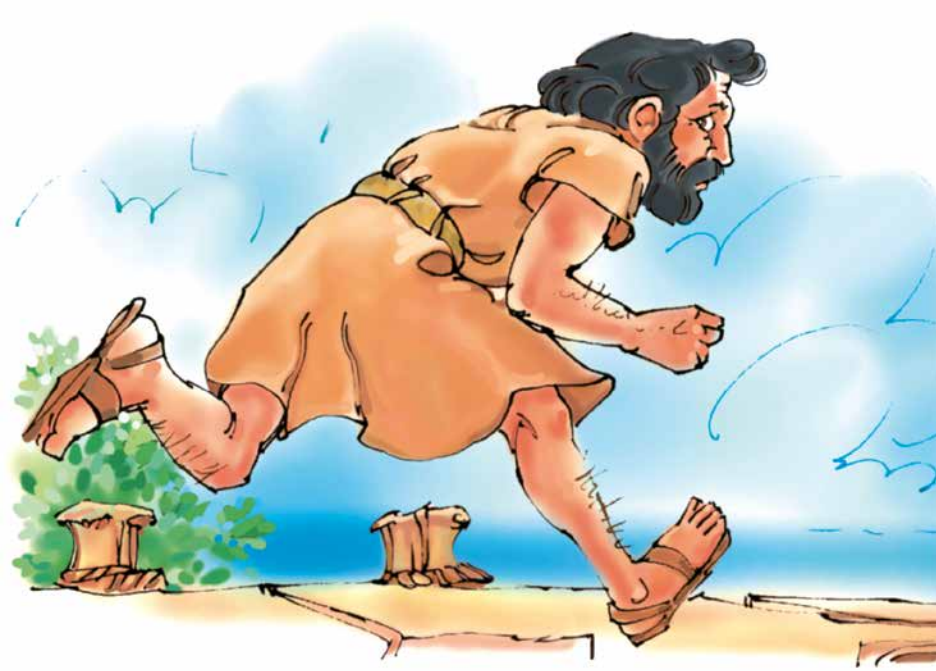
Подорож у череві кита

Книга пророка Йони 1–2

ЧИ ХОТІВ ЙОНА БУТИ БОЖИМ ПОМІЧНИКОМ? ЧИ Ж ВІН НАМАГАВСЯ УНИКНУТИ ЦЬОГО?

Одного разу Бог сказав Йоні: „У мене є для тебе робота. Я хочу, щоб ти допоміг жителям міста Ніневія. Вони роблять багато помилок. Мені б хотілося, щоб ці люди любили й слухалися Мене. Я також хочу, щоб вони з любов'ю ставилися один до одного".

Отже, Йона повинен був зробити важливий вибір. Він міг відправитися в Ніневію й зробити те, що йому велів Бог. Жителі цього міста, можливо, не захочуть його бачити, але він однаково буде робити те, що

бажає Бог. Або ж Йона міг вирішити, що він не хоче виконувати роботу, доручену йому Богом.

Що ж зробив Йона? Він вирішив сховатися! Він щодуху побіг до моря й сів на корабель, що йшов не в Ніневію. Корабель прямував у протилежну сторону. Може, утікач сподівався, що у відкритому морі Бог не знайде його? Але Бог добре знав, де Йона.

Бог послав сильний вітер, і на морі почалася буря. Величезні хвилі падали на корабель. Ніколи раніше моряки не бачили таких хвиль. Йона розумів, що ця страшна буря послана Богом. І він прекрасно знав, що йому варто робити.

Йона сказав морякам:

— Я втікаю від Бога, це Він послав бурю. Якщо ви кинете мене у хвилі, буря стихне.

Нікому з моряків не хотілося робити цього. Однак вони розуміли, що так потрібно, тому кинули Йону за борт. Хвилі відразу вляглися, і моряки були врятовані.

Проте Йона не знав, що з ним трапиться. Він бачив навколо себе воду й дивних мешканців моря: маленьких пурпурних рибок, жовтих риб середніх розмірів й одного великого-превеликого кита. Він був таким величезним, що проковтнув усіх плаваючих навколо риб і навіть Йону!

Опинившись у череві кита, Йона став молитися. Він зрозумів, що Бог дав цю істоту, щоб урятувати його. Тому він подякував Богові й пообіцяв бути Йому слухняним.

Що ж відбулося далі? Величезний кит підплив до берега, відкрив рот і виплюнув різних рибок. Разом з ними виявився на суші і Йона. Він був неймовірно щасливий!

І знову Бог звелів Йоні йти в Ніневію. Цього разу Йона знав, який вибір йому варто зробити. Він підкорився Богові й пішов туди, куди велів Бог.

Жителі Ніневії слухали Йону й жалкували про те, що чинили неправильно. Вони вирішили, що змінять своє життя. Вони будуть любити один одного. І найбільше будуть любити Бога.

Бог був задоволений, що Йона нарешті послухався Його й став Його помічником. Він радів, що й жителі Ніневії хочуть любити й слухатися Його.

Пригадай

Куди Бог велів відправитися Йоні?
Йона зробив правильний вибір чи ні?
Яке рішення прийняв Йона, коли він вийшов із черева кита?
Що зробили жителі Ніневії, вислухавши Йону?

Подумай про свій вибір

Можливо, іноді ти теж не хочеш слухатися Бога. Може, іноді ти не хочеш молитися або не хочеш бути добрим. А може, не бажаєш слухатися батьків. Розкажи, до яких сумних наслідків це призводить.

Учися робити правильний вибір

Увечері, перед тим як заснути, накрийся з головою ковдрою. Так само темно було в череві кита. Погойдайся на ліжку й уяви, що ти пливеш, подібно до Йони. Потім скинь із себе ковдру й переконайся, як добре знову бути на світлі! Слухняність Богові можна порівняти з перебуванням на сонечку або в яскраво освітленій кімнаті, де ми почуваємо себе в цілковитій безпеці й щасливі.

Краще слухатися Бога, ніж відмовлятися вчинити правильно.

Помолімося

Господи, допоможи нам ніколи не відмовлятися робити хороші вчинки. В ім'я Ісуса. Амінь.

Дивний задум Божий

Євангеліє від Луки 1:26–50

ЧИ ПОГОДИЛАСЯ МАРІЯ ЗРОБИТИ ТЕ, ЩО ХОТІВ БОГ? ЧИ Ж ВОНА ВІДМОВИЛАСЯ?

Марія жила в маленькому містечку Назареті в будинку своїх батьків. Як й інші дівчата, вона носила воду з колодязя, училася готувати їжу й шити. Вона любила тварин і завжди пригощала птахів хлібними крихтами.

Дівчинка виросла й стала справжньою нареченою! Незабаром Йосип стане її чоловіком. У нього своя майстерня, де він робить гарні меблі. Який прекрасний будинок буде в неї! Вона вже подумувала про день свого весілля й про те, яке свято вони влаштують із цього приводу.

Одного разу ранком, коли Марія підмітала підлогу, у кімнаті зненацька з'явився незнайомець. На ньому був сліпучо білий одяг, він начебто світився. Марія ніколи не бачила нічого подібного й дуже злякалася.

Насправді цей незнайомець був не хто інший, як ангел Гавриїл. Він був посланий до Марії Богом.

Божий посланник сказав:

— Не бійся, Маріє. Я приніс тобі добру звістку.

Марія, напевно, подумала, що це звістка про її нареченого Йосипа або ж про їхнє весілля.

Ангел продовжував:

— Бог задумав послати на землю Спасителя, Який розповість усім людям про Божу любов. Бог хоче, щоб ти стала матір'ю найдивовижнішої дитини й назвала його Ісусом.

Марія зніяковіла.

— Але в мене не може бути дитини. Я ще не вийшла заміж за Йосипа.

Ангел відповів їй:

— Ця дитина буде Божим Сином. Він врятує людей від їхніх гріхів.

Отже, Марія повинна була зробити важливий вибір. Їй слід було погодитися зробити те, що хотів Бог. Вона могла вірити, що Він подбає про неї, навіть якщо Йосип не зрозуміє її. Або ж вона могла сказати ангелові, що не бажає брати участь у виконанні Божого задуму. Нехай Бог знайде іншу маму для Свого Сина.

Що ж *зробила* Марія? Вона відповіла ангелові:

— Я з радістю виконаю те, що задумано Богом.

Коли ангел пішов від Марії, вона відправилася до своєї родички Єлизавети. Та відразу зрозуміла, що відбулося з Марією. Бог відкрив Єлизаветі, що в Марії буде незвичайна дитина.

Тоді Марія заспівала:

— Величає душа моя Господа. Він творить чудеса. Він посилає в світ Свого Сина. І Він вибрав мене, щоб я стала матір'ю цієї дитини.

Бог був задоволений, що Марія погодилася брати участь у виконанні Його задуму. Марія стане матір'ю Його Сина, дитини Ісуса.

Пригадай

Хто був нареченим Марії?
Про який задум Бога ангел повідомив Марії?
Вона зробила правильний вибір чи ні?
Що зробила Марія після того, як ангел пішов?
Як Марія поставилася до того, що приготував для неї Бог?

Подумай про свій вибір

Як ти думаєш, чого Бог очікує від *тебе*? Він хоче, щоб ти слухався своїх батьків і вчителів. Він хоче, щоб ти навчився чомусь новому. Він хоче, щоб ти був добрим. Чи готовий ти виправдати Його очікування?

Учися робити правильний вибір

Намалюй на папері те, що з того, що хоче Бог, ти зробиш сьогодні. Поки малюєш, подумай: коли ти виростеш, якою людиною Бог хотів би бачити тебе?

Бог радіє, коли ми не противимося Його задуму стосовно нас.

Помолімося

Господи, ми хочемо слухатися Тебе й розмовляти з Тобою щодня. Хочемо, щоб Ти відкрив нам Свій задум стосовно нас. В ім'я Ісуса. Амінь.

Подбати про Марію й Ісуса

Євангеліє від Матвія 1:18–25

ЧИ ВЗЯВ ЙОСИП НА СЕБЕ ТУРБОТУ ПРО МАРІЮ Й ІСУСА? ЧИ Ж ВІН НЕ ВИКОНАВ БОЖОГО ПОВЕЛІННЯ?

У Назареті в теслі Йосипа була своя майстерня. Щодня він брав пилку й молоток і виготовляв що-небудь із дерева для своїх замовників. Іноді він майстрував столи й лавки. Часом йому доводилося лагодити знаряддя праці. У Йосипа було багато роботи, і він почував себе дуже щасливою людиною.

Тепер, напередодні свого весілля, він був особливо щасливий. Він знав, що Марія буде йому доброю

дружиною й гарною помічницею. Як прекрасно, що вона ввійде в його дім! Йосип обмірковував, який стіл він виготовить для власного будинку й для своєї майбутньої дружини.

Одного разу Марія повідомила Йосипові дивну новину! Вона розповіла, що до неї приходив ангел. Ще вона сказала, що чекає дитину. Йосип не знав, що думати. Він не знав, що сказати.

По дорозі додому Йосип, напевно, міркував про плани на майбутнє, які він будував. Він збирався одружитися з Марією. Він мріяв, що в них народиться дитина. Але тепер...

Уночі Йосип сидів один у своєму будинку. Він думав, що тепер Марія не зможе стати його дружиною. Лягаючи спати, тесля почував, що всі його надії були марними.

Але в ту ніч Йосипу наснився дивний сон. У сні з ним розмовляв ангел. Він приніс Йосипу важливу звістку від Бога.

— Не бійся брати за дружину Марію, — сказав ангел. — Не бійся піклуватися про неї й дитину. Дитина, яку носить Марія, — це Син Божий. Коли Він народиться, назви Його Ісусом. Він урятує людей від їхніх гріхів.

Отже, Йосип, прокинувшись із першими променями сонця, повинен був зробити важливий вибір. Він міг одружитися з Марією й ростити дитину Ісуса, знаючи, що це Син Божий. Або ж він міг без зайвого галасу відправити Марію в інше селище. Нехай вона сама ростить дитину. Зрештою, він усього лише тесля. До того ж піклуватися про таку незвичайну дитину — занадто відповідальна справа.

Що ж зробив Йосип? Він швидко одягся й поспішив до будинку Марії. Він, напевно, біг щодуху. Він

розповів своїй нареченій про те, що бачив у сні ангела й той велів йому подбати про неї й дитину.

Отже, Марія з Йосипом одружаться, як вони й мріяли. Разом будуть жити в маленькому будинку, де є майстерня. Разом будуть ростити маленького Ісуса.

Бог радів, що Йосип взяв на себе турботу про Марію й дитину. Бог знав, що з Йосипом Його Син Ісус буде в безпеці.

Пригадай

Чим займався Йосип?
Чи був він щасливий, збираючись одружитися?
Яку дивну новину повідомила йому Марія?
Що сказав ангел Йосипу в його сні?
Йосип зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Які обов'язки Бог поклав на кожного члена твоєї родини? Чи не здаються тобі занадто важкими обов'язки, які ти виконуєш? Пам'ятай, якщо Бог хоче, щоб ти виконав якусь роботу, Він допоможе тобі впоратися з нею.

Учися робити правильний вибір

Подзвони кому-небудь із тих людей, які останнім часом турбувалися про твою родину (бабусі й дідусеві, няні, учителеві), і подякуй їм за піклування.

Бог завжди допомагає людям справлятися з обов'язками, які Він поклав на них.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за всіх людей, які допомагають Тобі піклуватися про нас. Дякуємо Тобі також за ті обов'язки, які Ти покладаєш на *нас*. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Не бійтеся“

Євангеліє від Луки 2:8–20

ЧИ ПОВІРИЛИ ПАСТУХИ АНГЕЛОВІ? ЧИ Ж ВОНИ НЕ ПРИСЛУХАЛИСЯ ДО ЙОГО СЛІВ?

Щодня пастухи стерегли череди овець, які паслися на пагорбах біля Вифлеєма. Одного разу, доглядаючи за вівцями, пастухи побачили римського воїна. Він скакав на коні по дорозі, що веде в місто. Пастухи знали, що він їде переписувати всіх, хто народився у Вифлеємі. І цілий день вони бачили людей, які нескінченним потоком ішли в місто на перепис.

Пізно ввечері на дорозі показалася подружня пара. Виснажена жінка їхала на ослику, а чоловік, який ішов поруч із нею, виглядав стурбованим. До вечора

в місто прийшло так багато людей, що, здавалося, міські стіни не вмістять усіх. Пастухи дивувалися, де ж люди розташуються на нічліг. У всьому Вифлеємі не знайдеться стільки ліжок. От, мабуть, чому в чоловіка було таке стривожене обличчя.

Коли стемніло, пастухи перерахували овець і стали влаштовуватися на сон. Тим часом на пагорби, де бродили вівці, опустилася тиха, спокійна ніч. Закінчивши вечерю, пастухи напівголосно поговорили про погоду й підкинули у вогонь полінець, щоб уночі багаття не згасло. Вівці заснули на схилі пагорба. Задрімали й деякі пастухи.

Раптово яскраве світло опромінило все небо! Напевно, раніше за інших це світло помітив малий пастушок. Він і розбудив інших. Пастухи дивилися, як сяйво на небі стає усе яскравішим і яскравішим. І коли навколо стало світло, як удень, з'явився ангел. Що б це могло значити? Пастухи накрили свої голови накидками. Може, деякі з них навіть сховалися за камінням.

Ангел, що приніс важливу звістку, звернувся до пастухів:

— Не бійтеся! У мене для вас гарна новина. У Вифлеємі народився Спаситель. Підіть і подивіться на Дитину. Вона спить, загорнена у пелени, у яслах — годівниці для тварин.

Раптом усе небо заповнилося ангелами! Вони прославляли Бога й співали:

— Слава у вишніх Богові!

Потім ангели зникли так само раптово, як з'явилися. Немає ангелів, не чутно їхнього співу, і немає яскравого світла, що ллється з неба. Залишилися тільки сплячі на схилі пагорба вівці. Дехто з пастухів нарешті насмілився вийти з-за каміння. Як же їм тепер бути?

Отже, пастухи повинні були зробити важливий вибір. Вони могли повірити ангелові й вчинити так, як він радив. Вони могли піти у Вифлеєм і відшукати сплячу в яслах Дитину. Або ж вони могли поводитися так, начебто ця ніч нічим не відрізняється від інших ночей. Вони могли залишитися доглядати за вівцями, нібито й не бачили ніяких ангелів.

І ось що зробили пастухи. Вони почали схвильовано обговорювати те, що відбулося, і зрозуміли, що це були ангели, яких послав Сам Бог. Тому один із пастухів сказав:

— Давайте підемо у Вифлеєм і знайдемо Дитину. Ми подивимося на Неї, як нам велів Бог.

Вони, напевно, залишили одного або двох своїх товаришів стерегти овець, а самі швидко покрокували до Вифлеєма. Юний пастушок, звичайно, пішов разом з ними.

Вони знайшли невелику кошару, де спали тварини. Там були чоловік, жінка й Дитина. Усе було точнісінько так, як сказав ангел.

Пастухи навшпиньки підійшли до Дитини й подивилися на Нього. Прекрасне Дитятко мирно спало.

Коли пастухи йшли з Вифлеєма, вони були занадто схвильовані, щоб відразу повертатися до своїх овець. По дорозі вони зупиняли кожного зустрічного й розповідали про ангела й про чудову новину: народився Спаситель Ісус!

Бог радів, що пастухи повірили ангелові й стали першими, хто побачив Його Сина, малятко Ісуса.

Пригадай

Що побачили пастухи серед ночі?
Про що розповів їм ангел?
Пастухи зробили правильний вибір чи ні?
Кого пастухи знайшли лежачим в яслах?

Подумай про свій вибір

У Біблії Бог говорить, що Ісус постійно з нами! Чи віриш ти в це? Чи можеш ти сказати Йому прямо зараз, що любиш Його?

Учися робити правильний вибір

Надягни халат, який ти одягаєш після ванни, й капці — так ти станеш трішки схожий на пастуха. Із грудочок вати зроби фігурки ягняток. Увімкни кишеньковий ліхтарик, щоб уявити, яке світло виходило від ангелів. Зображуючи із себе одного з пастухів, спробуй передати їхню радість.

Подібно до того, як пастухи повірили ангелові, ми можемо вірити всьому, що Біблія говорить про Ісуса.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти послав у цей світ Ісуса для нас, точнісінько як і для пастухів! Допоможи нам вірити, що Ти завжди з нами й що ми можемо говорити з Тобою в будь-який час. В ім'я Ісуса. Амінь.

Нова зірка

Євангеліє від Матвія 2:1–11

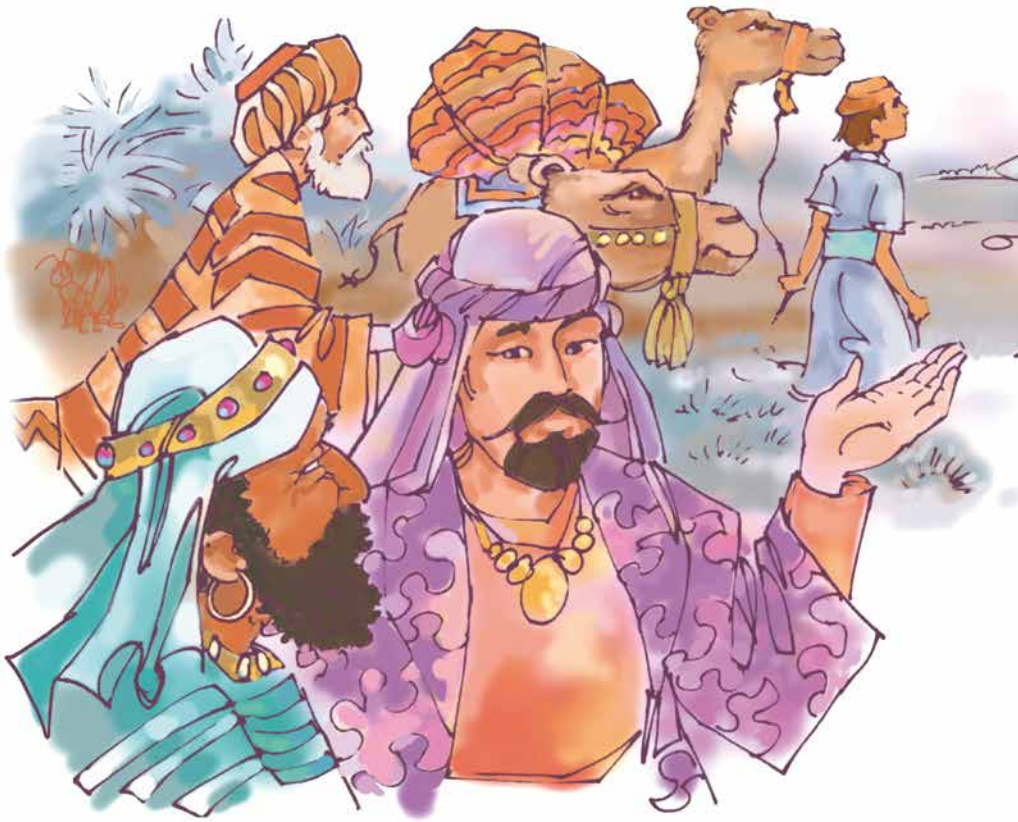
ЧИ ПОВІРИЛИ ВОЛХВИ, ЩО ЇХ БУДЕ ВЕСТИ САМ БОГ? ЧИ Ж ВОНИ ЗАЛИШИЛИСЯ ВДОМА?

Ісус народився у Вифлеємі. У цьому невеликому містечку мало хто знав про народження Дитини. Однак волхви — мудреці, що жили далеко на сході, довідалися, що відбулося щось незвичайне.

Щоночі волхви спостерігали за зоряним небом. І ось одного разу вони побачили нову гарну зірку, що сяяла яскравіше всіх інших. І вони зрозуміли, що десь народився новий цар. Він стане царем усіх людей, навіть цих мудреців, які жили далеко на сході.

Зірка була новою, і вона засяяла на заході небокраю. Це все, що знали волхви. Їм не було відомо ні імені царя, ні місця, де його шукати.

Отже, волхви повинні були зробити важливий вибір. Вони могли піти слідом за чудесною зіркою й сподіватися тільки на Бога, на те, що Він укаже їм шлях до нового царя. Або ж волхви могли нікуди не ходити і, як і раніше, вивчати зоряне небо. Вони написали б

книгу про нову, побачену ними зірку, але ніколи не довідалися б, хто був цей новий цар.

Далі події відбувалися таким чином. Волхви підготувалися до тривалої подорожі. Вони взяли із собою все, що може знадобитися їм у дорозі. Вони взяли продукти, одяг і подарунки — чудові дарунки для великого царя. Дивлячись на зірку, що сяяла на заході, вони рушили в дорогу.

Волхвам треба було багато часу, щоб знайти нового царя. Удень вони спали, а вночі продовжували йти

за зіркою. Вона, здавалося, переміщалася по небу й вела їх за собою.

Коли волхви ввійшли в Єрусалим, вони подумали, що цар, безперечно, повинен був з'явитися на світ у такому великому місті, як це. Тому вони запитали:

— Де народився новий цар? Нас привела сюди його зірка.

Цар Ірод нічого не знав про новонародженого царя, тому вирішив скликати наймудріших людей. Ті довго дивилися у свої сувої й нарешті сказали:

— Він у Вифлеємі.

Цар Ірод розпитав волхвів зі сходу, коли з'явилася зірка, і після цього порадив їм шукати дитину у Вифлеємі.

Волхви вийшли з Єрусалима. І знову зірка засяяла перед ними. Тепер вона вела їх у Вифлеєм. Там, у маленькій хатинці, вони знайшли Ісуса із Його матір'ю Марією.

Побачивши Дитя, волхви поклонилися Йому. Потім вони показали дарунки, які принесли для Нього, — виблискуюче золото, олію й пахощі. Мудреці розповіли Марії про дивну зірку й про тривалий шлях, який вони подолали, щоб знайти народженого Царя.

Бог радів, що волхви захотіли побачити Ісуса. Він радів, що вони пішли за зіркою, яку Він вивів на небо. Їхнім Царем буде Ісус!

Пригадай

Що побачили волхви на небі?
Який вибір вони зробили?
Куди зірка привела волхвів?
Що вони зробили після того, як знайшли Ісуса?

Подумай про свій вибір

У нас немає зірки, за якою ми могли б піти, але ми завжди можемо просити Бога вказати нам правильний шлях. Чи підеш ти за Богом, куди Він тебе поведе?

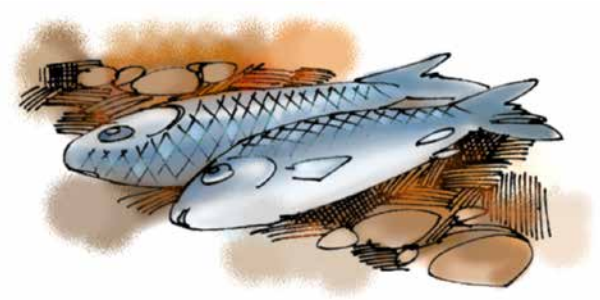
Учися робити правильний вибір

У ясну ніч поспостерігай за зірками з ким-небудь зі своїх рідних. Як багато зірок, чи не так? Як волхви змогли помітити нову зірку? Мабуть, їм допоміг Бог.

Ми можемо прийняти рішення слідувати за Богом будь-куди, куди б Він нас повів.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти послав волхвам зірку, яка привела їх до Ісуса. Допоможи й нам слідувати за Тобою. Найбільше наше бажання, як і ті волхви, поклонитися Твоєму Синові. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Залишіть свої неводи“

Євангеліє від Марка 1:16–20

ЧИ ПІШЛИ ПЕТРО, АНДРІЙ, ЯКІВ Й ІВАН ЗА ХРИСТОМ? ЧИ Ж ВОНИ ПРОДОВЖУВАЛИ РИБАЛИТИ?

Був ранок, коли тільки показалися перші промені сонця. По рівній гладі Галилейского моря безшумно сковзають рибальські човни. В одному з них — два брати, Петро й Андрій, а в іншому — Яків й Іван, теж брати. Усю ніч вони ловили рибу. Всі четверо були досвідченими рибалками й часто йшли на ніч у море. Раннім ранком вони поверталися з уловом на берег.

Чоловіка ловили рибу великими неводами. Спочатку вони складали їх у човен і потім виходили в море.

Там вони викидали сіті за борт, міцно тримаючи їх за краї. Риба запливала в невід і заплутувалася в них. Сіті, наповнені рибою, брати витягали з води й з уловом поверталися додому. Пійманою рибою вони харчувалися. Але найчастіше продавали її, щоб купити хліба й фруктів.

Закинувши невід у море, рибалки чекали. Іноді вони дрімали. Інколи любувалися чайками, що кружляли над їхніми човнами. Іноді спостерігали за людьми, що снували на березі.

І ось одного разу вони побачили чоловіка, який ішов без супутників. Це був Ісус! Він уже виріс і став дорослим. Ісус звернувся до Петра й Андрія зі словами:

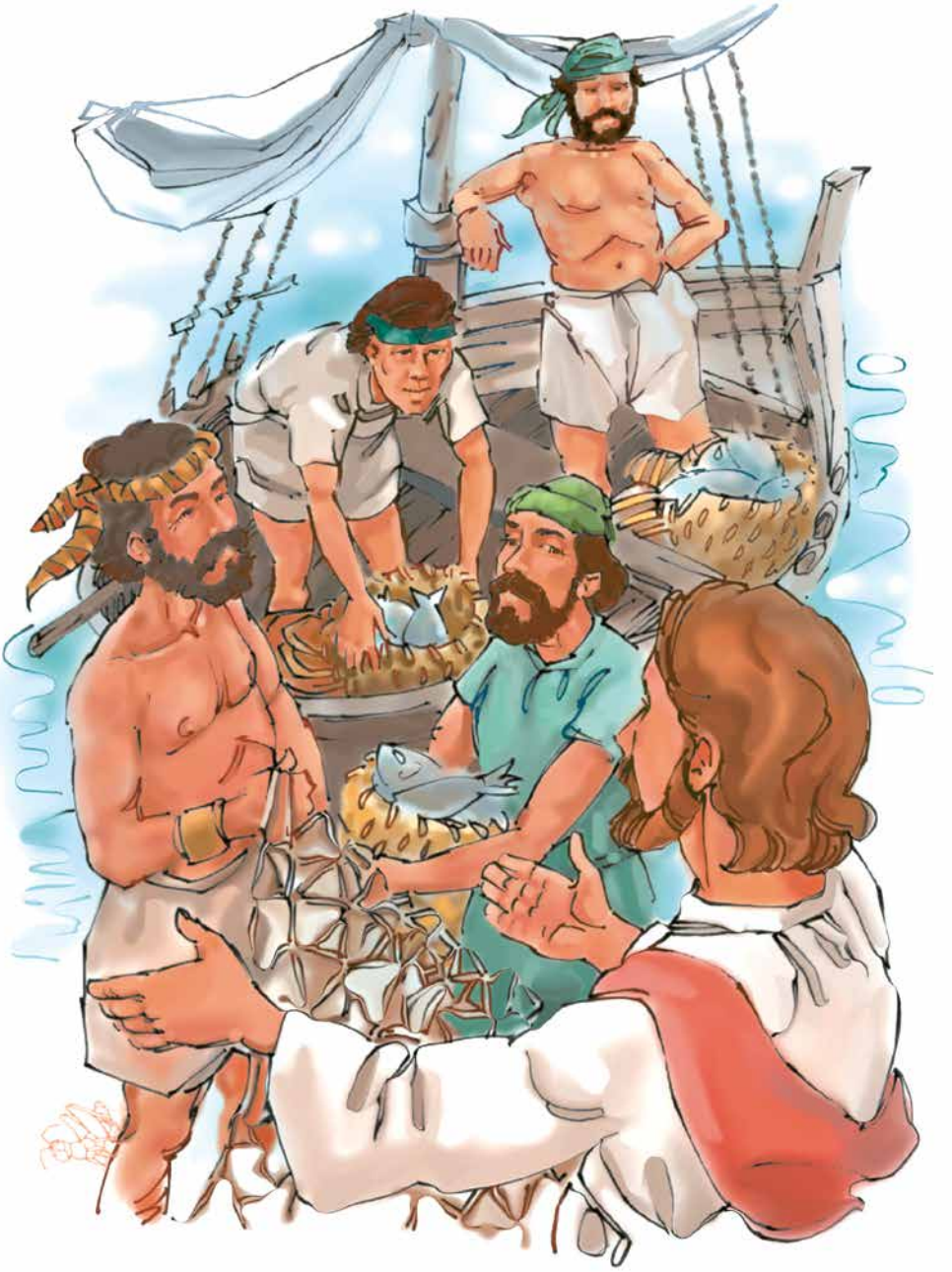
— Ідіть за Мною, і Я зроблю вас ловцями людей.

Потім Він попросив Якова й Івана теж піти за Ним.

Брати переглянулися. Вони не зрозуміли, що означає вислів „ловці людей“.

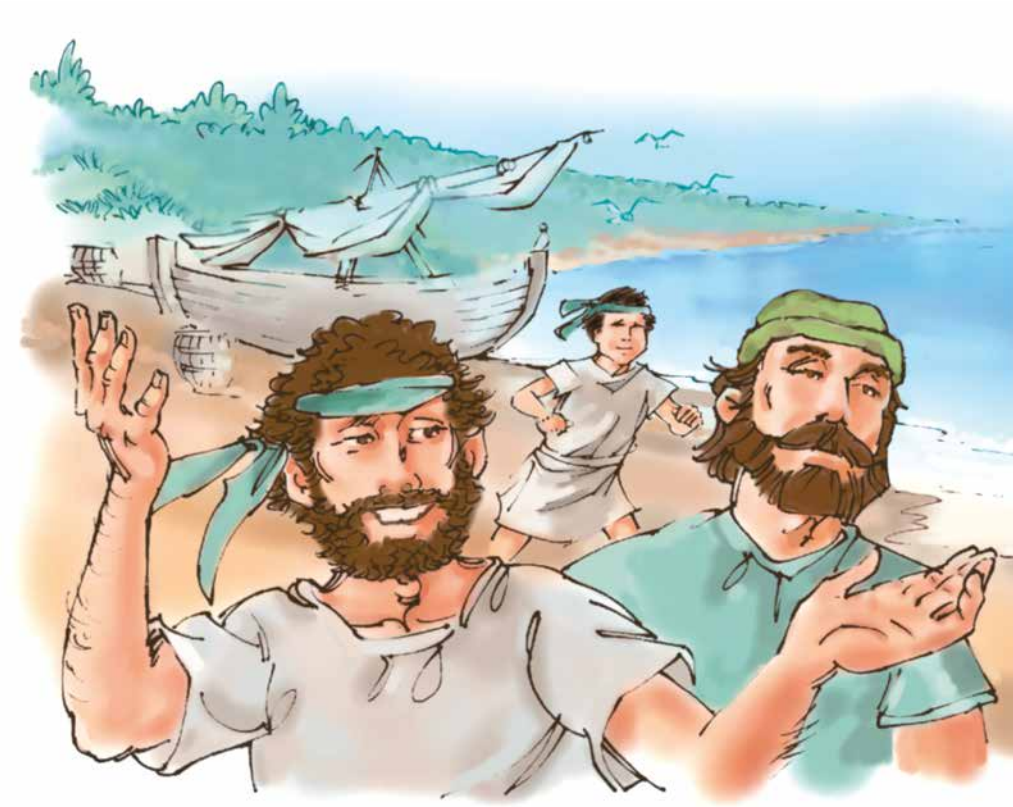
Але щось підказувало рибалкам, що Сам Бог закликає їх слідувати за Ісусом. Вони відчували, що Бог очікує від них цього кроку.

Отже, Петро й Андрій, Яків й Іван повинні були зробити важливий вибір. Вони могли прислухатися до Божого голосу, піти за Ісусом і стати Його учнями. Або

ж вони могли залишитися у своїх човнах і продовжити рибалити.

Як же вчинили рибалки? Петро і його брат Андрій випустили з рук невід. Уся піймана ними риба спливла в море. Яків і його брат Іван теж залишили сіті. Четверо рибалок, налягаючи на весла, стали гребти до берега. Ступивши на берег, вони кинулися до Ісуса.

Петро й Андрій, Яків й Іван пообіцяли Ісусові, що підуть із Ним і стануть Його кращими друзями. Вони будуть учитися в Нього, будуть Його учнями. Четверо рибалок стануть „ловцями людей“ і будуть розповідати людям про Божу любов.

Бог радів, що Петро й Андрій, Яків й Іван побажали піти за Ісусом. Він знав, що вони стануть Його вірними учнями.

Пригадай

Скільки братів було в кожному човні?
Кого рибалки побачили на березі?
Що їм запропонував Ісус?
Четверо рибалок зробили правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Ісус хоче, щоб ти теж був Його помічником. Тільки спочатку тобі треба стати Його учнем, як це зробили четверо рибалок. Коли ти вивчишся, у чому буде полягати твоя допомога?

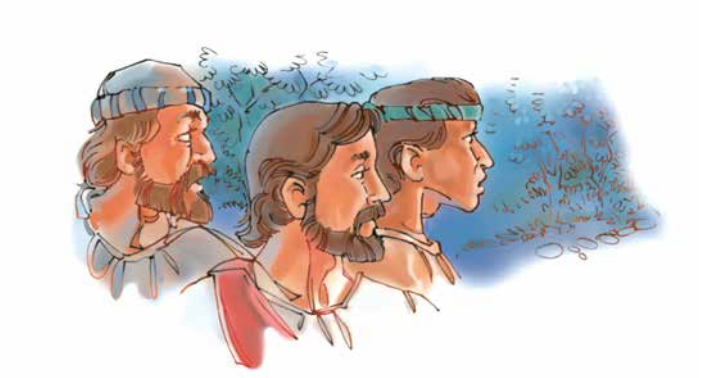
Учися робити правильний вибір

Намалюй на аркуші паперу море й човни, що хитаються на воді. Нанеси на нижню частину аркуша трішки клею й насип на нього піску — це буде нагадувати морський берег. Або ж з'їж кілька крекерів, які мають форму рибок!

Ми теж можемо стати помічниками Ісуса.

Помолімося

Господи, Ти призвав нас бути учнями Ісуса. Покажи, що нам потрібно зробити для цього. В ім'я Ісуса. Амінь.

Біля колодязя

Євангеліє від Івана 4:4–30, 39

ЧИ РОЗПОВІЛА ЖІНКА, ЯКУ ІСУС ЗУСТРІВ БІЛЯ КОЛОДЯЗЯ, ПРО НЬОГО СВОЇМ ЗНАЙОМИМ? ЧИ Ж ВОНА ПОБОЯЛАСЯ ЗРОБИТИ ЦЕ?

Тепер в Ісуса було дванадцять учнів. Вони всюди слідували за Ним.

Одного разу Ісус зі Своїми учнями прийшов у чужу країну. Вони зупинилися неподалік від невеликого міста. Ісус сів відпочити біля колодязя, а учні відправилися в місто, щоб купити трохи їжі.

Ісус був у дорозі із самого ранку й до полудня, тому дуже захотів пити. Але в Нього не було чаші, якою Він міг би зачерпнути криничної води.

Незабаром до колодязя підійшла жінка. Вона прийшла за водою в полуденну спеку, що було дуже незвичайно. Але ця жінка не хотіла з'являтися біля колодязя в ту годину, коли за водою приходили інші городянки. Вона соромилася деяких своїх учинків і тому уникала зустрічі з людьми. Але Ісуса вона не знала. Вона подумала, що цій Людині нічого не відомо про її життя. Виходить, вона могла не ховатися від Нього.

Ісус попросив у жінки води.

— Чому Ти просиш напоїти Тебе? — здивувалася вона. — Адже Твій народ не любить нас.

На це Ісус відповів:

— Ти не відаєш, Хто Я. Якщо б ти знала, то сама попросила б у *Мене* допомоги й після цього ніколи не потребувала б її.

Потім Він сказав:

— Іди й приведи сюди свого чоловіка.

— У мене немає чоловіка, — зізналася жінка.

— Правильно. У тебе було багато чоловіків. І той, з яким ти живеш зараз, не чоловік тобі.

Жінка застигла в здивуванні. Ісус знав про неї все. Але Він здавався їй найдобрішою Людиною, Яку вона коли-небудь зустрічала. Вона зрозуміла, що це незвичайна Людина.

Ісус і жінка розмовляли про поклоніння Богові. Ісус розповів їй, що Він — Син Божий, Спаситель світу.

У цей час до колодязя повернулися учні Ісуса. Але вони не стали розпитувати, про що говорили ці двоє.

Отже, жінка повинна була зробити важливий вибір. Вона могла б піти в місто й розповісти про Ісуса всім своїм знайомим. Звичайно, при цьому вона зустрілася б з людьми, яких не хотіла бачити, тому що соромилася їх. Або ж вона могла піти додому, нікому нічого не сказавши про Ісуса.

Що ж зробила ця жінка? Вона побігла в місто. Тепер їй було не страшно зустрічатися з людьми. Ісус допоміг їй. Він розповів їй, як поклонятися Богові.

Усім, кого зустрічала ця жінка по дорозі, вона говорила:

— Поспішайте подивитися на Людину, Яка знає про мене все. Він, мабуть, Спаситель.

Багато з людей приходили до колодязя й слухали Ісуса, незважаючи на полуденну спеку. Вони були раді, що Ісус, про Якого їм розповіла жінка, прийшов у їхнє місто.

Бог теж радів. Усі городяни довідалися про Ісуса, бо жінка повідомила їм цю чудову новину. Щоб люди дізналися про Ісуса, хтось повинен розповідати про Нього!

Пригадай

З яким проханням звернувся Ісус до жінки?
Чому ця жінка сторонилася людей?
Чому вона зважилася заговорити з людьми, яких раніше уникала?
Жінка зробила правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Що ти можеш розповісти своїм знайомим про Ісуса? Чи можеш ти проспівати для них свою улюблену пісню про Нього? Чи зумієш ти за малюнком або ілюстрацією з книги розповісти їм одну з біблійних історій?

Учися робити правильний вибір

Перегорни сторінки книг, журналів і каталогів і знайди зображення людей різних національностей. Бог любить усіх! Яким чином ми можемо проявляти свою любов до інших людей?

Ісус хоче, щоб ми розповіли своїм знайомим усе, що знаємо про Нього.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти любиш нас, хоча знаєш про нас усе. Покажи нам, як ми можемо поділитися цією радісною звісткою зі своїми знайомими. В ім'я Ісуса. Амінь.

Зцілення на відстані

Євангеліє від Матвія 8:5–13

ЧИ ВІРИВ РИМСЬКИЙ СОТНИК У СИЛУ ІСУСА ЗЦІЛЯТИ НА ВІДСТАНІ? ЧИ Ж ВІН ДУМАВ, ЩО ІСУС ОБОВ'ЯЗКОВО ПОВИНЕН БУТИ ПОРУЧ ІЗ ХВОРОЮ ЛЮДИНОЮ?

Усюди, куди приходив Ісус, Він говорив людям про Божу любов. Він також зціляв хворих, торкаючись до них рукою.

Люди, які чули про любов Ісуса і Його зцілюючу силу, приходили до Нього навіть здалеку. Юрби народу стікалися в будь-яке місто, де з'являвся Ісус. Часто Він насилу переміщався, бо Його оточувала щільна стіна людей.

Одного разу римський сотник заговорив з Ісусом. У домі сотника залишився вірний слуга. Цей слуга був хворий, і ніхто не міг його вилікувати. Він почував себе настільки погано, що не міг прийти до Ісуса. Тому до Нього прийшов його пан. Він, напевно, чув багато розповідей про те, як Ісус зціляє людей. Зазвичай Ісус запитував, чого хоче хворий, потім доторкався до нього рукою, і людина видужувала.

Сотник сказав Ісусові:

— У мене вдома є хворий слуга. Він лежить у постелі й не може рухатися. Йому дуже погано.

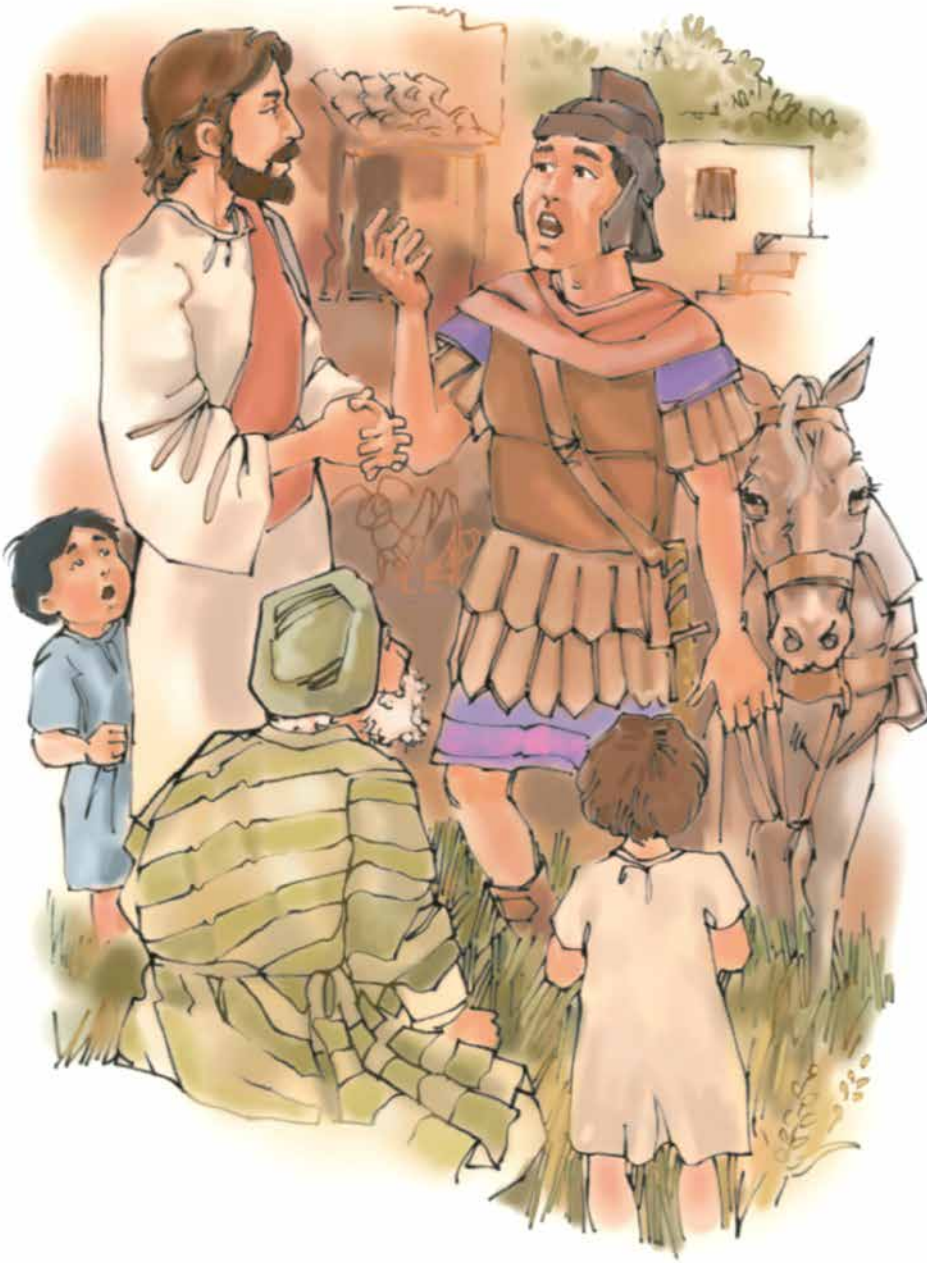
Ісус відповів:

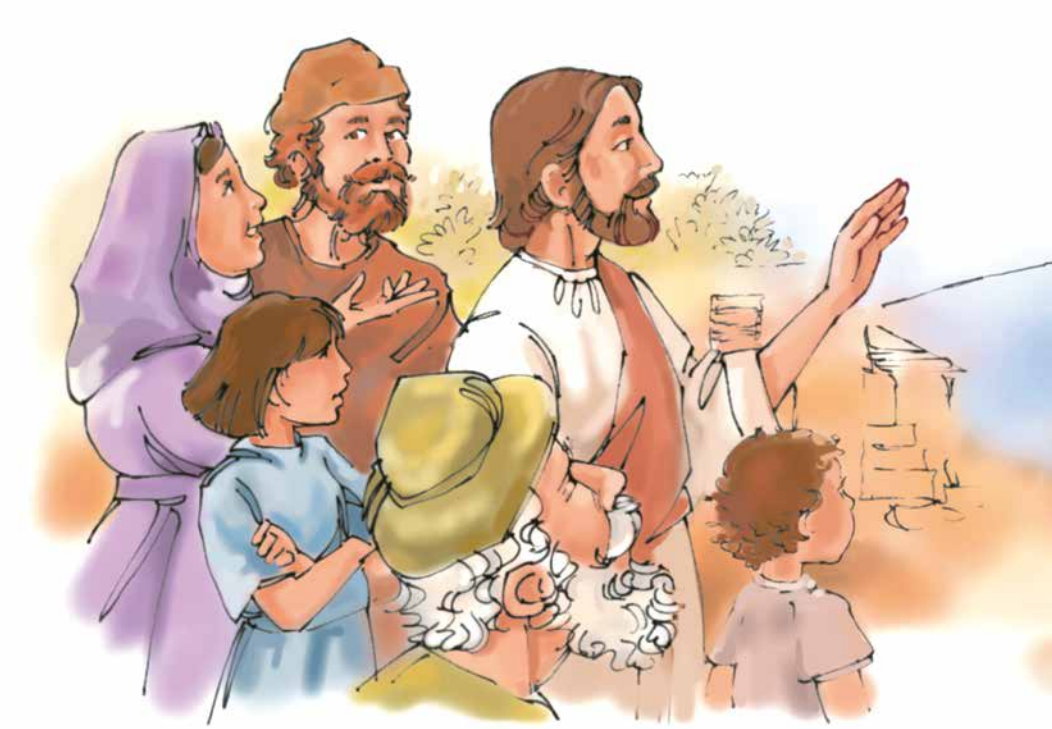
— Я прийду у твій дім і зцілю твого слугу.

Отже, римський сотник повинен був зробити важливий вибір. Він міг попросити Ісуса залишити безліч людей, яким Він допомагав, і піти з ним. Може, буде ще не пізно допомогти хворому слузі. Або ж він міг повірити, що Ісус має силу зціляти навіть на відстані.

І ось що сказав римський сотник Ісусові:

— Я не гідний такої честі, щоб Ти прийшов у мій дім. Я знаю, якщо Ти велиш моєму слузі видужати, він видужає. Я говорю про це як воєначальник. Коли

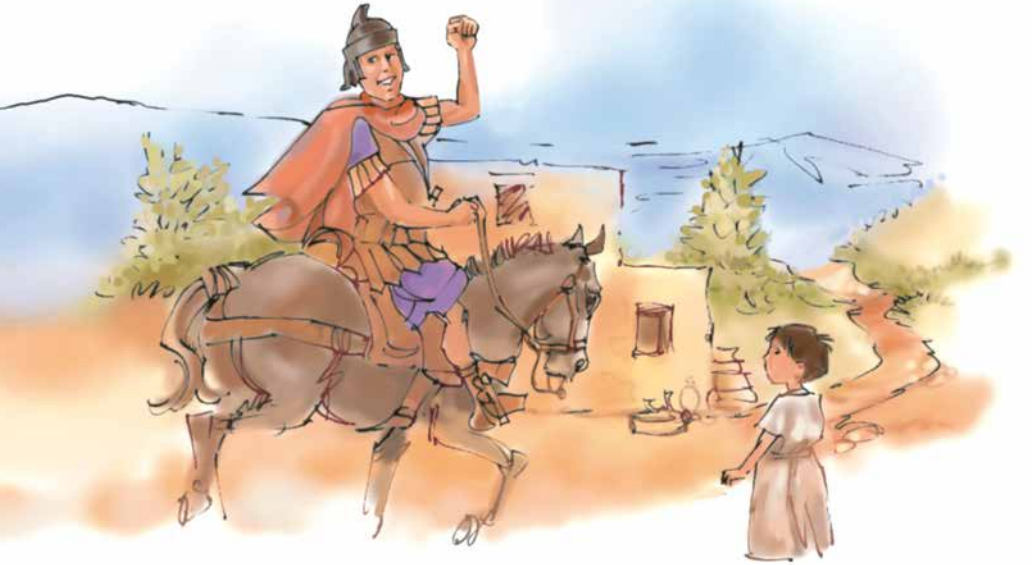

я віддаю своїм воїнам наказ марширувати, вони марширують. Я вірю у Твою зцілюючу силу. Якщо ти скажеш, щоб мій слуга видужав, він обов'язково видужає.

Ісус вигукнув:

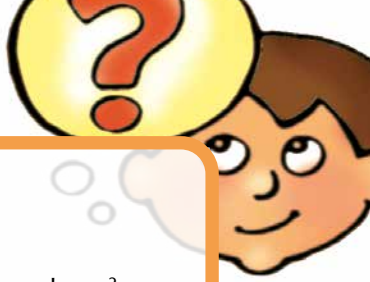
— Яка велика твоя віра! Іди. Слуга твій здоровий!

Сотник поспішив додому. Повернувшись, він

побачив свого слугу, що вже піднявся з постелі й був готовий приступити до роботи. Він не був хворий! Слуга видужав у ту ж мить, коли Ісус сказав, що він здоровий.

Ісус радів, що в римського сотника було так багато віри в Його силу. Він був щасливий, що зумів зцілити слугу цієї людини.

Пригадай

Чи вірив римський сотник у зцілюючу силу Ісуса? Воєначальник зробив правильний вибір чи ні? Що відбулося зі слугою?

Подумай про свій вибір

Сьогодні ми не можемо бачити Ісуса. Але ми можемо вірити в Його силу й сподіватися на Його допомогу. Кому вона необхідна? Чи віриш ти в те, що Ісус здатний допомогти тобі — навіть якщо Його допомога не приходить миттєво?

Учися робити правильний вибір

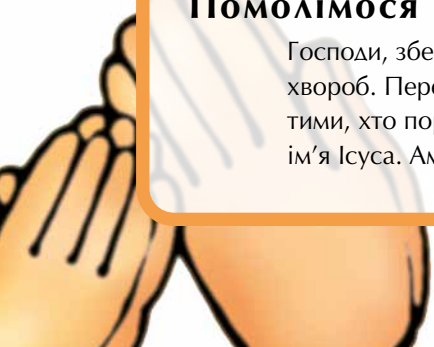
Зіграй з ким-небудь у таку гру. Нехай другий гравець, що перебуває в іншій кімнаті, виконує твої вказівки. Говори йому, наприклад: „Стрибай, маршируй, співай". Потім скомандуй: „Обійми мене!" і біжи, щоб обійнятися з ним. Після цього помолись про кого-небудь, хто перебуває далеко й має потребу в „обіймах" Ісуса.

Ми можемо вірити, що Ісус сильний допомогти й тим людям, які перебувають поруч із нами, і тим, які далеко від нас.

Помолімося

Господи, зберігай нашу родину від усяких лих і хвороб. Перебувай із тими, кого ми любимо, — з тими, хто поруч із нами, і з тими, хто далеко від нас. В ім'я Ісуса. Амінь.

Рука допомоги

Євангеліє від Матвія 12:9–14

ЧИ ВИРІШИВ ІСУС БУТИ ДОБРИМ І ДОПОМАГАТИ ЛЮДЯМ? ЧИ Ж ВІН ДОДЕРЖУВАВСЯ БУКВИ ЛЮДСЬКОГО ЗАКОНУ, У ЯКОМУ НЕ БУЛО НІ СЛОВА ПРО ЛЮБОВ І ТУРБОТУ?

Ісус знав усі Божі заповіді, і Він виконував їх, тому що любив Бога, Свого Небесного Батька. Але люди придумали інші закони. Деякі із цих законів були недобрими й несправедливими. Часто вони використовувалися для того, щоб обманювати народ.

Одного разу Ісус і Його учні прийшли в синагогу поклонитися Богові. Була субота, день спокою. Люди прославляли Бога й дякували за Його дарунки. Ісус й учні теж прославляли Бога.

У синагозі Ісус побачив чоловіка із сухою рукою, якою той нічого не міг робити. Він не міг писати, працювати, навіть сам одягтися. Ісусові хотілося зцілити каліку. Але закон, придуманий людьми, забороняв Йому це. Так, допомога людині прирівнювалася до роботи, а в суботу ніхто не мав права працювати.

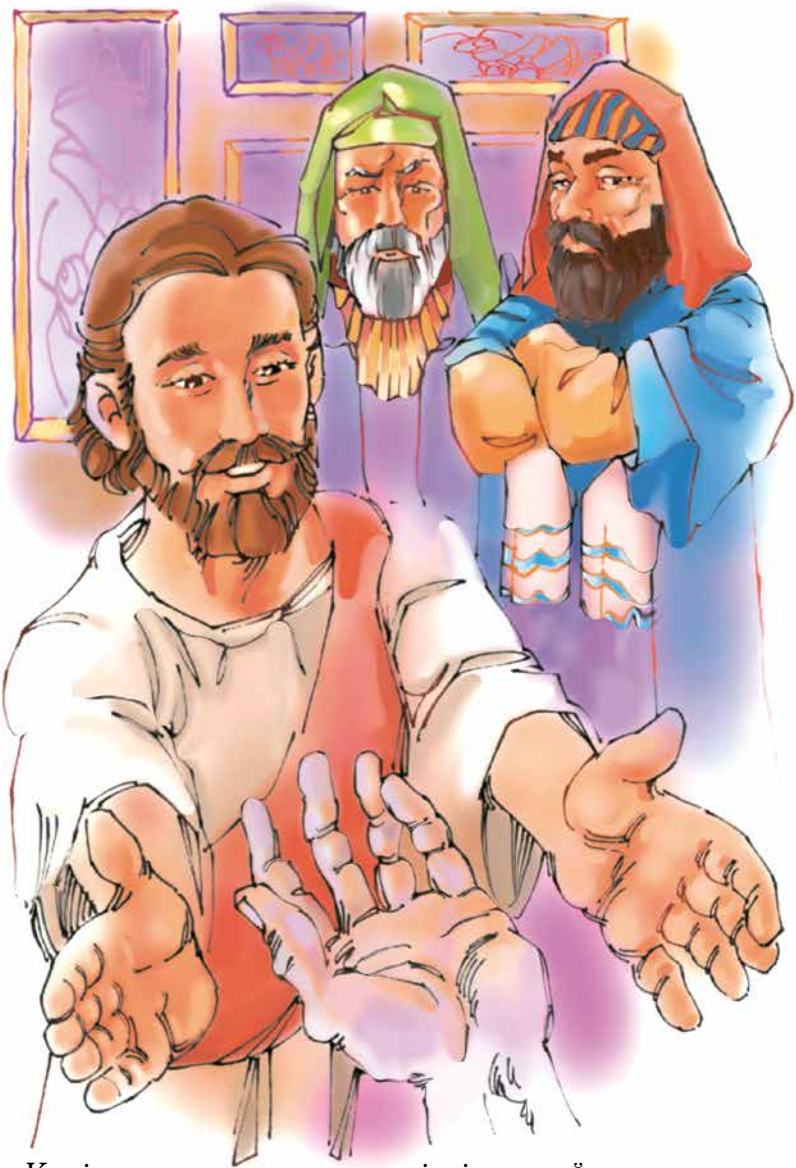
Ісус повинен був зробити важливий вибір. Він знав, що один зі способів догодити Богові, Його Батькові, — це бути добрим і допомагати людям. Тому Ісус хотів зцілити каліку. Він хотів зробити це відразу, у синагозі, де всі поклонялися Богові. Але тоді законники помітили б Його дії й не схвалили їх. Ісус міг зробити й інший вибір. Він міг почекати й допомогти цьому чоловіку в який-небудь інший день. Але якби Він став чекати, чоловік пішов би.

Що ж зробив Ісус? Він повернувся до законників, які хотіли зупинити Його, і сказав:

— Що б ви зробили, якби ваша ягничка впала в яму? Стали б діставати її з ями в суботу або чекали б наступного дня? Людина ж незрівнянно дорожча від ягняти. Тому дуже правильно допомагати людям навіть у суботній день.

Після цих слів Ісус сказав чоловіку:

— Простягни свою руку.

Каліка простягнув руку, і відразу його рука стала здоровою!

Бог був задоволений, що Ісус зцілив чоловіка. Він вибрав кращий спосіб прославити Свого небесного Батька.

Пригадай

У який день тижня Ісус прийшов у синагогу?
Що Ісус хотів зробити для каліки, якого там побачив?
Чому законники не бажали, щоб Ісус допоміг цьому чоловікові?
Ісус зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Який день тижня виділено для поклоніння Богові? Відвідуючи церкву, ти показуєш свою любов до Бога. Чи можеш ти показати свою любов до Бога, допомагаючи іншим людям?

Учися робити правильний вибір

От що ти можеш зробити, коли наступного разу підеш у церкву. Склади план добрих справ, які дозволять тобі піклуватися про людей. Може, ти заплануєш відвідати літню людину або ж написати листівку тому, хто зараз хворіє.

Ми можемо прославляти Бога в спеціально відведений для цього день, виявляючи доброту й допомагаючи людям.

Помолімося

Господи, покажи нам, як бути добрими до людей і допомагати їм у Твій особливий день. Ми хочемо, щоб Ти знав, як ми любимо Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Я перший!“

Євангеліє від Марка 9:33–37

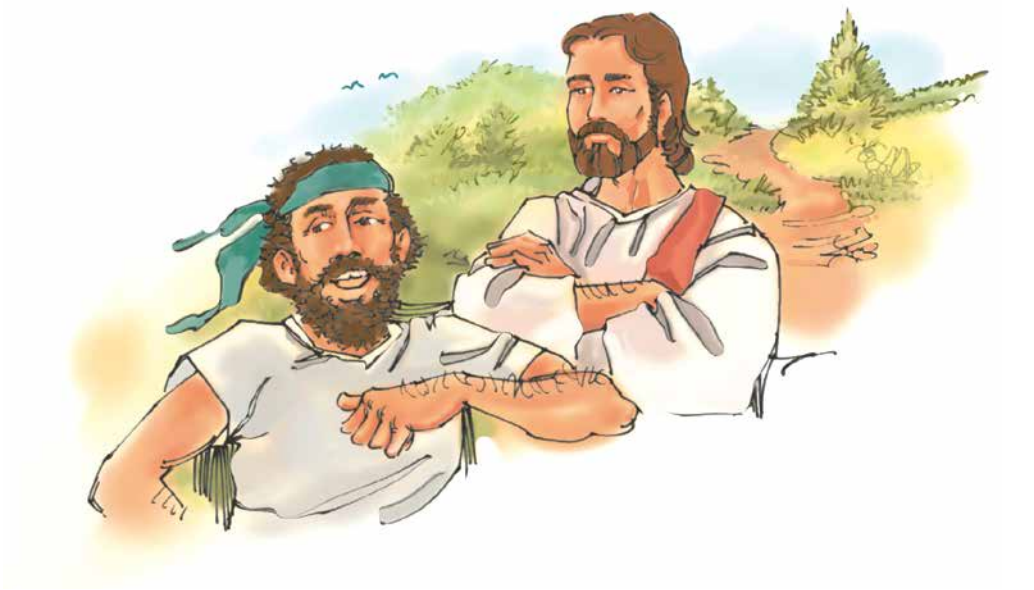
ЧИ ПІДТРИМУВАЛИ ОДИН ОДНОГО УЧНІ ІСУСА? ЧИ Ж ВОНИ СПЕРЕЧАЛИСЯ ПРО ТЕ, ХТО З НИХ НАЙГОЛОВНІШИЙ?

Майже весь час учні Ісуса були разом. Вони разом їли й разом подорожували. Вони жили як одна велика родина. Вони слухали Ісуса й розповідали іншим людям про Божу любов. Багато часу учні проводили як добрі друзі й піклувалися один про одного. Але іноді, як у будь-якій великій родині, вони забували про все, чого їх учив Ісус. Інколи вони забували про те, що треба ділитися один з одним і бути добрими. Часом вони забували про любов.

Якось учні Ісуса всі разом ішли в одне місто. У дорозі вони розговорилися. Може, вони говорили про погоду. Можливо, пригадували історії, які декількома годинами раніше почули від Ісуса. І раптом один із них заявив своїм супутникам, що Ісус любить його більше всіх інших, що він найкращий Його учень, учень номер один.

Почувши таку заяву, інші учні дуже розстроїлися. Отже, вони повинні були зробити важливий вибір. Вони могли м'яко нагадати своєму другові, що кожний з них однаково дорогий Ісусові. І тоді вони уникли б сварки. Або ж вони могли затіяти суперечку. Кожний

міг би стверджувати, що саме він є найкращим і найголовнішим серед учнів Христа.

Як учинили учні? Вони почали сперечатися. Один із них сказав, що він важливіший за всіх для Ісуса, тому що виконує Його особливі доручення. Інший кричав, що він познайомився з Ісусом раніше, ніж інші, тому він найголовніший. Хтось говорив, що він старший за інших і, отже, найголовніший. А один зі сперечальників назвав себе головним, бо Ісус був знайомий із його мамою. Вони йшли і йшли, не припиняючи сперечатися, лаятися й сваритися один з одним.

Нарешті Ісус запитав, про що вони ведуть розмову. Ніхто із дванадцяти учнів не відповів Йому. Усіх

злякало те, що Ісус довідається, про що вони говорили. Але Ісус все одно знав!

Він сказав Своїм учням:

— Мені відомо, що кожен із вас хоче бути для Мене найголовнішим. Але якщо ви хочете цього, то повинні допомагати всім і кожному.

Ісус взяв на руки маленьку дитину й додав:

— Особливо будьте ласкаві до дітей. Зробити добро маляті однаково, що зробити добро Мені. А те, що ви робите для Мене, ви робите для Бога, Мого Небесного Отця.

Учні засмутилися, тому що вони знали, що Ісус не хотів суперечок між ними. Вони знали: Він хоче, щоб кожний із них допомагав своєму ближньому, замість того щоб звеличувати самого себе. Їм слід було б підтримувати один одного й допомагати навіть маленьким дітям.

Ісус бажав, щоб Його учні піклувалися один про одного. Але Він не перестав любити їх через те, що вони сперечалися про те, хто з них був найголовнішим. Ісус, Син Божий, простив їх і показав їм, як вони можуть бути Йому кращими помічниками.

Пригадай

Про що сперечалися учні?
Вони зробили правильний вибір чи ні?
Хто, на думку Христа, особливо важливий для Нього?

Подумай про свій вибір

Чи можеш ти стати другом Ісуса? Кому з людей ти допомагаєш? Можливо, у твоїй родині всі комусь допомагають. Точнісінько так само ви можете допомагати один одному!

Учися робити правильний вибір

Помісти на дверцята холодильника картку зі словами „Я друг Ісуса. Я можу допомогти іншим тим, що ____". Якщо на картці залишиться вільне місце, напиши або намалюй те, як ти будеш допомагати іншим людям.

Допомагати іншим людям краще, ніж звеличуватися перед ними.

Помолімося

Господи, прости нам за те, що ми звеличуємося перед іншими людьми. Ти любиш нас усіх однаково й хочеш, щоб ми допомагали один одному! Дякуємо Тобі. В ім'я Ісуса. Амінь.

Ісус любить дітей

Євангеліє від Матвія 19:13–15

ЧИ ДОЗВОЛИЛИ УЧНІ ІСУСА ДІТЯМ ПІДІЙТИ ДО СВОГО ВЧИТЕЛЯ? ЧИ Ж ВОНИ НЕ ДОПУСКАЛИ ДІТЕЙ ДО НЬОГО?

Одного разу у прекрасний весняний день одна людина принесла в місто чудову звістку. Ісус іде до городян! Він буде тут сьогодні ж!

Усім батькам сімейств у цьому місті, мабуть, відразу найшлася справа. Може, вони стали прибирати з дороги камені й гілки. Можливо, вони почали готувати для Ісуса зручне місце, де б Він міг сісти відпочити. Потім, мабуть, чоловіки стали з нетерпінням очікувати Його приходу.

Усі матері в цьому місті, теж, напевно, знайшли собі справу. Вони, можливо, зібрали сумки з їжею. Може, вони помили своїх дітлахів. Потім жінки одягли свій найкращий одяг. Кожній із них не терпілося скоріше побачити Ісуса.

Нарешті хтось вигукнув:

— Ісус підходить до міської стіни!

Усі висипали на вулиці й стали дивитися на дорогу. Чекаючи Ісуса, батьки й матері, напевно, розмовляли одне з одним. Вони, мабуть, міркували про те, як було б добре, якби Ісус взяв на руки їхніх дітей і благословив кожного, навіть найменшу дитину. Ісус завжди говорив, що любить усіх. Звичайно ж, і дітей також.

Ісус увійшов у місто й сів на приготовлене для Нього місце, де Він увесь ранок розмовляв з городянами. Люди уважно слухали Його. Навіть діти, здавалося, розуміли, що сьогодні до них прийшла особлива Людина. Їм було цікаво, чи помічає їх Ісус.

Коли надійшов час обіду, жінки дістали їжу. Усі влаштувалися перекусити прямо на траві. Учні Ісуса сіли ближче до Нього й неголосно переговорювалися між собою. Вони не хотіли порушувати спокій Учителя.

Раптом кілька батьків з дітками на руках попрямували до Ісуса.

Але учні помітили їх. Вони не хотіли, щоб діти

турбували Ісуса. Мабуть, вони вирішили, що діти не варті Його уваги.

Отже, учні Ісуса повинні були зробити важливий вибір. Вони могли дозволити батькам привести своїх дітей до Вчителя. Або ж вони могли прогнати їх разом з дітьми й приховати від Ісуса, що хтось приходив до Нього.

І ось що зробили учні. Вони сказали батькам, що не дозволять їхнім дітям тривожити Вчителя. Ісус не має часу для дітей. Він дуже зайнятий і не хоче їх бачити. Ось що вони сказали.

Батьки дуже розстроїлися. Невже Ісус не любить дітей?

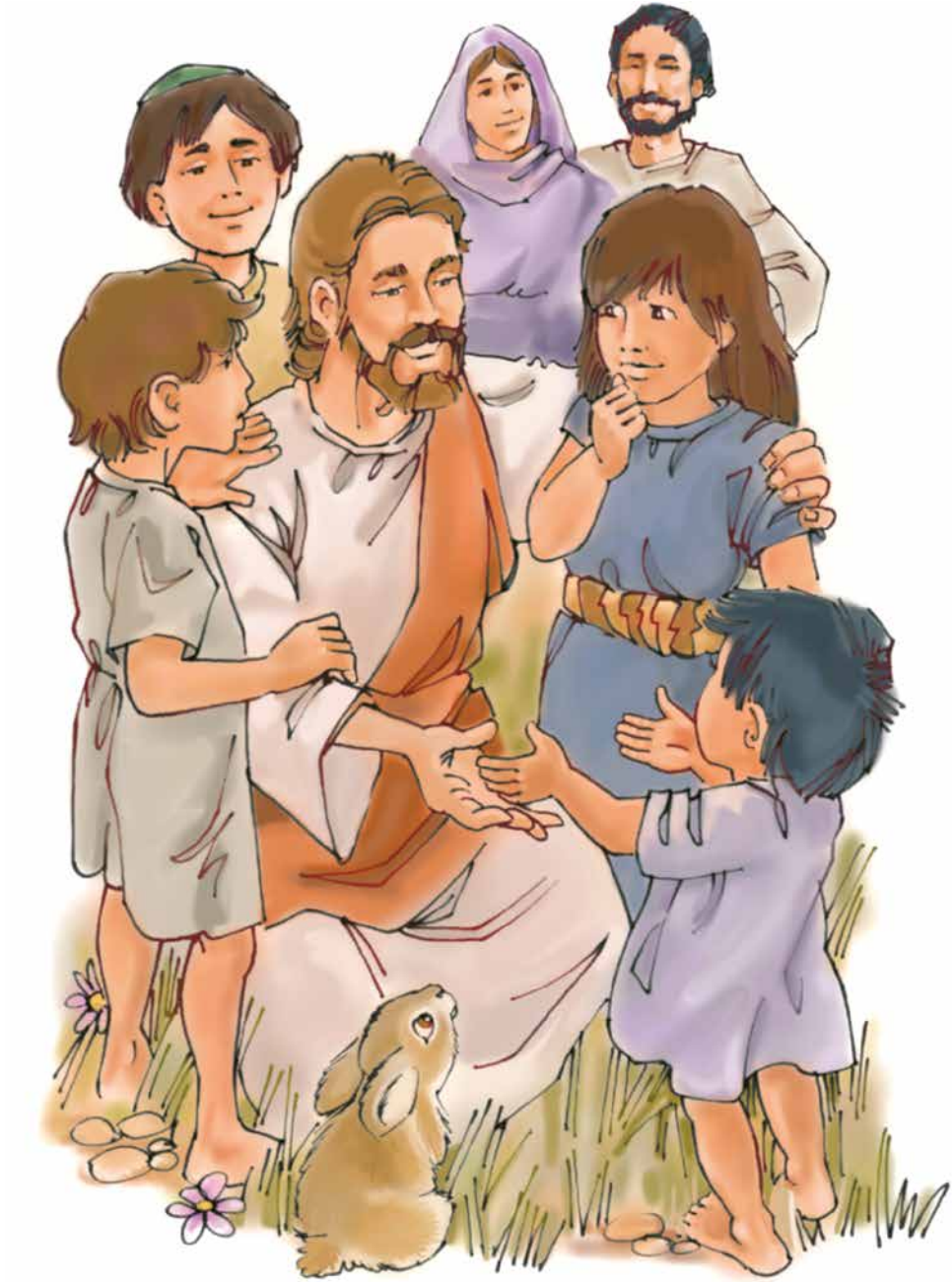
Але Ісус, почувши слова Своїх учнів, сказав:

— Пустіть дітей до Мене. Вони найважливіші люди в Моєму Царстві.

Діти наблизилися до Ісуса. Найменшеньких Він посадив до Себе на коліна. Він розповів їм цікаві історії. А потім Ісус благословив усіх дітей і помолився про кожну, навіть найменшу, дитину.

Усі діти були дуже щасливі! Усі мами й татка також.

І отут учні зрозуміли, у чому вони помилялися. Ісус ніколи не буває настільки зайнятий справами, щоб не приділити уваги дітям. Ісус любить дітей, і вони люблять Його.

Пригадай

Чому в кожній родині чекали Ісуса?
Що учні сказали батькам дітей?
Учні зробили правильний вибір чи ні?
Що сказав Ісус, побачивши дітей?

Подумай про свій вибір

Чи поводився ти коли-небудь із людиною так, начебто вона не гідна твоєї уваги? Може, ти не вислухав маленького братика, сестричку або ж друга? Для Ісуса дорогі всі люди, тому кожна людина повинна бути важливою і для тебе.

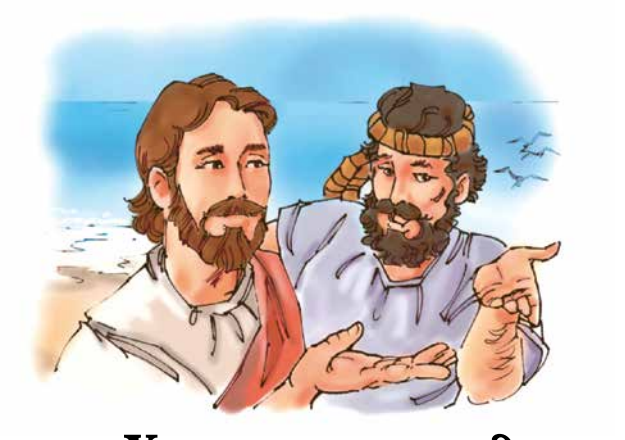
Учися робити правильний вибір

Покажи знайомим тобі дітям цю книгу біблійних історій. У такий спосіб ти, скажемо так, приведеш їх до Ісуса.

Ми повинні дорожити своїми друзями, тому що вони дорогі для Ісуса.

Помолімося

Ісусе, я щасливий, що Ти любиш мене й що всі діти дорогі для Тебе. Допоможи мені дати їм зрозуміти, що я теж дорожу ними. В ім'я Твоє. Амінь.

Хто допоможе?

Євангеліє від Луки 10:25–37

ЧИ ДОПОМІГ САМАРЯНИН ПОБИТІЙ ЛЮДИНІ? ЧИ Ж ВІН ПРОЙШОВ МИМО?

— Хто мій ближній? — запитав один чоловік в Ісуса.

Той, хто поставив це питання, дуже хотів почути відповідь Ісуса, тому що в Божих заповідях говориться: „Люби Господа Бога Твого всім серцем. І люби ближнього свого, як самого себе“.

Відповідаючи на це питання, Ісус розповів притчу.

„Один чоловік ішов з Єрусалима в Єрихон по безлюдній дорозі. Він не знав, що його підстерігають розбійники. Вони напали зненацька! Здавалося, вони виросли з-під землі. Розбійники побили подорожнього й

відібрали в нього гроші. Потім побитого й пограбованого чоловіка розбійники залишили на дорозі.

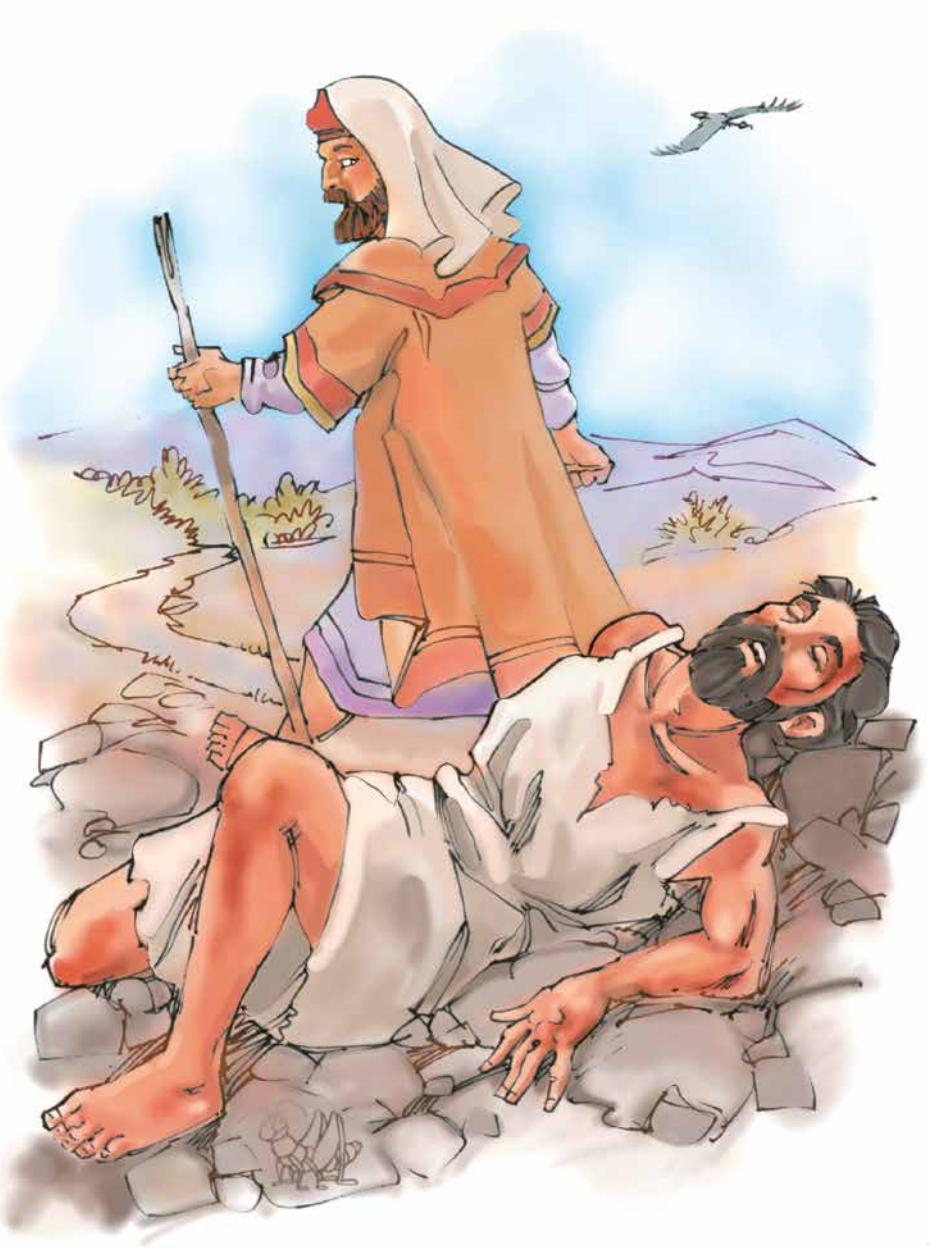
Незабаром на тій же дорозі проходив чоловік, який був служителем у храмі. Він побачив страждальця, але навіть не зупинився, щоб допомогти йому, тому що не знав цього нещасного. Може, служитель занадто квапився або просто не захотів подбати про нього.

Після цього на дорозі з'явився ще один чоловік. Він допомагав служителеві храму. Він теж побачив побитого й пограбованого чоловіка, з яким не був знайомий, і теж не зупинився, щоб надати йому допомогу. Може, він був дуже зайнятою людиною. Може, він подумав, що забрудниться.

Згодом по тій самій дорозі проходив інший чоловік. Він ішов з боку Самарії й теж побачив побитого чоловіка. Цей подорожній не знав, хто цей нещасний, але розумів, що йому потрібна допомога.

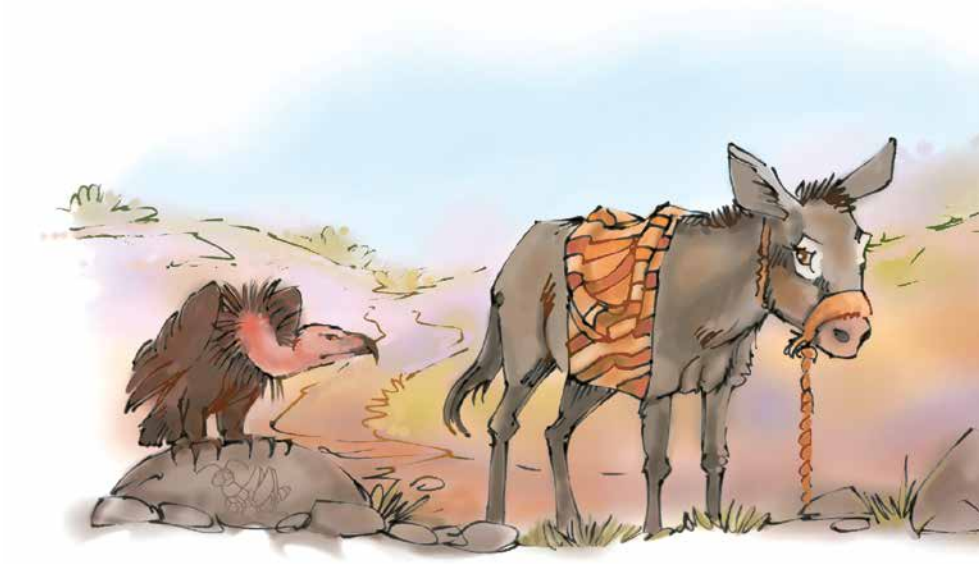
Отже, самарянин повинен був зробити важливий вибір. Він міг зупинитися й допомогти людині, яка постраждала від розбійників. Або ж міг піти своєю дорогою, як інші подорожні.

Ось як учинив самарянин. Він зупинив свого ослика й швидко підійшов до побитої людини. Він промив йому рани й перев'язав їх шматками, які відірвав від

свого одягу. Потім він підняв знесиленого чоловіка й дбайливо посадив на спину осла. По тому він повільно повіз його убік міста. Нарешті вони добралися до готелю, де зазвичай подорожні зупинялися на нічліг. І там самарянин усю ніч доглядав за нещасним.

Ранком цей милосердний чоловік повинен був продовжити свою подорож. Він дав хазяїнові готелю грошей і попросив його подбати про людину, яку він привіз сюди. При цьому самарянин сказав:“ Якщо ти витратиш на нього більше грошей, ніж я залишив, я віддам їх тобі, коли повернуся”. Із цими словами він пішов“.

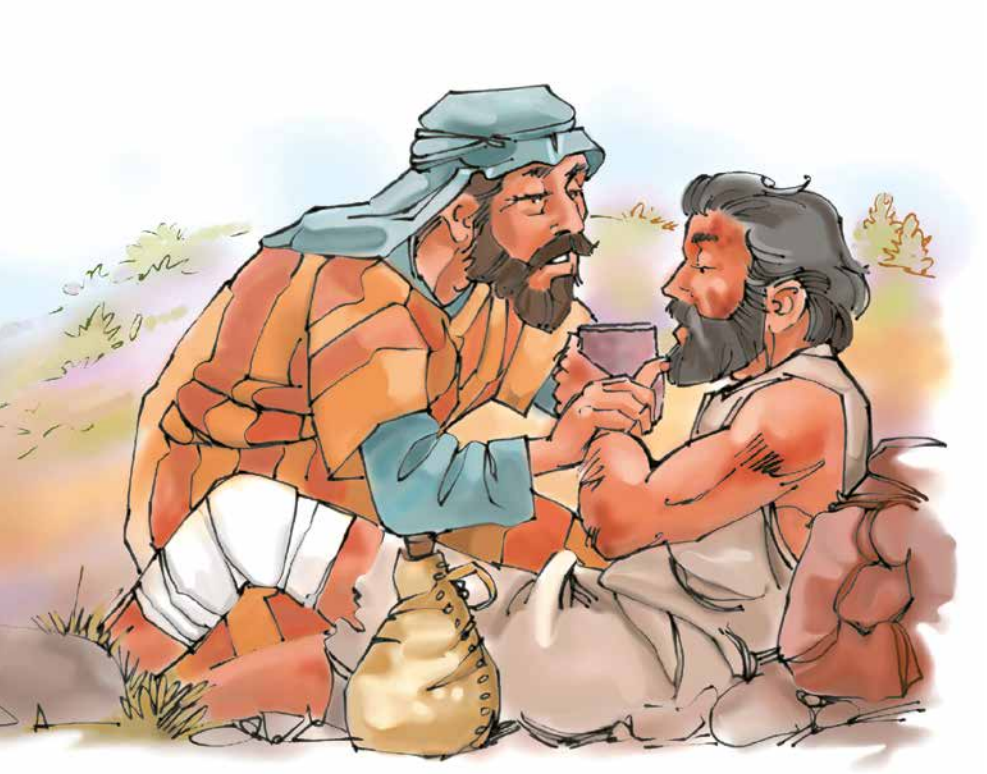
Такий був кінець притчі, розказаної Ісусом. Потім Ісус запитав:

— Хто ж із трьох подорожніх був ближнім побитому розбійниками чоловікові?

Чоловік, який слухав притчу Ісуса, уже знав відповідь. Він сказав:

— Ближнім був той самарянин, що зупинився й допоміг йому.

— Ти маєш рацію, — погодився з ним Ісус. — А тепер іди й сам будь таким ближнім.

Пригадай

Що говориться в Божих заповідях про любов до ближнього?

Хто потребував допомоги ближнього в розказаній Ісусом притчі?

Як подорожанин із Самарії допоміг постраждалій людині?

Самарянин зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Одні наші ближні — це знайомі нам люди. Яким чином ми можемо допомогти їм? Інші наші ближні — це люди, яких ми не знаємо. Що ми повинні робити, коли незнайомій людині потрібна допомога?

Учися робити правильний вибір

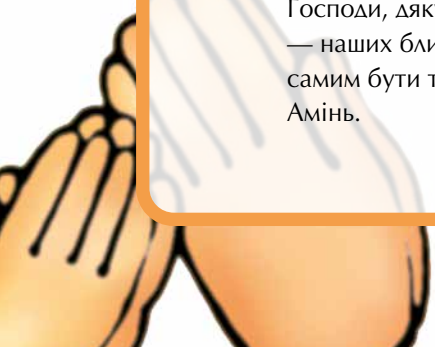
Запиши номери телефонів людей, що живуть поруч із тобою, щоб подзвонити їм, якщо комусь із них знадобиться допомога. А поки попрактикуйся дзвонити їм по іграшковому телефоні.

Бог допоможе нам зрозуміти, як бути добрими до наших ближніх.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за добрих і милосердних людей — наших ближніх, і за те, що показуєш нам, як нам самим бути такими ж добрими, як вони. В ім'я Ісуса. Амінь.

Далеко від дому

Євангеліє від Луки 15:11–24

ЧИ ЗРОЗУМІВ БЛУДНИЙ СИН, ЩО ПОМИЛЯВСЯ, І ЧИ ПОВЕРНУВСЯ ДОДОМУ? ЧИ Ж ВІН ВИРІШИВ, ЩО ЙОМУ КРАЩЕ ЗАЛИШИТИСЯ НА ЧУЖИНІ?

Люди любили слухати, як Ісус розповідає притчі. Вони розуміли Його, тому що в притчах говорилося про таких же людей, як і вони самі.

Одного разу Ісус розповів притчу про батька, у якого було два сини. Старший син допомагав батькові господарювати. А молодшому синові хотілося побачити світ. І він попросив батька віддати йому гроші, які він повинен був одержати в спадщину. Він захотів отримати свої гроші негайно.

Що ж, це було його право вирішувати, коли скористатися батьківською спадщиною. Тому батько виконав прохання сина, і вони попрощалися.

У далекій країні, куди прийшов юнак, він часто чинив неправильно й незабаром розтратив усі гроші.

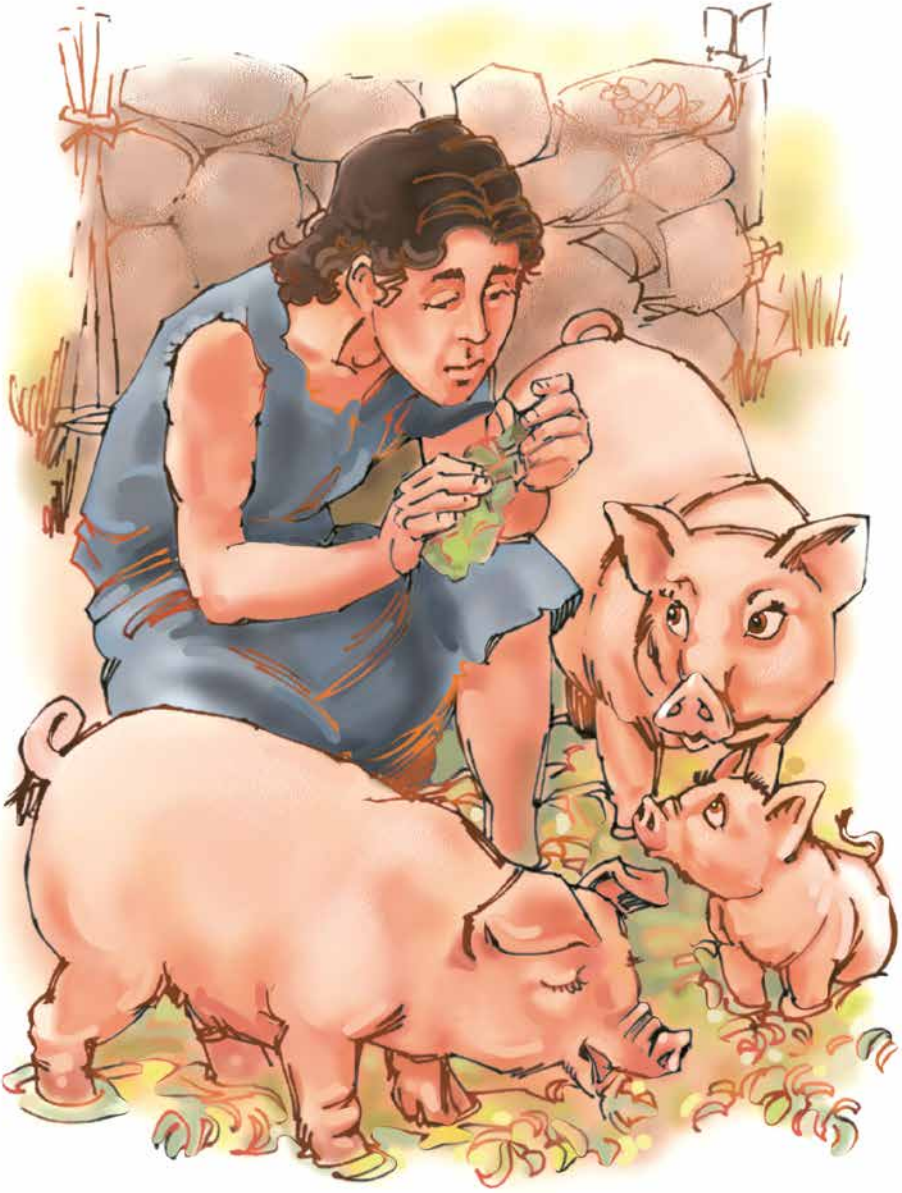
Від батьківської спадщини нічого не залишилося, і грошей не було навіть на хліб. Щоб не вмерти з голоду, юнак влаштувався на роботу до однієї людини й став годувати в нього свиней. Він був настільки голодний, що їв корм, який готували для свиней!

Тоді він подумав: „*У мого батька навіть працівники їдять досита. А я голодую*“.

Отже, молодший син повинен був зробити важливий вибір. Він міг повернутися додому, попросити в батька прощення й сказати, що він готовий працювати на нього навіть за шматок хліба. Або ж він міг залишатися біля свиней і думати, що не зробив нічого поганого. Тоді йому довелося б назавжди попрощатися з думкою про своє повернення додому.

Як учинив юнак? Він швидко вибіг із загону для свиней. Блудний син поспішив до свого батька.

Увесь цей час батько чекав його. Ось, нарешті, він побачив на дорозі, що веде до дому, свого молодшого сина. Побачив його лахміття, вкрите дорожнім пилом.

Чи розсердився батько? Чи розгнівався? Ні! Він думав тільки про те, як любить свого хлопчика і який щасливий його поверненню!

Батько вибіг назустріч синові й обійняв його. Юнак без зупинки говорив, що дуже винний перед батьком. Нарешті, він вигукнув:

— Я не гідний називатися твоїм сином.

Знаєте, що зробив батько? Він приніс синові кращий одяг, який тільки знайшовся в будинку. Він наказав слугам приготувати святковий обід і запросив усіх своїх сусідів, щоб люди прийшли й подивилися на його сина, який повернувся додому.

Ісус розповів цю притчу, бажаючи допомогти людям. Він хотів, щоб вони знали: Бог любить їх так само сильно, як у цій притчі батько любить свого молодшого сина.

Ісус розповів цю притчу людям, які, як молодший син, робили ганебні вчинки. Але якщо вони шкодують, що чинили погано, то одержать прощення. Вони можуть повернутися в родину Божу. І Бог обов'язково прийме їх.

Пригадай

Чому молодший син став їсти корм для свиней?
Він зробив правильний вибір, коли вирішив повернутися додому, чи ні?
Як зустрів батько свого блудного сина?
На кого схожий батько із цієї притчі?

Подумай про свій вибір

Чи буває так, що тобі важко визнати свою провину? Як саме твої рідні дають зрозуміти, що прощають один одного? Чи можете ви обійнятися або помолитися разом?

Учися робити правильний вибір

Пограй з ким-небудь у хованки. Щоразу, коли ти будеш знаходити людину, що сховалася, обіймай її та веди „додому“.

Ми можемо розповісти Богові про свої провини, і Він буде, як і раніше, любити нас.

Помолімося

Господи, допоможи нам щоразу, коли ми винні, просити прощення. Дякуємо Тобі за те, що Ти завжди залишаєшся нашим люблячим Отцем. В ім'я Ісуса. Амінь.

Шукати скрізь

Євангеліє від Матвія 18:12–14; Євангеліє від Луки 15:3–7; Євангеліє від Івана 10:11

ЧИ НАПОЛЕГЛИВО ПАСТИР ШУКАВ ЗНИКЛЕ ЯГНЯТКО? ЧИ Ж ВІН КИНУВ ЙОГО?

Ісус розповів ще одну притчу про пастиря, у якого було багато овець. Більше двадцяти овець. Навіть більше п'ятдесяти. У нього було сто овець!

Щоранку пастух випускав ягничок у поле. Там вони щипали травичку, пили свіжу воду, гралися на сонечку й відпочивали в тіні.

Щовечора ягнята поверталися додому, і пастир перераховував їх, щоб переконатися, що жодна з них не заблудилася, — дев'яносто сім, дев'яносто вісім,

дев'яносто дев'ять, сто. Усі на місці. Пастух замикав ворота, і вівці всю ніч перебували в цілковитій безпеці.

Одного разу ввечері пастир, як звичайно, перерахував овець — дев'яносто сім, дев'яносто вісім, дев'яносто дев'ять... Але що це? Де ж соте ягнятко? Де остання маленька дурненька? Загубилася! Може, вона застрягла в колючому чагарнику або між каменями в печері. Може, вона поранилася й не може йти.

Отже, пастир повинен був зробити важливий вибір. Він міг темної ночі піти шукати своє ягнятко. Він міг шукати овечку, поки не знайде. Або ж він міг залишитися. Зрештою, у нього в загоні стояло дев'яносто дев'ять овець. До того ж ягня, яке загубилося, може, просто не захотіло йти додому.

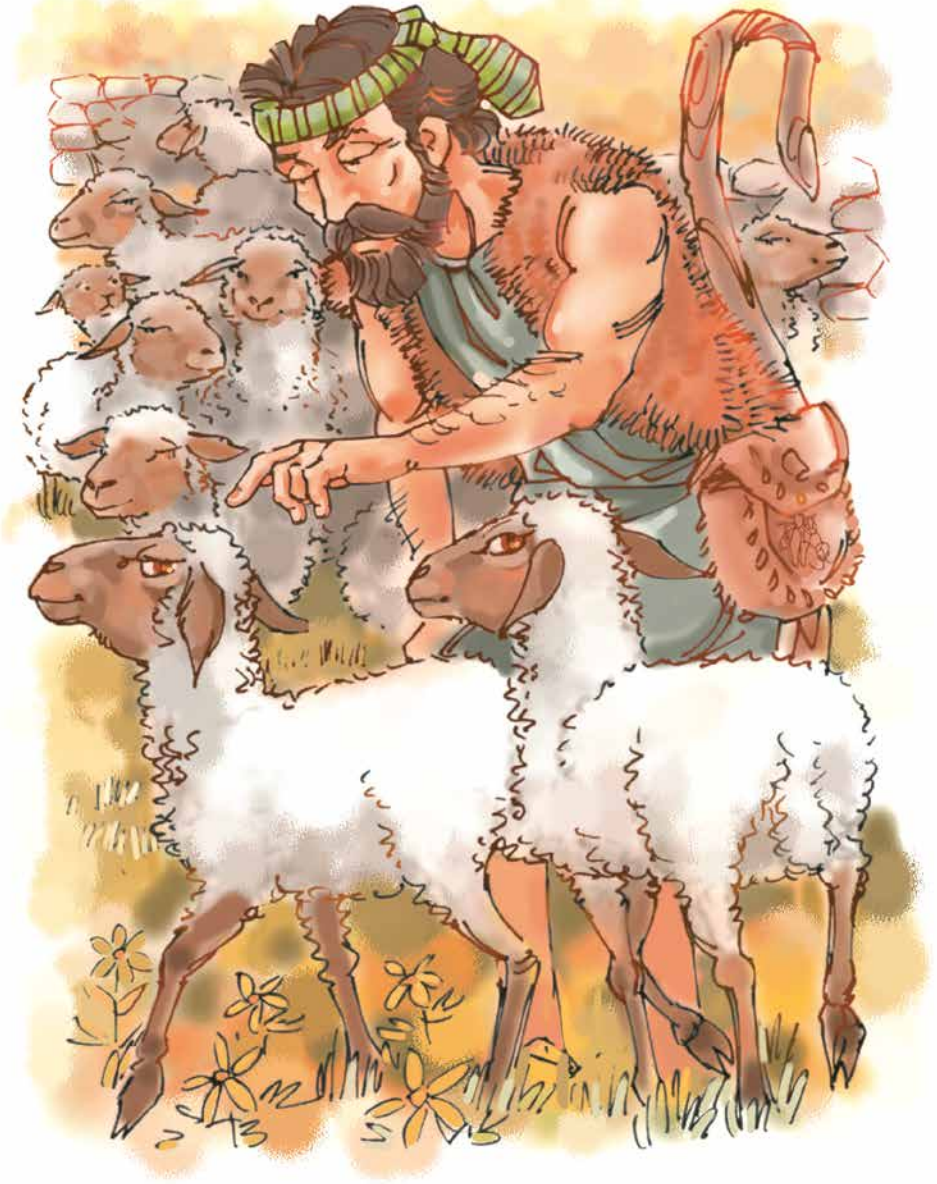
Що ж зробив пастир? Він переконався, що всі вівці в загоні перебувають у цілковитій безпеці. Потім він накинув плащ, узяв палицю і відправився розшукувати маленьке зникле ягня.

Він здійнявся на високий пагорб. Але не побачив овечки.

Він оглянув усі печери. Але й там її не знайшов.

Він пошукав біля струмка. Ніде немає овечки.

Нарешті пастир пішов до далекого краю поля, де ріс колючий чагарник. Йому здалося, що відтіля чується

слабке бекання: „*Бе–і, бе–і*“. Він пробрався крізь колючий чагарник і тут побачив своє ягнятко!

Добрий пастир узяв його на руки й міцно пригорнув до грудей. Потім він посадив овечку до себе на плече й дбайливо поніс її додому.

Коли пастир повернувся додому, то став скликати всіх своїх друзів. Він говорив їм:

— Приходьте й порадійте із мною! Моя маленька овечка загубилася, і я знайшов її.

Усі овечки в загоні теж зраділи загубленій подружці. Їх радувало, що пастир піклується про кожну з них.

Ісус називав Себе Добрим Пастирем, Він любить кожного з нас точнісінько так само, як пастир із цієї притчі любив своїх ягняток.

Ісус не хоче, щоб хтось із нас загубився. Він хоче, щоб усі ми слідували за Ним. Ісус, Добрий Пастир, може допомогти кожному бути в безпеці в Божій родині.

Пригадай

Скільки ягнят було в пастиря?
Що він помітив одного разу увечері, коли перерахував їх?
Він зробив правильний вибір чи ні?
Що відчув пастир, коли знайшов свою овечку?
Кого називають Добрим Пастирем?

Подумай про свій вибір

Ісус — твій Пастир. Як ти можеш навчитися слідувати за Ним, любити Його й бути Йому слухняним?

Навчися робити правильний вибір

У хованки можна зіграти й по-іншому. Ти можеш уявити себе маленькою заблукалою овечкою із притчі про доброго пастиря й видавати під час гри неголосне бекання, щоб пастир міг знайти тебе.

Ми слідуємо за Ісусом, нашим Добрим Пастирем, коли вчимося любити Його й бути Йому слухняними.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за Ісуса, нашого Доброго Пастиря. У Твоїй родині ми можемо почувати себе в цілковитій безпеці. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Дякую Тобі, Ісусе!“

Євангеліє від Луки 17:11–19

ЧИ ПОДЯКУВАВ ЧОЛОВІК ІСУСОВІ ЗА СВОЄ ЗЦІЛЕННЯ? ЧИ Ж ВІН УТІК РАЗОМ ЗІ СВОЇМИ ДРУЗЯМИ?

Переходячи з міста в місто, Ісус зустрічав багато людей, які хотіли слухати про Божу любов до них.

Деякі люди, що бажали бачити Ісуса, страждали від хвороб. Вони знали, що Він зціляє хворих.

Одного разу Ісус зустрів десять уражених проказою чоловіків. Закон забороняв прокаженим наближатися до здорових людей. Якщо прокажений підходив близько до іншої людини, то передавав йому свою

хворобу. Тому, відповідно до закону, хворі на проказу повинні були жити вдалині від своїх родин.

Десять прокажених чоловіків, побачивши Ісуса, який ішов по дорозі, не наважилися наблизитися до Нього. Вони знали, що повинні триматися на відстані. Але вони дуже хотіли, щоб Ісус зцілив їх. Тому вони стали голосно кричати:

— Ісусе, будь ласка, допоможи нам!

Ісус знав, якої допомоги чекають від Нього ці люди. І Він сказав їм:

— Ідіть додому. Ви більше не хворі.

Не пам'ятаючи себе від щастя, прокажені зірвалися з місця. З якою радістю вони побачать свої родини!

Вони бігли по дорозі й дивилися один на одного. Вони бачили, що їхні виразки зникли!

Зненацька один з десяти чоловіків зупинився. У той час як його друзі продовжували бігти, він мов укопаний став на дорозі. Думка про те, що Ісус створив з ним чудо, утримувала його на місці.

Отже, чоловік, що зупинився, повинен був зробити важливий вибір. Він міг повернутися до Ісуса й подякувати Йому. Такий учинок був би правильним. Або ж він міг бігти разом з дев'ятьма іншими зціленими. Навіщо

стояти на місці, якщо інші біжать? Йому ж анітрохи не менше хотілося скоріше повернутися додому.

І ось що зробив цей чоловік. Він вирішив, що кожен свій крок уперед буде помилкою. Перш ніж продовжувати йти уперед, він повинен піти назад і подякувати Ісусові. Тому зцілений від прокази чоловік повернувся й побіг туди, де стояв Ісус. Він упав перед Ним на коліна й став дякувати Йому за своє зцілення. Чоловік прославляв зцілюючу силу Бога.

Ісус запитав:

— Хіба прокажених було не десять? Де інші дев'ять чоловік, яких Я зцілив? Один ти повернувся, щоб подякувати Мені.

Чоловік знав, що інші втекли додому, але нічого не відповів. Він лише радів, що повернувся й дякує Ісусові.

Ісус усміхнувся цій людині й сказав:

— Устань із колін, тобі настав час іти додому, до твоєї родини. Ти вірив, що Я в силах тебе зцілити. І ось ти здоровий.

І чоловік відправився додому. Коли він повернувся, рідні були щасливі бачити його. Він теж був щасливий, що знову з ними. Зустріч із Ісусом подарувала йому щастя!

Пригадай

Скільки було прокажених?
Як Ісус допоміг їм?
Чому один із чоловіків зупинився?
Ця людина зробила правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Що ти говориш людям, коли вони допомагають тобі? Як допомагає тобі Бог? Які слова подяки ти вимовляєш у цьому випадку?

Учися робити правильний вибір

Бог зробив нам багато подарунків. У нас є друзі, рідні, їжа, одяг, свійські тварини, здоров'я тощо. Подумай, чи можеш ти на кожну букву алфавіту назвати по одному Божому подарунку. Ти можеш щодня дякувати Богові в молитві за якийсь із них.

Кожна людина, що прийняла рішення дякувати Богові, стає щасливішою.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти з нами в дні, коли ми хворіємо, і в дні, коли почуваємо себе добре. Допоможи нам завжди бути вдячними Тобі за все, що Ти нам посилаєш. В ім'я Ісуса. Амінь.

Побачити птахів

Євангеліє від Марка 10:46–52

ЧИ ВІРИВ ВАРТИМЕЙ, ЩО ІСУС ДОПОМОЖЕ ЙОМУ? ЧИ Ж ВІН НАВІТЬ НЕ НАМАГАВСЯ ЗАГОВОРИТИ З НИМ?

Вартимей не любив сидіти вдома. Коли він виходив на вулицю, він відчував на своєму обличчі подув вітерцю. Він чув спів птахів. Відчував запах свіжоспеченого хліба.

Але Вартимей нічого не бачив, та й не міг бачити, тому що від народження він був сліпим.

Цілими днями він сидів біля дороги й просив милостиню. До кожної людини, що проходила повз нього, він простягав руку за монеткою. Для Вартимея це було єдиною можливістю заробити на хліб

насущний. Одні перехожі давали мало. Інші багато. А деякі не давали нічого.

Якось Вартимей почув чудову новину. Він почув про Ісуса. Йому сказали, що Ісус зціляє всіх людей, навіть сліпих від народження.

Вартимей, напевно, здивувався. Хто ж такий Ісус? Чи зможе Він повернути йому зір?

Одного разу Вартимей, як звичайно, сидів біля дороги. Але в цей день усе здавалося йому незвичайним. Він прислухався до голосів людей, що стояли на узбіччі. Вони розмовляли про Ісуса. Сьогодні Він повинен пройти по цій дорозі! Ось уже чулися привітальні вигуки. Ісус направлявся прямо до того місця, де сидів Вартимей!

Отже, Вартимей повинен був зробити важливий вибір. Він міг голосно закричати, сподіваючись, що Ісус почує його. Він міг повірити, що Ісус допоможе йому й, можливо, навіть зцілить. Або ж Вартимей міг, як і раніше, сидіти біля дороги й просити милостиню. У той день було багатолюдно, і він міг зібрати багато монеток. Крім того, він не знав, чи справді Ісус зможе зцілити його.

Як учинив Вартимей? Він крикнув:

— Ісусе! Помилуй мене!

Але сліпого оточувала гучна юрба, і ніхто не хотів

пропускати його вперед. Навпаки, люди, що стояли поруч із ним, просили його замовкнути.

Однак Вартимей не хотів мовчати й ще раз крикнув:

— Ісусе, помилуй мене!

Ісус зупинився й велів привести до Нього людину, яка кричала.

— Іди, — сказав хтось Вартимею. — Ісус хоче бачити тебе.

Яке щастя! Сліпий схопився на ноги й пройшов крізь юрбу. Він опинився перед Ісусом раніше, ніж зміг це усвідомити.

Ісус запитав Вартимея:

— Чого ти хочеш?

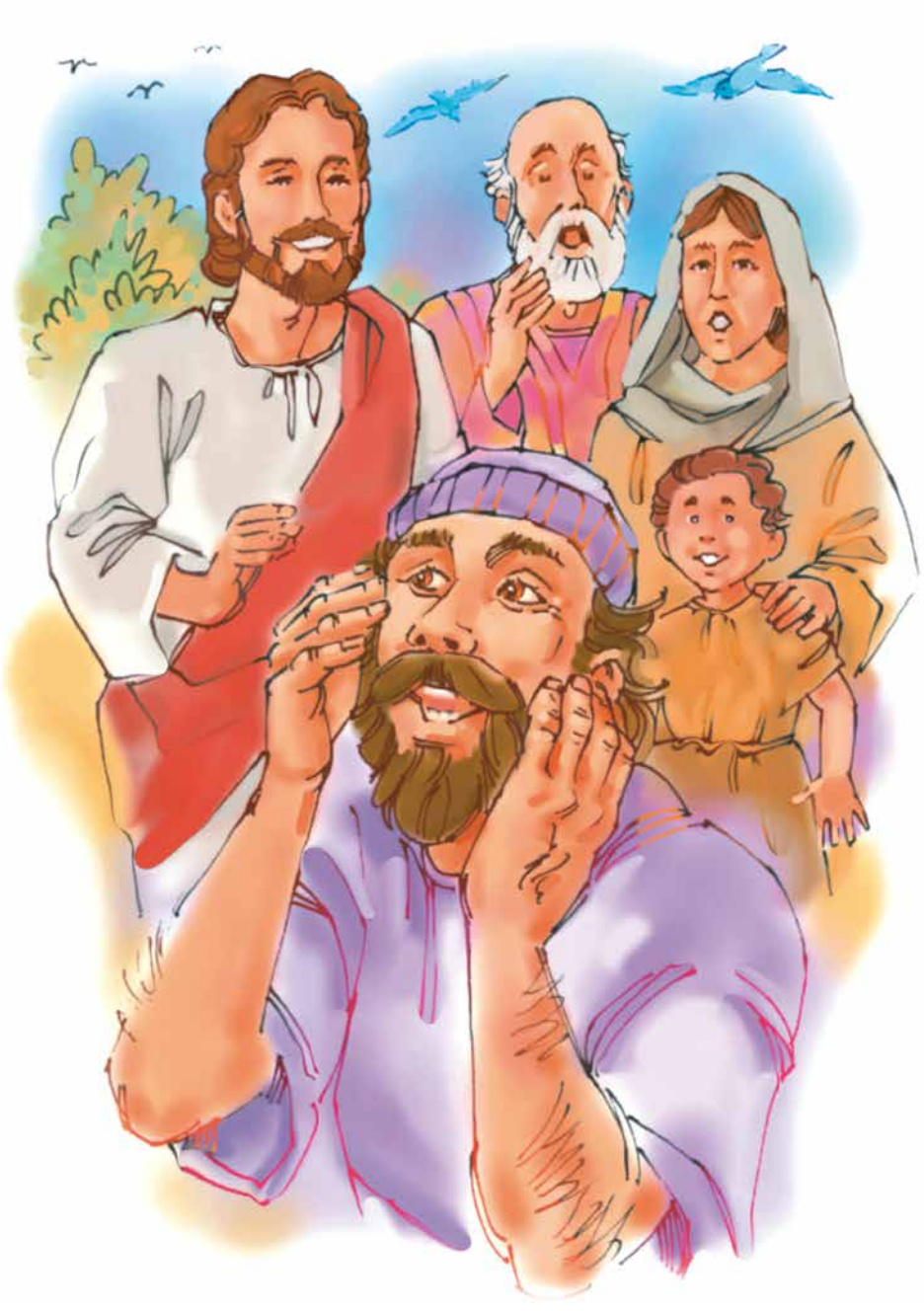
— Прозріти.

Ісус усміхнувся.

— Ти повірив, що Я можу зцілити тебе. І Я поверну тобі зір.

Вартимей повільно розплющив очі. О так, він бачить! Напевно, перше, що побачив Вартимей, була усмішка Ісуса! Потім він побачив птахів, хмари, що пливуть по небу, дорогу. Він роздивився кожну людину в натовпі.

Вартимей пішов за Ісусом. Він був такий радий, що покликав Його. Тепер він бачить, куди йде! Ісус теж радів, що Вартимей повірив у Його зцілюючу силу.

Пригадай

Про що Вартимей хотів попросити Ісуса?
Вартимей зробив правильний вибір чи ні?
Чи допоміг Ісус Вартимеєві?
Кому принесло радість це зцілення?

Подумай про свій вибір

Що ти хочеш попросити в Ісуса для себе або для свого друга? Ісус завжди допомагає людям, але по-різному. Як Він це робить? Що ти можеш зробити для тих, хто погано бачить або чує, хто прикутий до ліжка?

Учися робити правильний вибір

Установи таймер так, щоб він подавав сигнали кілька разів на день. Щоразу, почувши сигнал, дякуй Богові за те, що ти можеш бачити (або чути, або ходити).

Ми можемо покластися на Бога в тому, що Він допоможе нам подбати про своє здоров'я.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що ми можемо бачити, чути, за все, що Ти дав нам! Допоможи нам прийняти рішення про своє здоров'я. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Сідай поруч зі Мною!“

Євангеліє від Луки 10:38–42

ЧИ СТАЛА МАРІЯ СЛУХАТИ ІСУСА? ЧИ Ж ВОНА РОБИЛА СВОЮ РОБОТУ?

У невеличкому містечку Віфанія всі жінки були зайняті якоюсь справою: одні носили воду з колодязя, інші мололи зерно, щоб спекти хліб, треті прали білизну. Дві сестри, що жили в одному маленькому будинку, теж займалися справами. Але Марія й Марта прали, пекли, упорядковували будинок, бо готувалися до приходу їхнього спільного друга Ісуса!

Незабаром у будинку все сяяло чистотою і на вогні варився обід.

І ось Ісус прийшов до Марії й Марти. Вони були Його близькими друзями, тому Він любив бувати в них. Ісус сів і став говорити про Божу любов.

Марта в ту мить задумалася про справи, які їй слід було зробити. Імовірно, їй потрібно було доварити обід. Потім розкласти їжу по тарілках і наповнити чаші. Ісус захоче пити з дороги. Ні, одній їй не впоратися, потрібна допомога Марії.

Марія ж повинна була зробити важливий вибір. Вона могла сидіти й слухати, що розповідає Ісус про Божу любов. Він дуже хороший Учитель, і Марія любила слухати Його. Або ж вона могла виконувати хатні справи разом із сестрою. А Ісус був би змушений чекати, коли вона звільниться.

Що ж зробила Марія? Вона присунулася ближче до Ісуса, щоб чути кожне Його слово. Ісус усміхнувся, побачивши таку уважну слухачку.

Але Марті було ніколи навіть усміхнутися. Вона сказала Ісусові:

— У мене залишилося багато роботи. Скажи Марії, щоб вона допомогла мені.

Ісус відповів їй:

— Марто, Марто, не гнівайся. Марія хоче слухати про Божу любов. Це найважливіше.

В Ісуса було стільки історій, які Він хотів розповісти обом сестрам, але Він міг побути в їхньому домі мало

часу. Як Йому хотілося, щоб Марта теж сиділа поруч із Ним і слухала про Божу любов!

Пригадай

Якими справами були зайняті Марта й Марія?
Що робив Ісус, коли приходив до них додому?
Якої допомоги Марта чекала від Марії?
Марія зробила правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Чи можеш ти назвати себе уважним слухачем? Як ти міг би стати ще більш уважним? Розкажи, яким чином можна довідатися про Божу любов. (Слухати, як хтось читає біблійні історії; дивитися фільми й телевізійні програми з біблійною тематикою; вслухуватися в тексти пісень про Ісуса тощо.)

Учися робити правильний вибір

Знайди людину, що любить говорити про Бога, і попроси, щоб вона розповіла тобі про Божу любов. Може, це будуть твої мама або тато, бабуся, дідусь, друг, священик, учитель недільної школи. Постарайся слухати їх дуже уважно!

Богові подобається, коли ми слухаємо тих, хто говорить про Божу любов.

Помолімося

Господи, допоможи нам уважно слухати, коли хтось говорить про Тебе й Твого Сина Ісуса. Амінь.

На дереві

Євангеліє від Луки 19:1–10

ЧИ ЗІЗНАВСЯ ЗАКХЕЙ ІСУСОВІ У СВОЇХ ПОМИЛКАХ І ЧИ ПОШКОДУВАВ, ЩО ПРИПУСТИВСЯ ЇХ? ЧИ Ж ВІН ПРОДОВЖУВАВ ЧИНИТИ НЕПРАВИЛЬНО?

В одному невеликому місті жив багатій Закхей. Незважаючи на своє багатство, він був нещасною людиною. Своє багатство він нажив обманом, збираючи з городян більше податків, ніж це було потрібно за законом. Зайві гроші залишалися в його кишені. Людям не подобалося, як Закхей витягав із них гроші, тому в нього не було друзів. Він був самотній.

Одного разу Закхей довідався, що Ісус прийшов у їхнє місто. Спочатку він, напевно, не звернув уваги на

цю новину. У нього було міцне здоров'я, гарний зір, тому він не мав потреби в Його допомозі. Але потім Закхей подумав, що Ісус хоче бути другом для кожної людини. Може, йому все-таки варто подивитися на цього Ісуса.

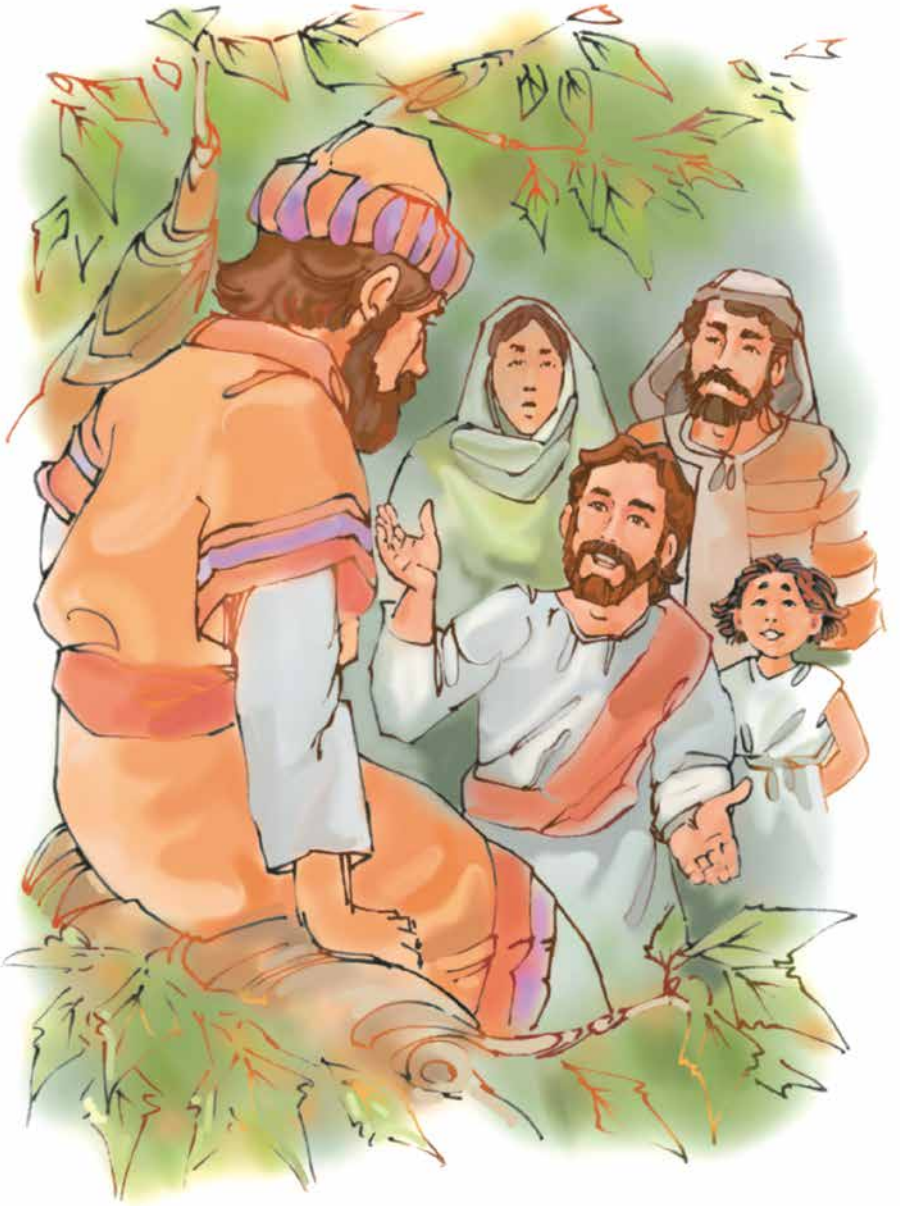
Закхей вийшов на дорогу, по якій повинен був проходити Ісус. Але всі жителі міста теж вийшли зустрічати Ісуса! Людей зібралося так багато, що Закхею нічого не було видно — він був занадто малий зростом. Він навіть не міг попросити, щоб його пропустили вперед, оскільки його ніхто не любив.

І тут на розум Закхею прийшла чудова думка. А якщо він залізе на дерево, що росте на тій вулиці, де буде проходити Ісус? Закхей так і вчинив. Він улаштувався на гілці, яку приховувало густе листя. Тепер він бачив усіх, а його ніхто не помічав!

Ісус підходив усе ближче й ближче. Закхей помітив, що в Нього дуже добре обличчя. Але чи захоче Ісус стати другом шахрая? Ісус усе йшов і йшов, і раптом... Він зупинився прямо під тим деревом, де сидів Закхей! Він подивився вгору й, побачивши між галузками Закхея, сказав йому:

— Спускайся вниз. Сьогодні Я прийду у твій дім.

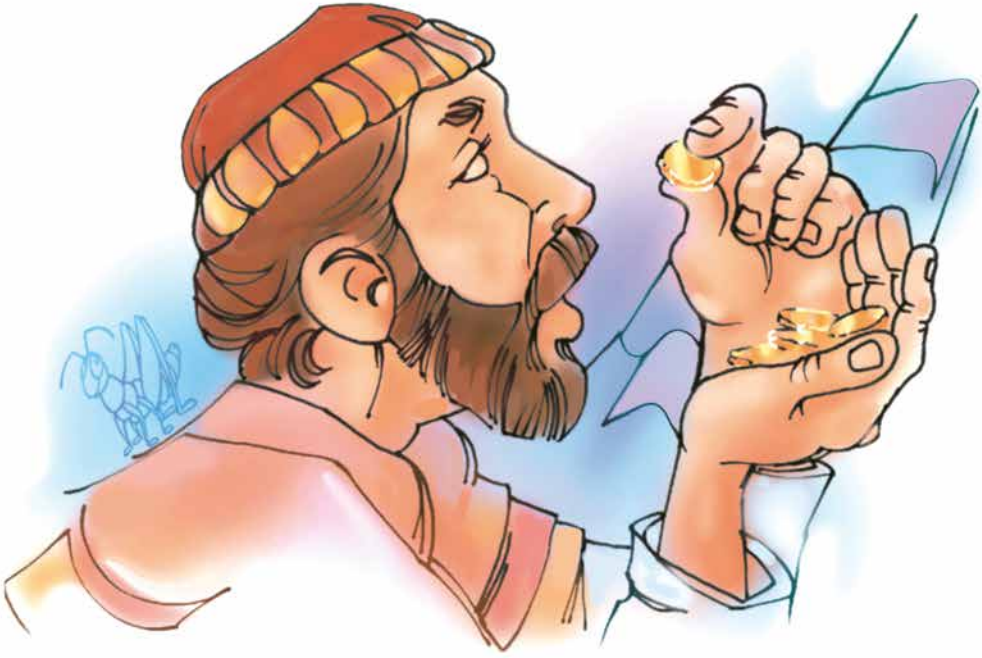
Закхею було важко повірити в це. Тільки друг міг

прийти в його дім. Виходить, Ісус хоче бути його другом. Але що робити з тим багатством, яке Закхей нажив нечесним шляхом?

Отже, Закхей повинен був зробити важливий вибір. Він міг спуститися з дерева й привести Ісуса у свій дім. Вони з Ісусом могли стати друзями. Або ж Закхей міг почекати, коли Ісус піде. Після чого на самоті повернутися у свій багатий і гарний будинок.

Що ж зробив Закхей? Моторно, як білка, він спустився з дерева й повів Ісуса до себе додому. Там вони стали розмовляти.

Сидячи поруч із Ісусом, Закхей засоромився за своє нажите обманом багатство й сказав:

— Я віддам половину мого багатства біднякам. А тим людям, з яких я взяв занадто великий податок, я поверну в чотири рази більше, ніж узяв у них.

Дружба з Ісусом була для Закхея дорожчою за будь-які гроші, які він збирався повернути.

Ісус радів, що Закхей шкодував про те, що жив неправильно. Він радів, що Закхей нарешті захотів виправити свої помилки. Ісус сказав Закхею:

— Я прийшов, щоб знайти таких людей, як ти, і допомогти їм. Тепер ти спасенне дитя Боже.

Пригадай

Яким шляхом розбагатів Закхей?
Чому він виліз на дерево?
Що Ісус сказав Закхеєві?
Закхей зробив правильний вибір чи ні?
Як змінився Закхей після того, як Ісус прийшов до нього в гості?

Подумай про свій вибір

Ісус хоче бути й твоїм другом. Яких із твоїх помилок Він допоможе тобі ніколи не припускатися?

Учися робити правильний вибір

Посидь під столом і переконайся, що відтіля ти не бачиш нічого, крім ніг. Потім устань на стілець і подивися навколо, як дивився Закхей, коли сидів на дереві. Під час обіду постав на стіл зайвий столовий набір і уяви, що Ісус сидить поруч із тобою, і поговори з Ним. (Ти ж знаєш, що Він справді поруч!)

У нас завжди є можливість попросити Ісуса допомогти нам виправити наші помилки й більше ніколи не припускатися їх!

Помолімося

Господи, як радісно усвідомлювати, що Ісус хоче бути другом кожного з нас. Я шкодую про _____ і тепер хочу вчинити правильно. В ім'я Ісуса. Амінь.

Подарунок для Ісуса

Євангеліє від Луки 7:36–50

ЧИ ПОДАРУВАЛА ЖІНКА ІСУСОВІ НАЙКРАЩЕ З ТОГО, ЩО В НЕЇ БУЛО? ЧИ Ж ВОНА ЗАЛИШИЛА ЦЕ СОБІ?

Ісус зазвичай обідав зі Своїми друзями. Вони розмовляли, сміялися й відпочивали разом.

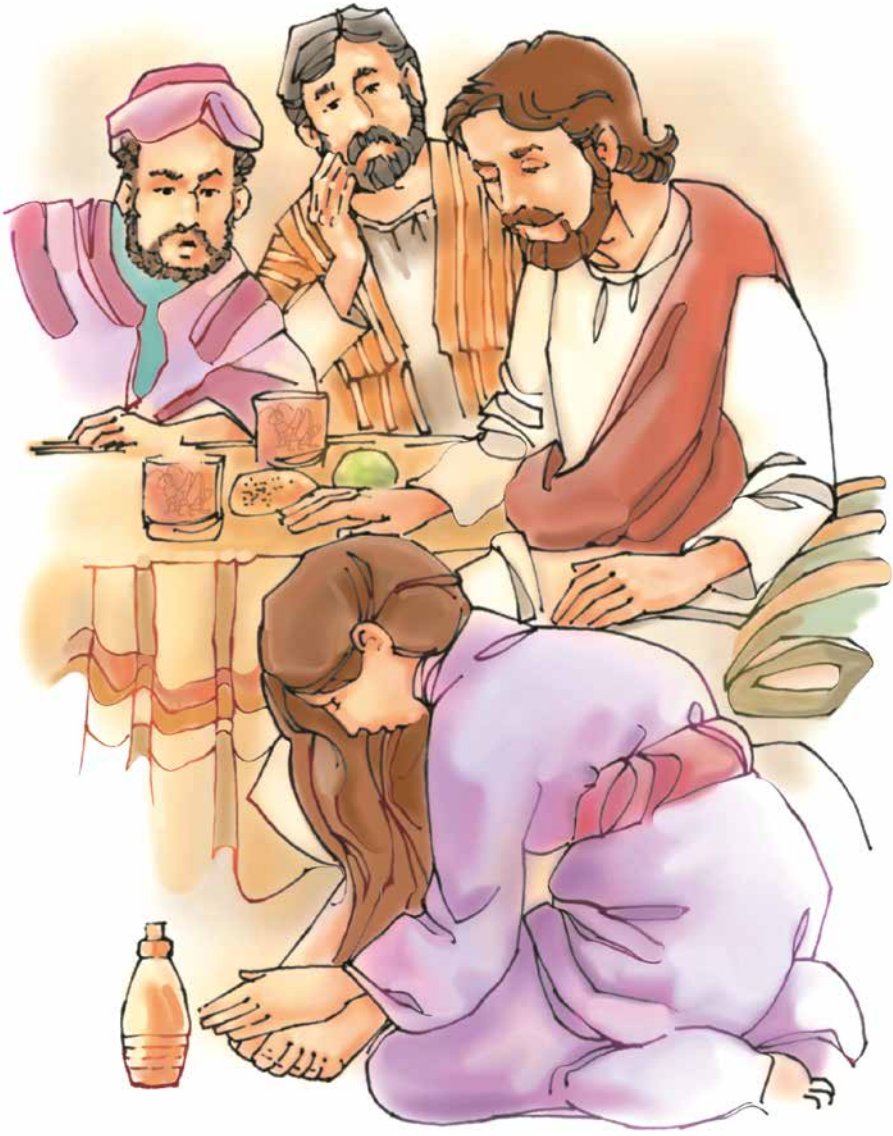
Одного разу один знатний чоловік на ім'я Симон попросив Ісуса прийти до нього на обід. Симон запросив у свій дім багато народу. Але одна жінка, мабуть, не була запрошена. Вона робила такі вчинки, яких соромилася. Усі знали, як вона жила, і багато з людей не любили її.

Але жінка чула, що говорив Ісус про Божу любов. Вона була впевнена, що Ісус любить її. Тому їй схотілося принести Йому чудесний подарунок, подарувати найкраще, що було в неї, — пляшечку пахучої олії. Вона знала, що Ісус багато ходить, і, звичайно, під час ходьби сандалі натирають Йому ноги. Олія, яку вона збиралася подарувати, могла зняти втому з Його ніг.

Отже, жінка повинна була зробити важливий вибір. Вона могла вилити свою олію на ноги Ісуса. Це було б знаком подяки за Його турботу про неї, за радісну звістку про Боже прощення. Або ж вона могла залишити собі пляшечку з запашною олією. Може, Ісус не хоче, щоб вона торкалася до Нього. Можливо, Він зовсім не любить її.

Що ж зробила ця жінка? Спочатку вона вилила запашну олію на ноги Ісуса, а потім обтерла їх своїм довгим волоссям. Коли пахощі олії наповнили кімнату, багато хто з гостей почав оглядатися й побачив цю жінку.

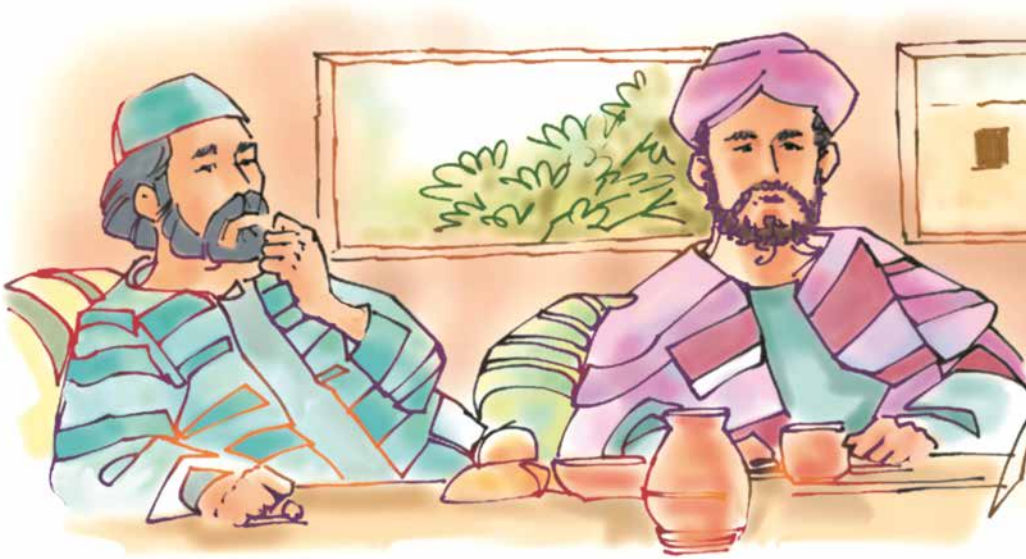
Господар будинку теж помітив незвану гостю. Йому було все відомо про життя цієї жінки, тому він розповів Ісусові про її гріхи.

У відповідь Ісус сказав Симонові:

— Ти нічого не зробив для Мене, приймаючи в себе в домі. Ти не обмив Моїх ніг і навіть не привітав Мене. А ця жінка не стала приховувати своєї величезної любові до Мене.

Потім Ісус глянув на грішницю. І вона подивилася в Його очі. У них була безмірна любов до неї. Так, Ісус знав, що перед Ним грішна жінка, що вона зробила багато помилок. Але ще Він знав, що вона хоче стати іншою, бажає змінити своє життя. Вона хоче слухати про Божу любов і прощення.

Жінка розплакалася. Але це не були сльози смутку, це були сльози радості. Вона була щаслива, що Ісус зрозумів її. Вона була щаслива, що Він любить її настільки сильно.

Ісус сказав їй:

— Прощаються тобі твої гріхи. Ти повірила в Мене, і тепер ти станеш спасенним дитям Божим. Іди з миром.

Жінка була дуже щасливою, що подарувала Ісусові найкраще, що в неї було! Ісус теж радів, що міг простити її гріхи.

Пригадай

Чому жінка хотіла вилити запашну олію на ноги Ісуса?

Вона зробила правильний вибір чи ні?

Які слова вимовив Ісус, після того як жінка подарувала Йому найкраще, що в неї було?

Подумай про свій вибір

Який із подарунків, які ти коли-небудь дарував, ти вважаєш особливим? Чому тобі схотілося подарувати його? Ти можеш зробити подарунок Ісусові. Він говорить, що, роблячи подарунки іншим людям, ми робимо подарунок Йому! І коли ти говориш Ісусові, що любиш Його, що шкодуєш про свої погані вчинки, Він приймає сказане тобою як подарунок.

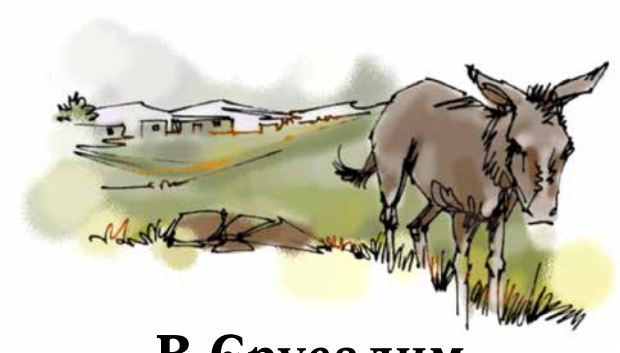
Учися робити правильний вибір

Намалюй на аркуші паперу пляшечку і капни на малюнок кілька крапель парфумів. Потім подаруй кому-небудь свій малюнок, щоб ця людина зрозуміла, як сильно ти любиш Ісуса.

Дарувати що-небудь людям — гарний спосіб показати, що ми любимо Ісуса.

Помолімося

Ісусе, ми любимо Тебе. Допоможи нам показати нашу любов до Тебе, роблячи правильні вчинки. В ім'я Твоє. Амінь.

В Єрусалим

Євангеліє від Матвія 21:1–11, 14–16; Євангеліє від Луки 19:29–40

ЧИ ПРИВЕЛИ УЧНІ ІСУСА ДЛЯ НЬОГО ОСЛИКА? ЧИ Ж ВОНИ ВИРІШИЛИ, ЩО ЇХНЬОМУ ВЧИТЕЛЕВІ КРАЩЕ НЕ ЙТИ В ЄРУСАЛИМ?

Ісус стояв на пагорбі неподалік від Єрусалима. За три роки Він обійшов майже всю країну. Усюди, куди Він приходив, збиралися натовпи народу. Люди хотіли почути, що Бог любить їх. Ті, хто страждав від хвороб, бажали, щоб Ісус зцілив їх. Ті, хто вчинив злодіяння, хотіли одержати в Нього прощення. Багатьом подобалися слова й справи Ісуса. Деякі люди навіть хотіли зробити Його своїм царем.

Однак у Єрусалимі багато законників не любили Ісуса. Вони боялися, що втратять свою владу, якщо Ісус буде царювати. Тому вони намагалися збентежити

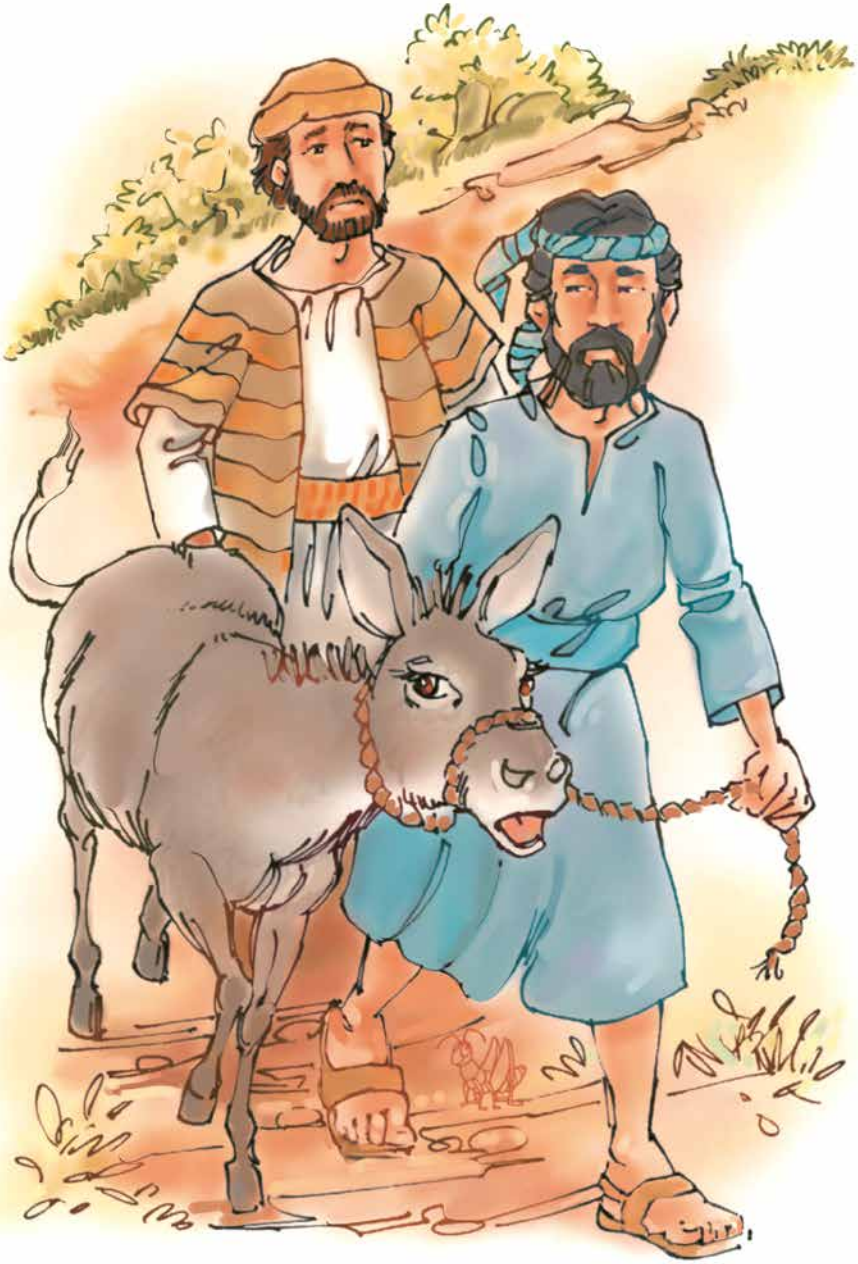
Його різними питаннями. Проте Ісус завжди знав, як правильно відповісти. Вони намагалися звинуватити Його в порушенні законів, але Ісус завжди чинив правильно. Зрештою, вони вирішили повернутися в Єрусалим, дочекатися Його там і що-небудь придумати. Вони хотіли позбутися Ісуса будь-якими способами.

Ісус знав, що незабаром у Його житті відбудуться трагічні події. Але Він також знав, що Йому настав час іти в Єрусалим. Тому Він зупинився неподалік від міста й сказав двом Своїм учням:

— Я хочу, щоб ви відправилися в невелике селище неподалік від Єрусалима й знайшли там молоду ослицю. З нею буде ослик, на якому ніхто ніколи не їздив. Приведіть його до Мене. Якщо хто-небудь запитає, навіщо вам ослик, скажіть, що це потрібно вашому Вчителеві.

Отже, учні повинні були зробити важливий вибір. Вони могли піти в селище, розшукати там ослика й привести його до Ісуса, як Він того хотів. Або ж вони могли зробити вигляд, що не знайшли цього ослика. Вони могли спробувати затримати Ісуса й не допустити, щоб Він увійшов у Єрусалим. Зрештою, у місті небезпечно.

Що ж зробили учні Ісуса? Вони відправилися в селище й відшукали ослицю з маленьким осликом. Їхньому власникові вони сказали:

— Він потрібний Господу.

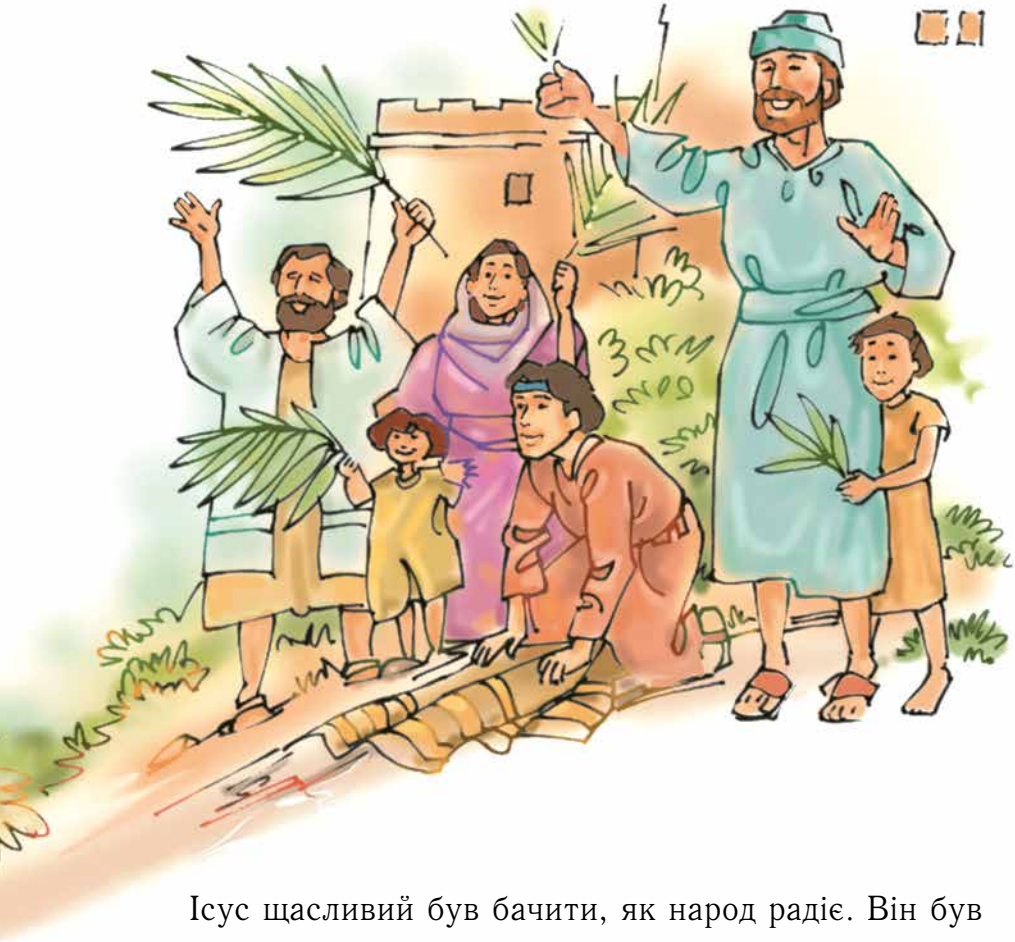
Потім учні привели ослика до Ісуса. Щоб Учителеві було зручно сидіти на ньому, вони поклали на спину тварини свій одяг.

Спустившись на ослику з високого пагорба, Ісус під'їхав до воріт Єрусалима. Люди привітали Його радісним лементом:

— Осанна! Ісус — наш Цар!

Вони розстеляли свій одяг на дорозі й розмахували віттям пальми.

Ісус щасливий був бачити, як народ радіє. Він був задоволений, що учні привели Йому ослика. Коли Ісус в'їхав у місто, Він став зціляти хворих. І в шумі натовпу Він чув захоплені вигуки діток.

Але раптом обличчя Ісуса стало сумним. Він побачив законників, які так не любили Його. Він знав, що незабаром вони зустрінуться віч-на-віч. Але це навіть на краще, тому що для цього Він і прийшов на землю.

Пригадай

До якого міста підійшов Ісус?
Про що попросив Він двох Своїх учнів?
Учні зробили правильний вибір чи ні?
Як народ зустрічав Ісуса?
Чому Ісус засмутився?

Подумай про свій вибір

Тобі коли-небудь доводилося виконувати завдання, змісту яких ти не розумів? Як же ти можеш довідатися, правильно ти чиниш чи ні? (Правильно, якщо цим догоджаєш Богові, наприклад, робиш добрі справи, проявляєш віру, слухаєшся батьків і вчителів тощо.)

Учися робити правильний вибір

Уяви, що ти один із учнів Ісуса. Ти повинен знайти й привести ослика, накинути йому на спину одяг, потім, розмахуючи гілочками пальми, привітати разом з усіма Ісуса. Постарайся мімікою виразити своє здивування, чому Ісус хоче ввійти в Єрусалим, де деякі люди не люблять Його.

Ми повинні виконувати повеління Бога, навіть якщо не розуміємо, чому Він хоче, щоб ми робили це.

Помолімося

Господи, ми хочемо завжди чинити правильно, навіть якщо нам не все зрозуміло. В ім'я Ісуса просимо Тебе допомогти нам. Амінь.

Тільки дві монетки

Євангеліє від Луки 21:1–4

ЧИ ВІДДАЛА БІДНА ЖІНКА СВОЇ ГРОШІ НА БОЖУ СПРАВУ? ЧИ Ж ВОНА ЗАЛИШИЛА ЇХ СОБІ?

Стоячи в храмі, Ісус спостерігав за людьми, які туди приходили. Серед них були старі й молоді люди. Були багатії в розкішному одязі, з дорогими перснями на пальцях. Були й бідняки в поношеному одязі й без усяких прикрас. Але всі, хто приходив у храм, прославляли Бога.

Люди, які прийшли, також хотіли внести свою лепту*, тобто пожертвувати на Божу справу. У храмі був поставлений глечик, у який можна було класти гроші. У той день Ісус стояв неподалік від цього місця. З Ним були Його учні.

* Лептою називалася найдрібніша з монет в епоху Нового Завіту. — *Прим.редактора*.

І ось вони побачили, як кілька людей у багатому одязі підійшли до глечика для пожертвувань. Розкривши гаманці, вони дістали кілька монет і поклали в нього. Однак у гаманцях у них залишилося ще багато грошей.

Напевно, перш ніж розстатися зі своїми грішми, багаті люди оглядалися й вичікували, коли на них звернуть увагу. Тільки після цього вони кидали в глечик монети: одну, дві, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять! Усі, хто бачили таке щедре пожертвування, мабуть, усміхалися. Багатії теж посміхалися. У їхніх гаманцях ще багато грошей.

Тому таке пожертвування було для них анітрошки не обтяжливим.

Потім Ісус і Його учні побачили, як у храм увійшла бідна жінка в поношеному одязі. Вона заглянула у свій гаманець і перерахувала в ньому монети: одна, дві. Усього дві лепти: це все, що в неї було.

Отже, бідна жінка повинна була зробити важливий вибір. Вона могла покласти дві монетки в глечик,

пожертвувавши їх на Божу справу. І потім сподіватися на те, що Бог подбає про неї. Або ж вона могла залишити у своєму гаманці останні гроші й пізніше витратити їх на себе.

І ось що зробила ця жінка. Вона підійшла до глечика й не стала роззиратися на людей, як це робили багачі. Вона не стала вичікувати, коли хто-небудь подивиться на неї, а швидко опустила в глечик дві монетки.

Але одна Людина все-таки *дивилася* на неї. Це був Ісус! Він розповів Своїм учням про те, що пожертвувала Богові ця бідна жінка. Він сказав, що її мізерно мале пожертвування набагато цінніше щедрого внеску багатих людей.

Учні здивувалися, чому Ісус так сказав. І Він пояснив їм, що багаті люди пожертвували дуже малу частину своїх грошей. А бідна жінка настільки любила Бога, що віддала все, що в неї було. Її внесок набагато більший.

Богові було приємно, що жінка побажала пожертвувати на Божу справу. Бог, звичайно ж, подбає про неї. Вона теж була задоволена, тому що її гроші підуть на справу Божу. Звичайно, жінка знала, що вчинила правильно, і це робило її щасливою.

Пригадай

Для чого в храмі був поставлений глечик?
Чому багатії посміхалися, коли клали в нього свої монети?
Що залишилося в бідної жінки, коли вона пожертвувала дві лепти?
Бідна жінка зробила правильний вибір чи ні?
Чому її пожертва більша за подання багатіїв?

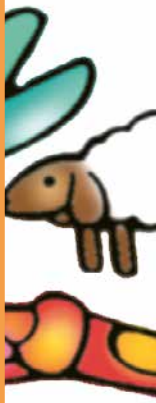

Подумай про свій вибір

Що ти хотів би купити на власні гроші? Чи впевнений ти, що в першу чергу пожертвуєш на Божу справу? Які інші подарунки, крім грошей, ти можеш запропонувати Богові?

Учися робити правильний вибір

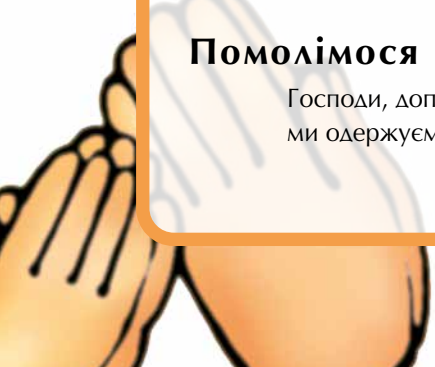
Подумай, яким способом ти можеш заробити власні гроші, наприклад, виконати роботу у дворі або зробити щось у домі. Потім прийми рішення, що всі зароблені тобою гроші ти віддаси на Божу справу — у церкву, у благодійну їдальню тощо. Що ти будеш відчувати при цьому?

Богові приємно, коли ми віддаємо все, що можемо, на Його справу.

Помолімося

Господи, допоможи нам робити щедрі пожертви, бо ми одержуємо від Тебе так багато! В ім'я Ісуса. Амінь.

Хто є слугою?

Євангеліє від Луки 22:7–13; Євангеліє від Івана 13:1–17

ЧИ СЛУЖИВ ІСУС ЛЮДЯМ? ЧИ Ж ВІН ПРОСИВ, ЩОБ ВОНИ СЛУЖИЛИ ЙОМУ?

Цілий тиждень Ісус учив у храмі або на вулицях Єрусалима. Юрби людей стікалися послухати Його. Деякі люди навіть хотіли, щоб Ісус став їхнім царем. Але багато хто з тих, хто був при владі, не любили Ісуса. Вони будували плани, як позбутися Його.

Одного разу Ісус попросив Своїх помічників Петра й Івана приготувати для Нього кімнату на верхньому поверсі будинку. У ній Ісус хотів улаштувати особливу вечерю для Своїх учнів і разом з ними прийняти

особливу їжу. Ця вечеря нагадала б їм про Мойсея й про вихід Божого народу з Єгипту. На цій особливій вечері всі будуть їсти, розмовляти один з одним і розповідати історії про Мойсея.

Увечері всі учні зібралися в кімнаті. Вони, напевно, дуже стомилися й зголодніли, тому відразу приступили до їжі. Поки вони їли, Ісус дивився на чашу для обмивання ніг і на чистий рушник.

Треба сказати, що в біблійні часи люди носили сандалії. Тому при ходьбі по курних і брудних дорогах їхні ноги теж ставали брудними. Обмивання ніг було роботою слуг, але ніяк не вчителів і правителів. Ісус знав про це.

Отже, Він повинен був зробити важливий вибір. Ісус міг Сам обмити ноги учням і показати їм, як потрібно служити іншим людям. Учні повинні були зрозуміти, що Він прийшов служити їм і що Він хоче, щоб вони так само служили один одному. Або ж Ісус міг наказати слугам обмити ноги кожному, хто перебував у кімнаті, чим слуги зазвичай і займалися. Ще Він міг просто розповісти учням про служіння людям і про те, що вони повинні бути добрими служителями.

Що ж зробив Ісус? Він зняв із Себе верхній одяг і роззувся. Потім Він наповнив чашу-вмивальницю водою й обв'язав себе більшим рушником. Він

опустився на коліна перед одним зі Своїх учнів й обмив йому ноги. Ісус переходив від одного учня до іншого, роблячи обмивання ніг.

Коли, нарешті, Він підійшов до Петра, той сказав Учителеві:

— Ні! Ти не повинен робити таку брудну роботу.

Петро не подумав про те, яке значення має ця робота для Ісуса. Зрештою, він був усього лише учнем свого Вчителя.

Але Ісус сказав Петрові:

— Якщо ти хочеш бути Моїм помічником, ти повинен дозволити, щоб колись Я допоміг тобі.

Тоді Петро перестав заперечувати.

Ісус обмив ноги всім Своїм учням, знову надяг верхній одяг і сів поруч із ними. Він сказав:

— Ви тільки що бачили, що означає служити іншим людям. Я виступив у ролі вашого слуги. Я служив вам не з почуття обов'язку, а тому, що люблю вас і бажаю служити вам. Робіть так само, як Я, і служіть один одному й людям.

Бог був задоволений, що Ісус показав Своїм учням, як треба служити людям. І Бог знав, що Його учні знайдуть своє щастя в служінні ближнім.

Пригадай

Чому під час вечері учні їли особливу їжу?
Що Ісус зробив, щоб послужити Своїм учням?
Ісус зробив правильний вибір чи ні?
Чому Петро не хотів, щоб Ісус обмив йому ноги?
Чого Ісус навчив Своїх учнів, послуживши їм?

Подумай про свій вибір

Які обов'язки ти виконуєш по будинку, у школі, у церкві? Чи допомагаєш ти кому-небудь справлятися із брудною роботою? З ким ти можеш порівняти себе, коли служиш іншим людям?

Учися робити правильний вибір

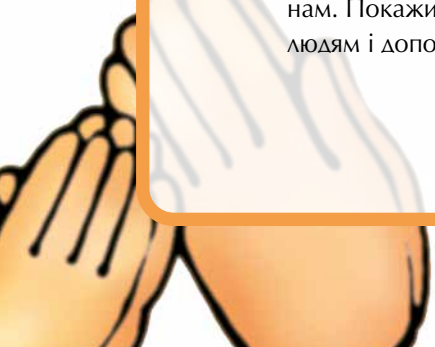
Можливо, ноги в нас не так швидко покриваються пилом і брудом, як у людей, що жили в біблійні часи. Але руки забруднюються досить швидко. Попроси, щоб усі члени твоєї родини по черзі вимили руки один одному.

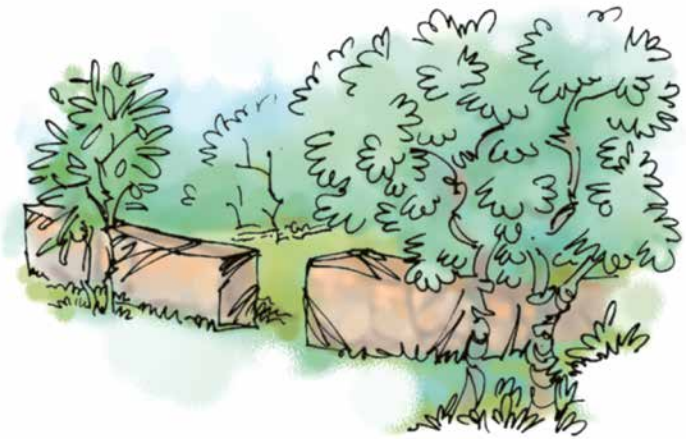

Служіння іншим людям робить щасливим кожну людину!

Помолімося

Господи, ми раді будь-якій допомозі, яку Ти надаєш нам. Покажи нам, як ми можемо ще краще служити людям і допомагати їм. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Прокиньтеся!“

Євангеліє від Марка 14:26, 32–42

ЧИ БУЛИ УЧНІ ІСУСА ЙОГО ВІРНИМИ ДРУЗЯМИ В ГЕТСИМАНСЬКОМУ САДУ? ЧИ Ж ВОНИ ЗАСНУЛИ, ЗАМІСТЬ ТОГО ЩОБ МОЛИТИСЯ ЗА ІСУСА?

Після вечері Ісус і Його учні разом співали. Потім вони покинули кімнату на верхньому поверсі будинку й пішли в Гетсиманський сад. У цьому тихому місці Ісус хотів помолитися. Він знав, що попереду в Нього важкі випробування. Він хотів говорити про це з Богом і бажав, щоб кращі друзі підтримали Його.

По дорозі в Гетсиманський сад Ісус кілька разів сказав учням, що очікує на Нього. Але вони не

повірили. Хіба може хтось заподіяти зло їхньому Вчителеві? Вони ніколи не допустять цього!

Ісус залишив учнів біля саду й взяв із Собою тільки Петра, Якова й Івана — трьох Своїх найвірніших друзів. Ісус сказав їм:

— Серце Моє переповнене скорботою. Залишайтеся тут і пильнуйте, не спіть, поки Я буду молитися в саду.

Учням варто було б знати, як важливо їм пильнувати й не спати. Як важливо їм молитися, поки Ісус молився в саду.

Отже, учні повинні були зробити важливий вибір. Вони могли виконати прохання Ісуса й боротися зі сном. Вони могли молитися, хоча й не знали, які скорботні події відбудуться незабаром. Або ж учні Ісуса могли поступитися своєму бажанню поспати. До того ж вони недавно повечеряли, і час був уже пізній. Справді, що поганого може трапитися в саду з їхнім Учителем?

Незабаром сон здолав усіх учнів Ісуса, навіть трьох Його найкращих друзів.

Поки вони спали, Ісус розмовляв із Богом, Своїм Небесним Отцем. Він благав Його:

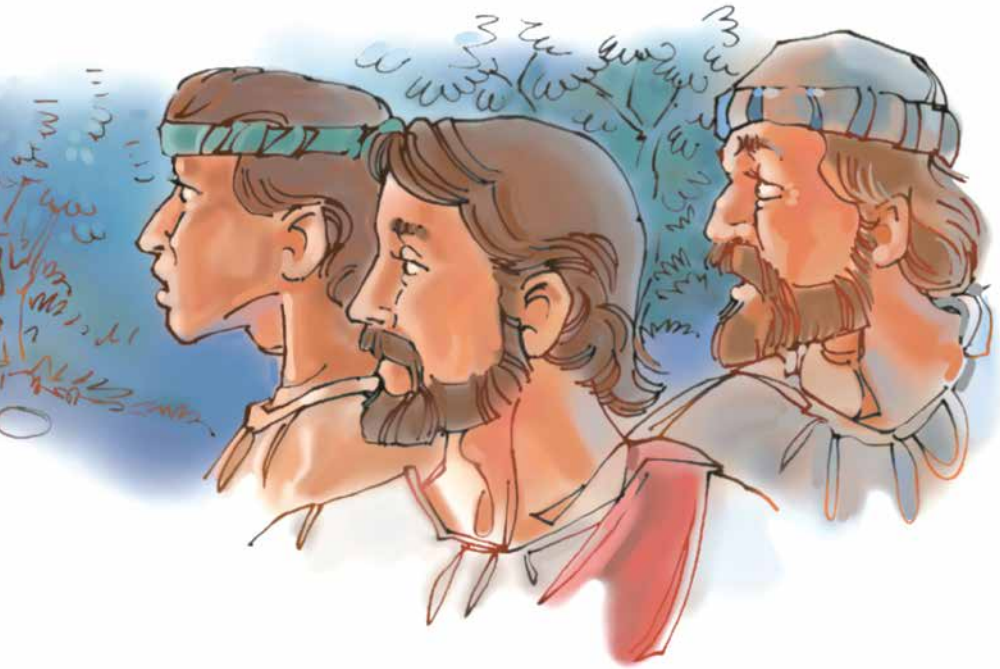

— Якщо можливо, позбав Мене від мук, які очікують Мене попереду. Я бажав би уникнути їх, але виконаю все, що Ти велиш Мені.

Двічі Ісус підходив до Своїх учнів. Але щоразу знаходив їх сплячими.

— Ви спите? — запитував їх Ісус. — Невже ви не маєте сил пильнувати й молитися?

Коли Ісус підійшов до учнів утретє, вони вже прокинулися, хоча до ранку було ще далеко. Вони побачили, що в саду з'явилася юрба людей, які шукали Ісуса. Чоловіки несли смолоскипи й тримали в руках гострі мечі й довгі списи. Коли юрба пройшла повз

учнів Ісуса, сон остаточно покинув їх. Це був початок довгої безсонної ночі.

Господь був засмучений тим, що учні не пильнували й не молилися. Бог хотів, щоб вони виконали прохання Його Сина. І все-таки Бог був із помічниками Ісуса, коли чоловіки зі смолоскипами вели Його. І звичайно, всю ту ніч Бог був з Ісусом.

Пригадай

Куди учні Ісуса відправилися після вечері?
Чого очікував від них Ісус?
Хто пішов углиб саду з Ісусом?
Про що Ісус попросив трьох Своїх учнів?
Учні зробили правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

На кого ти можеш покластися, якщо тобі потрібна допомога? Чи можуть інші покластися на тебе? Чи можеш ти виконати прохання Ісуса, коли Він розраховує на твою допомогу?

Учися робити правильний вибір

Попроси Ісуса, щоб Він допоміг тобі скласти список справ, які ти присвятиш Йому. Постарайся за тиждень виконати все, що запланував. Може, ти будеш розповідати Ісусові, як сильно ти Його любиш. Можливо, зробиш що-небудь хороше для Його друзів. Щовечора, перед тим як іти спати, думай про те, що тобі слід зробити завтра!

Ми не повинні втомлюватися, намагаючись робити те, чого чекає від нас Ісус.

Помолімося

Господи, допоможи нам ніколи не кидати справу, доручену нам Ісусом. В ім'я Ісуса. Амінь.

Біля багаття

Євангеліє від Луки 22:54–62; Євангеліє від Івана 13:37–38; 18:10–11, 15–18, 25–27

ЧИ ВИСТАЧИЛО В ПЕТРА СМІЛИВОСТІ НАЗВАТИСЯ ДРУГОМ ІСУСА? ЧИ Ж ВІН ЗРОБИВ ВИГЛЯД, ЩО НЕ ЗНАЄ ЙОГО?

Петро, один із учнів Ісуса, дуже любив Свого Вчителя й завжди уважно слухав Його.

Ісус знав, що Петро любить Його, як знав Він також і про те, що Петро не був сміливою людиною. Після того, як закінчилася та особлива вечеря з учнями, Ісус попередив Петра:

— Перш ніж проспіває півень, ти тричі відречешся від Мене.

Петро, уражений словами Вчителя, вигукнув:

— Ні! Я ніколи не зроблю цього!

Петро вважав себе хоробрим, він був упевнений, що ніколи не відречеться від свого найкращого друга.

Коли в Гетсиманському саду з'явилися люди зі смолоскипами, мечами й списами, Петро, бажаючи показати свою хоробрість, схопився за меч, бажаючи вбити одного з них. Але не цього чекав від Нього Ісус.

Трохи пізніше, коли учні пішли із саду, Петро вирішив знайти Ісуса. Тому він відправився у двір того будинку, поруч із яким перебував його Вчитель.

Ніч була холодна, і в дворі горіло багаття. Поблизу

вогню грілися люди й тихо про щось розмовляли. Петро підійшов до них.

Зненацька одна зі служниць запитала його:

— Здається, ти учень Ісуса?

Отже, Петро повинен був зробити важливий вибір. Він міг сказати служниці й всім людям, які зібралися біля багаття, що він справді учень Ісуса. Але в такому разі в нього будуть неприємності. Хтось, можливо, навіть спробує вбити його. Або ж Петро міг сказати, що він не знає Ісуса. Тоді він буде в безпеці. До того

ж Ісус, напевно, ніколи не довідається про його обман.

І ось що трапилося далі. Петро злякався, а тому збрехав. Він відповів служниці:

— Ні, я не Його учень.

Петро продовжував грітися біля вогню. І хтось інший запитав його:

— Чи не ти учень Ісуса?

Але Петро знову відповів:

— Ні. Я не Його учень.

Після цього ще один чоловік зауважив:

— Я точно бачив тебе з Ісусом.

І втретє Петро сказав:

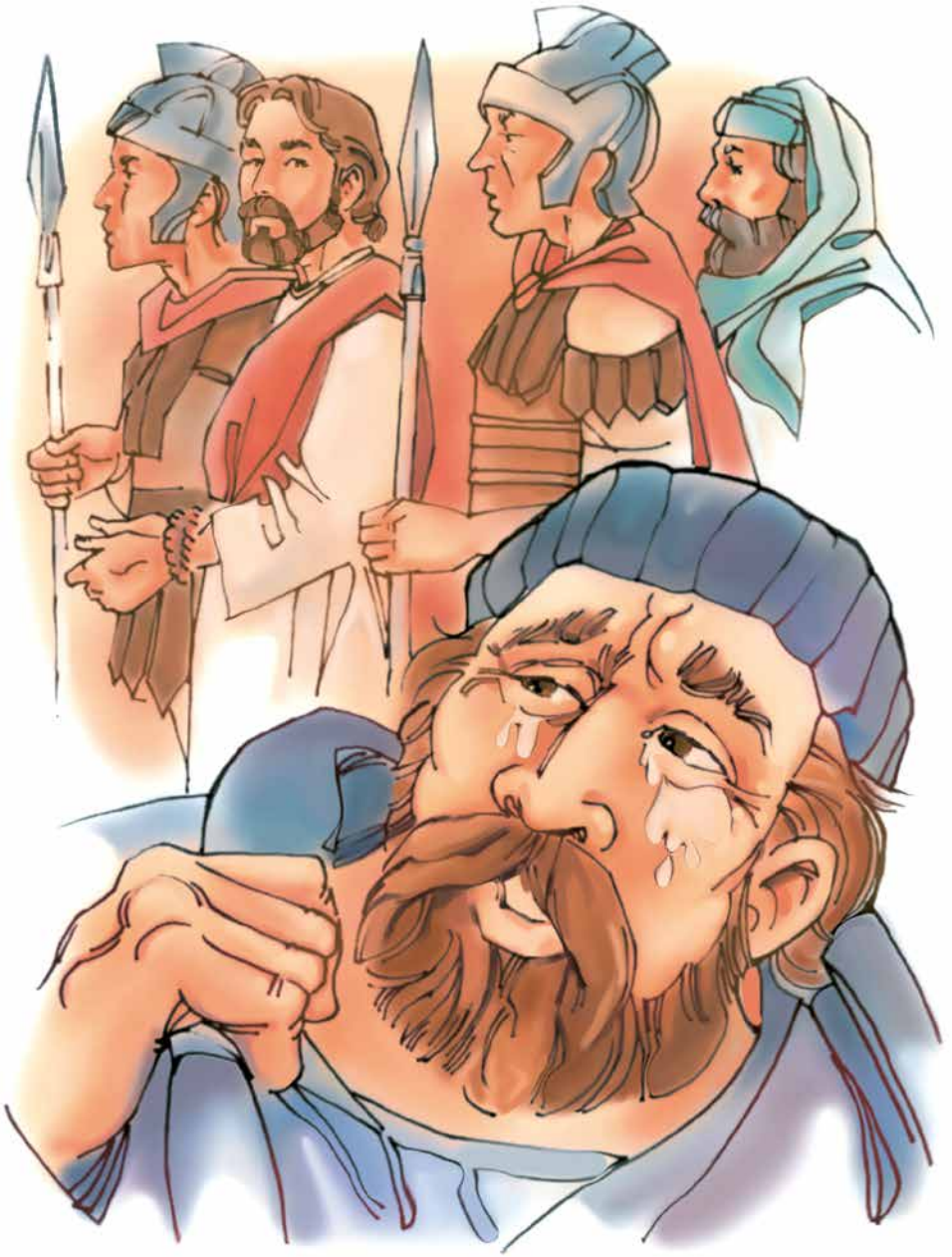
— Ні! Я зовсім не знаю Його.

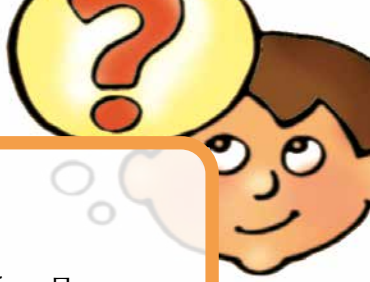
У цю хвилину проспівав півень.

І Петро відразу пригадав слова Ісуса. Усе вийшло так, як сказав Учитель. Петро тричі відрікся від Нього.

Коли пізніше Ісус подивиться на Петра, той не витримає Його погляду. Ніколи Петро не буде почувати себе так кепсько. Він закриє своє лице накидкою й утече, обливаючись слізьми, подалі від свого Вчителя.

Ісусові теж було погано, але Він знав, що одного разу Він поговорить із Петром. І той довідається, що Ісус, як і раніше, любить його. Петро навчиться бути по-справжньому хороброю людиною.

Пригадай

Що, за словами Ісуса, повинен був зробити Петро, перш ніж тричі проспіває півень?
Скільки разів Петро відрікся від Ісуса?
Петро зробив правильний вибір чи ні?
Що відчув Петро, коли відрікся від Ісуса?
Що відчував Ісус?

Подумай про свій вибір

Як ти вчиниш, якщо хтось насміхатиметься з тебе, тому що ти називаєш себе другом Ісуса? Чи проситимеш ти Ісуса, щоб Він допоміг тобі не приховувати правду?

Учися робити правильний вибір

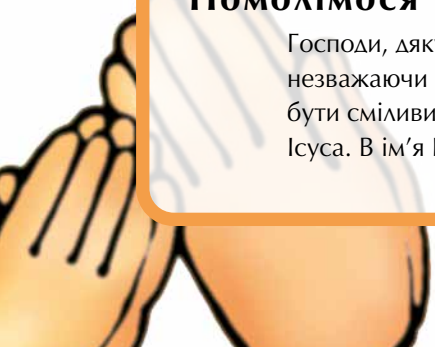
Коли стемніє, погаси в кімнаті світло й включи кишеньковий ліхтарик. Потім поворухни пальчиками в промені світла. Це буде схоже на тріпотіння полум'я. Нехай це „багаття" нагадає тобі про те, що не можна чинити так, як Петро. Постарайся ніколи не повторювати його помилку.

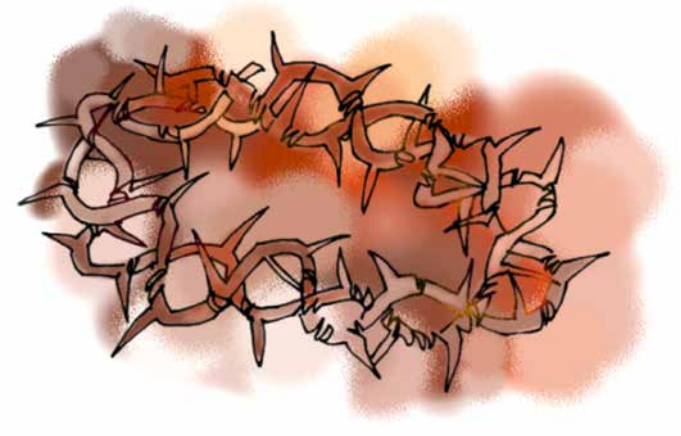

Ми не повинні боятися говорити людям про те, що ми друзі Ісуса.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти любиш нас, незважаючи на всі наші недоліки. Допоможи нам бути сміливими й не боятися говорити, що ми — друзі Ісуса. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Він є Син Божий!“

Євангеліє від Матвія 27:22–66; Євангеліє від Луки 23:44–49; Євангеліє від Івана 19:1–30

ЧИ ПОВІРИВ РИМСЬКИЙ СОТНИК, ЩО ІСУС — СИН БОЖИЙ? ЧИ Ж ВІН УВАЖАВ ІСУСА ЗВИЧАЙНОЮ ЛЮДИНОЮ?

Римський правитель знав, що Ісус не зробив ніякого злочину. Але він чув лемент юрби: „Розіпни Його!“

Люди не вірили, що Ісус був Сином Божим. Тому вони хотіли розіпнути Його на хресті, хотіли Його смерті. Правитель розумів, що якщо Він звільнить Ісуса, то почнуться заворушення. Тому він віддав Його римським воїнам.

Ті дуже жорстоко поводилися з Ісусом. Вони насміхалися з Нього, били Його. Потім вони надягли Ісусові на голову терновий вінець і змусили зійти на пагорб, розташований неподалік від міста. Там вони цвяхами прибили Його до хреста, якого збили з двох колод.

Ісус дозволив воїнам зробити все це. Він знав, що Його розпинають на хресті, бо такий задум Бога. Син Божий повинен був зазнати кари за всі гріхи, які вчинили люди.

Римські воїни продовжували знущатися з Ісуса. Вони називали його „Царем Юдейським“ і кидали жереб, кому з них дістанеться Його накидка.

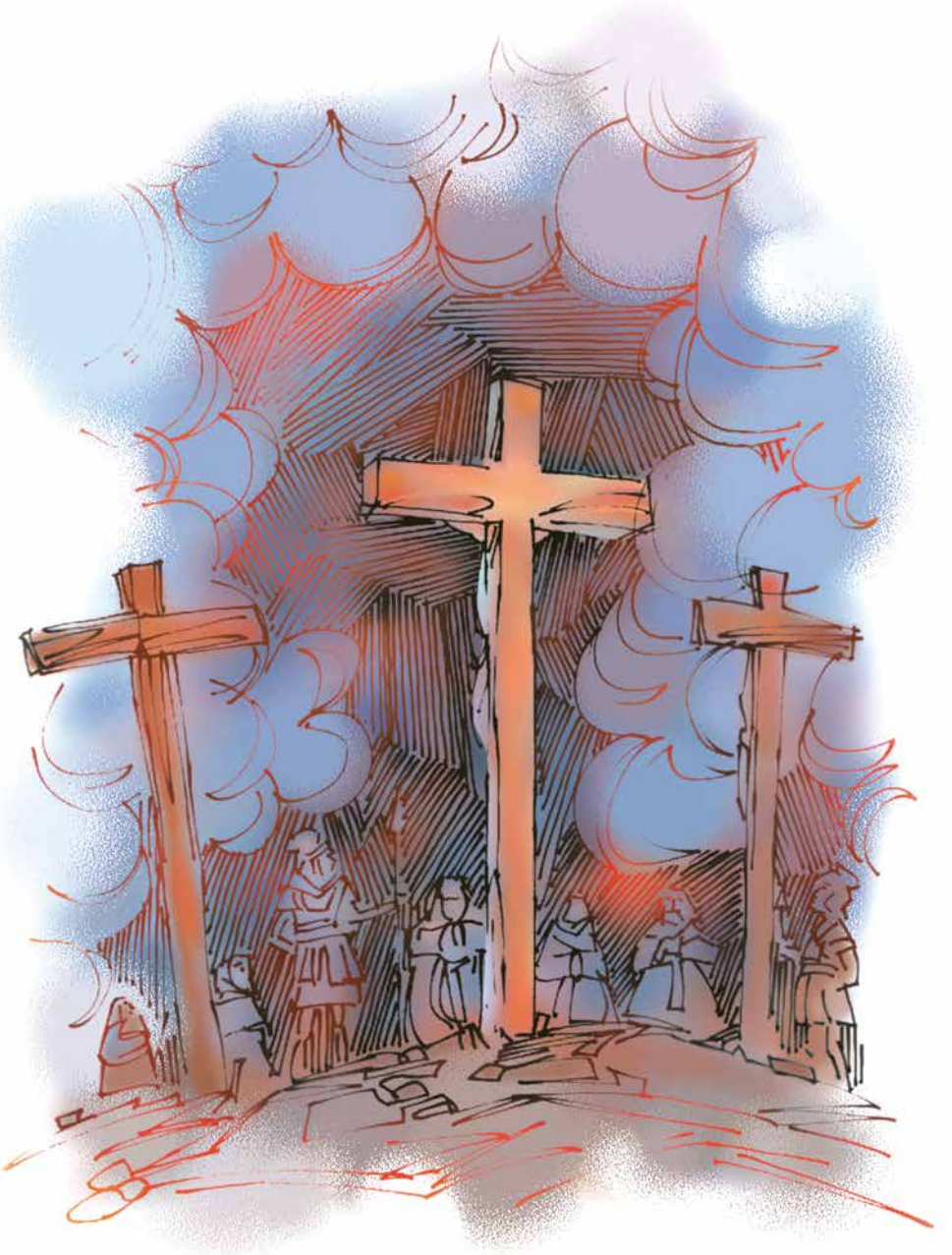
Біля хреста, на якому розіпнули Ісуса, стояли Його мати — Марія — і ще кілька жінок. Іван — один із Його учнів — теж був з ними. Усім їм було дуже важко бачити, як Ісус страждає на хресті.

Раптом серед білого дня небо стало темним. Ісус відчув Себе самотнім як ніколи й покликав до Бога. Він мучився від болю й спраги.

Ближче до вечора Ісус голосно вигукнув:

— Звершилось!

Коли Він умер, здригнулася земля. І цей землетрус налякав людей.

Римський сотник, який керував стратою, цілий день спостерігав за Ісусом. Він не знав, Ким був Ісус, але міг із упевненістю сказати, що на його очах відбувалися дивні речі.

Отже, римський сотник повинен був зробити важливий вибір. Він міг повірити, що Ісус справді Син Божий, і сказати всім, що переконаний у цьому. Або ж він міг мовчати й забути про все, свідком чого він був. Було вже дуже пізно, і він міг вирішити, що завтра обміркує всі сьогоднішні події.

Що ж зробив сотник? Він підняв голову, подивився на хрест і вигукнув:

— Воістину Ісус є Син Божий!

Добрий чоловік на ім'я Йосип з Ариматеї зняв тіло Ісуса із хреста й переніс у маленьку печеру в саду. Вхід у неї він закрив великим каменем. Потім прийшли воїни. Їх поставили охороняти печеру, щоб ніхто не міг викрасти тіло Христа.

Сотник, що керував стратою, мабуть, був дуже засмучений тим, що відбулося. Бог теж був засмучений. Але Він знав, що Ісус не залишиться лежати в печері! Бог знав, у Кого вірив сотник. Він вірив у Сина Божого. Бог радів, що сотник сказав, у Кого він вірить.

Пригадай

Чому народ вимагав смерті Ісуса?
Які незвичайні явища відбулися вдень?
Що сказав римський сотник про Ісуса?
Він зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Бог хоче, щоб усі увірували в Його Сина, Ісуса. Як ти довідався, що Ісус — Син Божий? Чи віриш ти, що Він помер за тебе?

Учися робити правильний вибір

Намалюй людей, які були розіп'яті на хресті. Постарайся передати, що вони відчували. Потім поруч із ними намалюй себе так, щоб на твоєму обличчі теж відбивалися твої почуття. Розкажи кому-небудь про те, що ти міг би сказати Ісусові в той день.

Кращий вибір, який ми можемо зробити у своєму житті, — це вірити, що Ісус — Син Божий.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що ми можемо вірити в Ісуса — Твого Сина. В ім'я Ісуса. Амінь.

Раннім ранком

Євангеліє від Матвія 28:1–10; Євангеліє від Луки 24:9–10

ЧИ ПЕРЕДАЛИ МАРІЯ І ЇЇ ПОДРУГИ УЧНЯМ ІСУСА СЛОВА АНГЕЛА? ЧИ Ж ВОНИ ПРОСТО РОЗІЙШЛИСЯ ПО ДОМІВКАХ?

У той ранній ранок неділі учні Ісуса, Його помічники, були дуже сумні! Здавалося, пройшло багато часу з того пам'ятного четверга, коли вони вечеряли разом зі своїм Учителем. Тепер учні усвідомили, що залишили Його в той момент, коли Він найбільше їх потребував. І в п'ятницю Ісус помер на хресті. Тепер вони почували себе самотніми й були налякані.

Того ж самого недільного ранку Марія, яка була другом Ісуса, прокинулася дуже рано. Вона квапливо одяглася й поклала в кошик пахощів. Потім вона навшпиньки вислизнула на темну вулицю. Там її чекали подруги. Разом з ними Марія вийшла за ворота Єрусалима. Жінки направилися до саду, до тієї печери, де лежав Ісус. Вони хотіли намастити пахощами Його тіло.

По дорозі жінки думали про те, як вони зуміють відкотити великий камінь від входу в печеру. Але їм не довелося довго над цим ламати голову.

Зненацька земля затремтіла, пролунав шум крил, і з'явився ангел. Він відсунув камінь від входу й сів на ньому. Стражники так перелякалися, що впали на землю й лежали як мертві.

Марія і її подруги теж перестрашилися. Але ангел підбадьорив жінок:

— Не бійтеся. Я знаю, що ви шукаєте Ісуса. Останнього разу ви бачили Його мертвим. Але тепер Він знову живий, як Він і говорив вам. Ідіть і переконаєтеся, що Його немає в печері. А потім

розповідайте учням Ісуса, що Він воскрес. Нехай вони відправляться в Галілею й там побачать свого Вчителя.

Марія і її подруги кинулися бігти, але потім зупинилися. Невже хто-небудь повірить їхнім словам?

Отже, жінки повинні були зробити важливий вибір. Вони могли передати учням слова ангела, сказати їм, що Ісус живий, що в Галілеї вони знову можуть Його побачити. Або ж жінки могли просто піти додому, подумавши, що найімовірніше учні не повірять їм.

Що ж зробили жінки? Вони зупинилися тільки на одну мить, і в цю мить перед ними з'явився Ісус! Він сказав їм:

— Не бійтеся. Ідіть і скажіть іншим, що ми зустрінемося в Галілеї.

Тепер жінки бігли швидше від вітру. Вони розповіли Петрові й іншим учням, що все це правда! Ісус живий! І вони можуть побачитися з Ним у Галілеї.

Бог радів, тому що Його Син Ісус не вмер. Бог радів, що жінки, які побачили порожню печеру, повідомили цю радісну звістку учням Ісуса.

Пригадай

Коли жінки повернулися в сад?
Що їм сказав ангел?
Жінки зробили правильний вибір чи ні?
Про що вони розповіли учням Ісуса?

Подумай про свій вибір

Чи доводилося тобі коли-небудь чути новини, які були настільки хорошими, що не здавалися схожими на правду? Чи повідомляв ти кому-небудь такі новини? Найкраща з них — це звістка про воскресіння Ісуса! Хотів би ти розповісти комусь про це?

Учись робити правильний вибір

Прийми рішення прокинутися вранці-рано і прославити Бога, щойно зійде сонце. Якщо буде тепло, то вийди з будинку разом із близькими тобі людьми, щоб на свіжому повітрі проспівати псалом і помолитися.

Краща звістка, якою ми можемо поділитися з іншими людьми, — це звістка про воскресіння Ісуса.

Помолімося

Господи, Ісус живий! Ми дуже щасливі, що довідалися про це. Ми хочемо, щоб усі почули цю звістку. Ми молимося в ім'я Ісуса. Амінь.

„Я повинен бачити“

Євангеліє від Івана 20:19–31

ЧИ ПОВІРИВ ХОМА СВОЇМ ДРУЗЯМ, ЯКІ РОЗПОВІЛИ ЙОМУ, ЩО ІСУС ЖИВИЙ? ЧИ Ж ВІН ХОТІВ САМ ПЕРЕКОНАТИСЯ В ЦЬОМУ?

Чи справді Ісус живий? Христос хотів, щоб Його учні знали, що це правда, тому Він прийшов до них увечері того дня, коли Він воскрес.

Його помічники зібралися в маленькій кімнаті й замкнули двері. Вони ще боялися тих, хто розіпнув Ісуса. Зненацька Вчитель з’явився поруч із ними, хоча двері ніхто не відчиняв! Ісус сказав Своїм учням:

— Мир вам!

Як щасливі були учні знову побачити Його! Це була правда! Так, Ісус живий! У кімнаті, коли там з'явився Ісус, був відсутній один учень на ім'я Хома.

— Ми бачили Ісуса! — повідомили йому друзі радісну звістку.

Вони розповіли, що Вчитель був з ними, і передали Хомі те, про що Він говорив.

Отже, Хома повинен був зробити важливий вибір. Він міг повірити своїм друзям і радіти тому, що Ісус живий. Або ж він міг сказати, що не вірить цій гарній новині. Зрештою, він не бачив Ісуса, і йому було важко перебороти свої сумніви.

Ось що зробив Хома. Він заявив:

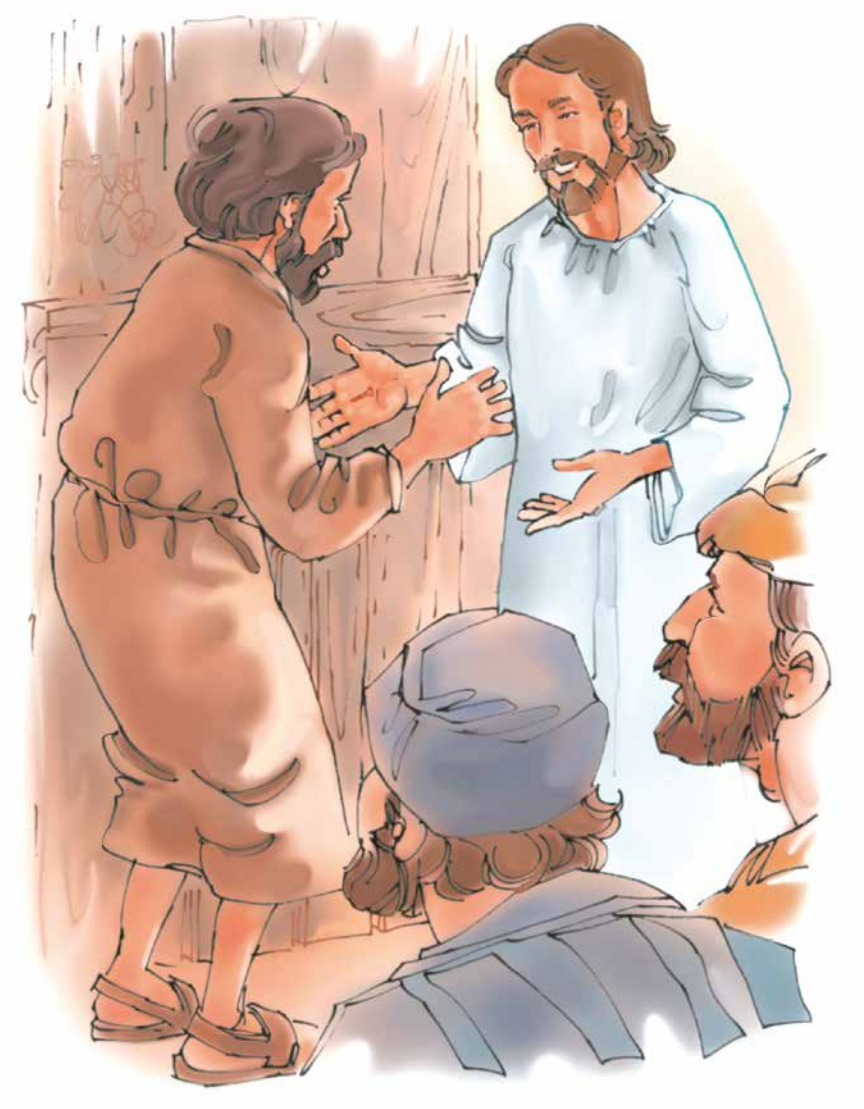
— Я не повірю, що це правда, поки не побачу Ісуса власними очима.

Через тиждень учні знову зібралися в тій же маленькій кімнаті. Цього разу Хома був з ними. І знову, хоча двері були замкнені, Ісус з'явився поруч зі Своїми учнями.

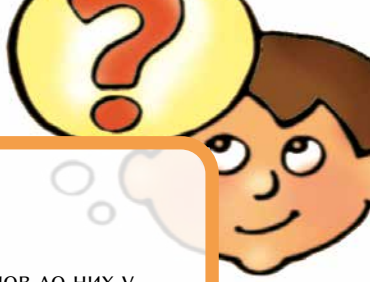
Він знову сказав їм:

— Мир вам!

Ісус покликав до Себе Хому й запропонував не тільки подивитися на Нього, але й доторкнутися до Нього. Тепер Хома повірив, що Вчитель справді живий.

Бог був засмучений, що Хома не вірив у воскресіння Ісуса, поки сам не побачив Його. Але Бог любив Хому й радів, що зрештою він переборов свої сумніви.

Пригадай

Кого не було з учнями, коли Ісус прийшов до них у перший раз?

Чому Хомі було важко повірити в те, що Ісус живий?

Хома зробив правильний вибір чи ні?

Як Ісус допоміг Хомі перебороти сумніви?

Подумай про свій вибір

У наші дні ніхто не може бачити Ісуса, тому подумай і скажи, що вселяє в тебе віру в Його воскресіння (біблійні історії, молитва тощо).

Учися робити правильний вибір

Стань біля відчиненого вікна й подивися, чи дує вітер. Сьогодні тихий або вітряний день? Чи можеш ти побачити вітер? Як ти дізнаєшся про те, що він дує? Уяви, що ти не віриш у таке явище природи, як вітер, і попроси своїх рідних допомогти тобі повірити в його існування. Потім розкажіть один одному, чому ви повірили, що Ісус живий.

Бог радіє, коли ми віримо, що Ісус, Його Син, живий.

Помолімося

Господи, ми раді, що Твоє Слово говорить нам про те, що Ісус живий. Дякуємо Тобі за те, що Ти зміцнюєш нашу віру. В ім'я Ісуса. Амінь.

„Паси овець Моїх“

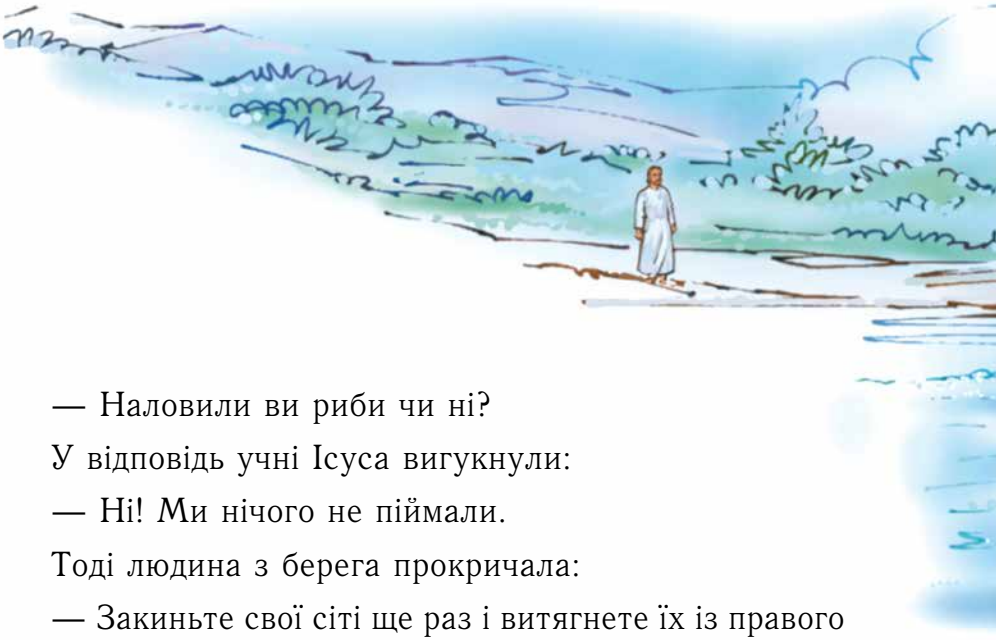
Євангеліє від Івана 21:1–17

ЧИ СКАЗАВ ПЕТРО ІСУСОВІ, ЩО ЛЮБИТЬ ЙОГО? ЧИ Ж ПЕТРО ПРОМОВЧАВ?

Після воскресіння Ісуса учні не знали, чим вони можуть зайнятися. І ось одного разу Петро сказав своїм друзям, що йде ловити рибу. Вони теж захотіли піти з ним. Видно, учні Ісуса вирішили знову стати рибалками. Тому вони витягли свої старі човни й сіті. Потім вони вийшли в море й закинули невід, як і кілька років назад.

Риба найкраще ловиться вночі. Але в ту ніч учні не піймали ні однієї рибки.

Рано-вранці вони побачили на березі якогось чоловіка й не впізнали його. Незнайомець голосно запитав їх:

— Наловили ви риби чи ні?

У відповідь учні Ісуса вигукнули:

— Ні! Ми нічого не піймали.

Тоді людина з берега прокричала:

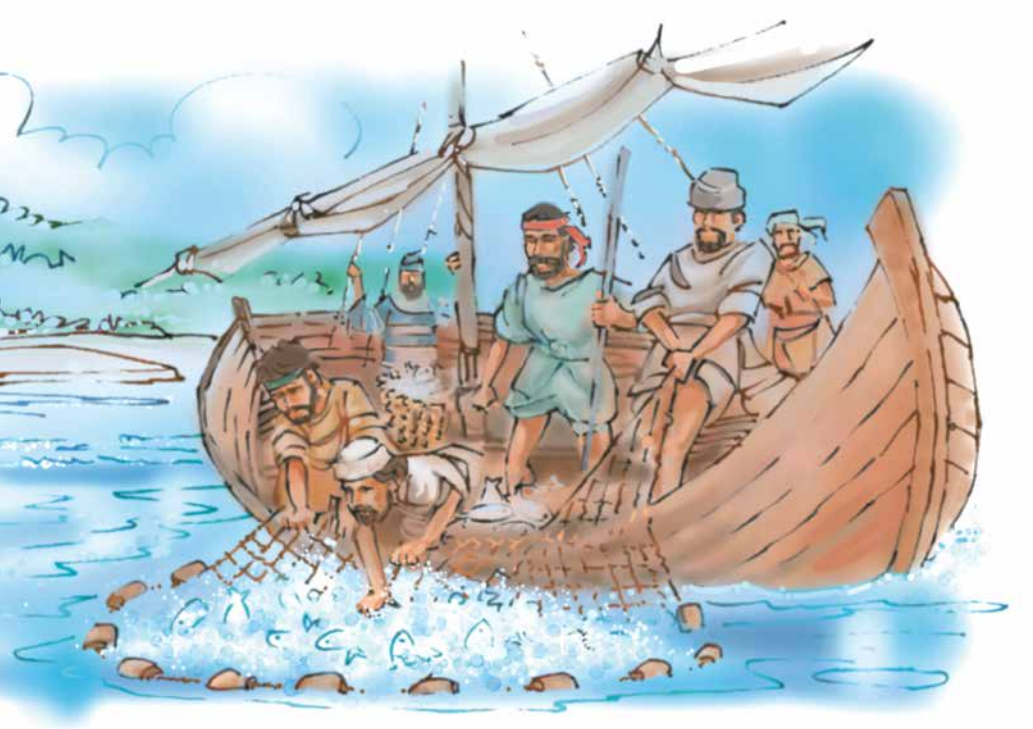
— Закиньте свої сіті ще раз і витягнете їх із правого боку човна. Ви піймаєте багато риби.

Учні так і зробили. Стільки риби попалося в невід, що її неможливо було витягти з води. І тоді Іван сказав Петрові:

— Це Ісус!

Петро підняв очі. Справді, це був Ісус! Петро, сам не свій від щастя, стрибнув у воду й поплив до берега. Інші учні пішли за ним на човні.

Ісус помітив Петра, що плив до Нього, і згадав ніч, коли той тричі відрікся від Нього. Тепер Ісус хотів дати Петрові можливість тричі сказати, що він любить свого Вчителя.

Тому, поснідавши на березі разом з учнями, Ісус знову заговорив з Петром. Він тричі ставив йому те саме питання, і Петро тричі відповідав на нього.

— Петре, чи любиш ти Мене? — запитав Ісус.

Отже, Петро повинен був зробити важливий вибір. Він міг сказати Ісусові, як сильно Його любить. Він міг сказати про це перед своїми друзями. Або ж він міг промовчати. Можливо, Ісус не повірить йому. Хіба може Він простити учня, який відрікся від Нього?

І ось що відповів Петро:

— Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе.

Тоді Ісус сказав:

— Паси овець Моїх.

Говорячи про овець, Ісус мав на увазі людей. Ісус попросив Петра ніколи не переставати проголошувати людям Божу любов.

Потім Ісус удруге запитав:

— Петре, чи любиш ти Мене?

І знову Петро відповів:

— Так, Господи. Ти знаєш, що я люблю Тебе.

Ісус повторив:

— Паси овець Моїх.

І втретє Ісус задав Петрові те ж питання:

— Ти справді любиш Мене?

Втретє Петро відповів:

— Господи, Ти все знаєш. Ти знаєш, що я люблю Тебе.

І знову Петро почув заклик Ісуса:

— Паси овець Моїх.

Який щасливий був Петро в цей день, який вони провели на березі моря! Він довідався, що Ісус любить його й бажає, щоб Його учень також любив *Його*. Ісус хотів, щоб Петро залишався Його помічником.

Пригадай

Як Ісус допоміг Своїм учням наловити риби?
Хто поспіхом плив до берега?
Про що Ісус запитував Петра?
Що відповідав Петро?
Петро зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Чи прощала тебе коли-небудь людина, яку ти сильно скривдив? Що ти відчув, коли довідався, що вона любить тебе, як і раніше? Чи любить тебе Христос, коли ти чиниш неправильно? Чи говориш ти Ісусові, що любиш Його?

Учися робити правильний вибір

Щоб показати Ісусові свою любов, проспівай для Нього. Може, ти захочеш скласти нову пісню. Наприклад, у ній можуть бути такі слова: „Ісусе, я люблю Тебе, Ти знаєш, що я люблю Тебе“. Якщо тобі не подобається співати наодинці, проспівай з кимнебудь іншу пісню, у якій можуть бути такі слова: „Ісус любить мене“.

Якщо ми любимо Ісуса, ми повинні говорити Йому про це!

Помолімося

Дякую Тобі, Ісусе, за те, що Ти любиш мене. Ти знаєш про мене все, як знав усе про Петра. І Ти любиш мене точнісінько так само, як Петра. Я теж люблю Тебе! Амінь.

Кожний може зрозуміти!

Євангеліє від Матвія 28:16–20; Дії святих Апостолів 1–2

ЧИ ЗНАЙШОВ ПЕТРО В СОБІ МУЖНІСТЬ РОЗПОВІСТИ ПРО ІСУСА НАТОВПУ НАРОДУ? ЧИ Ж ВІН ЧЕКАВ, ПОКИ ЦЕ ЗРОБИТЬ ХТОСЬ ІНШИЙ?

Прийшов час, коли Ісус повинен був повертатися до Свого Отця на небеса. Перш ніж піти, Він пообіцяв Своїм учням, що завжди буде з ними. Потім Ісус повелів їм:

— Чекайте в Єрусалимі, і Бог пошле вам Духа Святого. Він зробить вас мужніми й допоможе скрізь розповідати людям про Мене.

Після цих слів Ісус здійнявся на хмарі, і більше учні Його не бачили. Вони ж залишилися чекати обіцяного їм Духа Святого. Вони зустрічалися з людьми, які любили Ісуса, і разом з ними молилися.

Нарешті одного разу вранці вони почули звук, схожий на шум вітру. Щось, що нагадує язики

полум'я, з'явилося над головою кожної людини. Але це полум'я нікого не обпалювало. Коли люди заговорили, виявилося, що вони володіють різними мовами! У той день у місто прийшло багато народу з різних місць. І всі могли розуміти, про що говорили учні Христа.

Петро подивився на величезний натовп людей. Слушна мить сказати їм про Ісуса!

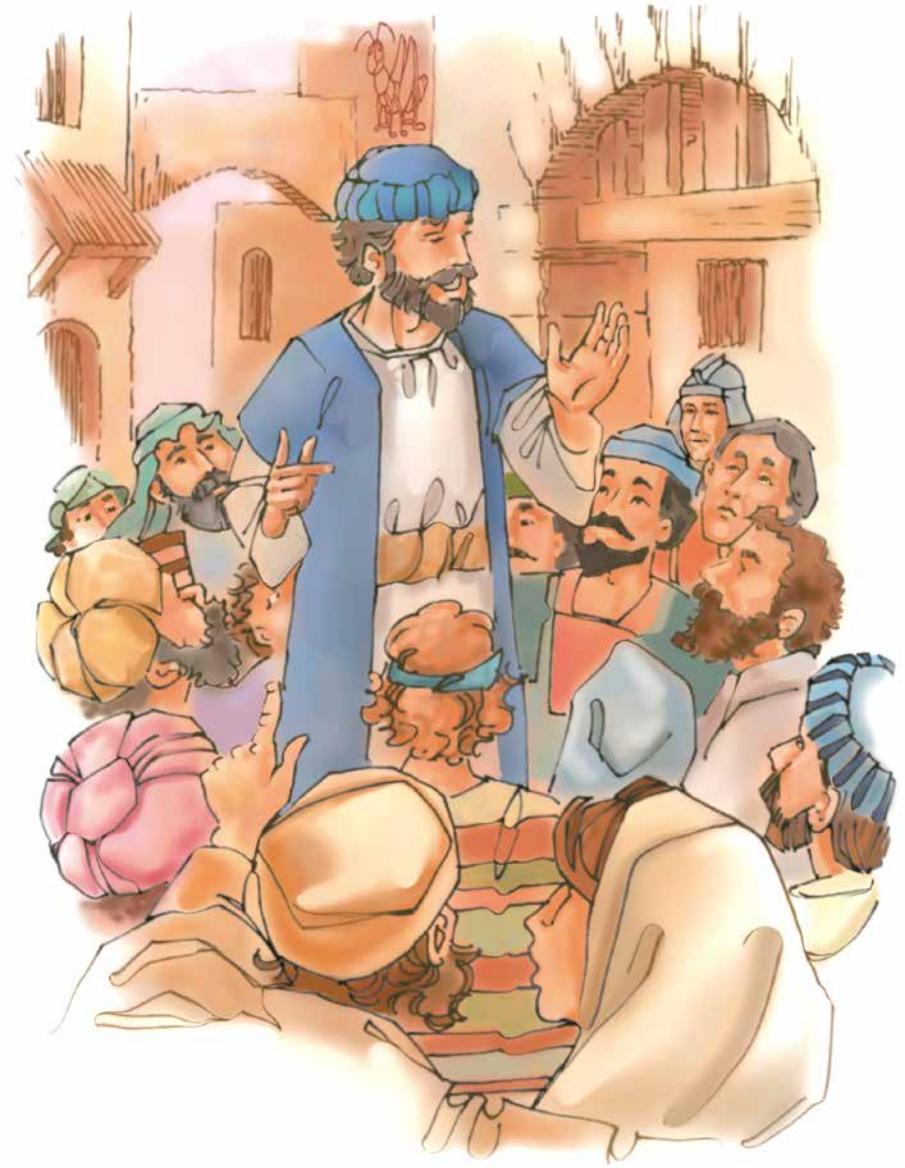
Отже, Петро повинен був зробити важливий вибір. Він міг виявити мужність і почати проповідувати людям, які зібралися. Адже Ісус говорив Петрові, що народ повинен знати про Нього. Тому він розумів, що вчинить правильно, якщо зараз почне проповідувати. Або ж він міг зробити вигляд, начебто не знає Ісуса, як це сталося одного разу. Зрештою, він міг просто почекати, поки почне проповідувати хтось інший.

Що ж зробив Петро? Він звернувся до юрби й заговорив голосно й сміливо. Божий Дух Святий уселив у нього мужність і дав йому потрібні слова.

Петро розповів народові все про життя Ісуса. Потім розповів про Його смерть і воскресіння й закликав усіх, хто слухав його:

— Покайтеся у всіх своїх гріхах. Ісус простить вам.

І біля трьох тисяч чоловік повірили в сказане Петром про Ісуса!

Бог радів, що Петро виявив мужність. Він був задоволений, що Петро розповідав людям про Христа.

Пригадай

Що повелів Ісус Своїм учням, перед тим як піднісся на небеса?

Що зробив Петро, коли на нього зійшов Святий Дух?

Петро зробив правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Чи можеш ти назвати кількох людей, які розповідали тобі про Ісуса? Кому *ти* сам можеш розповісти про Нього? Хто підкаже тобі потрібні слова?

Учися робити правильний вибір

Намалюй якусь гарну картинку й великими літерами напиши на ній: ІСУС ЛЮБИТЬ ТЕБЕ! Якщо хочеш, розфарбуй букви різними кольорами. Можливо, ти зумієш написати ті ж слова іншою мовою. Подаруй свою картинку людині, що розуміє цю мову.

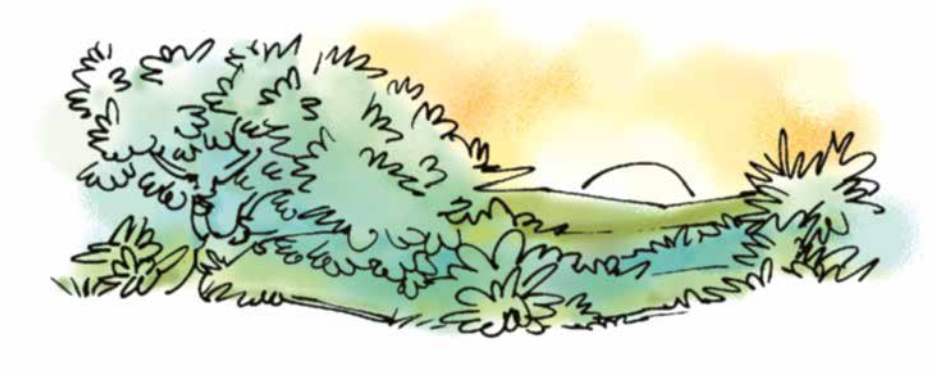

Ми повинні говорити людям про те, що Ісус любить їх.

Помолімося

Господи, допоможи нам знайти потрібні слова, щоб розповідати людям про любов Сина Божого. В ім'я Ісуса. Амінь.

Дорогою в Дамаск

Дії святих Апостолів 9:1–22

ЧИ ПЕРЕСТАВ ПАВЛО ТВОРИТИ ЗЛО? ЧИ Ж ВІН ПРОДОВЖУВАВ ЖИТИ ПО-СТАРОМУ?

Павло був одним з тих, хто добре знав Божий закон. Але він не знав Ісуса. Він чув про Нього, але не вірив, що Ісус — Син Божий. Тому він не допускав думки, що можна любити Його.

Павло всюди знаходив людей, які люблять Ісуса, і кидав їх у темницю. Він вірив, що чинить правильно.

Одного разу Павло йшов по дорозі, що веде в Дамаск. Він хотів розшукати там людей, які люблять Ісуса, і теж кинути їх до в'язниці. Зненацька його

засліпило яскраве світло, що лллялося з неба. Павло впав на землю. І отут він почув голос:

— Павле, навіщо ти женеш Мене?

— Хто Ти? — запитав Павло.

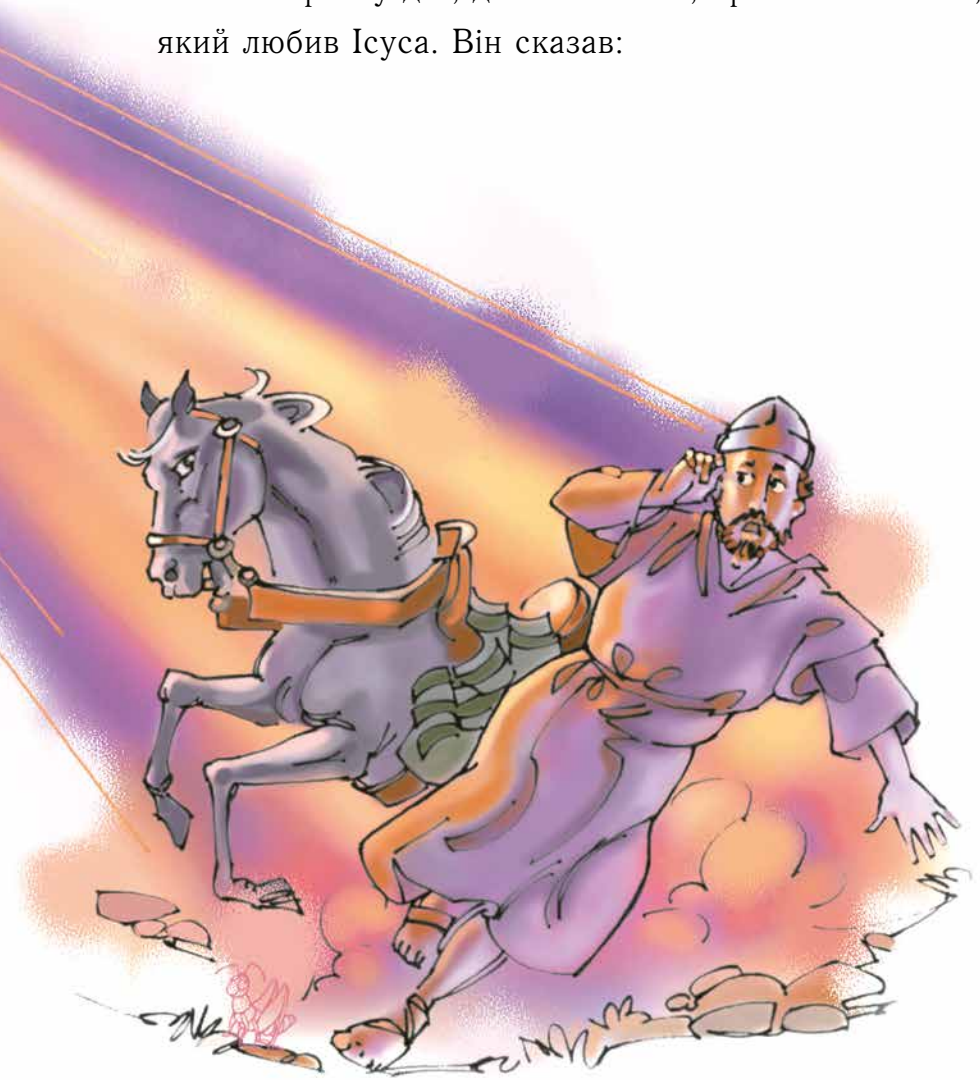
— Я Ісус. Я Той, Кого ти піддаєш гонінням.

Ісус піднісся на небеса. Він справді був Сином Божим і хотів, щоб Павло знав про це. Ще Він хотів, щоб Павло знав, що людина, яка переслідує люблячих Ісуса людей, піддає гонінням Самого Ісуса.

Павло піднявся з землі й відзначив, що нічого не бачить. Тоді люди, які йшли з ним у Дамаск, за руку відвели його в місто.

Протягом трьох днів Павло залишався в будинку на Прямій вулиці. Він, як і раніше, нічого не бачив. Однак він міг молитися. І він молився!

Незабаром у дім, де жив Павло, прийшов чоловік, який любив Ісуса. Він сказав:

— Ісус послав мене до тебе. Він хоче, щоб ти прозрів!

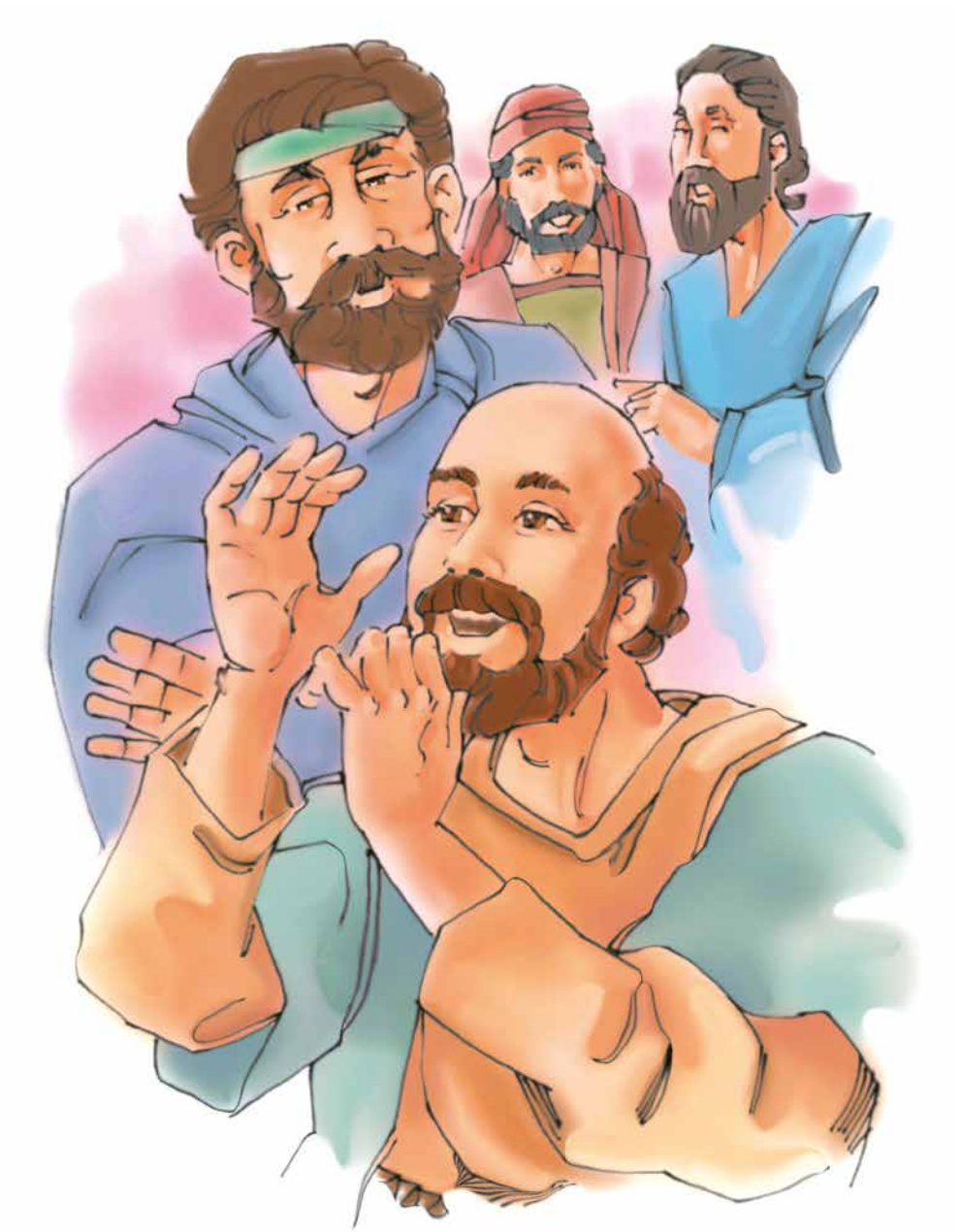
Незнайомець доторкнувся до Павла. І той знову став бачити.

Отже, Павло повинен був зробити важливий вибір. Він міг повірити, що Ісус — Син Божий, і визнати, що дарма позбавляв волі друзів Ісуса. Він міг припинити творити це зло. Або ж Павло міг подумати, що Ісус зовсім не Син Божий, і, як і раніше, кидати Його друзів у темницю.

Що ж зробив Павло? Він вирішив стати помічником Ісуса! Кілька днів у Дамаску він розмовляв з Його друзями. Після чого почав сам розповідати про Ісуса як про Сина Божого.

Люди не переставали дивуватися, наскільки змінився Павло. Він більше не кидав друзів Ісуса в темницю. Тепер він знову й знову переконував людей, що треба вірити в Сина Божого й любити Його!

Бог радів, що Павло перестав творити зло. І Павло також був щасливий, адже нарешті довідався, Хто такий Ісус Христос.

Пригадай

Як Павло чинив з тими, хто любив Ісуса?
Чий голос пролунав із неба?
Що трапилося з очами Павла?
Павло зробив правильний вибір чи ні?
Чому присвятив Павло залишок свого життя?

Подумай про свій вибір

Чи доводилося тобі змінювати свою думку про якусь-небудь людину? Що спонукало тебе до цього? Чи добре ти розбираєшся в людях? Як ти можеш краще пізнати Ісуса?

Учись робити правильний вибір

Заплющ очі й уяви, що ти Павло. Попроси когось привести тебе за руку в те місце, де ти зможеш залишатися якийсь час на самоті. Тепер попроси Ісуса, щоб Він допоміг тобі „побачити“, які неправильні вчинки ти робив. Потім попроси Христа, щоб Він допоміг тобі ніколи їх не повторювати.

Ми показуємо, що любимо Ісуса, коли перестаємо чинити неправильно.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти допомагаєш нам відрізняти правильні вчинки від неправильних. Навчи нас чинити правильно. В ім'я Ісуса. Амінь.

Привітний прийом

Дії святих Апостолів 16:6–15

ЧИ ДОПОМОГЛА ЛІДІЯ БОЖИМ ПРАЦІВНИКАМ? ЧИ Ж ВОНА ПРОДОВЖУВАЛА ЗАЙМАТИСЯ СВОЇМИ СПРАВАМИ?

Після того, як Павло довідався, Ким був Ісус, він став подорожувати по усьому світу. Він хотів розповідати людям про Ісуса.

Одного разу вночі Павло побачив незвичайний сон. Йому приснився чоловік-македонянин. Він просив Павла прийти в Македонію й допомогти його народу. Тому наступного дня Павло сів на корабель, що йшов у Македонію. Разом з Павлом туди відправилися ще кілька друзів Ісуса: Сила, Тимофій і Лука. Наступного дня вони прибули у велике місто.

Неподалік від того міста протікала ріка. І ось у суботу, в день Божий, Павло із друзями вийшли з міста й пішли на берег ріки. Вони сподівалися зустріти там когось із Божого народу й разом помолитися.

Побачивши на березі кілька жінок, мандрівники сіли поруч із ними. Павло став розповідати їм про Ісуса. Він сказав, що Ісус, Син Божий, дуже любить їх.

Одну з жінок, що слухали Павла, звали Лідією. У неї була своя справа: вона торгувала багряницею. Так називалася тканина, пофарбована в яскраво-червоні кольори. Лідія вірила в Бога й молилася Йому. Але вона нічого не знала про Ісуса. Коли Павло розмовляв з жінками, Бог допоміг Лідії повірити в те, що вона почула. І тепер вона знала, що Ісус — це Син Божий.

Лідія захотіла прийняти хрещення, щоб інші люди довідалися, що вона ввірувала в Ісуса. Незабаром усі в її родині хрестилися!

Отже, Лідія повинна була зробити важливий вибір. Вона могла попросити Божих працівників залишитися в її домі. І тоді вона разом з іншими городянами почула б ще більше про Ісуса і Його любов до людей. Або ж Лідія могла попрощатися з Павлом і його друзями й зробити вигляд, начебто надзвичайно зайнята своєю торгівлею.

Що ж зробила Лідія? Вона запросила Павла у свій будинок. Завдяки Лідії багато хто в цьому місті довідалися про Сина Божого.

Бог радів, що Лідія зробила привітний прийом Його

працівникам. Після цього Лідія теж стала Божою помічницею. І це принесло їй щастя.

Пригадай

Навіщо Павло і його друзі пішли на берег ріки?
Яких людей вони там шукали?
Про що Лідія довідалася від Павла?
Як Лідія стала Божою помічницею?
Лідія зробила правильний вибір чи ні?

Подумай про свій вибір

Іноді діти, також як і дорослі, бувають занадто зайняті, щоб робити те, чого від них очікує Бог. Якими повсякденними справами займаєшся ти? Для яких улюблених справ ти завжди знаходиш час?

Учися робити правильний вибір

Намалюй або напиши на картці, якими повсякденними справами ти займаєшся, а також що любиш робити, коли в тебе є вільний час.

Знаходити час для служіння Ісусові — завжди правильне рішення.

Помолімося

Господи, допоможи нам завжди знаходити час для служіння Тобі. Ми любимо Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь.

Оспівувати Бога в темниці

Дії святих Апостолів 16:16–36

ЧИ СПОДІВАВСЯ ПАВЛО НА БОГА ТОДІ, КОЛИ ЦЕ БУЛО ОСОБЛИВО ВАЖКО? ЧИ Ж ВІН НЕ ЗАВЖДИ ПОКЛАДАВСЯ НА БОГА?

Багатьом людям подобалося слухати проповіді Павла. Він учив їх вірити в Ісуса Христа. Однак ті, хто прагнув до влади й багатства, не могли зрозуміти Божої любові. Проповіді Павла їх дратували.

Одного разу кілька людей схопили Павла і його друга Силу й кинули в темницю. Чому? Тому що там вони не змогли б говорити народу про Ісуса.

У темниці Павлові й Силі було важко. Тюремник зробив усе, щоб вони назавжди залишилися в неволі.

Ґрати на вікнах і на дверях перепиняли їм шлях до волі. Колодки, надягнуті на ноги в'язнів, не давали їм можливості рухатися. Вони були змушені постійно сидіти на брудній тюремній підлозі.

Отже, Павло й Сила повинні були зробити важливий вибір. Вони могли не зневірюватися, тому що навіть тут, у темниці, Бог був з ними. Вони могли сподіватися, що Бог подбає про них. Або ж Павло й Сила могли впасти у відчай і заливатися слізьми. Двоє друзів могли також спробувати власними силами вибратися з темниці. Але в такому разі їм загрожувала б вірна смерть.

Як же вчинили Павло й Сила? Вони, як і раніше, покладалися на Бога й не стали сумувати. Уночі вони почали молитися Богові й оспівувати Його! Їх чули всі в'язні, і кожний з них у темниці дізнався про Божу любов.

Раптом земля здригнулася. Вона затремтіла так сильно, що двері темниці розчинилися! І ланцюги, якими були сковані в'язні, розпалися! Тюремний страж перестрашився. Але Павло заспокоїв його:

— Не турбуйся! Ми всі тут.

Після таких слів тюремному стражеві схотілося довідатися, як йому спастися від гріхів. Він теж чув,

як Павло й Сила молилися Богові й оспівували Його. Він знав, що вони можуть розповісти йому про Бога. І Павло й Сила сказали йому:

— Віруй в Ісуса і будеш спасенний.

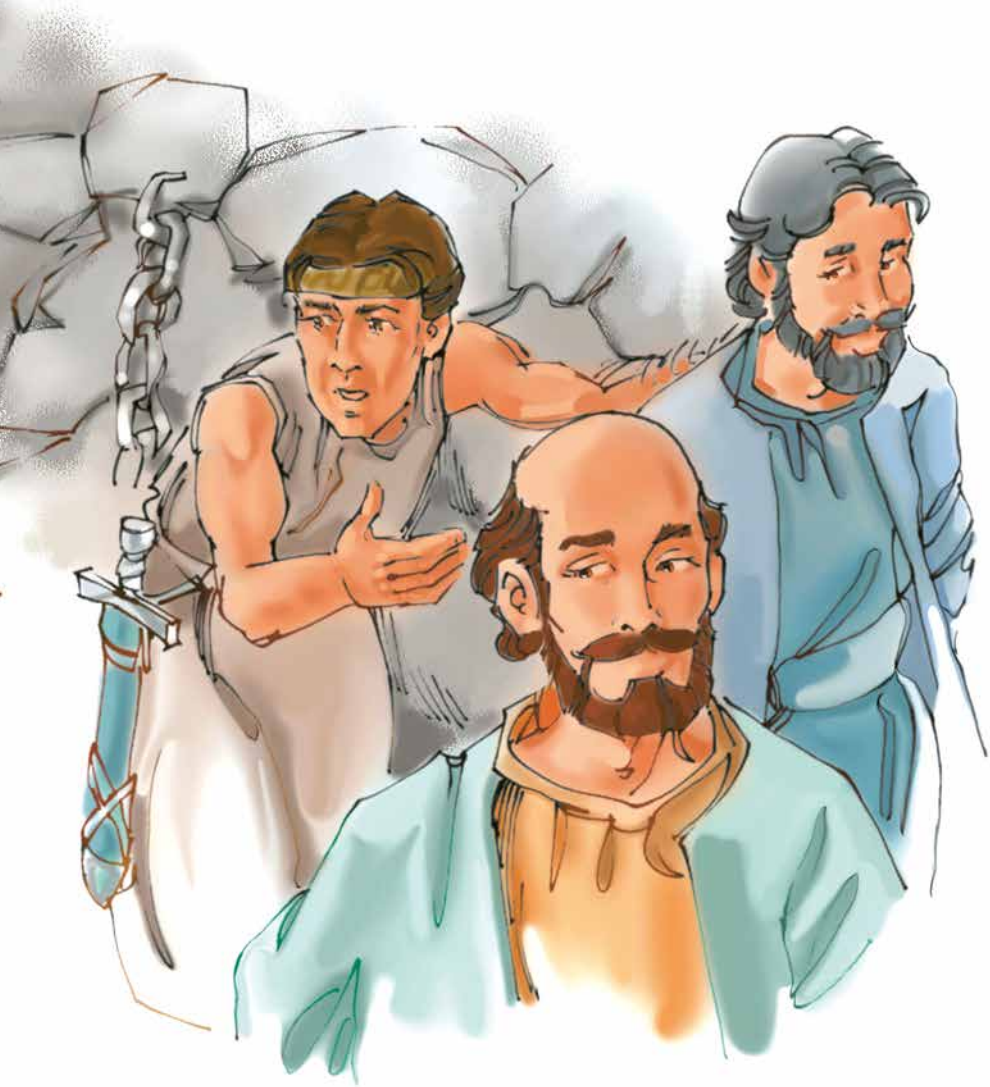
І страж повірив! Він запросив Павла й Силу у свій дім. Там колишні в'язні проповідували Христа його родині, і всі, хто їх слухав, теж увірували.

Тюремний страж нагодував Павла й Силу. Ранком він сказав їм:

— Ідіть. Тепер ви вільні.

Бог був задоволений тим, що Павло й Сила покладалися на Нього. Двоє друзів теж були раді, що

зберегли в темниці вірність Ісусові. Вони довідалися, що навіть у найнестерпніших умовах не можна сумувати. Як виявилося, це була прекрасна ніч!

Пригадай

Чому Павла й Силу кинули в темницю?
У темниці вони не сумували чи ж були опечалені?
Павло й Сила зробили правильний вибір чи ні?
Як вони допомогли тюремному стражеві?

Подумай про свій вибір

У тебе бували дні, коли ти розумів, що все йде не так, як треба? Як спів, молитва й надія на Бога допомагали тобі впоратися із труднощами? Що ти зробиш, коли наступного разу будеш чимсь розстроєний?

Учися робити правильний вибір

Подумай, що ти зробиш, коли потрапиш із батьками в „пробку“ на дорозі або виявишся на вулиці під час грози. Можливо, ти співатимеш християнські пісні. Або ж розповіси біблійні історії.

Ми повинні сподіватися на Бога навіть у найважчий для нас час.

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за те, що Ти залишаєшся з нами в найважчих обставинах. Допоможи нам завжди покладатися на Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь.

Навчіть усіх

Дії святих Апостолів 18

ЧИ ВИСЛУХАВ АПОЛЛОС СВОЇХ УЧИТЕЛІВ? ЧИ Ж ВІН УВАЖАВ, ЩО ЙОМУ НЕ ТРЕБА НІЧОГО ЗНАТИ ПРО ІСУСА?

Коли Павла звільнили з темниці, він продовжив свою подорож. Він переходив з однієї місцевості в іншу й розповідав людям про Ісуса.

Одного разу Павло прийшов у місто, де знайшов нових друзів. Це були Акила і його дружина Прискилла. Павло жив у будинку своїх нових друзів і разом із ними шив намети.

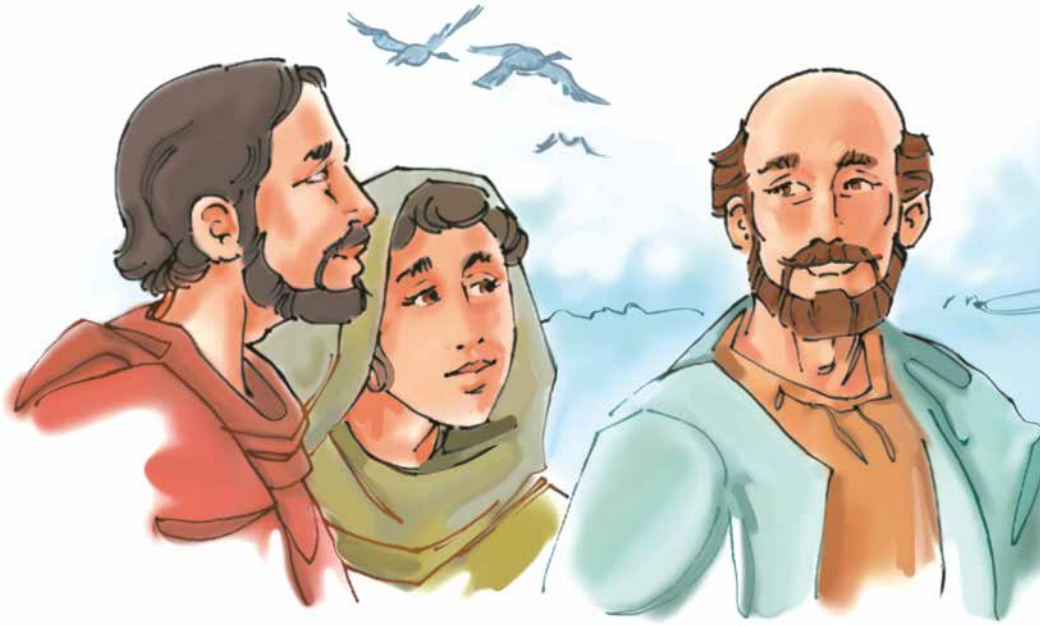
Щотижня в день Господній Павло відвідував синагогу. Так називалося місце, куди люди приходили поклонятися Богові. Всі люди, які молилися в синагозі,

любили Бога. Але вони нічого не знали про Його Сина Ісуса Христа. Коли Павло розповів їм про Ісуса, одні не повірили йому, а інші повірили й полюбили Сина Божого.

Потім Павло оселився в іншому домі й прожив там більше року. І весь цей час він учив людей, проповідуючи їм Христа.

Нарешті прийшов час Павлові піти із цього міста. Бог хотів, щоб він відвідав інші міста й розповів людям про Христа.

Акила й Прискилла, нові друзі Павла, відправилися в дорогу разом з ним. Друзі прийшли в інше місто,

і Павло знову проповідував багатьом людям. Коли він зібрався продовжити свою подорож, Акила й Прискилла цього разу не пішли за ним.

Одного разу в суботу Акила й Прискилла прийшли в синагогу. Це місце для поклоніння Богові перебувало в тім місті, де вони тепер жили. У синагозі чоловік із дружиною слухали проповідь. У синагозі проповідував Аполлос. Він був хорошим учителем. Але друзі Павла зрозуміли, що проповідник не знає про Ісуса.

Після проповіді Акила й Прискилла запитали в Аполлоса, чи можуть вони поговорити з ним. Отримавши згоду, вони почали розповідати йому про Ісуса все, чому навчив їх Павло.

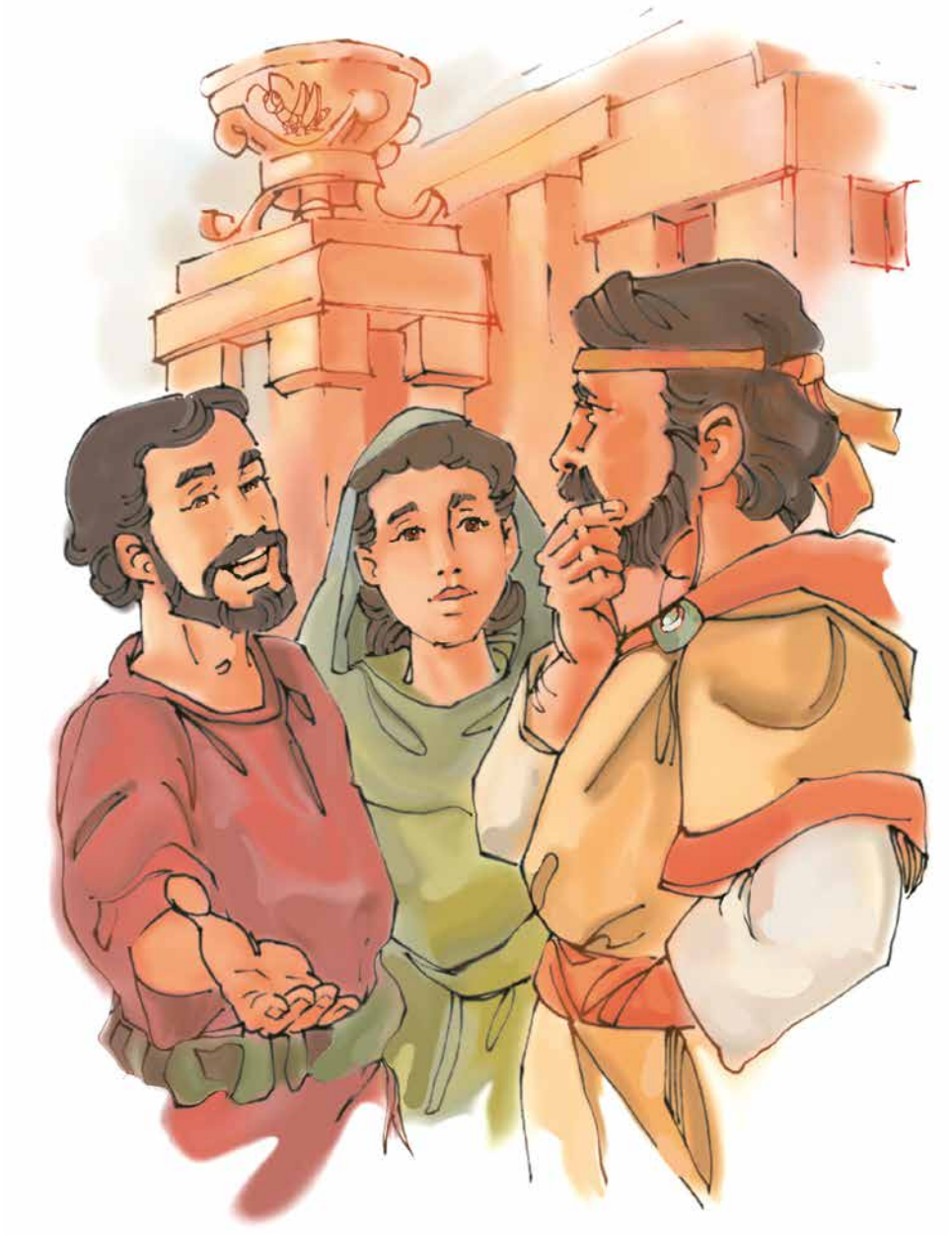
Отже, Аполлос повинен був зробити важливий вибір. Він міг вислухати розповідь Акили й Прискилли про Ісуса. Він міг дозволити цьому чоловіку й цій жінці навчити його всьому, що вони знали, і потім розповідати іншим людям про Христа. Або ж він міг сказати Акилі й Прискиллі, що не бажає їх слухати, що він знає про Бога все, що йому потрібно знати.

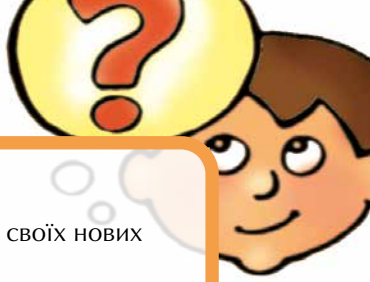
Як же вчинив Аполлос? Він дуже уважно вислухав усе, що розповіли йому про Ісуса Акила з Прискиллою. Після цього він пішов в інші міста, щоб розповідати про Сина Божого. Він допомагав людям зрозуміти, Ким був Ісус. Він говорив їм:

— Ви очікуєте, коли Бог пошле вам когось. Але Бог уже послав Ісуса! Він і є Божий Син. Ісус є Той, Кого ви чекаєте.

Завдяки Аполлосу багато з людей довідалися про Ісуса.

Бог радів, що Аполлос вислухав Акилу й Прискиллу. Вони чудово розповідали, і він уважно слухав. Він довідався все про Сина Божого Ісуса Христа. Пізніше Аполлос теж став чудовим проповідником!

Пригадай

Яку роботу виконував Павло в будинку своїх нових друзів?

Хто вирушив разом з Павлом в інше місто?

Про кого Акила й Прискилла хотіли розповісти Аполлосові?

Аполлос зробив правильний вибір чи ні?

Про кого потім Аполлос розповідав іншим людям?

Подумай про свій вибір

Що ти вже знаєш про Ісуса? Чи хочеш ти довідатися про Нього більше? Якщо ти пам'ятаєш, Аполлос був дорослою людиною, але і йому треба було багато чого довідатися, щоб розповідати про Христа іншим людям!

Учися робити правильний вибір

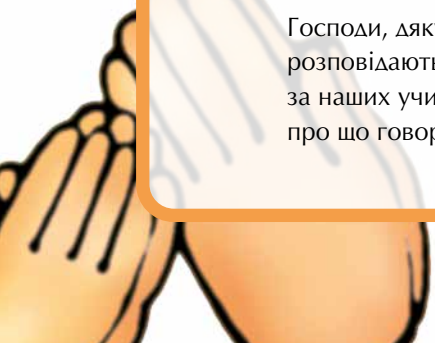
Вибери одну зі своїх улюблених історій про Ісуса і постарайся відкрити в ній щось нове для себе. Потім посади своїх ляльок або іграшкових звірів і розкажи їм цю історію. Після цього ти можеш розповісти її якій-небудь людині.

Приймаючи рішення дізнатися про Ісуса якомога більше, ми робимо правильний вибір!

Помолімося

Господи, дякуємо Тобі за біблійні історії, які розповідають нам про Ісуса й учать нас. Дякуємо Тобі за наших учителів. Вони допомагають нам зрозуміти, про що говорить Біблія. В ім'я Ісуса. Амінь.

Покажчик імен деяких біблійних персонажів, що зробили свій вибір

Старий Завіт

Аарон 109
Авраам 25
Адам і Єва 7
Анна 127
Божий народ 93,97,109
Вавилоняни 19
Давид 133,143
Даниїл 165
Ісав 39
Ісус Навин 115
Йона 173
Йонатан 139
Йосип і його брати 69
Йосія 161
Маріам 77
Мойсей 83,105
Нааман, його дружина, їхня маленька служниця 155
Ной 13
Рут 121
Сарра 35
Соломон 147
Удова й Ілля 151
Фараон 89
Яків 45

Новий Завіт

Аполлос 357
Бідна жінка із двома монетками 291
Блудний син 245
Волхви 199
Жінка біля колодязя 211
Жінка з пляшечкою ароматної олії 279
Закхей 273
Ісус 223,297
Йосип 185
Лідія 347
Марія, мати Ісуса 179
Марія, сестра Марти 269
Марія, учениця та подруга Ісуса 321
Павло 341,351
Пастир, що шукав загублену овечку 251
Пастухи 191
Петро 309,331,337
Петро, Андрій, Яків й Іван 205
Римський сотник 217,315
Самарянин 239
Хома 327

Зміст

Історії й приклади правильного або неправильного вибору

Перший сад Буття 2:4–3:23; 5:4–5 7
Плаваючий зоопарк Буття 6:9–9:17 13
Будуйте її вище! Буття 11:1–9 19
Залишаючи свій будинок Буття 12:1–8; 13:2 25
Поділитися землею Буття 13:5–18 31
Дитина Сарри Буття 18:1–15; 21:1–7 35
Юшка з сочевиці Буття 25:19–34 39
Волосаті руки Буття 27 45
Брати Буття 32–33 49
У рові Буття 37:12–35 55
Довге очікування Буття 39; 41 63
„Я — Йосип!“ Буття 42–45 69
Плаваючий кошик Вихід 1:6–2:10 77
„Тільки не я!“ Вихід 2:11–4:20 83
„Ні!“ Вихід 7–10 89
Пасха Вихід 11–12 93
По суші серед моря Вихід 13:17–14:31 97
Добрі Божі заповіді Вихід 19:16–20:21; 31:18; Повторення Закону 5 105
Мойсей зник! Вихід 32–34 109
Сурміть у труби Повторення Закону 34; Книга Ісуса Навина 6 115
Піти разом Книга Рут 1–4 121
„Благаю Тебе, дай мені сина“ Перша книга Самуїла 1:1–2:21 127
Воїн-велетень Перша книга Самуїла 17 133

Друзі навіки Перша книга Самуїла 18:1–4; 20 139
Помиляються навіть царі Друга книга Самуїла 11–12:10; Псалом 50 143
Найкращий дар Перша книга Царів 3 147
Одна жменька борошна Перша книга Царів 17:7–16 151
Сім купань в один день Друга книга Царів 5 155
„Отже, слухайте!“ Друга книга Царів 22–23 161
Хто боїться левів? Книга пророка Даниїла 6 165
Подорож у череві кита Книга пророка Йони 1–2 173
Дивний задум Божий Євангеліє від Луки 1:26–50 179
Подбати про Марію й Ісуса Євангеліє від Матвія 1:18–25 185
„Не бійтеся“ Євангеліє від Луки 2:8–20 191
Нова зірка Євангеліє від Матвія 2:1–11 199
„Залишіть свої неводи“ Євангеліє від Марка 1:16–20 205
Біля колодязя Євангеліє від Івана 4:4–30, 39 211
Зцілення на відстані Євангеліє від Матвія 8:5–13 217
Рука допомоги Євангеліє від Матвія 12:9–14 223
„Я перший!“ Євангеліє від Марка 9:33–37 227
Ісус любить дітей Євангеліє від Матвія 19:13–15 233
Хто допоможе? Євангеліє від Луки 10:25–37 239
Далеко від дому Євангеліє від Луки 15:11–24 245
Шукати скрізь Євангеліє від Матвія 18:12–14; Євангеліє від Луки 15:3–7; Євангеліє від Івана 10:11 251
„Дякую Тобі, Ісусе!“ Євангеліє від Луки 17:11–19 257
Побачити птахів Євангеліє від Марка 10:46–52 263
„Сідай поруч зі Мною!“ Євангеліє від Луки 10:38–42 269
На дереві Євангеліє від Луки 19:1–10 273
Подарунок для Ісуса Євангеліє від Луки 7:36–50 279

В Єрусалим Євангеліє від Матвія 21:1–11, 14–16; Євангеліє від Луки 19:29–40 285

Тільки дві монетки Євангеліє від Луки 21:1–4 291

Хто є слугою? Євангеліє від Луки 22:7–13; Євангеліє від Івана 13:1–17 297

„Прокиньтеся!“ Євангеліє від Марка 14:26, 32–42 303

Біля багаття Євангеліє від Луки 22:54–62; Євангеліє від Івана 13:37–38; 18:10–11, 15–18, 25–27 309

„Він є Син Божий!“ Євангеліє від Матвія 27:22–66; Євангеліє від Луки 23:44–49; Євангеліє від Івана 19:1–30 315

Раннім ранком Євангеліє від Матвія 28:1–10; Євангеліє від Луки 24:9–10 321

„Я повинен бачити“ Євангеліє від Івана 20:19–31 327

„Паси овець Моїх“ Євангеліє від Івана 21:1–17 331

Кожний може зрозуміти! Євангеліє від Матвія 28:16–20; Дії святих Апостолів 1–2 337

Дорогою в Дамаск Дії святих Апостолів 9:1–22 341

Привітний прийом Дії святих Апостолів 16:6–15 347

Оспівувати Бога в темниці Дії святих Апостолів 16:16–36 351

Навчіть усіх Дії святих Апостолів 18 357

Правильний вибір

Чого можуть навчити дитину приклади Єви, Ноя чи Мойсея?

Автори цієї книги, подружжя Джош і Дотті Мак-Дауелл, розповідають дітям понад 60 повчальних біблійних історій. Їхні персонажі робили правильний або неправильний моральний вибір, чим були зумовлені їхні добрі або ж погані вчинки. На прикладі цих героїв діти можуть навчитися відрізняти добро від зла, істину від неправди і брати на себе відповідальність за наслідки своїх рішень.

Спеціальна сторінка допоможе вашій родині:

- згадати зміст біблійної історії;
- подумати про те, як варто вчинити в подібних ситуаціях;
- зробити свій вибір;
- разом помолитися.

Допоможіть своїм дітям уже сьогодні знайти ключ до прийняття правильних рішень!

UA

Josh McDowell Ministry

ISBN 978-611-503-053-0